

7

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

המדינה מכרה לעסקים המוחזקים

7921/4 - א

מס' מזה: 551457 מס' מריט: 72402-27 מס' מזה: 50-02-07-02-02-02

תאריך: 5/03/2010

תיק מס'

יצרן: א. א. א. א.

המכירה: מכירת בית למתן המלכודים

מס' המכירה: 26 / 10/10 / 10/10 / 10/10

תאריך: 3.11.1968 - 29.5.1968

המטן: כ"ג 5

תיק מס'

מחלקה

מדינת ישראל

מדינת ישראל

ארכיון המדינה

7921/4

א

מדינת ישראל

משרד הממשלה

143-1-8

מדינת ישראל

הקריה, יח נסיון תשכ"ט
4 ביוני 1969

טלפון: 210339
255474

דובר משרד הבטחון

לכבוד
מר מיכאל ארנון
מזכיר הממשלה
ירושלים

מר ארנון הנכבד,

לפי בקשתו של חת-אלוף שלמה גזית, אנו מעבירים
בזה 25 עותקים של סקירתנו "שתי שנות ממסל צנאי",
להפצה בקרב חברי הממשלה.

בכבוד רב,

אמנון לב,
עוזר לדובר משרד הבטחון
(לעניני השטחים המוחזקים)

293
2/11-25

2/11-25

C

PROJECT FOR SETTLING 10,000 FAMILIES IN EAST JORDAN.

(First Draft)

a) Development Potential Of East Jordan

The present proposal covers part of the development possibilities in the territory concerned. The following are the principal data on general development potential in East Jordan:

1. Irrigation Projects. The various irrigation projects carried out up to 1967 in East Jordan covered an area of 260,000 dunams - of which about half were in the East Ghor project in the Jordan Valley and the rest in other nearby areas such as the Upper Yarmukh Project, the Zarka Irrigation, etc.

According to Jordanian plans the irrigated area in East Jordan is expected to grow by another 303,000 dunams, totalling 563,000 dunams.

The following are the existing and planned irrigation projects in East Jordan:

<u>Area of Project</u>	<u>total area for irrigation in dunams</u>	<u>Area now irrigated in dunams</u>	<u>Additional area to be irrigated in dunams.</u>
East Ghor Project	353,000	120,000	233,000
Ghor-Safi Network	40,000	-	40,000
Upper Yarmukh	61,000	61,000	-
Upper Zarka and Sha'eib	41,000	41,000	-
Lower Dal'il	16,000	2,000	14,000
Ghor - Safi (private proj.)	52,000	35,000	16,000
TOTAL	563,000	260,000	303,000

From the above data it appears that the principal irrigation project planned within the framework of the Yarmukh Project is the East Ghor Project in the Jordan Valley. This project is within the framework of the Johnston Plan for the division of water between Israel and Jordan.

Although the area now irrigated totals 260,000 dunams, a considerable part of it is only irregularly irrigated. The completion of the irrigation projects will make it possible to settle additional farmers even in those areas now defined as irrigated.

2. Possibilities of Agricultural Settlement in East Jordan. The number of additional agricultural families which it will be possible to settle in East Jordan after the completion of the above-mentioned irrigation projects depends on the quota of land and the level of income required per family. As we shall see below, each agricultural family will require 15 dunams of irrigated land. Accordingly, it will be possible to absorb in the new areas planned for irrigation 20,000 agricultural families, which means about 26,000 persons employed in agriculture. It should be noted that, according to the Jordanian East Ghor Canal Law (Law No. 31 of 1962), no farms with less than 30 dunams of irrigated land are to be set up in irrigation areas. In this case, the number of farms would fall from 20,000 to 10,000. The problem is, therefore, mainly a social one, for in this case the farmers would have to employ hired labour, so that the total number employed in agriculture would remain the same as shown above.

In these areas at present irregularly irrigated, it is estimated that at least another 6,000 employees can be absorbed - giving a total of some 32,000 additional persons employed in agriculture.

On the assumption that the proportion of persons employed in agriculture in Jordan will remain in the future 40% of the total, and another 40,000 persons will be employed in other sectors, in addition to the 32,000 additional persons to be employed in agriculture within the framework of the

irrigation projects.

It will, therefore, be possible to absorb an additional 80,000 employed persons in East Jordan in all the projects directly connected with the irrigation plans, as follows:

Additional persons employed in agriculture	32,000
Additional persons employed in other sectors	48,000
Total additional persons employed	80,000

This additional employment is only part of the total absorption potential in Jordan and refers, as has been said, only to direct employment resulting from the irrigation projects; it does not include other possibilities of absorption in the country or the additional absorptive capacity which will be created as a result of the irrigation projects referred to.

b) Project for Settling 10,000 Families in East Jordan

The project of which details are given below is designed to absorb 10,000 families.

As has been stated, the principal irrigation project planned for East Jordan is the East Ghor Project for the irrigation of extensive areas in the Eastern Jordan Valley.

It is therefore proposed that the above project shall be part of this settlement plan.

1. Development of the Agricultural Sector.

The plan proposed is limited to a total of 10,000 families and it is assumed that, in addition to each agricultural family, another, non-agricultural family, to provide productive and consumer services for agriculture, agricultural industry and so forth, will be settled in the same area. The proposed project will, therefore, cover 5,000 agricultural families.

The structure of the agricultural farm unit is based on the assumption that it should enable its owner to achieve an annual income of some \$1,200 in the course of ten years. Such a farm unit would be based on 15 dunams of irrigated land and a water quota of 15,000 cubic metres a year.

The following is the general framework of the proposed plan:

Area of land (dunams)	15
Quantity of water (cubic metres)	15,000
Employment in agriculture (days' work)	380
<hr/>	
Variable expenditures and depreciation (dollars)	1,000
Gross surplus (dollars)	1,600
Repayment of capital (dollars)	400
Net income (dollars)	1,200

On a physical area of 15 dunams, crops will be grown during the year on a cultivated area of 16 dunams, as follows:

Vegetables	2 dunams
Various field crops	4 "
Plantations (grapes, dates, olives) and intensive and farming and plantation unit	5 "
Total annual cultivation	16 "

Most of the vegetables to be grown on these farms are suitable for marketing both in Jordan and in other Arab countries, especially Kuwait. It should be noted that vegetables in this area ripen in winter, when there is an unlimited demand for them. Plantation and field crops are meant partly for self-consumption and partly for marketing.

The productive investment per farm unit will be about \$5,700 million, as follows:

Direct investment in the farm	2,700 dollars
Investment in irrigation and drainage	

Investment in irrigation projects ^{//}	3,000 dollars
Total	<u>5,700 dollars</u>

The investment for 5,000 farm units will, therefore, total \$28.5 million, of which \$15 million will be invested in the main water project.

Agricultural output in this project will total \$13 million per annum.

As already mentioned, the Jordanian East Ghor Canal Law of 1962 provides that no agricultural farm smaller than 30 dunams is to be established. A farm plan of the type worked out by the Jordanians indicates that the net income per farm will reach 1,270 dinars, i.e. about \$2,500. This income is about three times as much as that which is expected in Jordan in the future; it is obtained from a farm consisting of 10 dunams of citrus and 21 dunams of vegetables. Investment required in the farm is \$6,000 without the water project and about \$12,000 with the water project - i.e. over twice as much as the type of farm proposed above. Such a farm, with the technology foreseen in Jordan, will require over 800 days' work and, therefore, cannot be cultivated without the employment of hired labour. That is why the problem is, as stated, social and not economic.

2. General Settlement Programme. The 5,000 agricultural families will be settled in multi-section villages. Each such multi-section complex will contain some 350-400 agricultural families and will consist of about three sections, with 120-130 families in each. Altogether, therefore, 12-14 multi-section villages will be established.

// The investment in the water project has been calculated at 20 cents per cubic metre, which is according to the estimate made in Israel and is in keeping with the Jordanian estimate of \$200 per dunam. In both cases the investment totals \$3000.

For each multi-section village, a village centre will be built to supply primary services, such as an elementary school, health services, retail trade and workshops. In addition, regional centres will be set up to serve about five villages each.

Altogether, there will be two or three such regional centres in the settlement area. They will contain services on a higher level, such as secondary and vocational education, cultural services, central health services, and productive agricultural services (industrial enterprises for processing agricultural produce, agricultural mechanization, etc.

Some of those employed in the various services, agricultural industry, building and administration in the area will live in the village centres and some in the regional centres. As we have seen, 5,000 heads of families will be employed in these services; i.e., in addition to each agricultural family there will be one agricultural family.

The total number of families to be settled in the area will, therefore, be 10,000, which will include a total of some 13,000 workers. The estimated composition of employment will be as follows:

<u>Sector</u>	<u>Persons employed</u>	<u>Percentage of total</u>
Agriculture	6,500	50
Industry	1,300	10
Building	1,300	10
Services	<u>3,900</u>	<u>30</u>
Total	17,000	100

The total population in the project will be 55,000, as follows:

Agricultural population	27,400
Non-agricultural population	27,500
Total population	<u>55,000</u>

The investment required in the various services (except dwellings) will be about \$1,800 per family - a total of \$18 million.

It should be noted that, while the plan covers the absorption of 10,000 dwelling units. It should be taken into account that the housing will be somewhat different in the agricultural settlements and in the regional centres, which will be of a more urban character.

The dwellings it is proposed to build in the agricultural villages and the village centres attached to the will be of 45 sq. ms. area, while those to be built in the regional centres will be larger, with an area of 55 sq. ms. The number of dwellings and the investment in them will, therefore, be as follows:

5,000 units for farmers	45 sq. ms.	\$55 per sq. m.	-12.37 million dollars
2,500 units in village centres at/	45 sq. ms.		- 6.18 " "
2,500 units	55 sq. ms.		- 7.56 " "
Total investment in housing			-26.11 " "

Investments in the infrastructure, such as road, electricity and so forth, will total about \$11 million.

8. Investment and Output. The project will require a total investment of \$82 million dollars. It should be noted that this sum includes \$15 million which already covered by the Jordanian development plan within the framework of the Yarmuk Project and constitutes part of it. The following is a breakdown of the investments:

Direct investment in agriculture	13.5	million dollars
Water projects	15.0	" "
Consumers and production services	18.0	" "
Housing	26.1	" "
Infrastructure	11.0	" "
Planning, administration, ect. (10% of total investments)	8.4	" "
<hr/>		
Total investment	92	million dollar

This investment will provide regular annual employment for 10,000 families, containing 13,000 employed persons.

The direct annual output of the project will total about \$55 million.

This project will also have a multiplied effect on the economy of the entire country, and will raise the national output by a further amount equal to the value of the direct production of the project, i. e. by an additional sum of some \$55 million. Together, therefore, the direct output of the project and its indirect effect of the economy of the country will total about \$110 million, of which \$55 million will be a direct result of the project.

פרטיכל
הישיבה בענין עבודה של
הגב' עדה סירני.

ירושלים, 19.2.1968.

נכתו: רה"מ ל. אשכול, ר"א צ. צור, אלוף מ. עמית,
הגב' עדה סירני, מר ששלמה הלל, מר הרמלין,
מר עדי יפה.

רשמה: שולמית יפה.

רה"מ ל. אשכול: אני מבין שאת נמצאת כאן כבר כמה ימים, עדה, ווראי

מנסה לבדוק ולברר היכן עומדים העניינים.

הגב' עדה סירני: אני מחכה בעצם לידיעות ברורות על סיוב ותנאי

העבודה שניתן לבצע כאן.

רה"מ ל. אשכול: מה שיכול אני לומר עתה, וזאת אמרתי כבר בזמנו,

שהכוונה בתפקיד זה - להיות רואה ואינו נראה.

אם עדיין לא למדת את ה"זהר" - מן הראוי שתלמדי גם זאת, ותמצאי דרכים
ונתיבות, מסלולים שיעזרו לערבים להגר מכאן.

הדבר הטענין אוחזנו ביותר עתה זו רצועת-עזה.

הכוונה היא, לעודד הגירתם, נוסף על זו הנמשכת עתה ללא התערבותנו,

ושאינה עולה לנו בכסף. אמנם, יש בינינו יהודים, אצעה להם הדרך

ומבורים שבכסף יעשו זאת מהר יותר. אנלסבור שנהפוך הוא: אם נראה להם

פרוטה אחת - מיד יפסיקו את ההגירה ויצפו כולם לכסף שיקבלו מאתנו.

לכן, יש מי שעושה עתה את המלאכה ואנו עומדים מן

הצד. לפני ימים אחדים בא אלי טולידנו ואמר לי, שאותו מישהו אירבן

ארבע מאות נפש והעבירם את הגבול לארצות אחרות (מר טולידנו: מדובר

בסמונה מאות נפש). אמרת לי שהעבירו עד עתה ארבע מאות נפש.

מר טולידנו: ישנם אלף דרכונים לאלף נפש. מדובר על שתי פעולות

נפרדות ומדובר על עוד חמשה אלפים משפחות שעליהן לא

ההלנו עדיין לעבוד.

רה"מ ל. אשכול: לגבי האלף אמרת, שארבע מאות הועברו כבר.

מר טולידנו: עד תאריך מסויים העבירו ארבע מאות נפש. לפני שבוע

הגיע המספר לשמונה מאות נפש, כי קצב ההגירה גדול.

רה"מ ל. אשכול: עכשיו אומר הוא שאפשר לדבר על מספר גדול יותר.

הוא מסר לי על אלף נפשות, אבל עכשיו המספרים

משתנים. לכן, אשר לחשוב על מספר גדול יותר של מהגרים, מהם לשמונים אחוז

ישנו כל הכסף ביד, ולא דרושה להם כל עזרה שהיא, ולגבי עשרים אחוז

אחרים - מסתבר שחסר להם חלק מהכסף. כאשר פנה אלי בענין זה, הייתי מפלא

מקום שר האוצר ואמרתי לו: יצאו קודם שמונים האחוז שיש בידם הכסף הדרוש.

אלה שחסר להם כסף - ישארו בינתיים. אם נתחיל עתה לחלק להם כסף, יקרה

George Washington
Washington, D.C.

Dear Sir,
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst.

and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

John D. Smith
Secretary of the Board

לנו מה שקרה עם רכישת אדמות בישראל: נתחיל במש לירות לנפש ונסיים בכמה אלפים ולא נוכל לעמוד בזה.

סבור הייתי, שעובדה היותר עתה באיטליה תאפשר לנו לפרוש רשת פעולה, שמרכזיה יהיה באיטליה, ושתקיף ארצות רבות. מר טולידנו אמר לי, שאלה אנשים המהגרים לארצות אמריקה הדרומית.

מר טולידנו: הם מהגרים בעיקר לפרגוואי.

ר"מ ל. אשכול: סיפרתי בזמנו שביקר כאן שר הפנים הברזילאי, עליו אמרים שיש לו סיכוי להיות הנשיא שם. התלוצצתי אתו

על גודלה של ברזיל ושאלתי אותו אם יש להם מספיק כוח אדם במדינה ואם אין להם צרות עם בעיית ההגירה. הוא אמר שחסרים להם אנשים. אמרתי לו שאנו בידידות כזאת, שאולי נוכל לתת להם אנשים שגלפ שימלאו מקום החסרים שם. לא חשבתי זאת לענין רציני, אבל לא מן הנמנע לפנות ולהענות גם מצד זה. אפשר להעביר לשם אנשים, שאף אחד לא ידע בכלל על קיומם בעולם.

המחשבה שלי הייתה, שמאיטליה ניתן להפעיל את הדבר, לגבי כל הארצות הקרובות לאיטליה. יתכן שניתן למצוא שם מישהו, אם חברה העוסקת בהובלה או סתם יהודים שיעשו את המלאכה.

אני נזכר עתה בתקופת ההגירה של יהודי העיירות ברוסיה, שהיגרו לארצות-הבריה. היו כמה חברות שעסקו בהעברתם ופשטו מהם את עורם. הם הובילו אותם ככבשים, אך היהודים נסעו.

אני מבין שכל היושבים כאן - יש להם סיכנות לענין הזה ויהיה עלינו לחשוב כיצד להפעיל את הענין. מחשבתי הייתה, שצריך יהיה לקבוע מקום בו תתרכז הפעולה. דובר על כך בפשלה והמחשבה הייתה שאת, עדה, תרכזי את הפעולה. כל משרד שתהיה לו עצה וידיעה וכסף ומקום - יתן יד לענין. יתכן שיש מי שקיבל הבטחה משר שינחנו לענין זה אנשים. התקיימה וסיכנות לפי הדרך, והגיעו יחד למשהו מסוכם. הענין יהיה בחירת נסיון במשך שלושה או ששה חדשים, עד שנה ונראה כיצד יפעל.

דומני שצריך להיזהר עתה, שלא נקלקל, הלילה, את הזרם של המהגרים עתה, ללא תמיכתנו. מסר לי משה דוין, שעתה יוצאים אלף וחמש מאות נפש בהודש אחד, ומהם אלף מעזה בלבד.

מר שלמה הלל: בשבוע שעבר עזבו 2560 ערבים, בין ה-11 ל-17 לחודש.

אלוף מ. עמית: מעזה בלבד יצאו 4500 ערבים.

ר"א צ. צור: בינואר עברו 5000 איש וביניהם מעזה - 3000.

ר"מ ל. אשכול: על כל פנים, בינתיים נוהגים אנו לאנשים לצאת ולחזור.

ר"א צ. צור: אני מדבר על אלה העוזבים בכלל.

מר י. המלין: יחזרו גם כאלה שחתפו על עזיבתם.

ר"מ ל. אשכול: ודאי שמי שרוצה - יחזור. על אלה אינו מדבר. יש ביניהם רווקים בעיקר, ומשפחות נשארות כאן.

The first part of the report deals with the general situation of the country.

The second part deals with the economic situation and the progress of the work.

The third part deals with the social situation and the progress of the work.

The fourth part deals with the cultural situation and the progress of the work.

The fifth part deals with the political situation and the progress of the work.

The sixth part deals with the international situation and the progress of the work.

The seventh part deals with the future prospects and the progress of the work.

The eighth part deals with the conclusions and the progress of the work.

The ninth part deals with the appendix and the progress of the work.

The tenth part deals with the bibliography and the progress of the work.

The eleventh part deals with the index and the progress of the work.

The twelfth part deals with the preface and the progress of the work.

The thirteenth part deals with the introduction and the progress of the work.

The fourteenth part deals with the first chapter and the progress of the work.

The fifteenth part deals with the second chapter and the progress of the work.

The sixteenth part deals with the third chapter and the progress of the work.

The seventeenth part deals with the fourth chapter and the progress of the work.

The eighteenth part deals with the fifth chapter and the progress of the work.

The nineteenth part deals with the sixth chapter and the progress of the work.

The twentieth part deals with the seventh chapter and the progress of the work.

The twenty-first part deals with the eighth chapter and the progress of the work.

19.2.68

רה"ט ל. אשכול:

ישנו דבר נוסף, שצריך לשים אליו לב: כנראה שבנות נשארות כאן במספר רב מאשר בנים, וידוע לנו שהשארותן של הבנות היא צרה גדולה בשבילנו. יש לי ארבע בנות, ואני יודע צרה זו מהי... אצלנו עדיין קיים איסור של רבנו גרסום. לעומת זאת שומע אני שבדוויים מרביתם לקנות נשים. מבין אני שעדיין לא הגיעו הערבים לכך, שיהנו לבחורה צעירה להגר לבדה. לכן, לפי שעה יהיה צורך לגלגל מה שיש ומה שניתן ובמידה שניתן הדבר, בצורה בלתי-ישירה. יתכן שאפשר לצרף לקבוצה זו עניין קניית הרכוש שמשאירים הם כאן.

אמר לי אהמול משה דיין, שיש קרקעות בסביבות עזה. ההפלאתי אך הבנתי שהוא מגיע עם השטחים עד אל-עריש. יתכן שיש משהו גם ברפיח. את זאת צריך לבדוק ולברר אם זה שיק למדינה, ואז אולי נקבל זאת ישירה. במידה וישנו מי שרוצה למכור קרקע - הייתי מכניס לעניין זה את הקה"ל.

ישנו רכוש בתוך עזה, וכאן חוזר אני על דברי אחרים, אם כי איני מתרגש לעשות זאת, אבל מישהו רוצה למכור את הבית או ההנות שמשאיר הוא כאן ולהסתלק, ויתכן שבעזה צריך להפעיל לצורך זה את חברה הכשרה-הישוב. במידה וייתכן לה כסף, תוכל למנוע, קודם-כל, קנייה על-ידי יהודים בודדים, ויהיה קונה אחד לכל הרכוש הזה. כל זמן קיומו של שלטון צבאי שם - ניתן להשתלט על נושא זה. אם כי יכול ערבי לבוא גם לחל-אביב ולהסדיר כאן את הפתח המכירה.

רה"ט ל. אשכול: רה"ט ל. אשכול: הוא יכול לעשות זאת אך ורק דרך המיסל.

רה"ט ל. אשכול: הדבר הדאשון בו עלינו להיזהר - שלא להפריע לפרוצס הקיים. אם יוצאים ארבעה אלפים או חמשה אלפים ערבים בחודש - זה דבר עצום.

כמובן, אפשר להגיה שאם לא נפתח שערי-ארצות נוספות להגירה זו - אזי בתאריך כלשהו ייסתם המעבר של זרם זה. נפגשתי עם מר-בלאק, נשיא הבנק העולמי. הוא מדבר ואומר שאין לו שום תפקיד לסלא בעתיד, עם עזבו את הבנק. הוא עתה יועץ לכווניה בענייני מספים. נניח שכך הדבר. הוא אמר שהכוויותים שהייתה עתה-אצבע אצבע מונים עתה 250,000 נפש והכנסתם השנתית 700-800 מיליון דולר. על הפיחות בלד הפסידו עתה מאתיים מיליון דולר, ופירוש הדבר, שבפקדונות היו להם ביליון וחצי דולר. אמנם, הדבר הזה לא אכפת לי כל כך, אבל צריך לחשוב שמקום זה יתמלא פעם וירווה כוח-אדם. לכן, עלינו לחפש כתובות וארצות חדשות והכנה בכיוון זה צריכה להעשות. יתכן שנגיע למצב, בו ישארו לנו כרתי ופלטי והתעורר השאלה אם כדאי לנו להוציא סכום מסויים של דולרים, שהענקת לאותם שישארו, על-מנת שיצאו את הארץ. עתה מהליפיים אנו להם את הכסף וכאשר רוצה מי מהם בדולרים - איננו מסרבים להחליף לו.

מר סולידנו: כיצד יתבצע הדברים שכניח?

האם הגב' סירני הפנה ישירות לאוצר? עד עתה חולק הדבר לשניים - או הממשלה הצבאי או אנו נתנו למשרד האוצר הודעה, אישור, המלצה, ולפי זה הוציאו מטבע זר. במידה והפנייה היתה מהגדה - עשה זאת המימשל.
רה"ט ל. אשכול: איני יודע וזה פחות מהכל מעניין אותי. השבו יחד והסדרו בענינים אלה ביניכם, לו חשוב שהעניין ילך ויתרחב. מי יפנה לאוצר להחליף כסף בדולרים - זה חשוב לי פחות מכל דבר אחר ברגע זה. יתכן ויתברר שטוב שיהיה הדבר מרוכז בידי איש אחד או בידי שלושה אנשים, כאשר האחד ידע על פעולות השני.

חשיבות הדבר קודם כל בכך, שבאיזה מקום שהוא יירשם הדבר, טוב שהרישום יהיה מרוכז ונדע כמה דברים אמורים.

לפני כמה שבועות לא היה העניין עדיין מרוכז ולדעתי

יכול הדבר להיות רשום דוקא אצל השלטון, וכאשר עוברים המהגרים על הגשר - ישב שם אדם שירשום את כל העוברים.

יתכן שאיני מקיף את העניין בכללו, אך נדמה לי שכל זמן שעוברים ארבעת אלפים או חמשת אלפים איש לחודש - הרי לגבינו זו הצורה האידאלית להגירתם, לכל אותן ארצות שרוצים הם להגר אליהן.

ניחן להנחה שפעם ייפסק הדבר ומעניין לדעת כיצד משפיע

וישפיע יום גשמי והשבת בסביבות הירדן. לפי שעה ידוע לנו שהתושבים

ברחו מכפריהם שם. אבל ודאי יחזרו או שהמלך יפצה אותם. הדבר אינו ברור עתה כי יתכן ונמאס להם כל העניין. על כל פנים ישנם כאלה שהם מהעבר המזרחי של הירדן, ואותנו מעניין העבר המערבי שלו.

במידה ויש לפישהו מה להוסיף על הדברים שנאמרו

כאן או לסתור אולם - בבקשה.

אני חייב לגמור את פרשה אלף הדרכונים ויש כאן

מר טולידנו:

בעניין זה שתי אפשרויות.

אני מציע לדבר קודם-כל על השאלה הארגונית.

רה"ט ל. אשכול

כיצד חושבים אתם שטוב להפעיל את העניין ואם בכלל

צריך לעשות זאת ובאיזו צורה?

מה מציעים אתם, שזה יפעל מעצמו וללא התערבות

מצדנו? חייב אני לומר שהתחלתי לדבר על כך, על יסוד שיחה שהיתה בעניין זה בממשלה. אמרתי בממשלה שחושב אני שחיוץ אדם שיארגן את הדברים בידינו.

רק לאחר שצמצא את עצמו מאשגא מאאמא צבא זאת נתברר שלכל אחד יש יד בעניין הזה. איני יודע עד לאיזה עומק מגיעים במשרד החוץ בעניין זה או עד היכן מגיע אחת, טולידנו. ידוע לי שמגיע אליך מישהו ואומר שמוכן הוא לעשות

בעניין זה. יתכן שהממשל הצבאי הוא העומק בזה, אך פחות מכל מהאר אני

לעצמי שהוא אינסטרומנטלי בזה. המימשל הצבאי צריך לשמור על מסגרתו

ולחיות אובייקטיבי. אם מישהו טוען שרוצה הוא לחזור - הוא משהתף בצערך

ושוחה אתו קפה.

אני בטוח שדרוש איש שידאג לעניין זה, ויהיה זה

העניין בו מופסק הוא. גם בדרך זו עלולים אנו להגיע לקיר אטום בזמן כלשהו.

ר"מ ל. אשכול:

אני מציע שנברר כאן את העניין, או אם רוצים
 אתם לשבח ביניכם, יחד עם כל אלה שיש להם נגיעה כזאת או אחרת בעניין
 ותברקו את העניין ואחר-כך תעבדו את חכמיות העבודה. הממשלה תחליט ששמה
 היא על עויבת אנשים אלה את הארץ.
 ברגע שיגיע העניין אלי, אאשהאל אתכם ואומר: אם
 חסר מסף להגירה לעשרה אנשים מתוך אלף - חנו תחילה לאלה שביום הכסף
 שיצאו, והאחרים - שישארו בינהיים כאן.

ר"א צ. צור:

ברצוני לחזק משה נקודות בדבריך ולהוסיף עליהן:
 הבעיה העיקרית היא לזכור שיש עתה קצב הגירה רציני
 ביותר מהארץ. כל דבר, ולו הקטן ביותר, שעלול לפגוע בקצב זה - אינו
 שווה את המאמץ הכרוך בו.

בהודש יולי עזבו את הארץ דרך הגשרים עשרים ושנים
 אלף איש. באוגוסט עזבו חשע-עשרה אלף איש. בספטמבר - אחד-עשר אלף איש,
 ובאוקטובר - אחד-עשר אלף איש. פצד בחודש נובמבר - עשרת אלפים איש,
 וכדצמבר - חמשה אלפים איש. בחודש ינואר עזבו חמשה אלפים איש ובפברואר
 מעריכים אנו שיעזבו ששה אלפים וחמש מאה איש.

במספרים אלה ישנה הזווה: עד אוקטובר לא עזבו מעזה
 בכלל. העזיבה מהרצועה החלה כאשר פתחנו את הדרך לתנועה. בספטמבר עזבו
 שמונים איש ובאוקטובר הגיע המספר לשש מאות וחמשים איש. בחודש שעבר עזבו
 שלושת אלפים איש. החודש יעלה שוב המספר.

קשה לי לתת עתה את התמונה כולה ולהסביר מדוע ערבים
 אלה ולא אחרים עזבו והיגרו, אם כי נעשים כרגע ששה פס מחקרים רציניים ביותר
 בנושא זה, ובמשך החודש השוטף תהיינה תוצאותיהם בידינו.
 נעשות מספר עבודות רציניות ובעוד חודש נציג
 אותן בפניכם. לדעתי, מוכרחים אנו ללוות תופעה זו במחקר יסודי. צריך
 לרעה מה הליכים הקובעים משפיעים כאן ועל זאת לפרוס ולפי זה לפעול.
 ששה מחקרים נסתיימו ויוצגו תוך חודש בפנינו.

ר"מ ל. אשכול:

מה פירוש ששה מחקרים?

ר"א צ. צור:

אלה מחקרים סוציולוגיים מכל-מיני אספקטים של
 העניין.

ששה אנשים שונים בדקו במקומות שונים את הנושא,
 האחד בעזה, האחר בשפס בשכם, במחנה פליטים. בכל מקום נחקרו הגורמים
 המשפיעים על התופעה ומסהבר שהם שונים במקום למקום.

ר"מ ל. אשכול:

האם עוזבים גם אנשים בעלי-רכוש? כאלה שביום
 קרקעה ובתים?

ר"א צ. צור:

לא. לא הייתי מציע כיום ללכת בכיוון רכישה בתים או
 כל רכוש אחר של המהגרים הללו. אם נעשה כך - עלום
 עלולים אנו ליצור את הרושם, שקונים אנו כל רכושם ואז כל ששה אלפי האנשים
 שהתכוונו לצאת את הארץ לא יזוּו עד אשר ישולט להם עכור המטלטלים שהסאירו
 כאן. פירוש הרבר, שכל פעולה מסוג זה עלולה לפגוע עתה בהגירה.

לכן, לא הייתי ממליץ להתחיל לפעול בשטח זה של עידוד היציאה על ידי השלום עבור הכוש שנשאר כאן. כל הפעולה הזאת מוחנית עתה לא רק ברצונם של הערבים לדון מכאן, אלא המצב הוא הקובע זאת, ואם יימשך המצב כפי שהינו כיום - הימשך הגירתם להבא. עניין זה מותנה גם ברצון הירדנים לתת להם לעבור דרך ירדן. כי הדו-הפס יהכין מצק בו תופסק התנועה במידה ויציבו הירדנים שומר על הגשר ויסרכו לאפשר להם מעבר דרכם.

לכן, לדעתי איננו צריכים לעשות דבר לשם עידוד הגירה. אני חושש גם מכל פעילות שנסתבך בה.

הייתי רואה טעם כיום ללמוד את הבעיה לבנות את המנגנון וליצור את האפשרות להוציא אנשים מערבה או מזרחה, רחוק יותר, אחר שלא תהיה כל דרך אחרת, כי הדרך הנוכחית היא קלה, גוחה וזולה לנו. איש לא יוכל לבוא אלינו עתה בטענות. עלינו ללמוד את האפשרויות של ניצול הכלים הבינלאומיים שנוכל להעזר בהם, לקבוע מה ארצות ההגירה האפשרויות; עלינו להכשיר אנשים, לבנות מנגנון מתאים, לערוך מחקר יסודי יותר מכפי שעשינו עד כה ללימוד הבעיה ולחיות מוכנים, ולהתרגל לעבוד בנושא זה גם כמצב קשה, המצפה לנו, בו האפשרויות הפתוחות של היום היסגרנה.

מבחינת נוהלים וכו' - כספים וכל השאר, אנו כרגע נהקלים בבעיה של נוהלים ש אינם שפוי בהירים וברורים במידה מספקת. מנינו ועדה-משנה עם האוצר, שכרגע עושה את הנוהל ברור וחד יותר ובמסך הזמן יהיה בזה סדר. אני חרד לנקודה זו.

לגבי אספקט הארגון: הפעולה הנעשית כרגע, כפי שנעשית היא בגבולות המימשל, דרך המימשל - מניחה את הדעת. אלא רואה אני בחרדה כל פעולה הנעשית מחוץ למסגרת זו. השאלה היא לא תחת איזה צורה - ביקורת מרכזית כוללת יעמוד העניין. אך יחד עם זאת, הפעולה שצריכה להעשות אינה קשורה כולה במימשל, אלא קשורה היא בעולם הגדול וכיצד משתלבים אנו בו. מבחינת האספקט הארגוני צריך שיהיה מרכז לנושא זה. צריך שייקבע כיצד תיעשה הטכניקה, כיצד יפעל ההיאום עם הגורמים השונים, איזה משרד ממסלהי מטפל בעניין. איני יודע אם משרד ראש-הממשלה יהיה זה שצריך לטפל בעניין או גורם אחר יעשה זאת.

ר"מ ל. אשכול: אין כמשרד ראש-הממשלה.

ר"מ צ. צור: אם כך, צריך להיות כאן מרכז, וצריכה לקום ועדה שתפעל בזה.

אני כשלעצמי חושב, שזה צריך להיות במשרד הבטחון. וזאת, בגלל הקשר שלו עם המימשל, כי כל גורמי המימשל בידינו ואנו מתאמים את הבעיות הבטחוניות הקשורות בנושא וכן הבעיות הכלכליות ופורומים שונים המוכרחים להיות חלק מהם, כי אחרת יהיו ינותק הקשר עם המציאות המתפתחת.

עניין זה מחייב שיהיה לו מרכז וועדה מתכננת,

שייקבע לה מרכז.

מרכז זה אינו מוכרה להיות הגורם המבצע. לדעתי מוטב שיהיו כאן שני אנשים. זה דורש בנפרד מבצע העבודה והאיש המרכז את הועדה, לצורך בקרה וחיאום העבודה.

מה פירוש הדבר "גורם מבצע"?

ר"מ ל. אשכול:

היום אין צורך בשום דבר, כי הדבר מתנהל מעצמו.

ר"א צ. צור:

מדובר על העניין מתוך הנחה, שיבוא זמן ויהיה

צורך לדחוף את העניין קדימה, כאשר לא תהיה הגירה הזורמת מעצמה.

איננו מטפלים בנושא קנדה ואורוגוואי ולזה דרוש מרכז, אשר יטפל בנושא

ולרשות מנגנון, שאיני יכול להעריך מסגרתו עתה מראש. במידה ודרוש

מנגנון - עלינו לשבת במשרד כלשהו. לכן, הייתי ממליץ לשבת בחל-אביב ולא

בירושלים. צריך לקבוע את המשרד האחראי לפעולה. לי נראה שמשרד הבטחון, ולא

משרד ראש-הממשלה צריך לעסוק בזה. צריך לקבוע ועדה המורכבת מהגורמים

שישבו סביב השולחן ומי שיהיה יו"ר הועדה הזאת - ידאג לכינוסה פעמיים

בשבוע או פעם בשבועיים או שלושה, לצורך תדרוך והנחיות, ולא לצורך

הטיפול השוטף.

אנו מרגישים בצורך שיהיה גורם אשר יטפל בנושא

זה, אשר לעה-עתה מתנהל באופן ספורדי, ~~בהאשה הנא~~ והאמה היא שזה נובע

גם מכך, שאיננו יודעים מה קורה ויקרה כאן. יתכן שזה בכלל פועל טוב

יותר מכפי שידוע לנו.

פשוט, איננו מספיקים לקלל דאת... ר"מ ל. אשכול:

אמשיך בקו של דברי צ'רה ואוסיף עליהם. אלוף ס. עמית:

כיום, הגורמים המטפלים בנושא זה מורכבים מהחוגים

דלקמן: קודם-כל, משרד הבטחון העוסק במחקרים והמושלגם הפעילים בשטח.

(ב) היועץ לעניני הערבים, שגם משעמם-סטעמים

הסטוריים ומעמי ערביי-ישראל וירושלים עומק הוא בזה. וכן משרד החוץ,

הקשור לאפוס בינלאומיים והנותן הנחיות לשגרירות והעושה בירורים ומטפל

בהכניית הגירה פלשתינאים לארצות הבריה.. עד כמה שידוע לי, גם למשרד

הפנים יש אצבע בענין הזה. ישנה הכניית קנדי של הגירה לארצות הבריה וזה

ענין ישן כבר.

משרד ההג' הפנים העוסק בחושבי ירושלים שהשטחים

היוצאים דרך נטלי התעופה והנמלים רשמיים אחרים. משרד האוצר, עם כל ההטרות

הכספיות העוברות דרכו, המוסד העושה בירורים בחו"ל וכן גורמים פרטיים,

כגון חברה פטרא, וחברות פרטיות שעשו בענין זה ביזמתן הפרטית.

חלק מגופים אלה, ולא כולם, עושים זאת בלי לדעה מה עושה כל גורם אחר

בנידון.

אין לי ספק בדבר, שמוכרחים לשים את הענין כולו

חתת כוהרת אחת. מקבל אני דברי צ'רה, שכל מה שנעשה עכשיו - צריך להתרכז

בעיקר בנושא ההכנות לגבי העתיד מאשר בהתערבות מידית בהווה. מכיוון

שההכנות הדרושנה זמן - צריך להתחיל בהן מיד.

... ..

...

... ..

... ..

...

... ..

... ..

... ..

הצעהי הפעיה היא, שהמטה שנמנה מרכז לענין,
לפי הצתו של צ"רה. ב) נחליט באיזה משרד יעבוד אותו מרכז.
לי עצמי אין שום מפרנס בענין זה, אם משרד הבטחון או משרד ראש
הממשלה או כל משרד אחר יעסוק בזה.
צריך להקים ועדה בינמשרדית, או הסודכנה מהחוגים
שציינתי, שהשב אחת להודש או שלושה שבועות, וחקבע הנחיות וחבקר את
הענין וחדע מה חלקו של האחד והאחר בשטח פעולה זה.
צריך להקים חברה-נסיעות, לא ישראלית, שהעבוד
בחול; כמו-כן יש להקים חברה-נסיעות ערבית, פלשתינאית, וזה ניהן
לעשות גם כן בשטח, בצורה מוסווית. כל זה לוקח זמן ולכן, צריך לקבוע
כבר הנחיות, לקבל ולהרגם אותן למעשה. צריך שיהיה לענין זה הקציב.
יחכן שלא דרוש הקציב גדול, אבל מוגדר.
צריך להתחיל לעבוד גם בארצות הקולטנה עליה זו. אין
אלה בבחינות דברים פוריים לנו, אך צריך להתחיל לעבוד בהם.

רה"מ ל. אשכול: בכוויות ובבהריין פועל הדבר, ואמרנו שזה יפעל
כל זמן שיפעל ואין לחבל בזה.

אלוף מ. עמית: יחכן שיש לפתח זאת באותן ארצות שיש לאיסלח
קשר אתן.

אלוף מ. עמית: אני מהנגד למעשים לא-חוקיים ולזיופים בשטח זה.
אני רואה בדאגה אח היזמה הפרטית מהסוג של
"אלף הדרכונים", שעליה דיבר טולידנו.

מר טולידנו: על אילו זיופים מדבר אתה? אלה דרכונים אוטנטיים
שיוצרו על ידי האינסטנציה הגבוהה ביותר שם.

אלוף מ. עמית: אם כן - זה בסדר. אם זה לא כן - זה לא בסדר.
אתה מסכים אתי שאסור לעשות זאת בדרך הזיוף? - כי אז הרווח יהיה רגעי,
והנזק - יהיה לתמיד. כאשר יוודע למדינה הקשורה בזה, שמדינת-ישראל
עומדת מאחורי דבר כזה - מסייפים אנו את ה"קריירה" שלנו בענין הזה.

רה"מ ל. אשכול: עדיין מוקדם להחליט בענין זה, לפי דעתי.

אלוף מ. עמית: להחליט מה?

רה"מ ל. אשכול: אם יש לנו מחלקה מיוחדת לבדיקת הפספורטים, אם
מניסטר קיבל שוחד ונתן פספורטים או לאו.

אלוף מ. עמית: אי-אפשר להוציא אנשים בהסוניה בצורה כזאת.

רה"מ ל. אשכול: אז הם לא יצאו.

אלוף מ. עמית: לא זו כוונתי, אלא שאאייאאלאגאא שבמידה
ויחגלה הענין - יתקלקל הכל.

רה"מ ל. אשכול: יחכן.

מר שלמה הלל: אסביר באיזה שטח מתרכז ענין משרד החוץ בפרשה זו.

במידה ומדובר על הגירה דרך הגשרים, לפיכך לארצות-ערב,
אנו מבינים בזה כיהודים סתם, ומלווים זאת בכרכה. כאשר מדובר על הגירה
לארצות בהן יש לנו נגיעה וקשרים, או טיפול בארצות אלה, אזי באוחו רגע
יש ענין רב למשרד החוץ להיות שותף, לפיכך לפעולה שנעשה או להיות במרכז
של פעולה במקרים מסויימים.

אם מדובר על ארגונים שאנו אתם בקשר במסגרת או"מ או ג'נבה, נישנס ארגונים רבים, שעסקו ועוסקים למעשה באגאגאאאאאאאאא בהגירות במקום למקום, ועמדו אתנו בקשרים וממשיכים לעמוד בקשרים אתנו, או אם יש תכניות, כפי שהזכיר מאיר עמית, לגבי קנדה הרוצה להעלות הצעה, ואז פונים לשגרירות שלנו ושואלים מה יכולים אנו לספק בשטח הנתונים. לכן, כאשר נעשה העניין עם ארצות או דרך ארצות או ארגונים יש לנו אתם קשרים בינלאומיים, אנו חושבים שיהיה זה נכון להבטיח שהפעולה תיעשה בתיאום מכסימלי, בהדרכה מכסימלית של משרד החוץ. כי אחרת ייווצר מצב, שחיה שגרירות במדינה אחת, ומשלחת במדינה אחרת, כדי לבדוק אם אפשר לעשות תכנית זו או אחרת.

אחד הדברים ששפא ששואפים אנו להגיע אליהם והם אינם קלים, זה הסדרים עם מדינות באופן רשמי, או חצי-רשמי, או בדרך של שהיקה. ^{PK} סדגנה כמו אוסטרליה או קנדה או ארצות הברית, האמר שמוכנה היא לקלוט מהגרים אלה - יהיה זה דבר אידאלי, במידה ונגיע לכך. איננו מוציאים מהחשבון גם אפשרות-כינויים, כלומר: לא דבר מוכר ומוסדר, אלא בצורה של ארגון אשרות-בניסה וכו'. יחד עם זאת מביאים אנו בחשבון, שבכל המדינות הללו, ממשיכים אנו לחיות למשך זמן רב, וגם אותו שר שמוכן היה להוציא דרכונים אלה - יכול להעלם במשך הזמן. כולנו חושבים כאן סביב השולחן הזה, ניתן לומר שעסקנו לא פעם בבריחות והברחות יהודים וגם אז הקפדנו על ק, שמי שמקבל דרכון - יקבל זאת לצורך מעבר ונסיעה ובזאת סיים הדרכון הזה את תפקידו.

כאן מדובר על אנשים שיהלכו עם אותו דרכון במשך עשר שנים או יותר. במקום אותו שר יבוא אחר, שירצה לבדוק כיצד קרה שקבל אותו אדם את הדרכון הזה, כלומר: חששותינו הם כאלה, שלא משנה הדבר אם החותמת תהיה אוטנטית או לאו. ברגע שזה לא נעשה בתהליך רשמי, ואם מדובר על מקרים בודדים של אחד בעיר ושניים במדינה - הסיכון כאן מינימלי. אבל ברגע שמדובר במספרים שיכולים להיות די אפקטיביים, מספיק שתקרה מחר התנגשות במכונית ואותו אדם ייעצר ויימצא אצלו דרכון של אמריקה הלאטינית ויצטרך לדבר בשפה מהאימה וכבר תחילה להתגלגל הפרשה.

לכן, בקשתנו שלא להתחיל בזה, ונשמור אפשרות זאת לקראת האין-ברירה בטיפול הבינלאומי ליצור אפשרות של קליסה ותכניות של קליסה.

מר טולידנו: אצא אשר לצד הארגוני - אין לי ספק בכך שזה צריך להיות במשרד ראש-הממשלה, וזאת - מסיבה פשוטה: כאשר מדברים על הגירה מעבר לים, גם היום הבעיות של אנשים היוצאים מהרכוזות כאן ולא במשרדים אחרים.

חושבני שיטנה כאן שאלה אחת חשובה, והיא: האם הטיפול שלנו נשאר בגבולות המדינה או לאו. וכיום ידוע לנו שיטנן הצעות מברות

1944
No. 100
of 1944

The first of the two main parts of the report is a general survey of the work done during the year. This is followed by a detailed account of the work done in each of the various departments. The report is written in a clear and concise style, and is well illustrated with diagrams and photographs. It is a valuable document for those interested in the work of the organization.

The second part of the report is a detailed account of the work done in each of the various departments. This is followed by a summary of the work done in each of the various departments. The report is written in a clear and concise style, and is well illustrated with diagrams and photographs. It is a valuable document for those interested in the work of the organization.

The third part of the report is a detailed account of the work done in each of the various departments. This is followed by a summary of the work done in each of the various departments. The report is written in a clear and concise style, and is well illustrated with diagrams and photographs. It is a valuable document for those interested in the work of the organization.

The fourth part of the report is a detailed account of the work done in each of the various departments. This is followed by a summary of the work done in each of the various departments. The report is written in a clear and concise style, and is well illustrated with diagrams and photographs. It is a valuable document for those interested in the work of the organization.

The fifth part of the report is a detailed account of the work done in each of the various departments. This is followed by a summary of the work done in each of the various departments. The report is written in a clear and concise style, and is well illustrated with diagrams and photographs. It is a valuable document for those interested in the work of the organization.

The sixth part of the report is a detailed account of the work done in each of the various departments. This is followed by a summary of the work done in each of the various departments. The report is written in a clear and concise style, and is well illustrated with diagrams and photographs. It is a valuable document for those interested in the work of the organization.

19.2.68

מר טולידנו:

במאשמה-אאלצ

של יהודים טובים וחברות וקשרים: האם תמיד ניכנע מלהיפגש עם גורמים מחוץ למדינה, לבדוק נושאים אלה? - כי מצד אחד זה מאפשר מיפול יעיל יותר בנושא. מצד שני זה מכניס אותנו לפעול-שגגה למגע ישיר עם גורמי-חוץ. אני סבור שהיות הבעיה קיימת בפנינו משום שיש הצעות רבות כאלה.

רה"ט ל. אשכול: האם יש עוד לביטחון להוסיף על הדברים שנאמרו כאן? מר אפרים לוי: לצד הארגוני: הפונקציה שהגב' סירני העמוד הראשה, צריכה להיות סמוכה לשולחן משרד החוץ או האוצר. האינפורמציה שהיה זקוקה לה תהיה דווקא משרד כזה שאותו ציין שלמה הלל.

רה"ט ל. אשכול: עלי לומר כאן דבר אחד: לא אנו נחלים באיזה משרד יהיה העניין הזה מרוכז. בזאת החליט הממשלה. ער עתה הבעה הממשלה ממני שני דברים, ואת שני אלה הצעתי לה: לא חסמקלי מחוסה ורעש. בלאו הכי יעשה את הדברים אדם מסויים שעליו שד יוטל הדבר.

דומני שעד עתה, כאשר נשאלת שאלה בנושא זה - היא מופנית אלי או אל משרד ראש-הממשלה, והשאלה הנשאלת מדי פעם היא: מה גורל ההגירה. הדבר ידוע לכולם שקיימת הגירה אוטומטית, ספונטנית, כאשר אנשים קמים ועוזבים את שטחי ישראל והשטחים המוחזקים. לכן, במקום בו מתגוררים אלה העומדים להגר - ישנו בעל-בית המחליט אם לתת להם רשיון. אך במידה ועלינו להתכונן לאפשרות שמא המעין הזה ייסתם מעצמו או שמא לא יספיק במידיו, ואנחנו נדאי רוצים היינו שהקצב יהיה מזורז וגדול כמה שאפשר יותר, או שמא יחברר שנקודות הקבלה יסתמו ונצטרך לחפש מקומות נוספים להגירה - לא נראה לי שדבר זה צריך להיות כיהי משרד הבטחון.

לדעתי אפשר להפנות את הבעיה למשרד החוץ, כי בבעיות מהגרים, דרכונים וכו' עוסק משרד החוץ בלאו-הכוי. יחד עם זאת, איננו מעריכים את משרד החוץ כבעל-יכולת כזאת, שיוכל להעלות את השני כולו, וזאת מחוץ כמה נימוקים: בדרך כלל יכול כל משרד שיוטל עליו לטפל בזה - לעשות את המלאכה.

מדוע עתה על ריבוי טבעי, והטענה באה אל משרד-הש-הממשלה. ר"א צור דיבר עתה על ששה מחקרים שנערכים. אני חכיחי לתוצאות מחקר אחד, העונה על עשרים שאלות, אותו ערך פרופסור באקי. לכן, חשוב לנו עתה מאד לדעת מי העוזב את הארץ. גם על דעתי עלה, שאלה מבין הערבים שהינם בעל-רכוש - אינם עוזבים את הארץ.

ר"א צ. צור: משפחות בכלל כמעט ואינן עוזבות.

רה"ט ל. אשכול: זו צרה גדולה, אבל אינך יכול לעשות דבר בעניין זה. יתכן שצריך להקים משרד שידוכים, שיעניק כסף למי שיוציא מכאן בחורות. אך ידוע לנו שההחלטה של מעולה בכסף - מסוכנת מאד. לכן, אמצעי זה שומרים אנו לרגע האחרון.

1917
[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

השבוע נשאלתי ואמרתי שעדה סירני נמצאת כאן והיא

מתחילה להתוודע למשרדים העוסקים בעניין בצורה זו או אחרת. ודאי שאפשר

לעשות גם שגיאות וצריך להיות זהירים. יתכן שאתם צודקים ולא צריך

להיכנס לעניין הגירה גדולה על שר דרכונים קנויים, ולו גם יהיו חתומים

על ידי השר המתאים. יתכן שצריך להתייעץ ולשמע דעת רבים באותה הארץ.

בזמנו שאלתי את השר הברזילאי שביקר כאן, והוא אמר

לתוכו שדרושים להם אנשים. אין פירוש הדבר, שאם אפנה אליו ואבקשו

לקלוט ערבים - שאמנם יאפשר הגירתם לברזיל. אל כל פנים, ידוע לנו

שדרושים שם אנשים נוספים, כאשר מדובר בארץ כה גדולה, שאפשר ללכת לאיבוד

לאורכה ולרוחבה גם יחד.

יתכן שאם יגיע העניין לכאן, נעלה עניין ~~אחר~~ מר בלאק,

הטוען, שברשותו תשעה מיליון לירות, שיכול הוא להקציב למטרה זו.

הוא הושב שמחובתו לעשות משהו גם למען הערבים. אחר-כך נאמר לי, שהוא

מדוכא מאד, כי אמרתי שאיני אוסר עליו לעשות, במידה ורצה הוא להוציא

למטרה זו כסף, ויכול הוא לעשות כרצונו. אבל אפשר להשיג לעניין זה

כסף בינלאומי.

מכאן ואילך נשאלה השאלה היכן המקום המתאים ביותר

לרכז בו את הפעולה, אם תל-אביב או ירושלים. אנו חיים עתה במקומה

של מאמץ לרכז כל הפעולות בירושלים ולא צריך דווקא בעניין זה לכלבל את

היוצרות.

ר"א צ. צור: הבעיה העיקרית היא בעזה, ולכן הצעתי לרכז את הפעולה

בתל-אביב.

רה"מ ל. אשכול: אך האיש שישב בירושלים יסתובב מחוץ סכולם בעזה.

עליו להסתובב בלוב או בצ'ילי או באוסטרליה, אל

או לנסות למצוא באוסטרליה יהודי שיגלה גוי שיקים חברה מתאימה.

עד כמה שאפשר עלינו לשמור עצמנו מחוץ לעניין ולמסגרת.

דרוש ריכוז של הפעולות כולן ולכל אחד מהיושבים כאן

יש מה לעשות בשטח זה. ישנם כאלה שנעלמים פתאום לכמה שבועות, כי לכל

אחד ישנן הצרות שלו. לכן העניין צריך להיות מרוכז במקום אחד ובידי איש

שיתאם את כל הפעולות. לגבי משרד החוץ, עדיין לא הגענו לכך שבאופן רשמי

לוקחת עליה מדינת-ישראל את הטיפול בעניין הזה.

בזמנו אמר לי בנצרת חאקיס, ^{בגישו} שמדינת-ישראל רוצה להיפטר

מהערבים שבגבולותיה. כמובן שנשבעתי לו שההיפך הוא הנכון. אך עלינו

למצוא דרך, כיצד לספל בעניין בצורה נכונה. כאשר משוחח אני עם עבי

רציני, פעם ביוזבל, אני אומר לו גלויות, שהפתרון הוא אזורי בלבד,

ויהיה כסף בינלאומי ואולי אפילו כספים של יהודי העולם, וכן כספי

המדינה שלנו, שיוקדש לפתרון הבעיה. במידה והעניינים מתנהלים כפי שמתנהלים

עתה - ניתן להם להתנהל, אך עלינו להתחיל לדאוג כבר מעתה לימי הסגריר,

1944

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

כאשר ההגירה חלף ותקטן. כל זמן שהיא זורמת - ניתן לה לזרום. הם אינם צריכים לראות אותנו כיהודים, כמימשל צבאי, , כאשר בלאו-הכי אין להם ברירה.

אשר לרכוש, מתברר שדבר אחד זו קרקע ודבר אחר זה בית. ישנה קרקע השייכת למדינה, כלומר: היתה שייכה בזמנו לנאצר או בשטחים אחרים - לממשלה אחרת, וברור כיצד נוהגים אנו לגבי קרקע כזאת. רה"ם ל. אשכול: בעזה זה שייך עדיין לממשלה הפלסטינאית. ממשלה-מצרים קבלה את הזכות של ממשלה פלסטינית. בענין זה ערכנו בדיקה יסודית ובעוד שבוע כל הקרקע הזאת תהיה בידינו.

רה"ם ל. אשכול: ככפר עציון באו ערבים וביקשו למכור את אדמותיהם. רה"ם ל. אשכול: אנו עובדים בענין זה על ידי הפס מינהל מקרקעי-ישראל.

האנציוצ'ואה
רה"ם ל. אשכול: יש אומרים שמוטב שהקה"ל ולא המדינה באופן ישיר תטפל בזה. על כך צריך להחליט מדין וכדת. נדמה לי שסוימונו בנושא זה. כפי שידוע לי חושבת הממשלה שהענין צריך להיות מרוכז במשרד ראש-הממשלה. ולכן איני סבור גם שדרושה ועדה גדולה מדי, אך ברור שישנם מוסדות, שהינם בתוך הענין, וצריכים לדעת אם תהיינה ישיבות מדי שבועיים או חודש, כדרוש, ולהשתתף בהן. החיים יעלו והאי בעיות ושאלות ופרובלימות שונות, ועלינו לחשוב ולהחליט, אם על ידי שר, או שיועברו הדברים לממשלה.

מר אמרים לוי: האם זה יהיה במשרד ראש הממשלה בירושלים או בחל-אביב?
רה"ם ל. אשכול: בפרינציפ עלי לומר - בירושלים, כי עתה לוחצים אנו על כולם שיעברו הנה.

ניתן לעדה הזדמנות להתבונן ולראות את הדברים מקרוב. הגב' עדה סירני: אומר רק, שאני מקווה שהמשרד יינתן לי במהירות, וכן דרוש לי מזכיר, שאוכל להתחיל מיד לעבוד. אם בחל-אביב או בירושלים, אין לי הבדל בדבר, ומסכימה אני לאפשרות זו והאחרת גם יחד.

במשך הזמן, ואני מקווה שבמשך זמן קצר, תהיה חמונה בדורה יותר ואפשר יהיה לומר טוב יותר אם חל-אביב או ירושלים עדיפה מבחינה זו. העיקר הוא שהיה לי אפשרות להתחיל בעבודה.

רה"ם ל. אשכול: שאלתי את עדה עוד אתמול או שלשום, ~~האם~~ על ענין מציאת המשרד המתאים. אנחנו אנשים קבצנים ומשרד אצלנו פירושו - חדר בקושי... וכן העזרה הנחוצה לביצוע העבודה. בממשלה דובר על משרד ראש הממשלה שיפעיל את הענין, ובהתאם לכך דובר בינינו, והשאלה היכן להקים את המשרד המתאים.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records and the role of the auditor in this process.

The second part of the document describes the various methods used to collect and analyze data, including interviews, surveys, and focus groups.

The third part of the document discusses the challenges faced by auditors and the strategies used to overcome these challenges.

The fourth part of the document discusses the importance of communication and the role of the auditor in this process.

The fifth part of the document discusses the importance of ethics and the role of the auditor in this process.

The sixth part of the document discusses the importance of documentation and the role of the auditor in this process.

The seventh part of the document discusses the importance of reporting and the role of the auditor in this process.

The eighth part of the document discusses the importance of follow-up and the role of the auditor in this process.

The ninth part of the document discusses the importance of continuous improvement and the role of the auditor in this process.

The tenth part of the document discusses the importance of professional development and the role of the auditor in this process.

The eleventh part of the document discusses the importance of networking and the role of the auditor in this process.

The twelfth part of the document discusses the importance of staying current and the role of the auditor in this process.

משרד ראש הממשלה

ירושלים, כ"ח אייר תשכ"ח
26 במאי 1968

סוגי גיוגר

א ל : ראש הממשלה
העתק: מנכ"ל משרד רוה"מ
מאה : משה שרון

אדוני ראש הממשלה,

הריני מצרף בזה סיכום הדיון שהתקיים בראשותך בוועדה המגעים המדיניים ביום 21 במאי 1968. אחר אשורך אפיץ הסיכום לשרים הנוגעים בדבר.

נוכח ההחלטה להמשיך במגעים ואף להרחיבם וכן להתחיל בהכנות למו"מ אפשרי עם הפלשתינאים מתבקשות הנחיותיך והוראותיך בנושאים הבאים :

1. נוכח ההחלטה (סעיף 2 - ג בסיכום הרצוף) המאשרת עקרונית מתן תשובה חיובית לפנייתו של אנוור אל-חטיב אליך נדמה לי שרצוי כי אנסה טיוטת התשובה יחד עם שה"ח ואח"כ אביאה לאשורך. אנא הנחיותיך.

2. נוכח ההחלטה להכשיר הקרקע למו"מ עם הפלשתינאים נדמה לי כי עלי לדון בנושא זה עם שהב"ט ולהביא לפניך לאשורך הצעה שתהיה גם על דעתו בדבר הצעדים המעשיים שעלי להתחיל ולנקוט בהם. אנא הנחיותיך.

3. מאחר ומתבקשת ממני עתה פעילות ענפה וסדירה אנא הרשה לי להביא לפניך ההערות האישיות הבאות שאף הן מחייבות הנחיותיך:

א. בימים אלה נסתיומו ששת החדשים בהם הושאלתי ממש"ח לצרכי הפעולה המדינית בקרב הפלשתינאים. מתבקשת על כן החלטה לפנייה למשה"ח בדבר הארכת מועד השאלתי וייצוב הפקידים.

ב. היות והמגע המדיני עם הפלשתינאים כרוך ומשולב במגעים המדיניים האחרים עם ירון נראה לי שביצוע יעיל ומדוקדק של עבודתי מחייב לשתף ולשלב אותי, לפחות בידיעה ובהתייעצויות, הנוגעות לפעילות המדינית האחרת שלנו כלפי ירון. מתבקשת הוראה לאפשר לי לעיין בחומר ולשתתף בהתייעצויות בנושא זה כדי שהתאום יהיה מלא.

ג. במשך ששת החדשים שעברו פעלתי מבלי לקבל ממש"ח חומר (בעיקר מברקים מדיניים) על הפעילות המדינית שלנו שיש לה השלכה ונגיעה לעבודתי (יארונג, מגעים עם מחמד וכד'). מתבקשת פניה למשה"ח להכניסני בצורה סדירה לתפוצת מברקים אלה ודווחים אחרים.

משרד ראש הממשלה

- 2 -

ד. הנני מחקשה מאד, ולמעשה אינני יכול, להמשיך בפעולתי ואף להרחיבה מבלי לפתור שאלת הניידות (רכב ונהג הדרושים לי מטעמי בטחון וסודיות). אני מניח שתרצה להוציא הנחיתך בעניין זה להנהלת המשרד.

ב ר כ ה .

מ. שרון

מ. שרון

141 255
ירושלים: ס"ו מאייר תשכ"ח
14 במאי 1968

אל : מזכיר הממשלה

מאמו פנהל לשכת ראש הממשלה

אנא כללי גם את הדו"ח הרצ"ב בתיק השיחות עם
הערבים לקריאת חברי הממשלה, בהתאם לבקשת שר הכסחון,
כנטפח לסקירתו בישיבת הממשלה האחרונה.

ב ב ר כ ה,

אביעד יפה

העתקו שר הכסחון

לוחה:

(העתק סמוי: מר משה ששון, בצרוף הדו"ח).

2015 38

ס ו ד י ב י ו ר

סיכום הדיון בועדת המגעים המדיניים בראשות רוח"מ

21 במאי 1968

נוכחים: רוח"מ, שה"ח, שהב"ט, שהמש"ט, מנכ"ל רוח"מ, מנכ"ל משה"ח, אל"מ ש. גזית, א. יפה, ט. ששון.

1. הערכת מצב והצגת הבעיות (ע"י מ. ששון)

א. לפני כחדש עמדה הנכונות המלשתינאית למו"מ עמנו בשיא יחסי. עתה נראה כאילו חלה הפניה חדה בכיוון החפוף. הדקק להסתייגות ממגע עמנו ולהסדנות כלמינו נובע בעיקר מהגורמים הבאים: (1) הפעילות המדינית החיצונית והסמועות על סכויי הצלחתו הקרובה של יארינג והרמזים מעמאן בדבר הסכם קרוב. (2) חלחלים היסיריים של ירדן (כולל כסף רב) ומצרים להכשלת המגעים היסיריים. (3) קרירות התגובות - לדידם - מצד ישראל לפניוחיהם. רבים מהאישים הדואגים לעתידם האישי ולשכס מחשבים היום אליבי להזכחת "נאמנותם" לחוסיין "העומד לחזור".

ב. הגענו למצב בו קשה להוסיף ולנהל "שיחות כלליות" עם החנהגה. מתבקשות הנחיות נוספות והתקדמות ביחסינו עם המלשתינאים בצעד נוסף. במגעים שהיו לרוח"מ ולשהב"ט נשארנו חייבים חשובה לשחי טאלות. להשוכותינו החיה מסמעות מדינית והטלכת בחונית יסירה. השאלה הראשונה הנה עקרונית: האם אנו מוכנים לדון עמם על הסדר. עם מי ועל מה. האם מוכנים לתת להם, כתביעתם, "הצעת הסתרון הנראה לנו בראשי טרקים"? השאלה השנית הנה טקטית: האם מוכנים אנו לרעיון שפלטתינאים יזמו הבאה נציגים יורנניים מוסכמים לשיחות השאיות אהנו?

להלן סיכום הדיון:

2. המגמות הכלליות והעקרונות לפעולהנן:

א. יש להמשיך ולטפח המגעים המדיניים עם המלשתינאים ואף להרחיב ולגוון קשה מגעים זו, שחשיבותה נובעת הן מן הטיכוי להגיע עמם להסדר מעשי והן מן הבחינה המדינית הבינלאומית.

ב. שטוח המגעים איננו עומד בסחירה למאסצי הסכם עם ירדן. אין אקסלוסיביות לא לחוסיין ולא להם. חשוב שהשאר בידינו הגרירה של חליכת עם המלשתינאים או עם ירדן, או עם שניהם יחדיו. ובידס הברירה של חליכת בלעדיה עמנו או חליכת עמנו יחד עם ירדן.

ג. אף על פי שבטלב זה אין רואים כסכוי סכיר השגת הסכם פורמלי חחום בין ישראל לבין המלשתינאים, מחייבים נחול מו"מ עמם במגמה להגיע לפחות למודוס וויונדי שיאפשר חיים משוחטים המבוססים על הגדרה פונקציונלית מוסכמת של זכויות. לעצם המו"מ ולא כל שכן להסדר מעשי מוסכם יש חשיבות בחונית ומדינית רכה.

נשקול בחיוב הצעות להעביר לפלשתינאים, לנהולם העצמי, נוטאים סירצו בהם - פרט למינוי ולענייני בטחון. חוך הברורים והדיונים הווצרנה מסגרות חיים משוחטות ומוסכמות מבלי שהאוכלוסייה הערבית תהיך חנוק מהעולם הערבי.

ד. בחינתנו מעוניינים במו"מ ובחסוד עם המלשתינאים נבחר ונכטיה להם שלג נפקיר אותם

ס ו ד י ב י ו ת ר

אישיה בכל הנאי וכן נכבד כל הסדר שאליו נגיע עמחם גם אם נשא ונמן ונגיע בעתיד להסדר עם ירדן.

א. מאשרים שבטפות הקשרים ובהרחבתם יש להמשיך בקו הנוכחי היינו : שלא להצטמצם בטפוח אנטי חוטיין לשעבר בלבד. מחייבים עדוד מיוחד של אישים היכולים להיות פוטנציאל של מנהיגים למדיניות של שלום עם ישראל, ישות פלשתינאים וקשרים עם ירדן.

ו. מחייבים המסך טפוח הקשרים עם קומץ הפלשתינאים הנבחרים המקיימים קשרים מדיניים בדרג גבוה עם שלטונות ירדן ומחייבים המסך ההזדקקות לשרותם המוצע לנו (א.נוטייבא, ח. אל-מצרי, ח. כנעאן, א. אל-חטיב וכו'). מגעים אלה חייבים להיות דיסקרטיים ומצומצמים במיוחד ויכולים להוסיף ולחיות לתועלת לחלופי דעות, שרשים ורעיונות וכן להוות צנור אלטרנטיבי למגע ולמו"מ עם ירדן ואף לעזור לו. קשרים אלה יוסיפו להעשוח הוך האוט הדוק עם שה"ח ועם שהב"ש וחייבים בדוות ספורט.

ז. רוח"מ יקבע ויאשר, בדרג של שרים, מי יקיים מגע ישיר עם המנהיגות, מה מציעים ומה מסיבים להם. בשלב זה, הנשיה הכללית היא, להמעים במגעים בדרג של שרים ולחיות, לפ"ע, בורגים יוחד.

ח. המסך הטפוח חשוטף של המגעים והכשרה הקרקע למו"מ אפשרי עמחם יוסיפו להעשות על ידי ס. שוין.

3. פעילות מקבילה

במקביל לפעילות בשטח המגעים המדיניים ובמגמה להוכיח הלכה למעשה כי אפשרות "המורוס וויוונדי" הנה ברת בצוע נמשיך לפעול באופן מעשי במסגרת הפעילות הסדירה של הממשל כדלקמן :

א. להגביר הפעילות והאינטגרציה הכלכלית בין השטחים לבין ישראל במגמה של הטבת הנאי החיים מחז והגדלת ההלות של האוכלוסיה הערבית בישראל מאידך.

ב. לבחון הצעות מעשיות לחוספת אוטונומיה מינהלית לאוכלוסיה בחנאי שחדבר יבוסס על שחוף ולא על התנכרות או התבדלות מישראל.

ג. האמור לעיל אינו חל כפשוטו על רצועת עזה אשר בה השיקול הדומיננטי הוא עידוד ההגירה ממנה.

ד. שר הבטחון, לאחר דיון בועדת המנכ"לים לענינים כלכליים, יביא לוועדה השרים לעניני בטחון הצעה מדיניות חזיקה הכלכלית וההלות של השטחים בישראל כגון :

(1) העסקה מבוקרת של כוח עבודה מן השטחים ביטקאל - במקום ובעת שיש בישראל מחסור בידים עובדות ובתנאי שחדבר יעשה מוך הבטחה מקוח ושליטה מלאים של הממשל על הפלשתינאים העובדים בישראל.

(2) עידוד מבוקר של שותפויות מסחריות והעשיות ישראליות ערביות.

(3) שיפוח מבוקר של ממעלי פחות מיירות משולבים הוך הבטחה המקוח ומשליטה של הממשל.

364
207-39

סוג' איותר
לנאמן אגב

ירושלים, כ"ד אייר תשכ"ח
22 במאי 1968

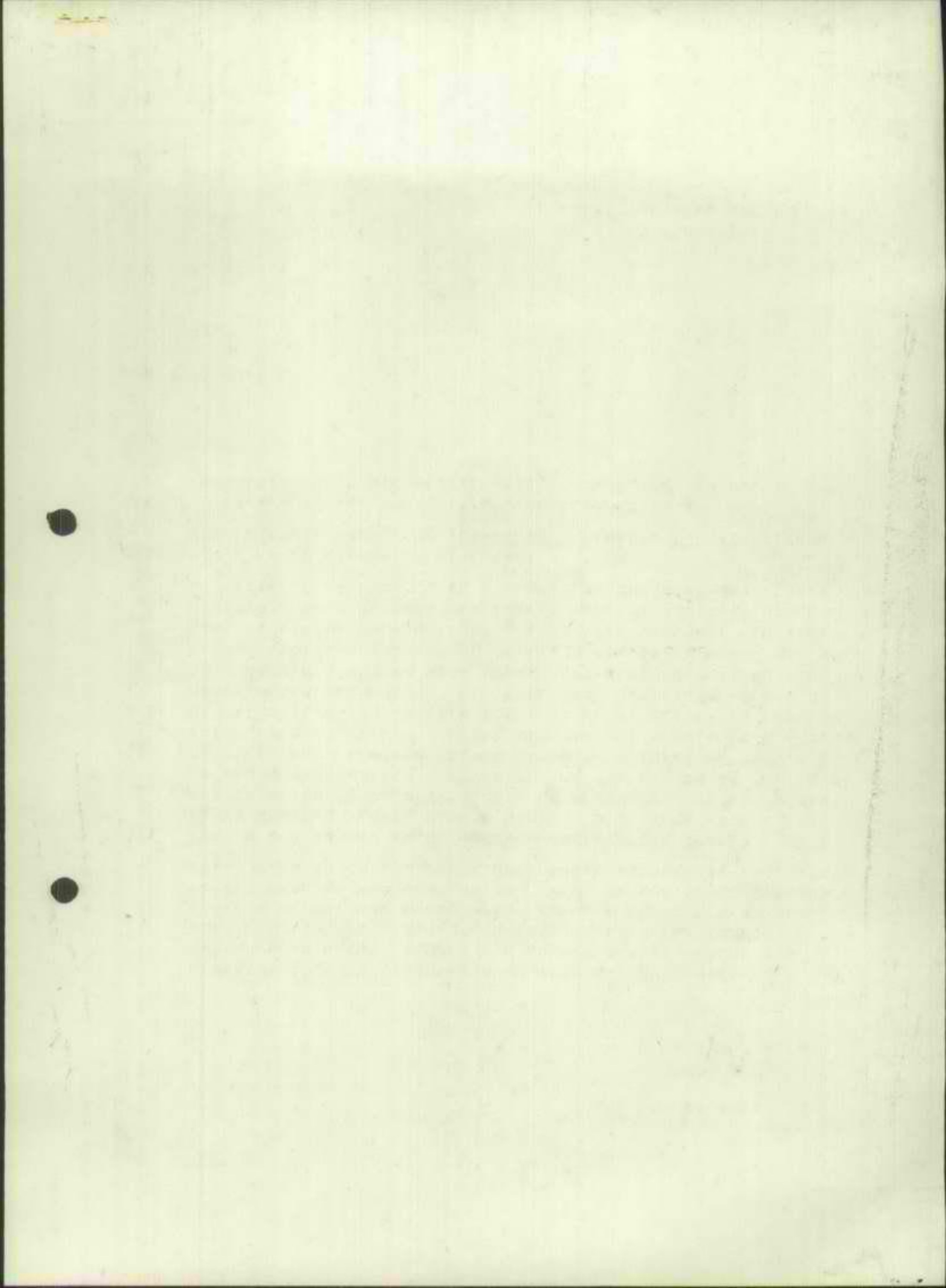
אלו שר הבטחון
העוזר רוח"מ
שה"ח
מאת: מ. ששון

לפני ימים אחדים חזר הביטחון קפוצ"י מביקור של יום אחד
בלבנון. קפוצ"י בא אלי אחמול ומסר לי הדברים הבאים:
בבירוח נחקבל קפוצ"י על ידי הרמטכ"ל הלבנוני בוסתני שביקש
ממנו להעביר רשמית לממשלת ישראל כדלקמן:

"בלבנון קיים רוגז רב על הצהרותיו של רוח"מ אל-יאפי בענין
החבלנים. מחרח אל-יאפי היא להוסיף כלאומני קיצוני ולהגדיל
סיכוייו למנויו מחדש כרוה"מ. דווקא בגלל הצהרותיו אלה ישו
גורמים לבנוניים אחראיים כל שביכולתם כדי למנוע בחירה אל-יאפי
מחדש כרוה"מ. בוסתני מבקש להודיע לממשלת ישראל שהלבנון מתנגדת
עקרונית לפעולות החבלה בכלל ומתוך שטחה היא בפרט. שלטונות
הבטחון פועלים נגד החבלנים ובבתי הסוחר של הלבנון יש מספר לא
קטן של פדאייין עצורים. לבנון עושה כמו-כן מאמצים רבים לשמירה
על הגבול מפני הסתננות חבלנים לישראל. אולם על אף מאמצים אלה
יש מדי פעם הסתננויות. מקרים אלה אל להם להתפרש על ידי ישראל
כהסכמה או חסיכה בפדאייין. הדבר רק מוכיח שאין אפשרות מעשית,
על אף המאמצים, לסגור הרמטית הגבול. הרי ישראל עצמה יודעת
ומכירה יטה הקשיים וחוסר האפשרות לסגור הגבול לגמרי.

באוחה שיחה עם קפוצ"י אמר בוסתני שעמדת עבדאללה אל-יאפי מסכנת
הלבנון באשר לא פעם ומזו מדינאי ישראל על החשיבות שהם מייחסים
למקורות הליטני ועל רצונם לשלוט עליהם - הרמטכ"ל חושש שפעולות
חבלה מלבנון יחנו לישראל עילה לנצל הזדמנות כדי להשתלט על
מקורות המים הללו. בוסתני חזר והדגיש שרצונו שישראל חדע
ההנגדותו לפדאייין והמאמצים שהוא עושה למניעת הסתננות."

בברכה,
מ. ששון

ירושלים, כ"ח אייר תשכ"ח
26 במאי 1968

אל : ראש הממשלה
העוק: מנכ"ל משרש רוה"מ
מאת : משה שרון

אדוני ראש הממשלה,

הריני מצרף בזה סיכום הדיון שהתקיים בראשותך בועדת המגעים המדיניים ביום 21 במאי 1968. אחר אשורך אפיץ הסיכום לשרים הנוגעים בדבר.

נוכח ההחלטה להמשיך במגעים ואף להרחיבם וכן להתחיל בחכנות למו"מ אפשרי עם הפלסטינאים מתבקשות הנחיותיך והוראותיך בנוסאים הבאים :

1. נוכח ההחלטה (סעיף 2 - ג כסיכום הרצוף) המאשרת עקרונית מתן חשובה חיובית לפניחו של אנוור אל-חטיב אליך נדמה לי שרצוי כי אנסח טיוטת חשובה יחד עם שה"ח ואח"כ אביאה לאשורך. אנא הנחיותיך.
2. נוכח ההחלטה להכשיר הקרקע למו"מ עם הפלסטינאים נדמה לי כי עלי לדון בנושא זה עם שהב"ט ולהביא לפניך לאשורך הצעה שתהיה גם על דעתו בדבר הצעדים המעשיים שעלי להתחיל ולנקוט בהם. אנא הנחיותיך.
3. מאחר ומתבקשת ממני עחה פעילות ענפה וסדירה אנא הרשה לי להביא לפניך ההערות האישיות הבאות שאף הן מחייבות הנחיותיך:
 - א. בימים אלה נסתים ששת החדשים בהם הושאלתי ממשה"ח לצרכי הפעולה המדינית בקרב הפלסטינאים. מתבקשת על כן החלטה ופניה למשה"ח בדבר הארכת מועד השאלתי וייצוב חפידתי.
 - ב. היות והמגע המדיני עם הפלסטינאים כרוך ומשולב במגעים המדיניים האחרים עם ירדן נראה לי שביצוע יעיל ומדוקדק של עבודתי מחייב לשחף ולשלב אותי, לפחות בידיעה ובהתייעצויות, הנוגעות לפעילות המדינית האחרת שלנו כלפי ירדן. מתבקשת הוראה לאפשר לי לעיין בחומר ולשתפני בהתייעצויות בנושא זה כדי שהחאום יהיה מלא.
 - ג. במשך ששת החדשים שעברו פעלתי מבלי לקבל ממשה"ח חומר (בעיקר מברקים מדיניים) על הפעילות המדינית שלנו שיש לה השלכה ונגיעה לעבודתי (יארנינג, מגעים עם מחמ"ד וכו'). מתבקשת פניה למשה"ח להכניסני בצורה סדירה לחפוצת מברקים אלה ודווחים אחרים.

ד. הנני מחקשה מאד, ולמעשה אינני יכול, להמשיך בפעולתי
ואף להרחיבה מבלי לפחור שאלת הניידות (רכב ונהג
הדרושים לי מטעמי בטחון וסודיות). אני מניח שחרצה
להוציא הנחייתך בעניין זה להנחלת המשרד.

ב מ ר כ ה ,

מ. ש. שוין

מ. ש. שוין

לשאלת המראיין אם תוכל ישראל להישאר במצב כזה זמן בלתי מוגבל - מבחינה בטחונית, כלכלית ומדינית, השיב דיין: -

מבחינה כלכלית - כן. מבחינה צבאית - כן. מבחינה מדינית - המפתח ביד ארה"ב, אם ארה"ב תסכים שאנו נתמיד במדיניותנו לפיה כל עוד אין שלום אנו ממשיכים במצב הקיים - נוכל להתמיד בו.

לשאלה אם יכולים הערבים לתמיד במצב זה, השיב דיין: "הם אינם מאשרים מזה". סוריה ממשיכה בתיזה של "הצלת פלשתינה השדודה". מצרים מסובכת בבעיות פנימיות התופעות עדיפות ראשונה לגבי סילוקנו מגדות הטואן.

לשאלה מה הם בעיני דיין הגבולות הבטחוניים הרצויים של מדינת ישראל, השיב דיין: -

"כשר הבטחון, אני לא רוצה להשיב על השאלה הזאת; וגם כאיש בטחון אינני רוצה להשיב על זאת. זו איננה ממין השאלות שצריך שר הבטחון - ואני שר הבטחון - להשיב עליהן בפומבי.

לשאלה - איס דיין מעריך תוצאות הסדר ביחסים שלנו עם האוכלוסיה הערבית בשטחים, השיב:

"אינני מאמין ואני מקוה שלא נגיע לזאת שיהיה ניתוק בינינו לבין הגדה המערבית. קודם כל מבחינת חזיקה ההיסטורית, כלומר שיווצר מצב בו יהודים לא יוכלו להיות - ואינני מפרט כרגע מה פירוש "לא להיות" - בחברוק, שלה ויריחו ובכל מקום אחר בגדה המערבית. אני מקוה שלא נגיע לניתוק כזה. בודאי, מבחינת השקפתי מאד מאד לא הייתי רוצה שיווצר אי פעם מצב כזה (ואין דינה של עמאן כוינה של חברון אבל בדברנו על היים משותפים עלינו לראות את הדברים גם מנקודת מבטם של ערביי פלשתינה".

להלן אמר דיין כי רואה אפשרות של חיים משותפים מבחינתם של הערבים וזאת בתנאי שיוכסח המשך

הקשר והזיקה שלהם לעמי ערב וכן שתינתן להם יכולת שמירה על אורח חיים עצמאי. במסגרת זאת לא יראו הערבים פסול בישיבת יהודים בקרבם, אם המדובר הוא בחיים משותפים ולא גישול הערבים וישיבה במקומם.

מבחינת הנכונות של הפלשתינאים מצד אחד לחיות איתנו נראה לו היום הדבר כאפשרי יותר מאשר בעבר, מתנאי

שתינתן לערבים: א. היכולת של שמירת אורח-חיים קהילתי, עצמאי, לא "לחיכנס להם לעצמות" ב. הזיקה,

המגע האישי, החברתי והפוליטי הבין-ערבי.

בקשר להתארגנות פוליטית אומר דיין שאינו רוצה שערביי יהודה ושומרון יהיו בפנקס המחרים לכנסת,

אבל אז צריך לומר מהם הדפוסים הפוליטיים בהם יוכלו לחיות. אי-אפשר לשלול מהם כל ביטוי פוליטי.

הביטוי המדיני שלהם יכול להיות בגדה המערבית, בפרלמנט של ירדן, או אפשר לומר שהם חלק מישראל

ויכולים לבחור לכנסת, עכשיו או בעוד 10 שנים.

למלך היום על כל המלכות

... ואלה שמות המלכים אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

אשר באו לפני המלך היום

שר הבטחון הזהיר היום את ירדן כי אם תמשיך במלחמת הטירור של מדינות ערב תועבר גם מלחמה זו אל החומה ותוכרע שם. ויהיה עליה לשלם את המחיר. שר הבטחון דיבר בצמח עם נציגי הישובים בעמק בית שאן ובעמק הירדן. הנבול לא יהיה פהוח מצד אחד בלבד, הצד הערבי. הגדר המוקמת בבקעת ירדן היא רק אחד מאמצעי הלחימה, היא אינה מסמנת קו שמזרחה לו איננו נלחמים. הוא הדגיש כי פעולות ה"צה"ל מעבר לקו הן בבחינת מערכה ממושכת ומגוונת שיש לה ביסויים שונים ושלבנים שונים. מערכה זו תוכרע כשהצד השני יגיע למסקנה שהמחיר שהוא משלם יקר מדי. שר הבטחון הזהיר את ירדן שלא תנסה לעשות מה שמצרים הפסיקה לאחר שנאלצה לפנות את הערים שלאורך תעלת סואץ. הוא אמר שירדן תביא לידי כך שבקעת הירדן תהיה שדה קרב ולא יהיה בה מקום לחיים אזרחיים. שר הבטחון הצביע על השוני במצב מאז ששוחח לאחרונה עם התושבים בעמק הירדן ובעמק בית-שאן. הוא ציין כי בעוד שבצד המזרחי נטשו 70 אלף אזרחים את מקומותיהם, היתה עמידה איתנה בצידה של ישראל ואזרחים ונוער נוספים התנדבו לעזרת ישובי הספר.

יחד עם שר הבטחון השתתפו בפגישה הרמטכ"ל ואלוף פיקוד צפון. תכלית הפגישה היתה לדון בדרכים שיאפשרו לישובי האיזור לא רק למלא חלקם במערכה הצבאית, אלא גם להמשיך בחיים תקינים כתנאים הקיימים.

כ"ק נ"ח

א"ר א"ש א"ק

נקודות עיקריות משיושבו שר-הנכסות עם נציגים פלשתינאים
(חמרי כנעאן ועזיז שחאדה) 15-21/67

שר הבטחון: הבהיר שאין בטכנתו לנהל בירורים מדיניים. זה בסמכות ראש-הממשלה. מעביר הנ"ח
לנציג והמשך השיפול ליו"ר ראש-הממשלה. הממשלה לא תגיע להחלטה עד שתיאלץ. העמיד השאלות
הבאות לפלשתינאים וקיבל תשובותיהם בלהלן -

א. האם מוכנים לשלום נפרד, רשמי ומלא גם ללא ארצות ערב? (עם או בלי תטיין)?
התשובה - חיובית.

ב. האם מוכנים לפתור בעיה הפליטים על-ידי יישובם בירדן ובגדה המערבית תוך שיתוף עם ישראל,
ארצות-הברית והאו"ם?
התשובה - חיובית.

ג. האם מסכימים שהשלום יהיה בתמיכת ארצות-הברית (ולזהר מממשלה סרו-קובוניסטית)?
התשובה - חיובית.

ירושלים - הנחתנו שאנו בשלוט בירושלים, שהעיר לא תחולק - "אך ניתן לפצוא פתרון לבטיח הטיח
החופשיה וכמעט ריבוניה לגבי המקומות הקדושים... פתרון זה יכול להיות גם מעין ריבונות ולכלול
הנפת דגל מוסלמי מעל מסגד עומר".
התשובה - מוכנים לשנות המצב בהשואה ל-4 ביוני וכי ירושלים לא תחולק - אולם רוצים "ריבונות
משותפת ועיר פחותה לכל".

ה. תיקוני גבולות ובטחון - לא יתכן שתותחים ירדניים יוכלו לפתוח באש על ישובינו המרכזיים.

על מידום הנושא, עוד אין החלטת ממשלה.

התשובה - מסכימים שלא יהיה איום על בטחון ישראל, אך תיקוני הגבולות יהיו ע"י שינויים משני

הצדדים. אין צורך בנכחות א"ס. שואלים מה לגבי עזה, מה לגבי גישה ערבית לים ומבקשים הצעה

טריטוריאלית-ישראלית מפורטת.

הערות שד-הבטחון לערבים

אני מהמתונים בממשלה. אינני רוצה שתושבי שכם יהיו ישראלים. אני רוצה במדינת ישראל יחידה

עם רוב יהודי. יש קשר רגשי של עם ישראל לגור המערבית. אם יודח ילום - גלך להחמיל בחבדון.

אין קשר רגשי-יהודי לסיני, לעמאן או לרמשק. הבסיס לפתרון - אי-חזרה לנקודת המוצא. איננו

רוצים להתפטר, אך אנו זקוקים לכל שעל אדמה, ולכן לא נקבל פליטים.

אני תומך בפדרציה.

על עזה - איננו חושבים כחלק של מצרים או כחלק של ירדן, אולם שחידה סתנה בשאלה אם מנהלים

משא-ומתן עם ירדן או עם הפלשתינאים.

לו נפגשתי עם חוקיין והוא היה שואלני מה סיכויי השלום - הייתי עונה שהדבר כוחנה בתשובתי

לשאלות הבאות: -

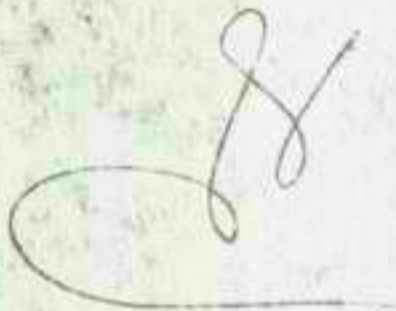
1. האם אתה מוכן לשלום של אמת עם או בלי ארצות ערב האחרות?

2. האם אתה מוכן להסכים לשינויים רציניים במצב שלפני ה-5/6 (ירושלים, גבולות וכו')?

3. האם אתה מקבל שלא יהיו בינינו שום כוחות בינלאומיים. ההסדר יהיה בינינו לבינכם כפדרציה,

כארצות נפרדות, כמדינה פלשתינאית, או כפדרציה בין ישראל המלשתינאית וירדן.

כל אשר אמרתי לעיל מבטא את דעתי האישית, אולם איני היחיד החושב כך.

Handwritten notes and signatures at the top of the page.

סודי ביותר

הערכה מצב מדינית (מ.ד. 18.4.68)

1. בריה"מ : אין ודאות לגבי אי התערבותה הממשית בכוח. התנהגותה מוחנית בגורמים הבאים שבהלקם ברורים ובהלקם סתומים :

(א) ההערכה הרוסית לגבי חגובת ארה"ב להתערבות רוסיה. אין בידינו התחיבות אמריקנית ברורה בנדון. אנו צריכים להגיע לכך שארה"ב תאמר דברים ברורים בנדון.

(ב) האוירה הפוליטית הכללית : ייקל על בריה"מ להתערב אם תהיה החלטה של מועבי"ט בדבר נסיגה וסנקציות למקרה אי ציח.

(ג) רצון הפעולה נגדנו גובר אצל בריה"מ מעצם עובדת היותנו יהודים. אין קביעה זו נעימה אך עלינו לראותה ואל לנו להתעלם ממנה.

(ד) מותר להניח שאם לא נזוז מערבה מהתעלה לא תעבור בריה"מ את התעלה מזרחה.

(ה) סבירות התערבות אוירה וימית לעומת סבירות הרבה יותר נמוכה להתערבות יבשתית.

2. ארה"ב : מארה"ב יש לנו שלוש משאלות ושתי נקודות קונפליקט :

המשאלות : (א) נ ש ק

(ב) ניטרול בריה"מ בקשר להתערבותה לאפשרות התערבותה הממשית בסכסוך. שלא יהיה לרוסים ספק בקשר לחגובת אמריקנית.

(ג) חמיכה מדינית במוסדות בי"ל. להבטיח מניעת החלטה בדבר נסיגה וסנקציות.

בקשר לסכויינו להשיג שלוש משאלות אלו מארה"ב הוא אופטימי. אם נעבוד קשה נוכל להשיג זאת.

שתי נקודות הקונפליקט :

- יש חלוקי דעות הריפיים בינינו לבין ארה"ב בקשר לצורת חסול הסכסוך במזה"ח. ארה"ב המעונינת בחסול מהיר של הסכסוך מוכנה לפתרונות שיהיו על חשבוננו.

- יש חלוקי דעות לגבי ראיית ירדן וחשיבותה. ארה"ב מעונינת בהצלחת המלך על חשבוננו. בירדן יש מצב בו המלך והלגיון מאבדים את הסמכות. הבקעה הופכת למדבר. הקושי שלהם לטפל בפח"ח ובפליטים. הערכות ארה"ב לגבי המצב בירדן מוטעות ומסקנותיהם שונות משלנו.

3. הערכה לגבי מצרים :

במצרים קיימה מבוכה. איבוד אמון במשטר. נאצר מוכן לשבת במצב הנוכחי חמש שנים. בונה בחי הזקוק מחדש. לא ילך למלחמה בעתיד הקרוב.

4. הערכה מצב לגבי סוריה :

יש לקחה בחשבון אפשרות מיחקפה הרפתקנית מצד סוריה לפתע ביחוד אם יבטיחו להם הרוסים הבטחות הדיושות להם לצרכי הגנה על השטחים שמעבר לקו הפסקת האש.

5. הערכה מצב לגבי ירדן :

ירדן לא תצא למחקפה צבאית נגדנו. אולי פרט למשיטה אחילית (למשל באילת). ארה"ב תרסן ירדן ממחשבות על מחקפה.

6. פלשתינאים :

נהנים מהמצב הנוכחי. פטורים מלחץ חיצוני. אחרי שהפת"ח יכשל בגיחותיו מירדן עלול להחץ על האוכלוסיה המקומית לגדול תוך תביעה מהם להיות יותר פעילים בענין החבלנות. הפלשתינאים הם הגורם היחיד בעולם הערבי המוכן לשבת אחנו לשלום תוך ידיעה שהמדובר בשינויים טריטוריאליים גדולים. אפילו לגבי ירושלים שהיא השאלה הקשה יש תהליך התפכחות. משני טעמים יש חשיבות רבה לטפוח הפלשתינאים : כשאין הם עושים מרי אין ערך בעולם לטענה הערבית בדבר מרי מקומי. שניה - זה העם הערבי היחיד המוכן לשבת אחנו להסדר שלום.

הערות הגובה לויכוח :

- לסיכויינו בארה"ב : אם נעבוד טוב אפשר להבטיח שארה"ב תפעל ביעילות למנוע החלטה על סנקציות וכן להסיר חוסר בהירות רוסייה לגבי הגובה אפשרית של ארה"ב במז"ח למקרה התערבות רוסייה.

- יש לשמור מכל משמר על המצב הנוכחי בו אין חזית בריה"מ וארה"ב כפי שהיה בשנת 1956. עם ישראל בארץ לא יעמוד אם יווצר שוב מצב שבו כל העולם נגדו.

- נגד הפלח המלך חוסיין. נגד רעיונות בדבר כבוש עמאן. מביא בחשבון אפשרות הליכה לעמאן בשתי הנסיבות הבאות :

(1) בתדרדרות של הקריה והתפחתותה למצב שבו הדבר יהיה פחוייב.

(2) רצח המלך והליכה לעמאן אך ורק תוך תאום והסכמה עם ארה"ב כדי למנוע מצב שאינו רצוי לארה"ב ולישראל גם יחד.

- בעד עדוד ההגירה מעזה.

- אח הפת"ח יש להרוג. אין ספק שידינו חהיה על העליונה כשהמדובר במלחמה בין צה"ל לבין חמודה. יש לשכלל באופן קבוע השיטוח.

- ההערות לגבי סבירות אפשרות של התנגשות אופרטיבית עם רוסיים צריכות להיות כראש השקוליים כשמתכננים פעולות תגובה. אין לחצות התעלה או קו הפסקה האש עם סוריה.

ה ו ס כ " ל :

1. מדינות ערב לא ילכו להסדר עמנו משום שאין ביכלתם להסכים להסדר המקבל על דעתנו.
2. יש לקחת בחשבון אי הרציונליות הערבית ועל כן עלינו לצאח מנקודת מוצא שאין תקופה שבה יש בטחון שלא חהיינה מלחמות. אנו צריכים להיות מוכנים למלחמה כל הזמן.
3. החלפה חוסיין איננה אקסיומה אולם משטר פרו רוסי (עיראקי, סורי או אחר) בירדן אינו רצוי לנו. אנו לא צריכים להיות מעונינים שחוסיין יפול הקיץ. אין לנו אלטרנטיבה טובה יותר מחוסיין ואם תתפתח יוזמה שהביא לכך הרי יהיה הדבר מחוסר ברירה.
4. בריה"מ : המצב הנוכחי נראה כנוח ביוחר לבריה"מ. אך אם נהיה היוזמים לפעולות מסוימות יפעלו הרוסים על אדמת מצרים.
5. ארה"ב : בנוסף לדברי מ.ד. יש לנסות לעניין האמריקנים בפרויקטים אזוריים בעלי אינטרס משותף (פרס, חבש וכו').
6. פלשתינאים : יש לטפל גורם זה ולהכינו כפכשיר לפתרון בירדן. זהו המנוף היחידי שיש לנו בעולם הערבי. הוא צריך להיות מוכן להכנס לפעולה כשהיה חזוזה מדינית.

1. התערבות רוסייה אפשרית במצבים הבאים :
 - (א) יוזמה ברורה שלנו נגד מצרים וסוריה כאשר זו נעשית על רקע הנסטלציה בינלאומית נוחה וכאשר לרוסיה יש הערכה שארה"ב לא תתערב ותסתכן.
 - (ב) במקרה של לחץ ערבי על ברית"מ לפעולה כאשר לחץ זה מופעל על רקע אחד הגורמים שצוייננו בסיף א' לעיל.
2. יש לחזק מאד פעילותנו הדיפלומטית בארה"ב.
3. לחזק הפעילות הדיפלומטית ברחבי העולם.
4. ישנה עיפוח בישוב ויש לפעול להרמת המוראל.
5. יש לארגן ההסברה הישראלית בעולם בצורה יעילה.

הערכת מצב (מ. ששון. בדיון)

1. לפנינו שתי חזיתות מרכזיות : ארה"ב ופלשתינאים כאשר ירדן צריכה להיות פונקציה של ראייה פלשתינאית.
 2. נאצר נוקט בדרך של מדיניות הטווח הארוך. דרך זו הייתה הגיונית מבחינתו אלולי המצב בירדן איננו מאפשר יישום מדיניות טווח ארוך לגבי ירדן כפי שהיא כיום. מבחינה מצרים ניכר מאמץ לחפש דרך שתאפשר לירדן להיות עם מדיניות-הטווח הארוך.
 3. נוסחא כזו איננה בנמצא ועלינו להסתכל ולשקול המצב בירדן הוך ידיעה שגורם הזמן הנו המשקל הראשון במעלה. אם יגיע המלך לידי יאוש מוחלט יש לקחת בחשבון אפשרות צעדים מדיניים אוויליים מצדו שיכניסו ארצו לתחום ההשפעה של בריה"מ. יש הכרח לכוון צעדינו באופן שאפשרות כזו המנע. כאן הפלשתינאים יכולים להיות צורם חשוב אם ינוצלו בהתאם.
 4. הפלשתינאים הם האינטרסנט היחידי בעולם הערבי המעוניין בהסדר עמנו. הם הגורם החיובי הממשי היחידי בעולם הערבי. אין הם זקוקים לאור ירוק מנאצר אם ישחכנעו בחוכן ההסדר שיוצע להם. הם זקוקים לאור ירוק מפלשתינאים הנמצאים מחוץ לגדה.
 5. יש להבחין בין קבוצות של פלשתינאים : (א) חושבי הגדה (ב) פלשתינאים בחוץ. הראשונים חיוביים השניים גיחניים להשפעה בכוון חיובי ואפשר להפכם למנוף.
 6. אין אפשרות להגיע להסדר על בסיס מדינה פלשתינאית בשירי הגדה. לא נוכל לעמוד בפני תביעותיהם הטריטוריאליות.
 7. לעומת מדינות הטווח הארוך של נאצר עלינו להכיר הפלשתינאים כמנוף לטווח רחוק מבחינת הפתרון. דבר זה מוחנה בקביעת משימות ברורות שיש להציגם בפנינו בתחום זה. אי אפשר להוסיף לפעול בקרבם ללא חכניה.
 8. החכניה המוצעת :
 - א. העמקת דו הקיום בין בני הגדה לבין ישראל בכל השטחים שאין להם משמעות פוליטית הוך העלאה רמת החיים. העברה אחריות מנהלית לידיהם וכו'.
 - ב. לראות בפלשתינאים כגורם המרכזי שעליו ייבנה ההסדר שלנו עם ירדן. גם המלך וגם האמריקאים צריכים לעזור בעניין זה. הקושי הוא שיתכן ולוח הזמנים של חוסיין (שהזמן דוחק לו) יתנגש עם חכנון זה והסיכון הוא בכך שהוא ירצה להגיע להסדר מהיר יותר לפני שהגורם הפלשתינאי יגויס כדי להיות היסוד והעורף עליו נשען הסדר כזה.
 - ג. הרצוי לנו, על כל פנים, הוא הסדר הבעיה הפלשתינאית עם הפלשתינאים כאשר אלה שולטים בירדן בחסות המלך.
- הערה : יש לדבר עם הפלשתינאים בגלוי על מגמה זו שלפי הערכתי התקבל אצלם בהבנה וברצון.

דווח והנהיגות מרוה"מ

(נוכח : א. יפה)

דווחתי לרוה"מ על פגישה של הבטחון עם חמדי כנעאן (ב-1.4.68) וכן על פגישה שה"ח עם חכמה אל-מצרי (ב-4.4.68) לפני צאתו לעמאן ולקהיר. כן דווחתי לרוה"מ על פגישות קפוצ'י עם המלך חוסיין, עם רוה"מ תלהוני ועם חוסיין קסן (ב-3-4.4.68) כל זאת בהתאם לדוחות מפורטים מפגישות אלו.

הבעתי דעתי שלמעולם כראמה היו חוצאות מדיניות חשובות מבחינתנו בהקשר למצב בירדן - פעולה זו חירדה המצב והביאה המלך חוסיין למצב בו יכול היה להצביע בפני נאצר על הגזק הרב הנגרם לממלכתו בגלל הפדאייין. כמוצאה ממלחמת ששת הימים המסיד את הגדה מאז חום המלחמה ועד עכשיו המסיד למעשה את עסק הגור. המכה ככראמה צימצמה אפשרויות המפרון של המלך והמחייבה כוונתנו להפוך ירדן לקרבן האמתי והעיקרי של תוצאות פעולות הפדאייין. כאשר חוסיין הלך למצרים לשיחות עם נאצר הוא הלך לשם אחרי "הכנה" כשולה מצדנו : רמזנו לו על רצוננו לשלום ועל הסיכויים הממשיים להגיע להסדר מכובד וכן העמדנו בפני הכרירה האחרת של כל חוצאותיה החמורות לארצנו. אמרתי שאלה אשר טענו כי אנו מביאים החמוטטות על מספר חוסיין מביעים למסקנת פזיזה ולא מדויקת : חוסיין הנו הגורם הראשון והחשוב ביותר בירדן כאשר מאחוריו הצבא הירדני. אמח שאין הוא הגורם היחיד אך אמת גם שהוא הגורם המזק ביותר מכל שאר הגורמים והראשון בחשיבותו ביניהם. על כן יש מספר דברים שאומם אין הוא יכול לעשות אך לעומת האחרים עוד רחוקים מיכולת להפילו. הרחוב בארצות ערב מעולם לא הפיל מלכים, נשיאים וממשלות. מלאכה זו נעשתה תמיד על ידי הצבא - והעיקר ראשי הצבא ואלה נאמנים למלך. כל הגורמים אשר סבלו בירדן כמוצאה מפעולתנו - מצטופפים היום מסביב למלך וחומכים בהסדר. כך לגבי הסותרים ואנשי העסקים הגדולים. פעולת כראמה גיבשה את גורמי הכוח המעוניינים בהסדר מסביב למלך בעוד שהחירה הרצועת לאלמנטים רגשיים ברחוב נגד הסדר - אך אלמנטים אלה חסרי כוח בהשוואה לגורמים האחרים. עלינו להמחין עתה מספר ימים למדוק מה היו תוכן שיחות נאצר חוסיין ובעקר מה המסקנות שהמלך הסיק לגבי מדיניותו הוא כמוצאה משיחות אלו. אמרתי שלצורך זה אני משגר את קפוצ'י לעמאן וכן נקבל בוודאי חומר חשוב בהקשר לזה אמרתי שובו של חכמה אל מצרי מעמאן ומקהיר. אמרתי שאינני אופטימי הן לגבי מה שהתרחש בקאהיר והן לגבי המסקנות שהמלך עשוי להסיק משיחות אלו.

אנו חייבים חסובה או הגובה לפניהו של ווליד אל שקעה שהצעתי שרוה"מ יאשר התגובה המוצעה על ידי שר הבטחון.

כן הסברתי שאנו נמצאים תחת לחץ חזק מצד הפלשתינאים המקומיים השואלים האם אנו מוכנים להגיע עממם להסדר פלשתינאי ?

כאשר לווליד אל שקעה אישר רוה"מ הנוסחה המוצעה על ידי שר הבטחון : אין לנו מה להשיב להם. הם עוסקים בטרור ולא במתרון מדיני. כל עוד ימשיכו לעסוק בטרור יקבלו מאתנו מכות.

כאשר לנסיעה חכמה אל-מצרי לעמאן ולקהיר, העיר רוה"מ, כי יש לו הרגשת שאין זה בריא כי אנשים רבים ישוחחו עם הערבים. רוה"מ שוחח עם אל מצרי ועמח שה"ח ולפנינו פניה חמדי לשר הבטחון.

באשר למלשחינאים המקומיים מהוהר רוח"מ בקול רם ומעלה השקול האפשרי הבא ו
 מדוע לא נאמר להם שאנו מוכנים ויכולים להשאר כך עשרים שנה. אם, לעופת זה, הם
 רוצים ומוכנים לשבת ולרבר עמנו הרי שהם חייבים להביא יפוי כוח שאמנם מדברים חס
 בשם שש מאות אלף המלשחינאים היושבים בגדה. יעשו ועידה ויבואו לדבר. כאשר יבואו
 נאמר להם שאנו נטב לאורך הירדן ועל הגבעות. להם לא יהיה צורך בגבא והם יתסכנ
 הוצאות בטחון. מסה שיטאר יקימו משהו עצמאי משלהם עם פרלמנט משלהם. יקימו מדינה.
 גיחן להם כמובן פרוזדור שיקפרט עם עבר הירדן וכן גיחן להם מוצא ליס. אפשר גם
 לחשוב על הסדר גם בין מדינה זו וישראל לכין עבר הירדן המזרחי. משהו משולש. פודליה.

הפניתי חשומם לב רוח"מ לכך שלפי הערכתי לא יסכים שום פלשתינאי לפתרון
 כזה אלא אם כן הוא יכלול ירושלים המזרחית כבידה המדינה הפלשתינאית. מאחר שאין אנו
 מוכנים לכך ממילא נופלת האפשרות להקים מדינה פלשתינאית כשיירי הגדה. הם יודעו,
 למחוח, שירושלים תהיה בירת הפדרציה. אם המו"מ יהיה על מדינה פלשתינאית כשיירי
 הגדה הם יודעו חנאים שלא נוכל להסכים להם ובראשונה לגבי ירושלים אך גם לגבי
 הגדה עצמה כי הם ירצו אם מרביחה. לעומת זאת אם המו"מ הנו עם ירדן הרי יכולת
 הוויחור של ירדן גדולה יותר אם כי שאלה ירושלים הנח מרכזית גם במקרה זה וגם במקרה
 זה.

רוח"מ הגיב שלגבי ירושלים אין מה לדבר. אמרתי שאני מציג את ההשקפה הערבית
 ואני חייב להעמידו בפני המציאות כפי שהערבים רואים אותה. לגבי ירושלים נזחרתי
 מלהכנס לדיון כל שהוא - אי לא ברמז - עם ערבי כל שהוא ועל כן לא אדע למה יכולת
 ירדן להסכים ולמה לא הוכל להסכים בשאלה ירושלים. רוח"מ אמר שהוץ ממעמד כל שהוא
 בחרט-אל-שריף אין מה לדבר והעיר שאמטול היה מישהו שהעיר משהו לגבי ענין הדגל. אם
 נאסר להם להניף דגל על החרט-אל-שריף יש לזה משמעות מדינית מסוימת והיה פי קממטיב
 אפילו מכך. ירושלים לא. יהיה עליהם להכנס לעיריח ירושלים ומסל.

אמרתי לרוח"מ שהנה כשיחה עם אגוור נוסייבה העלה בפני הבוקר רעיון אשר
 הועלה בזמנו גם על ידי שר הכסחון כשיחה שהיתה לי עשו. נוסייבה אמר שיש לנסות
 ולפתור בעיות בהדרגה. הוא אמנם הציע שנמצא נוסחא לפתרון שאלה ירושלים כי היא
 הקשה ביותר אך לגבי השאלות האחרות הציע כי נמסור לפקידים ונכבדים ערביים הנהלת
 ענמים שונים בגדה : הנהלת החינוך, העבודות הציבוריות וכו'. יהיה ערבי אחראי עליהם
 כאשר מעליו מסונה ישראלי הפכווננו. מעין שר לחינוך לגדה המבצע הכל באמצעות מינהל
 ערבי והאחראי בפני ישראלי שכידו החקציבים. הערתי שגם בהקשר לזה הוא מובע שסמכותו
 של הערבי החול גם על ירושלים המזרחית. רוח"מ אמר שהזכר מחייב שקול. עדי העיר שאם
 נסכים כי מקיד כזה ינהל החינוך גם בגדה וגם בירושלים ומאחר שספתנו ירושלים ההגיון
 יחייב לאפשר לו לנהל גם החינוך בנצרת שהרי אטור לנו להבדיל בין יחסינו לנצרת ויחסנו
 לירושלים הערבית. כיצד נצא מזה ? אין עדי מחייב הכללת ירושלים בסמכות ערבי כזה.

באשר לירדן הבעתי דעתי שהמלך חוסיין איננו יכול להגיע להסכם נפרד עמנו
 כאשר, לא בלבד שאין נאמר מחייב מו"מ נפרד אלא שאין המלך נממך על ידי שום גורם ערבי.
 אפילו נכבדי הגדה אינם חובעים ממנו מו"מ נפרד. הדרך היא לייעץ למנהיגי הגדה להשיג
 הסיכה מנהיגי המלשחינאים כולם - גלת מהגדת, אלה אשר בירדן ואף האחרים - למו"מ.
 שחורכב בעמאן ממטלה פלשתינאית בעלת סמכות מהפלשתינאים והיא חנהל המו"מ עפנו. מטלת
 כזו שהמעל בשם כל הפלשתינאים לא תעמוד בפני הקשיים שבפניהם עופד המלך - כולל
 הציגונים והמח"ח. לא המלך יעשה צעד נפרד אלא העם הפלשתינאי שהקים ממטלה בירדן
 ושחמליט ליטול גורלו בידו. היתרונות לדרך זו רבים כולל אי פגיעה במלך וכולל פתרון
 השאלה של המלשחינאים וכן כולל נהול מו"מ כאשר המדובר בהסדר המקיף גם עבר הירדן
 המזרחית ולא רק הגדה. ירדן יכולה לוותר לנו כגדה יותר משיכולים לוותר לנו אנשי
 הגדה עצמם כשהם מנהלים מו"מ רק על הגדה.

דיון עם שר הבטחון - (בבית החולים חל השומר. נוכחים: אל"ם גדית רס"ן מתי)

שוב באתי לחל השומר כדי למסור לשר הבטחון על שיחתי האחרונה עם עוזי שחזיה בה הודיעני שווליד דיבר בשם הפת"ח וארסף וכי עוזי ביקש להסדיר לו ולחמדי כנעמן פגישה עם שר הבטחון כדי לרוץ בהצעה שהביא עמו ווליד.

מצאתי שר הבטחון במצב בריאותי טוב יותר. קולו משפפר והוא מניב בערנות רבה יותר.

השר מוכן לקבל את חמדי כנעמן אם הוא יפנה ויבקש עמו פגישה כראש עיר עם שר הבטחון. חמדי יכול להביא אתו לפגישה זו את מי שהוא רוצה. השר מוכן לקבלם בפילו בבית החולים ביום ראשון הבא 14.4.68.

אח מניתי של ווליד דרך עוזי אין השר מקבל כפניה. הוא לא אמר לנו בשם מי הוא מדבר ולא ברור אם מי הוא מייצג. הפניה כפי שהיתה איננה פניה. אנשי הפתח עוסקים בטרור. ראשי שיפטיקו מעשי הטרור ויגידו שברצונם בפתרון פוליטי. שעה שהם עוסקים בטרור אין לראותם כמי שהחליטו על פעילות פוליטית. לא נחיתם לפניכם על יסוד הפניה המעורפלת דרך ווליד וכל עוד הם רוצים לנהל מבעים כשהם מחזיקים היד עם האקרה שלהם מול מרכה שלנו. יש לאמר להם הדברים. עם זאת אין השר מתנגד שהמקומיים יוסיפו לקיים מבק עמם.

אין צורך לפחד. יש לתת לנו הזדמנות להרוב בפת"ח. דרך הטפול בהם היא להרוב בהם.

השר שאל להערכת לגבי מצבו של חוסיין בארצו. אמרתי שכל עוד ראשי הצבא נאמנים לו הריחו הגורם הרגשי בירדן אם כי לא היחיד. על כן אין הוא מסוגל למנוע דברים, מולם הוא מסוגל להתלט להשאר בשלטון.

השר אמר שאם המלך לא יחליף את ממשלתו בממשלה שתאבק ותלחם בפתח ישתוללו אצלנו הפת"ח ולא אצלנו שהרי אם ישתוללו בכראמה ובדוגמתה שם אנו נכה אותם. משישתוללו אצלנו הם מסוגלים להפילו. לפלשתאנאים המקומיים צריכה להיות השפעה על עמאן. שישלטו שם אצלנו. אם יגיעו לשלטון בירדן נוכל להביע אתם להסדר. תביעותיהם כפלשתאנאים השולטים בירדן ומנהלים מו"מ עמנו (בהסוה המלך) תחייבה כאלו שנוכל לעמוד בהן. הם יהיו נוחים יותר לויחורים.

206-18

סודי ביותר

2 עותקים.

פרטיכל

הפגישה השבועית עם עדה סירני.

ירושלים, 20.3.1968.

נכחו: רה"מ ל. אשכול, הגב' עדה סירני, ד"ר י. הרצוג.

רשמה: שולמית יפה.

רה"מ ל. אשכול: ביקשתי שייעשה מאמץ ואחח לשבוע ברצוני לראות אותך.

מה המצב? - האם יש סיכוי, האם ישנה תקווה למשהו?

הגב' ע. סירני: היתה עליה במספר היוצאים מהרצועה, בעיקר. עכשיו

הדבר אינו בא מעצמו. אין זו תנועה ספונטנית. משרד הבטחון הקים בפברואר

חוליה קטנה, של חמשה אנשים, ובעזרתה עוברים ערבים, הרצים במחנות

ומגייסים אנשים ליציאה מהרצועה. הם משלמים להם בעד כרטיס הנסיעה,

לנהג המשאית המובילה אותם לירדן, עד רבת-עמון. הנסיעה עולה כמה לירות

לכל איש - בין שש לשבע לירות. ישנם כאלה ביניהם, שאין להם גם את הסכום

הזה, והוחלט לתת להם אותו. למעשה זה עולה לנו קצת יותר, כי לא נותנים

למשאיות של עזה להגיע עד רבת-עמון, אלא בגשר חייבים הנושעים לרדת

ולעלות על משאיות ירדניות, והן מביאות אותם, כנראה, למחנות הפליטים

הקרוב ביותר, כראמה.

חוליה של חמשה אנשים אינה מספיקה לפעולה זו. צריך

להוסיף עליהם עוד אנשים, (רה"מ ל. אשכול: בשביל הפעולה בעזה?) כן.

ברצועה יש כמה מחנות; יש עשרות אלפי איש שם וישנם עדיין מחנות שלא

הצלחנו להגיע אליהם, כי האנשים המעטים שבתוכם - אינם מספיקים להשתלט

על כל המחנות.

הצעה היא שיוסיפו עובדים לחוליה זו. היתה החלטה

בנידון, אם כי הצעתי יותר.

רה"מ ל. אשכול: עם מי עומדת את בקשר בעניין זה?

גב' ע. סירני: יש קצין אחד, העובד בעניין זה.

רה"מ ל. אשכול: עדה אומרת שישנה חוליה העובדת בעניין זה.

ד"ר י. הרצוג: אני יודע על כך. הודעתי לך על זאת.

רה"מ ל. אשכול: על כך שהממשל הצבאי עוסק בנושא ונותן להם כסף?

ד"ר י. הרצוג: נמסר לך שהגופים המטפלים בזה עוסקים בכך - א)

ב) במסגרת הממשל הצבאי; ב) רשות הבטחון; ג) טולידנו,

בצורה מקוצרת לגבי הגירה לחו"ל. מגמתך היחה, שהגב' סירני תחאם פעולות

כל החוליות הללו.

רה"מ ל. אשכול: אבל לא ידעתי שלתאם פירושו, שהם מטפלים בהגירה,

כל אלה שהצגת שהוזכרו כאן.

ד"ר י. הרצוג: חלק גדול מההגירה - אם כי חלוצי לאן, מהווה פעולה

מרכזית שלהם, וזה בעיקר לגבי ההגירה לירדן. את זאת

אישרת לשר הבטחון לפני כ- ארבעה חדשים וחצי - בביתך.

רה"מ ל. אשכול: אני בעד זה שילכו כולם, ולו גם לירח. אבל לא ידעהי שכבר עתה מתחילים לתת להם כסף בעד נסיעה באוטובוס. הם מקבלים כל אחד חמש לירות עבור הנסיעה.

ד"ר י. הרצוג: אני חושש מזה.

רה"מ ל. אשכול: באתי והצעתי לראש-הממשלה שניכנס לענין פיצויים, כדי להוציאם משם. ראש-הממשלה אמר, שלא כך צריך לנהוג והצד השני שלל זאת לחלוטין. הוא אמר שיסעו, תחילה, אלה שיכולים לנסוע בכחות עצמם. גם לגבי סולידנו נאמר, שרק אלה שברשותם כסף - שיצאו. אבל ענין החמש לירות הללו הוא טכני גרידא.

רה"מ ל. אשכול: איני מאמין שאין לאותו ערבי חמש לירות.

הגב' ע. סירני: יש כאלה שלוקחים טכסי ונוסעים בכחות עצמם. אך לא כולם עושים כך.

רה"מ ל. אשכול: חלמנו שמרגע שנוחנים כסף - גדל מספר אלה שטוענים שאין להם את הוצאות הדרך.

הגב' ע. סירני: לפי הנסיון - גדל מספר היוצאים עתה. הוא ירד, אבל עלה שוב מאז משלמים את הוצאות הדרך, והתחיל לעלות המספר ממש מאותו הרגע שנעשה הסידור הזה.

צריך להוסיף עובדים שלנו, כלומר: משכורות לאנשים העוברים במחנות, וצריך לעמוד הקציב של כמה לירות אלה, שיוכלו להגיע לאלפים ולזרז אותם לעזוב את הרצועה.

רה"מ ל. אשכול: אנשי המימשל פונים לערבים ואומרים להם שיצאו?

הגב' ע. סירני: ישנה חוליה, בראשות רב-סרן אחד, והוא גייס את ארבעת האנשים העובדים אתו. אלה אזרחים יהודים היודעים ערבית. במידה ופונים ערבים, וישנו חור ארוך ליד משרדים אלה, הם נרשמים ליציאה ומקבלים מסמך, לפיו יכולים הם להגיע עד הגשר ולעבור אותו, בלי הזכות לחזור שוב הנה.

רה"מ ל. אשכול: דוקאצמא יהודים עושים מלאכה זו?

הגב' ע. סירני: כן. אבל במחנות רצים ערבים.

ד"ר י. הרצוג: בנושא זה הצעתי לגב' סירני, היות ומדובר בפעולה משולבת, או לא משולבת של המימשל הצבאי, רשות הבטחון, ושל סולידנו, - שהיא חרשום על-גבי נייר, כל מה שעושה כל אחד וְהַתְקָצִיב הַמוֹצֵא עֲלָיו, וְהַתְקָצִיב שֶׁהִיא רוֹאֵה צוֹרֵךְ בּוֹ לְהִרְחֵב הַפְּעוּלָה. הִיא תַעֲבִיר לָךְ זֶאת, וְאַתָּה תִּזְמַן שְׁלוֹשָׁת הַגּוֹרְמִים עִם הַגַּב' סִירְנִי, וְתִבְדּוֹק אֵת הַתִּיאוֹם כֵּאֵן, וְזֶה עֲנִין הַתְקָצִיב; שְׁצִרִיךְ לְהַחֲלִיט עֲלָיו כֵּאֵן.

הגב' ע. סירני: התקציב מתחלק כך: משכורות לאנשים שלנו. -

רה"מ ל. אשכול: אם ישנה להם חוליה של חמשה אנשים, מדוע צריך אני לקפוץ לתוך זה?

האם סבורה את שדרושה חוליה נוספת כאן?

הגב' ע. סירני: כן. חמשה אנשים לא יכולים להספיק לעבור בין מאות אלפי איש.

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1945

...

1940 10 10

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

1940 10 10 100
1940 10 10 100

רה"מ ל. אשכול:

הענין שייך למשרד ראש-הממשלה, ויואילו להיתכנס כאן

על-סמך התקציב שתכיני.

בא אלי סולדנו ואמר: אלף איש רוצים לצאת את הרצועה,

ולמאתיים מהם אין הכסף הדרוש לכך. אמרתי, שאלה שאין להם הכסף -

יחכו בינתיים ונראה כיצד יפול דבר, ובינתיים יצאו אלה שברשותם הכסף

לכך.

הגב' ע. סירני: אבקש עוד כמה דקות: הענין של הסכום - כמה מוכנים

אנו לתת, זו שאלה שעומדת בפנינו. האנשים העובדים

בשטחים, ומדברת אני במיוחד עם ה על הרצועה, הם סבורים שבמידה וניתן

איזו שהיא עזרה - יצאו הרבה יותר ערבים, וזה יתבטא באלפים.

רה"מ ל. אשכול: אני רוצה לראות את הפרצוף של אשים אלה שלנו,

ולשוחח אתם על ענין זה.

ד"ר י. הרצוג: הגב' סירני טוענת, שישנה בעיה מוסרית כוללת.

רה"מ ל. אשכול: דא לא דיברה על פיצויים ובעייה מוסרית. אני מוכן

לקבל עלי כל חטאי המוסר בענין זה. כי איני יודע

במה נחחיל ובמה נסיים על דרך זו. אני רוצה לקיים התייעצות ולקבוע

מה מתחילים. אם מתחילים בחמשים לירות - ודאי שגומרים בעשרת אלפים

לירות....

ד"ר י. הרצוג: זה צריך להיות כתוב בחזכיר שיוגש לראש-הממשלה.

רה"מ ל. אשכול: מה המחשבות והסיכויים? כל זמן שהולכים אלה המקבלים

את חמש הלירות לנסיעה - זה נמשך והזרם אינו פוסק.

אך מה הלאה?

הגב' ע. סירני: זה היה הסיכום. ישנה ועדה שבה חברא שלמה גזית,

ושם נקבע שבינתיים ילכו אלה שמקבלים את חמש הלירות

לנסיעה במשאית. אחר-כך נלך הלאה.

רה"מ ל. אשכול: כאשר יפסק זה - נחליט לתת עשרת אלפים או מיליון

לירות....

הגב' ע. סירני: יש ברצועה מכסימום מאתיים אלף איש שילכו. אין המדובר

בסכום בלתי-מוגבל.

רה"מ ל. אשכול: זה מיליארד אחד בלבד של לירות...

הגב' ע. סירני: לא. זה לא מיליארד לירות.

רה"מ ל. אשכול: אם מדובר בארבעים אלף משפחות, ועוברים אנו לדבר

על פיצויים - זה עלול להגיע לעשרים וחמשה אלף

לירות למשפחה.

הגב' ע. סירני: מדובר על סכום של 250 לירות למשפחה. וישנו אדם הרוצה

לאצאצא לצאת עם כל אלף המשפחות של שבט, ומציע

לתת לכל משפחה 200 לירות בלבד. לכן, הסכומים כאן מוגבלים.

רה"מ ל. אשכול: אני רוצה שנשב עם כל החברה שלך.

הגב' ע. סירני: טוב.

- מה עם ארצות אחרות? יצאו לעב- מעבר לים במשך שמונה
 חדשים אלה, 1500 איש, ילדים נשים וגברים.
רה"מ ל. אשכול:
 כשבע מאות מאלה יצאו לאמריקה הצפונית. בעיקר
 לארצות הברית ושמונה מאות אחרים - לאמריקה הלאטינית,
 בעיקר ברזיל. הם יצאו על-סמך בקשות של קרובים, באמצעים שעמדו
 לרשותם, ללא קבלת תמיכה מאתנו.
 גם בנושא זה עומדת בפנינו הבעיה, כי ישנם כאלה הרוצים
 ללכת, אבל אין להם כסף או אין ברשותם כל הכסף הדרוש לכך. יש להם ויזה
 וכל הסידורים נעשו כבר. חסר להם הכסף לנסיעה.
 מה עושים אנו במקרים כאלה:האם עלינו להתעלם
 מבקשות אלה, או שרוצים אנו בכל אופן לחשוב, שבמידה ויש להם רכוש
 ואפשר לקבל משכנתא או שטרות עליו, ואז בסוהים אנו שלא יחזרו, - ובצורה
 זו לזרז אותם לצאת את הרצועה. אם ישנם ברשותו של האדם שלוש מאות דולרים
 לציאה, וחסרים לו שלוש מאות או ארבע מאות לירות כדי שיוכל לבצע את
 היציאה - נשאלת השאלה אם עלינו לתת לו את הסכום הזה או לאו.
רה"מ ל. אשכול:
 אני חושש מה. תחילה ילכו אלה שיש להם אמצעים
 ללכת.
הגב' ע. סירני:
 התעוררה אצלי שאלה בעניין זה:האם רוצים אנו להגביר את
 זרם היוצאים ולדפוק על הברזל באותו חס, או שמתוך
 החשש שמא לא יצאו אחר-כך, אלא עבור סכומי-כסף גדולים מאד, איננו עושים
 דבר בעניין זה.
רה"מ ל. אשכול:
 לדעתי אינך יודעת במה גומרת את, ומוטב לתת לעניינים
 ללכת במהלכם זה. כאשר ייפסק הזרם - נחשוב מה
 אפשר עוד לעשות. דומני שכרגע, קודם-כל, צריך לתת ללכת למי שהאמצעים
 ברשותו, במידה ויש נסייה כזאת בקרבם. אחר-כך נחשוב על צעדים נוספים.
הגב' ע. סירני:
 בינתיים ישנו זרם של יוצאים, אבל הקצב הלש. כי
 כאשר יוצאים אלף בשבוע, מדביקים אנו בקושי את
 הריבוי על ידי ילודה.
רה"מ ל. אשכול:
 לא, את טועה. אני מדבר על מאתיים אלף אלה היושבים
 שם במחנות. מדובר על ארבעים אלף משפחות. נצאאא
 אשר לערבים המצויים בגדה - הם דף לא יעזבו. ישנם שם
 60,000 ו-120,000 הגרים במחנות. יתרם נכנסים למעגל העבודה.
הגב' ע. סירני:
 1500 יצאו לבראזיל ואמריקה הצפונית, וכולם היו
 מערביי הגדה.
רה"מ ל. אשכול:
 ודאי. הם רוצים להתיישב ולהרוויח כסף ולא להיות
 פרולטריום. לכן, לא ניפטר מהערבים, וזו פרובלימה אחרת.
הגב' ע. סירני:
 נחרכז בפעולה ברצועה.
רה"מ ל. אשכול:
 ונחפש דרך לארצות אחרות. אז נגיע ודאי לכסף רב יותר,
 אך עתה חושש אני להתחיל מיד במענקי-כסף; במידה
 ורואים אנו שישנם ערבים היוצאים גם בלי הכסף הזה, איני מציע להתחיל בדרך
 אחרת.

Page 1, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 2, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 3, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 4, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 5, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 6, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 7, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 8, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 9, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 10, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 11, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 12, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 13, 100000:

Page 14, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 15, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 16, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 17, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 18, 100000:

Page 19, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

Page 20, 100000: The following information was obtained from the files of the Department of Justice, dated 10/10/50.

הגב' ע. סירני: הייתי רוצה שהחלטה או דיון זה יתקיים עד כמה שאפשר מהר יותר.

רה"מ ל. אשכול: תקבעי זאת עם אמנון, לשבוע הבא. הפגישה תהיה עם עדה סירני ועוד שנים או ארבעה אנשים, ביניהם דולידנו ונשוחח על העניין.

הגב' ע. סירני: מי האנשים? זה קשור במשרד הבטחון, במימשל.
רה"מ ל. אשכול: אצלי עוסק בזה סולידנו. מי האיש שלהם העוסק בזה?
הגב' ע. סירני: ישנה הועדה של שלמה גזית;
רה"מ ל. אשכול: יהיה שלמה גזית ממשרד הבטחון.

הגב' ע. סירני: אולי יהיו אלה שישבו כאן בפעם האחרונה?
(מאיר עמית, צבי צור, שלמה הלל, סולידנו ועוד?)
רה"מ ל. אשכול: אם את רוצה שיהיו - בבקשה. אך זה סתם בזבוז זמן ודלק.

הגב' ע. סירני: אך ישנם כאן דברים ממשיים, שצריך לדון בהם - כמו בעיית הכסף - כמה מחליטים אנו להח, בכל-דא?
רה"מ ל. אשכול: אל"מ גזית מטפל בעניין - שיטפל הוא. אדבר עם שר האוצר על עניין זה ואומר לו, שלמשך ששה חדשים צריכים אנו תקציב לעניין זה.

הגב' עדה סירני: כאשר מדובר על תקציב של מאה אלף דולר, פירושו דולר לאיש, במידה והאמור הוא במאה אלף איש.
אין זה תקציב גדול, או מופרז.

רה"מ ל. אשכול: במשך ששה חדשים לא יצאו מאה אלף איש) אם יוצאים ששה אלפים איש בחודש - זה יכול להצטבר במשך הזמן.
רה"מ ל. אשכול: לא יוצאים ששה אלפים איש. ואם כלולה בזה הגדה, לא דרוש שם כסף. נניח שיוצאים מהרצועה אלף

איש ככל שבוע, הרי מגיעים אנו לארבעה אלפים לחודש. דוקא מהגדה עלה מספר היוצאים באלף לחודש, ולא כולם מקבלים שם את חמש הלירות הללו. במידה ויוצאים אלפים וחמש מאות איש לחודש, הרי למשך ששה חדשים יש לצפוח ליציאת חמש-עשרה אלף איש.

הגב' ע. סירני: ולזאת איש לצרף גם את המשכורות.
עלי לחזור ולהעיר, שבפעם הבאה אגיש תקציב, ולא קטן, כי הכסף יהיה דרוש לנו לפעולה.

Section 1.

That the State of Texas do hereby...

Section 2.

That the State of Texas do hereby...

Section 3.

That the State of Texas do hereby...

Section 4.

That the State of Texas do hereby...

Section 5.

That the State of Texas do hereby...

Section 6.

That the State of Texas do hereby...

Section 7.

That the State of Texas do hereby...

Section 8.

That the State of Texas do hereby...

Section 9.

That the State of Texas do hereby...

Section 10.

That the State of Texas do hereby...

Section 11.

That the State of Texas do hereby...

Section 12.

That the State of Texas do hereby...

Section 13.

That the State of Texas do hereby...

Section 14.

That the State of Texas do hereby...

Section 15.

That the State of Texas do hereby...

Section 16.

That the State of Texas do hereby...

Section 17.

That the State of Texas do hereby...

Section 18.

That the State of Texas do hereby...

Section 19.

That the State of Texas do hereby...

Section 20.

That the State of Texas do hereby...

Section 21.

That the State of Texas do hereby...

Section 22.

That the State of Texas do hereby...

Section 23.

דו"ח לרוה"מ
(נוכח: טר. א. יפה)

דו"ח לרוה"מ על תוצאות המפעלים האחרונים : סיכום שיחות נוספייכה וחכמה אל מצרי עם המלך חוסיין ועם רוה"מ חלחוני. רצונו של חכמה לנסוע לעמאן וכסס יחד עם המלך או אזריו, לנאצר וכן בקשה חכמה לפגישה עם רוה"מ לפני צאתו. רוה"מ הסכים הן לנסיעה אל-מצרי והן לפגישה עם רוה"מ. דו"חפי על תוצאות נסיעה ווליד אל שקעה לכירות וכן על ההחלטות המלשתינאיים המקומית בגדה ועל המגע שהוקם בין אלה לבין מארגונים המלשתינאיים בחוץ באמצעות ווליד. הבקתי דאגה מעצם טגע זה.

רוה"מ שאל לעמדה של הבטחון בשאלה זו. הסברתי עמדה אשר דיין כפי שכאה לביטוי בפגישה האחרונה אחר. רוה"מ אמר שאף הוא נוספה לאותה עמדה.

הבקתי הדעה שחשאלה המרכזית החוצצת בינינו לבין המלשתינאיים הנה בעיה ירושלים. שאר הבעיות קלות יותר וניהנות לפתרון.

הצעת אנוור אל-חטיב

אנוור אל-חטיב הביא בפני רה"מ ההצעה הבאה: -

1. המלך חוסיין מעוניין בהסדר שלום עם ישראל אולם הוא לא יעזו להכנס למו"מ רשמי ופומבי עם ישראל כל עוד אינו בטוח בהצלחת המו"מ.
2. במצב זה יש להקדים מו"מ סודי ובלתי רשמי בין ישראל לבין ירדן. במידה ומו"מ סודי זה יעלה יפה ויסתיים בהסכם מלא יתקיים המו"מ הישיר והפומבי לשם חתימה פורמלית על "הסכם שהושג מראש במו"מ הסודי"?
3. מצב זה לפלשתינאים בגדה יש הפקיד ושליחות חשובים: הערובה להצלחת המו"מ הנה הסכמתם ותמיכתם של הפלשתינאים לתנאי בהסכם. הסכם שיחקבל על דעתם יחקבל גם על דעת חוסיין ולא יצור לו קשיים. על כן על הפלשתינאים לנהל את המו"מ הסודי עם ישראל אחר שיקבלו סמכות לכך מחוסיין.
4. הוצע לאנוור אל-חטיב והוא הסכים, שבמשלחת הסודית שתנהל המו"מ בשם המלך יהיו שלושה אלמנטים לפחות: פלשתינאים מיהודה ומשומרון, פלשתינאים מהגדה המזרחית וירדנים ממש.
5. אנוור אל-חטיב מבקש הסכמת רה"מ להצעה הנ"ל כדי להביא בפני חוסיין.

דיון עם עד הבטחון

(בבית החולים תל השומר. נוכחים: אל"ם גזית, רס"ן מתי, דס"ן ד. פרחי)

דווחתי לשר על פגישות נוספייבה וחכמה אל מצרי עם חנסיין ועם בהגה הלהוני. כן ספרתי על פגישות קפוצ"י עם תלהוני ועל השקפות הלהוני לגבי תפקידי הסרור. ספרתי לשר על כוונת חכמה אל מצרי לצאת שוב לירדן ומשם למצרים לפגישה עם נאצר וכן על הפגישה המכינה שהיה לו להכמת עם שר החוץ. כמו כן דווחתי על פגישה עם ווליד אל שקעה עם שובו של זה מסגעי עם המלשתינאים בבירות.

השר הביע דעתו "שהולך לנו קלף עם המלשתינאים". יש לחזק עמם המגע. המדובר במלשתינאים המקומיים ולא אלה שבהנהגה בבירות. אין הוא מחייב מתן השובה לווליד אל-שקעה, או נסיעתו של ווליד למצרים. העיקר הוא להביע לשפה מסוהפת עם המלשתינאים שבשלטוננו.

הפניתי חשומה לב השר להלונות המביעות אלי מהנכבדים לגבי המצב הכלכלי והבטחי דעתי שבשעה זו, בה עומד הצבור הערבי במבחן הלחץ מצד הפת"ח חשוב שהצבור ירגיש רווחה כלכלית. השר הגיב באמרו שהוא מזדהה לחלוטין עם נקודה זו ומבקש שאכנס הועדה הנוגעת בדבר לטפול פיידר. אם לא נביע למסקנות פעולה חיוביות יש להביא אליו הדבר לדיון אמילו בבית החולים ובכל הקדס.

205-17

ד ו ר ה ל ר ר ה " ס

ביום שבת, 16.3.68, בשעה 09.30-10.30 דווחתי לרוה"ם, בביתו, על רשמיו של אבנר גוסייבה משיחותיו בעמאן עם הסלך חוסיין ועם רוה"ם תלבוגי ושאר טרי הממשלה. (ראה דו"ח פגישתי עם אבנר גוסייבה).

- הבאתי בפני רוה"ם בקשת ג. רפאל לבסות בכל זאת להעביר לסלך חוסיין החודעה של שה"ח בענין הצורך לפעול נגד הפתח וההכרח בשיבור קול. סוחט דאוד.

רוה"ם הסכים לדעה שאין צורך להוסיף וללחוץ על חוסיין בשאלת זו שהרי פעמיים הבטיח לשלוח את דאוד ופעמיים הזכרנו לו הדבר והוא לא בענה. עם זאת ישוחח רוה"ם בנושא זה עם שר החוץ.

- המלצתי בפני רוה"ם להאזין אישית לרשמיו של גוסייבה מהשיחות שהוא ביהל בעמאן. רוה"ם ספוגין לשטופ סה דווחו שני השליחים לסלך על שיאותיהם עסו ולשטופ הגובת הסלך וראש ממשלתו.

203 15

שדר בע"מ מאת דו"ח בחגה הלאומי אל מסיפראל
באמצעות רג"א אל ציפא וסלים שריף
(3.3.63)

1. ירדן רוצה בהסדר שלום עם ישראל. המשלה הנוכחית, נוכחות חמלך והמפטר הקיים הנם היחידים היכולים, בירדן, להביע להסדר עם ישראל. יאין לדעה מה יהיה אם ישתנה המצב הנוכחי ומי יבוא במקומו. הוסעת קיצוניים תקשה הן על ירדן והן על ישראל.
2. הוא מחשיב את קיום השקט על קווי הפסקת האש אולם שקט כזה, ללא פתרון קבע, לא יוכל להחזיק מעמד. על כן חשוב יותר לחדד השומת הולם לפתרון ולהסדר קבע.
3. הוא מעריך שבכוא העת יצטרכו נכבדי הפלשתינאים עצמם, מחגדה המערבית והמזרחית, ליסול על עצמם אחריות רשמית ולהשתלב במו"ס ובהסדר. הוא מחייב על כן ריבוי מגעי ישראל עם נכבדי הגדה המערבית.

202 14

ביום השבת 24.2.1968 בשעה 12.30

המגישה נחקיימה בארמונו הפרטי של המלך בעמאן.

אנוור נוסייבה דיווח למלך על שיחתו שלו עם שה"ח אבן. בדיווחו הדגיש נוסייבה כי הוא מתרשם שבישראל קיימים לבטים וקשיים פנימיים. הן לרוח"ט ישראל והן לשה"ח יש דעות ברורות ומגדרות שאותם יוכלו לממש רק אם יתיצב מולט צד ערבי רשמי למו"מ. עצם הוסעת צד ערבי למו"מ היצור בישראל הנופה שחביא לידי התגבשות ותזוזה. שה"ח מחייב מדינה ישראלית קומפקטית עם צביון ורוב יהודי ברור. ישראל רוצה אם כן בהסדר של שלום ואין לה שאיפות התפשטות. גם עניני הכסחון ניחנים, לדעת שה"ח, להסדר וניהן להגיע להסכם. כן התרשם נוסייבה שניהן לפתור גם בעיה ירושלים בצורה מכובדת שתאפשר נוכחות ירדנית כל שהיא במסגד. השאלה שעל חוסיין לענות עליה ככנות, חוסיין אנוור נוסייבה, הנה האם אנחנו הערבים מוכנים לקבל את ישראל באזור, להכיר בה ולהגיע להסכם עמה. זו נקודה המוצא שבלעדיה אין טעם במאמצים ונוסייבה מבקש שהמלך להבהיר לו אם עמדתו בנקודה זו בינם לבין עצמם.

המלך הסביר לנוסייבה שמצדו הוא, הוא הצהיר יותר מבעבר - והצהרותיו אלו שקמו את דעתו הכנה בצורה מדויקת - כי הוא רוצה בהסדר. אין הוא רוצה כל קושי כשאלה קבלת ישראל והסכם עמה על יסוד צודק. גם גמאל עבדול נאצר מזדהח עם עמדה זו לדברי המלך. אולם המלך עודנו מחכה כדי לדעת מה יכולה ישראל לעשות. מה הוא ההסדר שהיא מוכנה לקבל ואז הוא יוכל לדעת אם יש מקום לדיון והתקדמות.

נוסייבה הביע את הדעה שעל הפעולה להיות מבוססת על העקרון שגם מצרים וגם הפלשתינאים יסכימו לפתרון וההבטא שלדעתו לא היה רוצה לראות את מלכו פועל בנפרד. המלך הסכים לעקרון זה והדגיש שההבטא שהביעה נובעת בראש ובראשונה לפלשתינאים. הוא עצמו מוכן לקבל כל הסדר שייראה לפלשתינאים שהרי זו בעיניו. המלך סיפר שהזמין אליו מביירות את פרופ' ווליד אל-ח'אלדי לשיחה והוא מציע שגם נוסייבה ימצא דרך לנסוע לביירות ולהפגש עמו. לח'אלדי זה יש השפעה על עמדת נאצר לגבי השאלה הטלשתינאית והשוב לקיים עמו שיחה ומגע.

נוסייבה החיחס להערך שה"ח של ישראל בדבר נכונות ישראל לקבל את הפרובדורה של רודוס. המלך לא הגיב להצעה זו, ואין נוסייבה יודע מה תהיה עמדתו. נוסייבה עצמו הביע דעתו בפני המלך שיש להזהר בכגון אלה באשר הדבר יכול להביא לפיבוכים אם לפני שיחות אלו לא ידע המלך בברור עמדת ישראל לפרטיה וסיכויי ההסדר.

המלך סיפר כי כאשר הציע שקולונל מוחמד דאוד יצא לגשר למגישה עם קצין ישראלי בכיר לא היה המלך עצמו בתמונה ולא ידע דאוד מחלים בניו-יורק כתוצאה מטגיעת רסיסי טענת באזנו. דאוד הוזר לעמאן, לסי הזמנה המלך, ביום ראשון 25/2 ומייד יתקשר בגשר. נוסייבה הבין דאוד יופיע בגשר לבדו ללא לווי זר כל שהוא.

אנוור נוסייבה סיכם רשמיו משיחתו עם המלך כדלקמן :

- (1) הוא משוכנע שהמלך רוצה בהסדר
- (2) הוא מחקשה להחקדם ללא ידיעה כפורטת יותר של ישראל לגבי מוכן ההסדר
- (3) אין הכרח להעביר לו רשמית מוכן ההסדר. הוא יסתפק בידיעה לא רשמית דרך נוסייבה
- (4) חשוב לחטאיר הדיאלוג עם המלך פתוח
- (5) חשוב להגיע לדיון יותר מפורט.

אחר הפגישה עם המלך שוחח אנוור ארוכות עם אחיו שד הפתוח והפליטים בממשלת
ירדן. משיחה זו העלה נוסייבה כוילקמן :

- (1) הפדאייין מתרועעים בעמאן ויש להם עמדה חזקה.
- (2) המלך שולט יפה בצבאו
- (3) הצבא לא ישוב ויסתבך בחקריות גבול עמנו אם כי הפדאייין יוסימו לפעול - אולי לא באותם ממדים.

(4) השפעה נאום המלך אחרי ההפגזה הישראלית היתה הרסנית. (לא זו בלבד שישראל
התקיפה והפגיזה אלא שהמלך עם ומבקש שליחה פומבית מישראל !)
אין מחלוקת בין בהגת חלהוני לבין המלך לגבי הצורך לרסן הפדאייין אולם לדעת
חלהוני השיטה צריכה להיות שונה מזו של המלך. יש לקרב אותם ולהסביר להם
הדבר ולנסות לשכנעם. אין מקום לפעול ביד חזקה בטומכי מוך עימות עם העולם
הערבי. הודעה חלהוני היתה על דעה המלך כדי לאפשר לחלהוני לפעול לפי שיטתו.
אם יצליח מה טוב. ברור שההחלטות בין המלך לבין המלך רוח"ם לא הוסיפה הבנה
בין המלך לבין ראש ממשלתו. בינתיים חלהוני נשאר ואין חושבים החלפת הממשלה.
מה שברור הוא שאם יהיה מו"מ והסכם עם ישראל לא יהיה זה חלהוני שיעמוד בראש
הממשלה שתעשה ההסכם. אין הוא רוצה בכך.

ירושלים, ט"ז בשבט תשכ"ח
15 בפברואר 1968

א ל : ראש הממשלה

מאת : משה שטרן

אדוני ראש הממשלה,

מאז שובו של אנוור נוסייבה מסליחותו בירדן קיימתי עמו מספר שיחות ממושכות במטרה לעמוד על החששות מהמניעים והשיקולים המנחים את חוסיין וממשלתו לגבי המצב המדיני והבטחוני. להלן ההמונה המצטיירת אצלי משיחות אלו :

1. המניע העיקרי למהלכי חוסיין בין בשטח המדיני ובין בשטח הבטחוני חנת הערכתו שהפרוץ הפוליטי אשר במסגרתו תוחזר לו הגדה - או מרכיחה - איננו נראה באופק. על אף מאמציו המדיניים במסעותיו, על אף התרוצצויות יארינג ונכונות ירדן לשתף עמו פעולה - אין עדיין שום גיצוץ לתקות. ישראל איננה מקבלת בכנות שליחות יארינג. מאידך, אין המלך מצליח להוציא מפי ישראל - בדרך זו או אחרת - רפו כל שחוש לא לגבי עצם נכונותה להגיע לפשרה ולא לגבי חכמה של פשרה כזו. מצב העניינים נראה למלך ולממשלתו כקודר ומרמה ידיים. המלך שסמוכב ופועל כחוק הרגשה של תחייה הגובלת בלאוש ההולך וגובר. הוא רואה את עצמו כאחראי אישית לאבוד הגדה וירושלים ולא יוכל לשבת בטקט.

2. הגירסה שהחקריות על הנהר ושחוף הפעולה בין קצינים לבין אנשי הפתח נובעת מחוסר משמעה של המקוד הנמוך איננה המוסיב העיקרי העומד מאחורי החקריות. אם קציני הלגיון על הקו פועלים כפי שהם פועלים אין הם עושים זאת בלי ידיעתו או לפחות בלי הסכמה שבשתיקה מצד המקוד בגבוהה, הממשלה והמלך. באין הסדר מדיני נראה באופק אין למלך כל ענין בהפיכת הנהר לקו גבול יציב, מגובש ורוגע. מאותה סיבה - היינו כאין הקוות להסדר מדיני - אין למלך כל התנגדות, ובמידה מסויימת אף יש לו ענין, -לא רק בחקריות יזומות על הנהר אלא אף בפעילות הכלנית בישראל ובחלקת עין משחוף פעולה חלקי בין קציניו לבין אנשי הפתח.

3. המלך אמנם יודע ששום טובה לא תצמח לירדן מדרך זו שהסכנות בה מרובות מאד. עם זאת נראה לו שבמצב הנוכחי לא רק שאין לו ברירה אחרת אלא שלא נשאר לו הרכה מה להפסיק. הוא מעדיף הרפתקנות מסוכנת וחטרה חלילה כאשר הרגעה שמסעותה הסכמה למצב שנוצר. מוטב, לפחות, שישראל לא תשלה את עצמה - כך הוא חושב - שהיא יכולה להפוך את הנהר לגבול קבוע ורוגע ואה השמחים לאזורים שקטים ובטוחים.

4. הסכמתו לשגר את קולונל דאוד נבעה כנראה מהרגשה שנטע בו נוסייבה כי המלך הגדיש הטאה וישראל עומדה בפני פעולה רבתי. נוסייבה מעריך שאחרי הפגישה התיעץ המלך עם ראש ממשלתו שיעץ לו להמנע מסיגור קול. דאוד כאשר פגישות כאלו ייצרו הרושם של תמדה כל שהיא מצד ירדן בקו החדש וכך עלול הדבר להודע. עם זאת ולאור סכנה התגובה הישראלית החריפה הוחלט כנראה לתרגיע את הגבול לזמן מה לפחות כדי להמלט ממכה חריפה.

5. לדעת אנוור נוססיבה הרבעת הגבול ומניעת שיחוף מעולה בין הסדאייין לבין קציני הלגיון הנם פונקציה של יכלתנו ליצור אצל המלך את הרושם שלא כלו כל הקיציין בדבר פהרון מדיני וכי השקט דרוש כהקדמה לקראת הסדר. אם לא נעקור מלב המלך את הדגשות הסכלון והיאוש הגוברים אצלו הוא עשוי להתמס בכל קש והרפתקנות (המוס הגבול בגליס עולים ויורדים, עדוד או היחר לפחה, הדוק המגע עם הרוסיס, מעילות מדיניות במועבי"ט ועוד).

ב ב ר כ ה ,

ס. שטון

199-11

מנעים מדיניים עם מנהיגים פלשתינאיים

סיכום דיון בראשות רוה"מ ביום 11.2.68

נוכחים : רוה"מ, שר הבטחון, שר החוץ, שר המשטרה,
מנכ"ל משרד רוה"מ, א. יפה, ש. גזית, מ. רביב ורח"מ.

הנושא : עתוננים בערביה

לפנינו שלוש הצעות : א) עתון ביוזמה ממשלתית ובחנהלה יהודית שיבא לאור על ידי חברת בת של הג'רוזלם פוסט.

ב) הצעתו של איוב מוסלם מבית לחם הכוללת סובסידיה של 60.000 ל"י באופן חד פעמי.

ג) הצעתו של אבו זולוף להוציא העתון להלכה בעיזרייה אך למעשה בירושלים.

הודיע על כך שהשיג סכום מחאים, ממקור פרטי, אשר יחד עם התמיכה של ההסתדרות יאפשר הוצאת עתון רציני שיבוא במקום אל-יום. אין הוא משוכנע שיש מקום להרשות הוצאת עתון נוסף על ידי ערבים.

רוה"מ

על הצורך להוציא עתון יהודי לית מאן דפליג. יש לנו ענין שדכרנו יגיע לערבים. יש רדיו ממשלתי בערבית וצריך להיות עתון שלנו בערבית. חשוב לדאוג שהוא יהיה טוב.

שר הבטחון :

באשר לעתון ערבי שיוצא על ידי ערבים במשחית הממשל : לא צריכים למנוע מאת הוצאת עתון. אין הם חייבים לקרוא עתון שלנו. בהיותם במשטר של ממשל צבאי הם חייבים בצנזורה. שאלה התמיכה בעתון כזה איננה שאלה עקרונית : אנו נותנים כסף לכל המבעי הקומוניקציה (חנור, רדיו). הופעה עתון ערבי ע"י ערבים תחרום לדמוחנו : נופיע כמאפשרים לערבים הכתימה של הופעה.

שר החוץ : לא להופיע כמדכאי הייצר של הופעה עתון ערבי.

יש קודם כל לרכז מאמצינו בהופעה עתון יהודי טוב. אם העתון יהיה ראוי לשמו - יתן חוצאות.

אינו מאמין שהעתון של מוסלם ימשיך להתקיים : או שיופיע כקיצוני ואז אנו נמסיק אותו או שימסק משום לתן ערבי כאשר אינו קיצוני די צורכו. יהיה אולי גודשים אומרים עם זאת - נסיון אחד - כדאי לעשות. ועל כן אשר בעד הנסיון של בית לחם. שלא יאמרו שמצענו כהם. היות והסכום הנדרש קטן - בבקשה.

שר המשטרה :

אנו נחלים על דבר שנצטרך עליו. מה יהיה אם יכתבו על מכניה החלוקה של 47 ? על ירושלים ? העתון - מסיבא - יקבל מייד תמיכות מן החוץ. יהיה רעש בינלאומי אם נמסיקו או ננסה להשמיט עליו.

הרצוג :

מבקש לבדוק האם יכולה הצנזורה להשמיט גם על מאמרים וכו'. מציב לדחות הדיון לשבועיים עד אשר יבור נקודה זו.

שר הבטחון :

ה ח " מ : מציע לשקול מתן היחר למוסלם להוציא שבועון במקום יומון. זה יקל על הצנזורה ויחיר אמצעות להרחיב בקורחנו והשפעתנו. נחיל משבועון.

שר הבטחון : העיר שהבדיקה הכלול גם הצעה זו.

כ. שרון

הסדר ישראלי ערבי - האם אפשרי וכיצד?

(דברים בשם חברים - סכום המקומות
על ארבע עשרה בירונלים, בימורה
ובסורוק)

א. האם לדעתם יש לפתחונאים מקיד

1. חייב יוסף אל-חקרווי (חברון) :
"אל נא האמין למי שיאמר לך שהתפתחונאים יעידו לגקום יוזמה גמורה. הם לא יעשו דבר בנוגע זה בעמדה הקרבית הישנים המהודת".
2. פוחתיין אבו מייזב (ירושלים) :
"אחת הוועמים שהושגה הגדה פסובלים למלא המקיד כל שהיא במסדר היחסים, אך האמת האוביקטיבית וההיסטורית היא שהיא הם פסובלים לכך. הם חלטים כבדי שיוכלו למלא המקיד זה".
3. עבר אל דחים אל עדיף (ירושלים, שר לעבוד) :
"אין לנו שום מקיד. איננו רשאים לגקום בטום פעולה נמרדה : בשרבים - נשאר לעולם הערבי לסמל בבקיתנו שהנבחה לבקיתו. בירונלים - יש לנו פתילה ופירלמנט בעמדת המטלים צנועה ודרכם נבטה רמזוננו. בבנוסיה - נדעם לעינינו יום יום, כהתגרה ששר ככוס שבו אין אנו פנידים ונפתח על כל אשר המובע בזכויותינו בהתאם לתכונה בבי"ר".
4. צנד אל פלח גוונד (ראש עיריית אל בירה, בק"מ) :
"שניים, סוריה וירדן המסידו שהיים בגללנו. אין לנו רשות פוליטית, מוסרית ודאומית למקום שכין בגבם על ידי פעולה נמרדה להסדר קלא במקשר ובתוכנה העולם הערבי".
5. מעיד עלה-אדין (ירושלים, שר לעבוד) :
"ללא שהינו לנו חברים מדיניים והמכנקו אותנו, אי אפשר לשבוע שום אדם למעולה כל שהיא".
6. אנוור גומסיבת (ירושלים, שר ושגריר לעבוד) :
"נצלו אותנו לצרכי התקרבות. נוכל לעזור לכם ולעמקנו בתמיכה פתרון ובשכנוע העולם הערבי. שהנו אותנו. יש לנו רחיה דיאליטית על המב ובאינטרס פתטי להגיע לתרון. יש לנו רצון טוב. כשהאלו המבקשים הטבה שאנו, בגורם בלתי רשמי וכנועה הערבי של הסכסוך, יכולים לסקל חן עליכם דגן על מהלוח ערב. הטבה שנוכל למלא המקיד בקשר שיחסון מתמדי ערב קונפירומסיה מיידית עמכם שמתמדי הטבה המוכתרים יש בה, כהתגרה כהתגרה ערב, פגיעה בכבודם הלאומי. שהנו שנוכל להכשיר הקרקע אך האלטה פועלית ומינזי יחייג העבירה העניין לרעה מהלוח ערבי אומנו כמדה רבה. בכל זאת יש מהלם לנצל אותנו ביחוד בעמדות שיאייגב נכסל".
7. חייב מוחמד עלי אל גמדי (חברון) :
"מגידו הם האם רוצים. שכנו אומנו ונתפון לגורם המועל יש תאכס, ללא חת, למדן המסדר המוסכס. ללא הוואים כנו מודכס לא נוכל לעקול. כהתגרה יהיו רבים שיחננו לכל חכמים שהיא. למחום נדע שהנו דאמס מועלים יהו עד הסוף. יהו נחבר על החכמים ובקיצוניים".

8. התפוז הסדאליה (מול ברט) ודרכים אחרים :
"כל זמן שישיינג באיזור - לא יוזזו המלשטינגאים. מתייבבי הסדינגה לואים יזאמ
כבעלי התפקיד להזמין אלה שכמו"ל".

ב. ה ל א ו מ נ י ם

1. כפאל דב' חני (ירוסלים. שר לעבוד) :
"ישראל אינה רוצה בשלום ומקשיה פוכיחיים שלא שינמה זריכה : עובדות פונדיות
מדטים לבקרים. סגות ירוסלים, אי פהן רשום לבורחיים להזור, המקעה ארמות וכו' -
כל אלה מוכיחיים על הומר רצון כנה להטלים עם הערבים. רבונכם למענה "בשלום
מוכתב" למי מנחיים בעוד שהלום פתמי הנו פתח בודקם ומבובים שיטתו פהרון
תבקיות. בדרך הנוכחיים בה הולכת ישראל - אין שלום. החטילו בהכשרה הקרקע
הוכיחו רצון טוב והפירו אפירה פתמימה".

2. הלאה אל חמיי
"מסינוי הנו חמיי מוקדם לפו"ם בודק ללא לחץ. לא יהיה הסוד ללא סינוי מוקדם.
איש לא יטב עם ישראל כאשר אקדחם מכוון לדיק הערבים. המנוחה איננו מביע חמיי
להסדר, חובה זו מופלה על המנחה אך אדם שובקים. על ישראל לתפיק באופני הכנות
השלום שלה".

3. מיסיר כנעאן (ירוסלים. שוטט ביה"ד בעליון) :
"אצער הראשון לשלום הנה נסינגה ישראלים מכל השמחים שכונת. אין הדרה שכונת
ערב יחזור למקומה הפמזניים. פנו השמחים והברייוו שכונת בוסניים שהנה לשלום
ערב שהום של שנה להביע להסכט עכבה. אם אער אז לא מביעו להסכט עם הערבים כי
אז אנו המלשטינגאים נרביט עומנו הסטיים פמאנות לאומיים ופוטריים ונגיק להסכט נפיר
עכבה. נקודה המוצת לכל הסדר הנה נסינגה בה"ל".

4. רג"א אל עיסא (עורך "מלשטיק" לעבוד) :
"קיים בטיס איהן להסדר : נסינגה לעומת שלום. בעוד כמה מדטים (כאשר יפולק
יאיינג) נגיע להמשלבות דרכים. אהם פלום : או שיחיה סמור מקומי, או שכונתיים
לסכט השקעה על המשלוח ערב או שדינגות ערב פלמנחה. בשלב זה בקיפי הוא להביגיל
הקטיים לא לשנור זה את זה. המנהגות ישראל בשנה הים הקובעה בענין זה".

א. אם לא יהיה הסדר שלום - כיצד לנהוג במקומה הביניים ?

1. ובליד אל עקעה וחכמת אל פורי :
"מסדו לבני הברז בה סניחול במקומי הננימי כאעד ביניים לקראת הסדר. הינהל מקומי
ללא צמאוח וללא מברזת פננד כל שזא. צה"ל ייבא מהשמחים וימקבל הרוטט שאבו
מנהלים עניינינו וקובעים עמדתנו המדיניים ללא מסות ולחץ ישראלים. נהמין המנהגת
המלשטינגאים הנפוצת בהו"ל להמטרף אלינו ויחד נדיון ונקבע דרכנו. במלכתנו הראשונת
חמיה שיש להביע לשלום עם ישראל. באשר לגודל השמחים במלים אז אם אנו מוארים
בטיבה לירדן או במדינת ערבייה. סודר כזה יוכיח לעולם הערבי שאין פניכם להתפטרות
ושתינכם כופים פהרון. הליכה בדרך זו תכלק פהרון המכשולים לשלום בין ישראל
לשכנותיה".

~~ממאנה סכט ובלתי (ממאנה סכט)~~

2. מומחר אבו זולוף (ירושלים, עתונתו) :

"הרצוי ביותר הוא להעניק לגדה מחל מקומי כדי שהמנהיגים שבאופיים פחדים הם מהאחריות, יתרגלו לנהל עניניהם האזרחיים בעצמם. כך יתכנו בהדרגה הזמן לגורם חיובי שיש לו מה להפסיד ושיפעל למען מתרון כולל."

3. ניקולא אבו עיסה (ראש עיריית בית סאחור) :

"אם מטלות ערב אינן רוצות בשלום, על ישראל לבצע הלכה למעשה את השלום לכתום ביחס לממלכת ירדן :

(א) חומש פנועה בין שתי הגדות, בשני הכוונים, ללא הגבלת חוץ העגה מעודה זמנה בלבד.

(ב) שהמטל הצבאי לא יורגש בשטח ככל האפשר. שלם יראו חייל עם רובה. שיטתו שהיהודי היה אויב. שימחילו לדמות בו יריד בעל רצון טוב.

4. (ג) לדאוג למצב הכלכלי (או שירשו לנו לכבוד מוצאתנו המעשיית כישראל או שלם יגבו מכס ומט קניה על חומרי הגלם להעשיית הגדה. כבר עמא איננו יכולים להתמרות בשוקי הגדה המזרחית).

(ד) פעולה נגד איזורים שכחם יש פראיין חייבת להעשות אתי שקול ומחשבה רבה ומדויקת. אל הענישו גם הכלל. לפגוע באמנים ולא באוכלוסייה.

(ה) להחזיר מפליטים שברחו לגדה בעקבות המלחמה עתונתם."

4. סייר יוסף מקרורי (מברון) נרכים רבים אחרים :

"באין הטכמה לשלום מצד פרינום ערב הדרך היא לפורר העקטנות הערבית ולהתקדם בהדרגה לקראת מתרון דה פקטו ובצדק מראשון והחשוב ביותר במקרה זה גנו המולח מתרון חלק מבקיה המליטיט בתחום יכלמה של הגדה. מפליט יימנע אתר טובה כבנאה האיטיים שלו ולא אתר סיסטמות לאומיות. יש להחזיר לגדה את אלה שברחו ב-67, ליישב בגדה מי שניתן ליישב מבין פליטי 48, ולשלט פיצויים לשאר ביד נדיבה כדי שלא תשאר כלבה פרונית ולו הקלה ביותר. את מה שאפשר לפתור בכסף צריך לתם לכסף למחור ברובם לב."

5. אבו מייזר :

"ישראל חייבת להתחיל במתרון בעיה המליטיט, מוך מהן רשות לחזור לפליטי 67. הנמצאים בחוץ אומרים שאין לפתור היתמנים עמהם מסום שאתם נגד המזרחם. "התחלה מתרון בעיה המליטיט והחזרת הכורמים תנה המלצה כמעט כלית של כל התנהגות, תחל מהקיצוניים ועלה בממונים מה."

6. זכי ברבאת (כרמתי המלטהינאים לעבר) :

"באין נכונות לשלום מצד פרינום ערב ובמצב הכלבול הנוכחי אין מה לעשות עם הערכים. על ישראל להחליט מה רצונה ולהתחייבו הלכה למעשה מוך קביעה עובדות."

ד. המחייבים הסדר עם חוסייין כעדימות ראשונה

1. נודיע דיעתם (כמחור במועל) :

"המלטהינאים יכולים להיות חולים עשר השוכה לאחד בין ישראל לירדן אולם איננו יודעים מה רוצה ישראל."

2. אנוור אל חטיב (ירושלים) :

"אפשרו לי לצאת לפגישה עם אישיות ירדנית שמה אוכל לעזור. הקלו עלי מה, ותמרתו את הקניין אם הוכלו לאשר לי - בקווים כלליים - כיצד פנטייר בעיניכם, מהות או יותר, המתרון. לחוסייין דרוש קלף כדי לשכנע נאצר לתמוך בו. היוכל לאשר לו שהסדר ישראלי ירדני יאפשר לנאצר לקבל בחזרה את פיני ?

3. הסן עבד אל פחא דרוויש (חבר פרלמנט לשעבר) :

"עלינו לשגר משלחם לחוסיין ולאשר לו ברורות שעליו לעשות הסדר עם ישראל אמילג יצטרך ללכת לבדו. על חוסיין להבין שאם לא יעשה צעד זה נזנח אותו ונמקל לבדו עם ישראל. אמרו לנו מדצונכס במשלחם כזו וננסה להרגנה. מוכן לצאת עם משלחם לפלך או לבד".

4. שייך עבד אל חי ערמח (חברון) :

"אין צורך לתמוך על חוסיין ולשכנעו להגיע להסדר עם ישראל. הוא משוכנע בכך גם בלי התערבותנו. תפקידנו, אנשי הגדה, להשפיע על המלשחיןאים היוסכיים בגדה המזרחית לתמוך בחוסיין ולעודדו לשלום. מיום אין הם כוכניים לתם לו הגיבוי. בהקשר זה חשוב לאשר למנהיגים מלשחיןאים מהגדה המזרחית לבקר כאן, להפגש עמכם ועמנו, לראות את הארץ. מדיניות הביקורים של בני הגדה בעבר הירדן הנה מרוסה מלקיח הסובח סחך בכונן זה".

5. ג' ברה חמים (ראש עיריית בית ג'אללה) :

"קטייו של חוסיין להנחק מהעמדה הקרביה הרשמית להגיע להסדר שלום כנשרד - חנח מרובים. עלינו, המלשחיןאים, לקחת על עצמנו את "קחמח המו"ס והשלום הנשרד עם ישראל". נגיע להסכם עם חוסיין למיו נעשה אנו השלום הנשרד עם ישראל ומה"כ נצרך הגדה מזרה לירדן מוך מהולה השלום פים ביניכם לבין ירדן".

ה. מחייבי הפתרון המקומי (עם או בלי קשר עם ירדן)

1. אגודת נוסחיה (ירושלים) :

"יש שני אלמנטים יסודיים מחייבים להכליל בכל פתרון ושטום מלשחיןאי לת יוותר עליהם פתרון בעים תפליטיים, הבטחת אי נימוק מהפולט הקרבי. בקצת ירושלים מחייבת אך היא פתרון. מבטיחו עקרונות אלה ותבעיה נפתרת".
"נקודת המוצא רצוי שמהיח העקרון המונח כיסוד המלחח בחלוקה פמנה 47 (מדינה מלשחיןאית חוך הממשלה גבולותיה למציאות ולצרכים הנובעים מפתרון בעיות תפליטיים, הבטחון וכו'). המצרים מעדיפים הפתרון המלשחיןאי בעוד שירדן רוצה בהחזרת הגדה אליה. הפתרון צריך להיות סיזוג של שני האלמנטים יחד".

2. שייך מוחמד עלי אל געברי (חברון) :

"אל לנו לרדוף אחר חוסיין. הוא צריך לרדוף אחרינו ואחרי ישראל. אין לו מה לפח לנו בעוד שאנו היכולים לתח לו".
"הפתרון צריך להיות על יסוד הסדר בין שלט היהודות : ישראל, הגדה וירדן. או בין ישראל לירדן כאשר הגדה הנה קנטון עם מעמד פשוט בחוך ירדן. באם רדכים אלו יתממו - כי אז פתרון דו צדדי - הגדה וישראל. קביעה מדיניות זו מחייבת לגשת לבצועה ההדרגתי במוקל בחיי מיום יום של הגדה המקרביה כבר עתה".

3. גדים אל זרן (ראש עיריית רמאללה) :

"אם ישראל המצבחה במאשרות מו"ס והסדר עם מדינות ערב ככלל וירדן במרש (מופח) הננו מעדימים) עליה לפגוח בקריאה גלויה אל ערביי מלשחיןא. להודיע לתם על סרוב ממלוח ערב ולהזמינס לפתרון דו-צדדי חוך ציון קווים כלליים של הבניית. אם חפנו בהזמנה כזו ואם הקווים הכלליים יחיו הגיוניים ומכוברים - נענה לה".

4. חיוב מוסלח (בית לחם) :

"יש להעמיד המלשחיןאים בפני עובדות. על הממשלה להודיע לתם אין לנו שתיפות הממטום לגבי הגדה. בואו ונשווח על קמירה. פלו בידיכם עמידות. חשוב מאד לאשר לסטודנטים מלשחיןאיים לבקר בזמן וחופש שלום בישראל ובגדה. אם יתכנו לגורם חיובי בעולם ולא ישארנו מופקרים לתקפולה ולכטמים קויגים".

5. זככי בית לחם (החל פראט העירייה ועד למזכיר העיר) ואישים פרמאללה (פראטה, ג'נאו וכו')

"שמה גוכיל ישראל רצון טוב ונחמיל מהחזרת הבורחים ומגזזה בעים הפליטים מקמחונת ? בעים הפליטים היא העיקר ואם יוהל בה יהיה זה צעד חשוב ביותר קדימה. מדוע הנכם מסנקים הוסיין, שולחים לו סחורה, מאשרים מעברים ומאפשרים לו לקנות אושים ולזרוע פחד ? שום דבר לא יבא ממנו. על ישראל להכריז שהיא מביעה שלום למדינות ערב אך כאשר שהן דחו זאת היא פוגה לערביי הגזיה, לעם המלשתינתי, מושיטה לו ידה ומוכנה לדון עמו על עמירו. הודעה כזו תפצה מייד ודי הירובי ופנהיגים דביים בגדה יתיצבו למו"מ".

6. מלשתינתי שונים :

"יש לוטקיע מאמנים עליונים קדי למוס האיש פירה פגז בזוקה על ביתו של ר"ר פאיוקי אל האג"י. על הכל לדעם שאטור למדור האישי לחזור. אי הפיטה האיש כרית ידס המלשתינתי בקשר ליוזמה אקוומים".

1. רעיונות שונים :

1. גרים אל זרן (ראש עיריית רמאללה) :

"מסנתיאט ממדינות ערב יש לשגר משלחת מן הגדה לביקור בכל ארצות ערב. משלחת כזו צריכה לכלול גם קיצוניים. או שנשכנע את הממשלות בארציה בהסדר שלום זמני יסוף אז שנשכנע סופית ששום טובה לא תצמח לנו מממשלות ערב וכי למעשה הן השקירו פומנו. אכזבה סופית כזו תניע אשילו הקיצוניים בינינו ליטול יוזמה ולבנות לקראתכם להסדר נו צודי מקומי".

2. נודיע דיעתם (מנסור באועל - בית ג'אללה) :

פניע לכנס ועידה של מנהיגי הגדה אשר תהליט אך ורק שתי מהלכות :
(א) קריאה לעולם הערבי לפתור יחסי ישראל ערב כודכי שלום. הטבת של שלום.
(ב) הבעת דעה ברורה נגד פעילות הפדתיין.
בוודאי שבחוץ יאמרו שהועידה כונסה לטי מקודה ישראל אך ודי זה יהיה הטבת לגבי כל פעילות מדינית מקומית ועל כן אין להתחשב בכך. האגוז הקטה לשכנוק הנו אשתי ירושלים ושכט.

3. תייפיר בנפתו (ירושלים) :

"המטב בירושלים לוחץ. אולי תעודו הקמת ועדה שתייצג חושבי ירושלים המזרחיים בפני השלטונות. אולי ועדה סיעתא ליד ראש ספק העיר ?"

4. קבר אל מוחסיין אבו מייזר :

"בענין ירושלים : אולי אפשר להקים שתי עיריות בירושלים שתפעלנה במסגרת מועצת כללית שתוחמת בראשות ראש העיר - דוגמת המבנה של עיריית לונדון (Boltows) ?"

פרטיכל

פגישה עם השרים אבן, אלון ודיין.

ירושלים, 29.5.1968

נכחו: רה"מ ל. אשכול, השר א. אבן, השר י. אלון, השר מ. דיין.

ד"ר י. הרצוג, מר ג. רפאל, מר ע. יפה.

רשמה: שולמית יפה.

רה"מ ל. אשכול: ברצוני לומר שני משפטים בתורת הקדמה:

בדרך כלל אני חושב שמן הראוי ואולי מן הדין היה,

שמדי פעם בפעם, ולא הייתי מתנגד - אחת לשבוע, כפי שהיה נהוג פעם, במשך תקופה ארוכה עם השר ספיר, שעמד על כך שנקיים זאת בשעות הצהריים, שנקיים איזו הידברות מענין לענין. כמובן, ישנה הועדה המדינית, שהיא מכונה כבדה יותר, אבל אני מתכוון עתה לשרים שהם חברי מפלגת העבודה.

אני מציע שנעשה מאמץ ונקבע יום, או בהתאם לענין עצמו,

או אחת לשבוע או שבועיים, כאשר בו ניפגש. ללא פגישות כאלה - מתקבלים לפעמים דברים משונים.

חברים מדברים בפומבי ואני עצמי איני יודע לפעמים

כיצד לענות. פעמים עונה אני ולא ברור לי בכלל אם נכונים הדברים שהשבתי או לאו. בשבוע שעבר שאלו אותי על דברי משה דיין, שאמר משהו בציבור. הדברים שעניתי - היו גם על דעתו.

השר מ. דיין: איני יודע מה אמרתי שם, שאינו מתאים במאה אחוז לדעת

הממשלה. הצטערתי מאד שלא אמרתי לשואלים, שמה שאמרתי

אינו נוגד שום דבר מעמדת הממשלה.

לשאלה ראשונה שנשאלתי אמרתי, שאם המצרים ירצו הסדר

ולא שלום - לפי קווי ה-4 ביוני, ופירושו לתת להם את עזה בחזרה ולהיכנס לקו הסואץ - אני אישית אינני בעד זה.

רה"מ ל. אשכול: נדמה לי שביקשתי שחשובתי ההיה על דעתך.

השר מ. דיין: בדברים אלה שלי לא היה דבר שנגד את עמדת-הממשלה.

אין זו דעת הממשלה להחזיר את עזה, לא לעשות שלום

ולהכניס כלי-שיט.

רה"מ ל. אשכול: מזמן ששואלים ועד אשר אני עונה - עובר זמן. ביקשתי

שיראו לך את השאלות והייתי בטוח שאני עונה בערך

את הדברים שניסחת אתה.

דבר נוסף: אני עצמי חושב, שברוב דברים לא יחדל פסע.

אנז קצת יותר מדי מרבים לדבר. מאז ימי-קדם הערבים שומעים ומקשיבים לנו ואם אומרים אנו דברים טובים - מיד מונחים הדברים האלה בכיסס. אך לא לזה כוונת הפגישה היום.

אני סבור שזה נעשה כמעט אותו הדבר כמו ריצחם של שלושה

שרים לחברון, ובחוכם ידידי השר אלון. שלושה שרים מיהרו לרוץ ולברך על הצעד הזה, והאמת היא שבכל זאת איננו יודעים כל כך בבירור מה בעצם רוצים אנו.

אני מעיר כאן על כך. אני רוצה לשמור על כבוד חברי-

הממשלה, במידת-האפשר, אך מתקבל בציבור הרושם, שראש-הממשלה הוא האיש שאינו יכול לתת עצה.

נמסר לי שיהיו היום דברי-בגין האומר, שאם אלה הדברים שהשמעת בראיון שלך, ואם זו דעת הממשלה (השר מ. דייין: אזי הוא שמח לכך) - זה לא בדיוק כך.

אני אענה לבגין על שני דברים: אם הוא נמצא בממשלת-

הליכוד, מדוע לא הכריז מלחמה בלעדינו; אך לא זה העניין עכשיו.

עלינו לנסות לומר היום לעצמנו מה עושים אנו הלאה

עם הערבים. האם נמשיך בצורה זו; - אם כך, הרי נגיע למצב מסויים.

מישהו אמר אתמול, בשיחה עם השר אלון עם הפרופסורים, כאשר שאלו אותו

אם אין זה אותו מצב כפי שהיה בתקופת הפורשים - - - -

השר י. אלון: מה שפורסם ב"הארץ" על השיחה עם הפרופסורים - זה פחות

מאשר חצי-האמת. המכתב חתום על ידי שמונה פרופסורים,

ונשלח ל"הארץ" ולא פורסם. הוא דן בעניין זה.

רה"מ ל. אשכול: העמדה שלך לגבי חברון, האם אינה מביאה לאותו דבר כמו

שהיה בתקופה ההיא? אם ישאלו אותי - לא אדע מה לענות,

כי העניין של חברון לא היה לפי החלטת-הממשלה.

שאלתי הראשונה עתה היא, כיצד לנהוג; בפרטיכלים,

בשיחות המעטות שהיו למשה ולי עם הערבים, הופיע בסופו של דבר מכתב,

שנמסר לפרטיכל, ופירושו הוא "בוה אתה גמרת". על כן, אם מדברים בפומבי

ואומרים הכל - הרי זה אותו הדבר.

אין לי דבר נגד מה שנאמר בפומבי, אבל נראה לי, משום-מה

שבחלק מזרח זה של העולם, כאשר רוצה אתה לקנות תיש, לא יתחילו לדכב בזה

ישירות. אך אנחנו בכל זאת אומרים מה שאומרים, וזה כבר נמצא בכיסם של

אלה ששמעו את הדברים.

הרגשתי היא, שבחדשים האחרונים, כאשר היו לנו שיחות,

ואני קיימתי יותר משיחה אחת עם הערבים, הרי דוקא בזמן האחרון הם הקשיתו

את עמדתם (מנהיגותם כאן).

בשבוע שעבר סיכמנו שנשארנו חייבים תשובות האחד לשני,

ואמרנו שעלינו לבדוק את הדברים, כדי לדעת אם יש להם מה לומר לנו, וכדי

להמנע מלהישאר באמצע, בחלל.

חשבתי שמן הדין שנדע. יתכן שהטוב ביותר לנו, הוא שלפי

שעה יפגש משה ששון וידבר ויכיר אתם את הדברים. יכול להיות שיצא מזה משהו,

והוא יצטרך להמשיך ולהיפגש אתם.

אך השאלה היא מה רוצים אנו, מה אומרים אנו בעצם להם.

נכון יהיה לומר שאינם שומרים שפ כפנינו בסוד, שהולכים הם להתייעץ עם

חוסיין או נאצר. ועל כך אומרים אנו להם חמיד - תפדאלו.. עתה מתעורר אצלנו

ספק, שמא זה יותר מדי, ושמא נוהגים אנו לפני ולפנים משורת הדין בעניין זה.

עדיין איני קובע עמדה בעניין זה. אך עלי להיזכר במה

שאמרו לי שניים מהם באחת הפעמים, שכל זמן שמרשים אנו שיבוא כסף מירדן הנה, ובעד כסף זה יכולים לקנות אותם, אין מה לעשות בנידון. איני יודע אם אפשר למנוע העברת הכסף הזה הנה. יתכן שבחלקו אפשר לצמצם זאת. לכן, אני אומר: א) הייתי רואה כנבוץ ונכוץ, שיהיה לנו נסיון של שיחה והידברות מדי פעם בפעם על העניינים; ב) עלינו לסכם, מה אומרים אנו עתה לגבי הנושא הזה. לחוסיין צריכים אנו להבהיר על איזה קץ-ימים מדברים אנו. השיחות הקודמות אלו נסתיימו בזה שיהיה המשך לפגישה.

השר א. אבן: הוא מציע המשך הפגישה.

רה"מ ל. אשכול: טוב. לכן, זה סעיף ראשון. השאלה היא מה אומרים אנו ואני רוצה לומר לכם, ואולי מה שאומר יהיה בבחינת

אפיקורסות.

השר י. אלון: האם היה קשר נוסף אתם?

השר א. אבן: המצב, כאשר נפרדנו, היה שהוא אמר מה שאמר על נכונות להגיע לשלום פורמלי, גלוי ונפרד ולנוהל מסויים, שבניו-יורק ניפגש. הוא יגיע לפגישה אחנו לשם. אבל הדברים האלה התכליתיים יצטרכו להתנסח אלו במקביל על-מנת שהסכם יובא לפי לביטוי והצגה. הוא ביקש אפילו לדעת מה הם העניינים שצריך לדון בהם.

רה"מ ל. אשכול: אני שואל בקול רם: נניח שאנו התבצרנו מאחורי הפורטולה של שיחות פנים אל פנים, חוזה ועוד ועוד. נניח שיהיה

פגישה אלו; אך זו הרי עדיין איננה שיחה גלויה?

השר א. אבן: לא. אגיד מה הברירות. באופן אנליטי אפשר לא לבוא במגע אלו, אלא להתנתק. אני מסופק אם זה דבר נכון. זו פעם

ראשונה שהגענו למגע עם ממשלה ערבית ברמה כזאת. אני חושב שעצם המהלך חשוב, אפילו אם ++ אינו מוביל לאחריה-הימים של שלום מיד. נצטרך לנסות להגיע לעצמאות דיפלומטית ולא רק כלכלית, כלומר: שהמגעים שלנו עם העולם הערבי לא יעברו דרך צינור יארינג או העצרת וכו". זו התחלה וצריך לחתור לזה. על כל פנים, זו הסטוריה, ופירוש הדבר שאין שום הצדקה להתנתק.

ב) מה הוא אמר: הוא אמר, שהוא מוכן לחוזה שלום נפרד

וגלוי, אלא רוצה היה לדעת פרט קטן אחד - מה התוכן, מה התנאים.

למעשה התחילה התמקחות מסויימת על התנאים. הוא הציע נוהל

מסויים, שיהיה מהלך גלוי והוא יגיע לכך בניו יורק. אבל עצם עיבוד ההסדר, הוא אישית רוצה לעסוק בזה, ולכן הוא רוצה שני מהלכים מקבילים: אם העניין הזה יתרוקן, כלומר: אם ייווצר שוב חלל, אין לנו שום מהלך, לא עם חוסיין ולא עם יארינג.

אני מציע לא להתנתק. אומר, חיובית, מה יהיה: אני חושב

שלא רק שלא יתנתק, אלא צריך להגיע לפגישה הבאה במישור גבוה יותר, כלומר:

אציע הפעם שראש-הממשלה יפגש אלו, כאשר המוקד יהיה הדבר ששאלת אותו

עכשיו, לאמור: המבחן אצלנו עכשיו, שנצא לאור היום, כלומר: נביא לידי

פגישה גלויה, מו"מ גלוי באיזה מקום שהוא, אם ניו-יורק או מקום אחר, כי

1952.08.17, 17.08.52, 17.08.52

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

1952.08.17

1952.08.17
... ..

... ..

1952.08.17

1952.08.17
... ..
... ..
... ..
... ..

1952.08.17
... ..

... ..

1952.08.17
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

השר א. אבן:

האופי הגלוי של המגע - זה אינו דבר טכני, אלא מדיני חשוב. אם המצב כזה, שאינך יכול להופיע אתנו, אזי איך תוכל פעם לחתום?

השר י. אלון: המגע הגלוי משלב ראשון?

השר א. אבן: תהיה עוד פגישה סופית אחת, בה יופיע ראש-הממשלה,

שיאמר שני דברים: קודם-כל, להביע ספק אם אפשר להתקדם

הרבה בלי שנגיע למסגרת של שיחות גלויות. זו התביעה או ההצעה העיקרית.

תוך כדי כך, לדעתי יש צורך להמשיך אתו בביורר הענייני, שהוא פתח בו.

הוא אמר, שה"סטארטינג פוינט" זה ה-4 ביוני. צריך

לברר מה פירוש "שינויים בטחוניים", מה הם מציעים בענין ירושלים, אם הדגל

אינו מספיק, כלומר: אפשר לקבל גם את הדיון הזה, אבל צריך להעמידו במבחן

זה. וזו הנקודה העיקרית. כי השיחות שהיו עד עכשיו אינן מביאות לשום

תמורה מדינית ואינן מחייבות אותו. הלחץ עליו צריך להיות כפול, שאחרי

השיחה הבאה אין המשך. לכן, אני מציע ששיחה זו תהיה האחרונה הסודית;

על כל פנים, שאחריה צריך להיות המהלך הגלוי ואז נמשיך.

ואז חתרשם והוא יתרשם ממך - מה האפשרויות לעצם ההסדר.

הוא אמר: מה אני מבקש? - הפלשתינאים אומרים: הסטארטינג פוינט היא שנת

1947. אני אומר - 4 ביוני פלוס תיקונים לטובתכם. ואני מציע: סטארטינג

פוינט ולא פינישינג פוינט.

כאשר הוא אמר זאת, הוא התחיל כבר במו"מ. יש לנו ענין

כפול להוציא את המו"מ למסלול גלוי ולהמשיך בו במישור הגבוה ביותר.

נשאלת השאלה לגבי נאצר. הדבר הראשון הוא המבחן לגבי

נאצר. אם הוא יכול להגיע לפגישה גלויה, אז הוא פתר את הבעיה של האור

הירוק המצרי.

הצעתי היא שנגיד לו קודם-כל שהקשר חשוב ונמשך. השלב

הבא ע יהיה כזה, ואני חושב שטכנית אפשר לסדר זאת וזה לא יהיה רחוק.

כל עוד מצמצם מאמינים במעצמות שיש לנו מגעים עצמאיים - זה מעכב את

יארנינג ואת אמריקה. אין זה מקרה שהכל כל כך אטי בזמן האחרון.

רה"מ ל. אשכול: לו אפשר היה באיזה מקום, ולא באמריקה, לקיים את הפגישה

הזאת - מה טוב. כי הרי איני נוסע בכל שבוע או חודש

לארצות הברית. במידה ואסע, הרי אשמע אובייקט לכל הטלביזיות והעתונים שם.

לכן, מוטב היה לקיים פגישה כזאת לאו דוקא בארצות הברית.

ד"ר י. הרצוג: הוא מסכים לשוייץ.

רה"מ ל. אשכול: אומר לכם את כל האמת: אני רואה את הענין כל כך אחראי

ומסוכן, שהייתי שמח לולא הייתי האיש היחיד המשתתף

בפגישה זו.

דבר שני: למרות שייראה הדבר כאילו ניתן לו יותר מדי

כבוד, הייתי מעדיף הפעם שיהיו אתי שניים שלושה שרים.

השר א. אבן: זה אפשרי. גם הוא הופיע עם שר אחד.

מר ע. יפה: זה לא היה שר. היה זה המזכיר שלו.

רה"מ ל. אשכול: ומה נאמר אחרי זה? - חושש אני מהרעיון שכל הערבים שא

יאמרו: בבקשה, שיחות ישירות, פנים אל פנים.

1950, 1951, 1952, 1953, 1954

1955, 1956, 1957, 1958, 1959

1960, 1961, 1962, 1963, 1964

1965, 1966, 1967, 1968, 1969

1970, 1971, 1972, 1973, 1974

1975, 1976, 1977, 1978, 1979

1980, 1981, 1982, 1983, 1984

1985, 1986, 1987, 1988, 1989

1990, 1991, 1992, 1993, 1994

1995, 1996, 1997, 1998, 1999

2000, 2001, 2002, 2003, 2004

2005, 2006, 2007, 2008, 2009

2010, 2011, 2012, 2013, 2014

2015, 2016, 2017, 2018, 2019

2020, 2021, 2022, 2023, 2024

2025, 2026, 2027, 2028, 2029

2030, 2031, 2032, 2033, 2034

2035, 2036, 2037, 2038, 2039

2040, 2041, 2042, 2043, 2044

2045, 2046, 2047, 2048, 2049

2050, 2051, 2052, 2053, 2054

2055, 2056, 2057, 2058, 2059

2060, 2061, 2062, 2063, 2064

אני יכול להתחיל מכך שאומר, שאני רוצה שכל מקום אליו הגענו עם צבאנו - שם יושבים אנו וחלל העניין. לכן, העניין רציני בהחלט. וזה מחייב, קודם-כל, הידברות בינינו כאן. אחר-כך, אם יתברר שיש לנו מסא ומתן אתו, זה דבר שיקבע את העניין. כי לגבי השאלה מי יסע - עדיין ברשותנו הפנאי לשקול זאת. על כל פנים, אני רואה את העניין אחראי מאד וצריך לדעת כבר עתה, אם מאמינים אנו או איננו מאמינים באפשרות כזאת. כי מה שאומרים אנו בפומבי או בשיחות אישיות - הרי את זאת יודע הוא.

שמתי לב, שבצדק או שלא בצדק, בממשלת הליכוד יוצר הדבר אי-אלו אי-הבנות. משה דייין, למשל, מחזיק בדעה, שאנו מחזיקים את צבאנו במקום בו נמצא הוא. לא ברור לי אם זה מלווה בהסכס-שלום או שזה בלי הסכס-שלום. (השר מ. דייין: עם הסכס-שלום.) אני יודע שאתם חושבים שזה לא ניהון. אני חושב שזה ניהון.) אני בעד זה שצבאת שנתחיל בזה. אני בטוח שאיש מהיושבים כאן לא מתנגד לכך, אבל בשיחה עם הערבים, ואולי בצדק מסויים, אתה הולך סחור-סחור אצא ולא אמרתא להם: הצבא שלנו יהיה בשכס.

השר מ. דייין: אמרתי להם: "מייג'ר צ'נג'ס" ולא שום דבר אחר.

רה"מ ל. אשכול: אך אם נגיע לדבר אתו על תכלית, או אפילו אתם, - הרי ישאלו זאת.

השר מ. דייין: ודאי.

רה"מ ל. אשכול: אני מניח אפילו שיכול פעם ראש-ממשלה לומר, שאצא שזו דעתו. אני מציע לממשלה ואתם לא רוצים לקבל זאת, ואז אינני ראש-ממשלה ונגמר. אבל בלי שמדברים אנו בינינו ובלי שנדע שהדבר מקובל על דעת כל חברי הממשלה, איני יכול לומר זאת. וגם אז קיים אולי החשש שאתה עלול לומר לו זאת, וזה יימצא בכיסו, ולאחר זאת - הוא יענה לך: איני מקבל זאת. יכול להיות שצריך להביאו תחילה לכך, שיהיה דבר פרלמנטרי מוסכם. צריך לדעת מראש אם מסוגל הוא, אם מוכן ויכול הוא להגיע אתנו להסדר העניינים, ולא להגיע למצב, כאשר לאחר כל הפרשה, יאמר שנאצר אינו נותן לו לסיים זאת.

אם כזה המצב, אין כל טעם לפתוח בדיבורים. יש לברר

זאת, כי יום-יום שומעים אנו דיבורים שונים.

נניח שנמצא דרך כלשהי להתעלם מהדבר, ואחר-כך תעלה

השאלה של "מייג'ר צ'נג'ס" - מה יהיה הדין אז?

השר א. אבן: יש לו זכות לדעת זאת עכשיו.

השר י. אלון: דבר פרוצדורלי, שהינו חשוב מאד במקרים כאלה: לפי דעתי

אי-אפשר ללכת צעד נוסף, אלא ואפילו לא בנוסח הפגישה

הקודמת אהו, בלי החלטת הממשלה, או ועדת השרים לענייני בטחון, כי זה מתחיל להפוך להיות דיון סובסטנטיבי ולא בתחום הגישושים.

דבר נוסף: אם השר אבן סבור שצאצא צאצא אא שבפגישה זו

צריך כבר לרמוז מה כוונותינו הסריטוריאליות, מוכרחים לקיים בירור בממשלה - מה המינימום עליו איננו יכולים לוותר, אפילו אם לא יהיה שלום.

לכל אחד ישנו קו אדום שלו, שאינו מוכן לעבור אותו.

השר י. אלון:

אם כך, אין המדובר בבירור קצר וחטוף. זה חייב להיות בירור רציני. זה מחייב אפילו לסגור את חברי הממשלה במקום מסויים ולו גם למשך יומיים, על מנת שישבו ויסיימו את הבירור בענין זה כן או אחרת. ואז מחעורת הבעיה, אם בזה איננו יוצרים פרצדנס של דרך למו"מ אחר.

פגישות ישירות עם מלך ערבי או ראש-ממשלה ערבי או שר-חוץ ערבי, פירושן - מו"מ ישיר.

לעומת זאת, אצא הוא סודי. אמנם, אין פגישות סודיות בין נציגי מדינות, אבל צריך לזכור ששיחות כאלה עלולות להסתיים גם בכשלון, כלומר: בשיחות סודיות יתברר לשני הצדדים, שאין להם בסיס משותף להסכם. ואז, לא יגיעו לשיחה גלויה נוספת, אלא הם ואנחנו ננקוט בדרכים שיאפשרו להימנע מפגישה נוספת וזה יהיש קץ לשיחות יארינג. הם יגיעו למסקנה, שאין מה לדבר עם היהודים, שהם אינם מוותרים על חלק מירושלים ומוטב לכן שיארינג ידע, שאין על מה לדבר. הוא יגיש הבעת האכזבה למועצת הבטחון או למזכ"ל. פירוש הדבר, שאם נאמר שבעוד שבועיים-שלושה תתקיים פגישה עם המלך ויתברר שהמרחק בינינו גדול, אזי בזה יקיץ הקץ על שליחות יארינג, ויתחיל הסיבוב השני עם מועצת הבטחון.

השר א. אבן: זה נכון, אבל זה נכון גם אם אין מו"מ.

רה"מ ל. אשכול: נניח שתמשוך את יארינג עוד חודש ימים. בינתיים אנו ממשיכים להופיע פה ושם. ראיתי באחד המברקים מחו"ל, שנשלח על ידי הקוץ, שהופעותיו אינן חלשות או רפות, בו מביע הוא חשש; ישנו מברק נוסף מהשבת הזאת, בו מביע הוא מחשבה, האם לא יתן להם הדבר עילה לקרוא שוב למועצת הבטחון. לפי שעה לא שמענו על כך.

השר אצ אבן: הם אומרים שהקו האדום הוא בתחיקה.

רה"מ ל. אשכול: כן. הוא רוצה מאד בחוק. יש אלפיים תיקים של ערבים, שהם מאד רוצים להגיע בהם למסקנה, לסוף כלשהו. לעומת זאת אומרים לנו אנשינו, שזה דבר שהוא בבחינת אבן ריחיים נוספת על גב הגמל. אם כן, כל זה נכון, אבל מה עושים אנו?

השר מ. דיין: אדבר תחילה מטביב לנקודה, ואתחיל מהסוף: איני מאמין שנוכל להגיע היום להסדר; לאינה שהוא הסכם, ואיני מדבר על הצד הפורמלי, אם זה חוזה-שלום או הסכם, אלא לראיית דברים משותפת, לא עם המצרים ולא עם הפלשתינאים, בין מה שאנו רואים מינימום; ואנו רואים מינימום על פי מה שאני רואה מינימום וכסופו של דבר אין זה ניתן לגישור. דבר שני: אני מאמין, ואני בוכה על כך, שיהיה פער גדול גם בין הגישה האמריקאית ובין גישתנו שלנו. הדברים הללו יתבררו עד הסוף - מה הם חושבים שאנו צריכים לעשות ומה אנו מוכנים לעשות ונעמוד כאן בפער גדול, ואיני משתמש בכוונה במושג "משבר".

דבר שלישי: נבוא למשבר עם מועצת הבטחון, אם הם יקבלו החלטה על נסיגה, כמו-בענין ירושלים, ואם נתמיד בראייה שאני רואה אותה מתאימה לצרכי מינימום שלנו - נגיע אתם באחד הימים לכך, שאצא

השר מ. דייין:

שמועצת הבטחון תחליט את ההיפך הגמור ממה שנראה לנו. ואז, עם הערבים לא נגיע להסכם; עם האמריקאים יהיה פער, ועם מועצת הבטחון - יהיה משבר. יתכן שזה יתגלגל אחרת, אבל, כך יתפתחו הדברים כפי שרואה אני אותם עכשיו.

השר א. אבן: השאלה היא אם אפשר למנוע זאת.

השר מ. דייין: עד כמה שאני מבין מה סבורים האמריקאים שעלינו לראות

עצמנו מוכנים להסכים לזה, - הרי שזה מעורר את השאלה מה פירוש "למנוע זאת"? אם או שהם ישנו דעתם או שאנו נשנה דעתנו. אם לא נשנה אנו דעתנו ולא הם ישנו דעתם - יהיה פער. אם נמנע פער זה על-חשבון שינוי דעתנו, אינני בעד זה.

אני אומר זאת כלליה. איני שרוי במצב-רוח אופטימי, שנסחר עם הערבים. במקרה זה אומר אני, שבשלב הנוכחי ממש לא נגיע עם כולם לכך, שיסכימו למה שחושבים אנו כמינימום, בהתאם למה שאני חושב כמינימום.

דבר נוסף: הפלשתינאים: אני מחשב את הדבר הזה מאד.

אחר השיחה האחת שהיתה לי עם אישיות פלשתינאית - כתבתי, שאני סיימתי את השיחות אתם, כלומר, ידעתי שלא יתכן שלושה-ארבעה אנשים ינהלו שיחות ולא יביאו לסיבוך המצב. כיוונתי לדעת גדולים, כי בפגישה הגדולה שהיתה כאן אחרי השבוע שעבר, אמר השר אבן שחייבים להחליט מי ומה מדברים. והוא צדק. הפגישה היחידה שהיתה לי - נכפתה עלי. הביאו לי את שחאדה והסכמתי לדבר אתו. איני נודר נדר, שאם אֶקְבַּע בין אלה שידברו - שלא אדבר. אבל הסכמתי לדברי אבן, שצריך לקבוע מראש מי מאתנו מדבר ועל מה ומה הקווים.

אני בעד שיחות עם הפלשתינאים, גם חכליתיות, ולא פחות

תכליתיות מאשר עם המלך. אפשר לבגש ובסוף לדבר אתם, ולברר אם מישהו מהם מוכן להסדר בינינו ובינם, גם לא על דעת המלך ולשם זה לא להיות קשורים רק בהנהגה שהיא נציגת המלך, אלא גם באותו שחאדה או ג"אברי במידה מסויימת. וישנם גם אחרים, שמסיבות שונות אינם מרוחקים כל כך לירדן. ישנו ביניהם גם איזה אלמנט, שאמר: ניקח ענייני פלשתינה בידינו. איני אומר שנגיע אתם להסכם, אבל זו הנהגה עצמאית, ולא צריך להסתיר זאת מהמלך. דבר שלישי: היות ואיני מאמין שמכל הדברים האלה יצא משהו - הרי יש לדעת שאנחנו היום השלטון ויש לנו אמצעים רבים, הלכה למעשה, בקביעת הדברים היום-יומיים כדי לקדם את המיזוג בין הגדה וישראל ובין הגדה ועזה.

הבאתי שורת הצעות ואני יודע שהמלך אומר שהפלשתינאים

מדברים על גבולות שנת 1947, וכי מה יגידו?

אך זה אינו כך. כי יש כאלה מהם המדברים אתנו על כך,

שירושלים היא בירת-ישראל, היא עיר שלמה. אנו מייצגים את החלק המזרחי של העיר ויהיה לנו סגן-ראש-עיר, סגנו של טדי קולק. ברור שאל המלך באים אלה הקיצוניים יותר בדעותיהם. לא מפי המלך צריך לשמוע מה אומרים הפלשתינאים ולא מפיהם - מה אומר המלך.

צריך לקבוע מה ומי בפגישה אתם (עם הפלשתינאים)

ולנסות לעודד הנהגה פרו-ישראלית בקרב הפלשתינאים, בעיקר בטעשי יום-יום; לעשות צעדים מעשיים של קשירת ישראל אתם, אמנם לא עד כדי אינטגרציה,

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955

השר מ. דיין:

אבל לשם הידוק רב. והבאתי ועוד אביא הצעות מעשיות בענין זה.
אני בעד פגישה נוספת עם המלך, שתהיה
סודית. אי-אפשר לומר לו, קודם כל, בנוסח הדיבור על מדרגות מוגרבי,
במה המדובר. לזה אינו יכול להענות. לכן, אין צורך בפגישה
סודית. אני מעריך פגישה סודית עם המלך מאשר פגישה פומבית, תחת חסות
יארנינג, כי בפגישה כזאת יאמר רק מה שיהיה מוכן שייקרא למחרת בעתון. שלא
אמל בנוכחות אחרים יהיה הרבה יותר הוא עצמו. אך גם למלך צריך יהיה,
במוקדם או במאוחר, לומר מה רוצים אנו.

בשביל זה עלינו להכריע אצא לאו דוקא
בענין מסויים עד הסוף, אלא בקווים יסודיים. מוכרחים להחקיק אצלנו
להחלטה, למה מוכנים אנו ללכת עם המלך ולמה מוכנים אנו ללכת עם
הפלשתינאים. אלה שתי האפשרויות שבהן עלינו לומר עתה. אח דברינינו, ושאינן
ריקוה כרגע.

כאשר נחליט ונאמר את הדברים - עדיין אין
פירוש הדבר שתבוא אז הגאולה. לכן, אני בעד זה שנחליט בענין זה לא על
פרטי-הפרטים, אלא על קווים.

האם רוצים אנו, למשל, מין חברון עליה, או
לאו? - הישיבה הזאת לא תבנה שם שום דבר, אלא היא משמשת מקור לצרות.
לכן, נחליט בינינו על ואריאציות וישנן שתיים-שלוש ואריאציות. שמחתי
לשמוע את הצגת הענין כך, גם משחאדה וגם ^{מכניס} ~~מאצא~~ הם אמרו שיש שלוש
אפשרויות: האחת, שיחאחדו עם ישראל והם וישראל יהיו מדינה אחת. השנייה,
הם אמרו: "אנו הפלשתינאים ואתם ישראל - שתי מדינות שביניהן קשר הדוק!
השלישית: "אנחנו ואתם וירדן בקונפדרציה".

אח זאת אמר לא רק שחאדה, שהוא הקיצוני
בין המתונים, אלא כאשר אמר זאת בפניו של כנען - הרי שהיתה זו פנייה
מצד שניהם לדבר על כל אחת משלוש אפשרויות אלה.
אני בעד זה שנגיע בנושא זה לדיון בינינו.
אני חושב שצריכה להיות גושפנקא של הממשלה על זה, אלא בפורום המפלגתי
נצטרך להעביר זאת בפורום רחב יותר מאשר שרי הממשלה בלבד. נצטרך
בענין זה לקבוע איזה קו בינינו.

מיותר לחזור ולומר כאן מה עמדתי בענין זה.
אבל עלינו לשתף בבירור זה את המזכירות, את הסיעה, את הועדה המדינית.
הגענו לגשר הזה ועלינו ללכת הלאה.

רה"מ ל. אשכול:
איני יכול להחחיל בזה במסגרת ישיבה כזאת.
יתכן שזו חולשה משונה, שניני יכול להסבירה,

אבל הייתי רוצה בהסדר ובהסכס עם המלך.
השר י. אלון:
אתה נותן לו עדיפות על הפלשתינאים?
כן, כי אמריקה רוצה בזה. איני יודע מה
רה"מ ל. אשכול:
יקרה בצרפת. יכול להיות שיעלו הקומוניסטים

וזו יהיה גרוע יותר ואנו יודעים, בכל זאת, מה המצב שלנו עתה. יש אומרים שאנחנו חזקים, אבל ישנו איזה גבול, שם נמצאים מסוטים ללא מספר וגבול. כל מה שנצליח להפיל להם - הרי יוחזר להם המיד.

דבר נוסף: איני מבין מה פירוש הדבר - להקים מדינה אחת יחד עם הפלסטינאים.

השר מ. דייך: זה מה שהוא אמר. מפי האלהים לפיו של שהאדה...

רה"מ ל. אשכול: תכתוש אותי במכתש - איני יודע כיצד לבלוע עוד

מיליון ערבים בארץ הזאת. אני חושב שבזה מחסלים אנו

אח עצמנו. לכן, איני להוט לזה ומסכים אני לכל-פיני קשרים, אם כי החיים

לימחנו אף- בנושא זה לגבי שלוש מאות אלף הערבים שחיו אהנו מאז קום

המדינה; וכי מה לא נתנו להם: מים, השמל, כבישים, הינוך וכו'. בזמנו

אמר גם משה, בענין זה, פעמים אחדות, שאיננו חובעים מהערבים שאמאאאא

שיסתלקו מערביוהם. ישנו עולט ערבי, ויש להם קשרים אהו.

אלה הנפגשים אהם אמרו שאינם רוצים להיות במצב

הערבים הישראלים, כפי שמצאום כאן! כאשר מתרחקים ומסתלקים מכל המורשה

הערבית.

השר י. אלון: לערביי הגליל ישנה הרגשת עליונות על ערביי שכט,

כי רואים הם עצמם במצב טוב יותר וכו'.

רה"מ ל. אשכול: אך מגיע יום או רגע, בו מלמדים אותם לדבר אחרת.

השר י. אלון: ערבי בגליל בהכרתו אינו פחות מערבי בחברון או בשכט.

הוא מרוצה ממצבו היום בגליל.

רה"מ ל. אשכול: אך אל נרמה אח עצמנו: הוא אדם כמונו, וכאשר הוא

טהווה מיעוט באיזה מקום - נוהג הוא בהתאם. כאשר יקרו טלחמות, ויראה

שיש לו סיכוי, יתבסס על שונאינו.

השר מ. דייך: אחת חושב שיש ערבי שאינו רוצה שילדיו ילמדו

באוניברסיטה עברית ולא ערבית? וכי מדוע צריך הוא

לרצות שילדיו לא ילכו לאוניברסיטה ערבית?

השר י. אלון: מוטב שילכו לאוניברסיטה אמריקאית או אנגלית מאשר

לערבית.

רה"מ ל. אשכול: היו כבר מדינות אימפריאליסטיות גדולות מאתנו, והן

דאגו ללמד אותם את שפתן, ויצרו את הפרנקופונים

והאנגלופונים והשקיעו בהם הרבה מאד, האנגלים וגם הצרפתים. האנשים למדו

את אשר למדו ואז ידעו לומר "די", לא רוצים בכט עוד כאן. אך מיעוט קטן +

- אין לו ברירה, אלא להסתגל.

לכן, אני נוטה, משום-מה, יותר לאותו המלך, וזאת גם

משום שאני רוצה שמיליון אלה יהיו נתינים שלו ולא שלנו.

אם נשב על ענין זה אחט או עם המלך, והוא ודאי לא

ירצה להיות מלך של משהו עלוב בצד ההוא של הירדן, הרי שעלינו לדעת

בינינו - כיצד מדברם ועל מה מדברים ומה אומרים להם.

עלינו לדעת אם מציעים אנו להם להיות נתיני-ישראל, או

לחיות בשכנות טובה אתנו, ולאפשר להם דרך ליט?

בשבועות האחרונים התחיל להחך עלינו בכיוון זה.

First main paragraph of text, containing several lines of faint, illegible characters.

Second main paragraph of text, continuing the faint, illegible content.

Third main paragraph of text, continuing the faint, illegible content.

Fourth main paragraph of text, continuing the faint, illegible content.

Fifth main paragraph of text, continuing the faint, illegible content.

השר ט. דיין:

זאת כן. אני רוצה לראות כאן הסדר - כיצד נהייה.

לכן, אחזור ואומר: נהייה כפי שהייתם אנו עכשיו:

הסכם שלום, עם גישה, ואולי מגורים חפשיים של יהודים עד לירדן. לזאת כוונתי בביטוי המדובר על זיקה הסטורית של ישראל על הגדה המערבית, ובזכות ולא בהסדר.

השר י. אלון: הממשל הירדני יהיה בטריטוריה זו? החינוך גם הוא?

השר ט. דיין: כן. ויותר מזה: הם ישלחו נציגיהם לפרלמנט בעמאן.

אינני מאמין שיכול להיות ציבור בלי שיהיה לו ביטוי

פוליטי. ביטוי פוליטי יהיה להם אם על ידי פרלמנט שלהם או של המלך או שלנו. אם אלה אזרחים ירדנים - משפט ירדני ומסים ירדניים וצירי-פרלמנט ירדניים יהיו להם. יכול להיות להם ראש-ממשלה בירדן וכו' וכו'.

השר א. אבן: כלומר, ריבונות מינום בטחון.

השר ט. דיין: זכותך לומר שמה שאני אומר - משמעותו כזאת וכזאת.

איני רוצה לומר מה המשמעות, כי איני מאמין שיצא מזה

משהו. לכן, אני שם את הדגש על-הסדר. אגיד את החוכן ואני יודע שזה שעטנז.

לכן, זה הדבר:

א. בטחון; ב. אזרחות ושליכות פוליטית לירדן;

ג. אזרחות של אזרחים ישראלים, ואתה יכול לומר שזה יכול להיות כולל גם מגורים וכו'.

לזאת מוכן אני לחת גם איזה שהוא דבר בתמורה, כלומר:

גישה לחיפה. לא אכפת לי שתהיה להם אותה זכות לנסוע לרמלה או למקום קדוש זה או אחר. לדעתי הם יכולים להתפלל במסגד בעכו או בקרני-חסים.

ד. ענין הפליטים: תנאי וחלק מההסדר. וכאן יש שוני

אם עושים את ההסדר עם הפלשתינאים או עם המלך, כי הוא יכול לקלוט פליטים בירדן. הפלשתינאים אינם יכולים לקלוט אותם.

הקרון הוא - פתרון בעיית הפליטים, זאת אומרה:

הוצאתם מעזה (אלה שבמהנות) העברת המהנות לירדן, אם המדובר במלך. קליטתם, בחלקם הקטן מעבר לקו הירוק. ישראל רק משלמת פיצוי כספי, והגדה המערבית קולטת משהו מהם, נניח 120 אלף, היושבים בגדה המערבית. העולם לא יתהפך על זה.

רה"ט ל. אשכול: זאת, מלבד עזה?

השר ט. דיין: ההסכם קובע פתרון בעיית הפליטים. לא מתנים זאת

מציראק וסוריה, כי הן אינן בכיסנו. נאמר למלך: אתה

ואנחנו יכולים לפתור זאת. ואין פירוש הדבר - יישובם בישראל הקודמת, אלא אנו ניהן כסף למטרה זו. חלק מהם, החלק הקטן - בגדה המערבית, אם ישנם כאלה הרוצים לחזור למקומותיהם. - רוב רובם בירדן; יש לך אדמה ומים.

אתה יכול לעשות את מהיציבה לתעשייה. אתה תרוויח מזה, כי הם מקבלים

כספים מקרנות האו"ם. פליטים הינם שנה מקור הכנסה.

על כל פנים, עלינו לעמוד על פתרון בעיית הפליטים,

כי רבשת זו הורגה אותנו במשך כל השנים. ופתרון בעייתם - רוב רובו בירדן. ישראל הקודמת תהן רק כסף ואולי משהו מהם תקלוט בגדה המערבית.

1870
The first of the year was a very dry one, and the crops were much injured. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very small. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very small.

The second of the year was a very wet one, and the crops were much injured. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very small. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very small.

ה. ענין ירושלים: כאן יש שוני רב.

רה"מ ל. אשכול:

הגדה המערבית הצפונית הזאת, רוצה אתה להשאיר בה את

עורק הירדן והכביש דיק, או שלא אכפת לך אם ילאו אותו שב בערבים?

השר מ. דייץ: אני לא יכול להתנות זאת. מספיק לי כאשר אני מתנה שני

תנאים אלה, כאשר אומר אני מה זכויותי צאצא בשטח

בטחון וזכויות הסטורית לגבי המקומות שלנו. אם יסכים - לשמש בעמק הירדן

- בבקשה.

פרט לאותם שינויים שעליהם החלטנו, חצי ים-המלח, כולל

קליה - הכל עד לישובים אלה, מה שנשאר שם בחוף 50 ק"מ אלה באמצע, יש לנו

שם 3-10 כפרים, ולא אוכל למנוע ממנו זאת.

אני אדרוש בטחון * וביטוי לזיקה ההסטורית; פתרון

בעייה הפליטים יכול להיות לפי חכנית משותפת, אידו שהיא, אך זה כולל גם

הושבת פליטים בגדה המערבית. נוציא אותם מעזה לירדן.

אחזור שוב לנקודה החמישית: ירושלים.

כאן ישנו שוני גדול מאד, אם הדבר נעשה עם ערביי

פלשתינה או עם הירדנים, כלומר: ישנו שוני מעשי ולא עקרוני. כל אחד מאלה

יכול להציע פתרון אחר. הנוסחה שאני רוצה בה, ושהיא זהה לשני המקרים,

הינה כזאת: מצדנו יש שלוש נקודות שהן תנאי שאיננו זזים ממנו.

1. ירושלים היא עיר אחת;

2. לנו היא בירה-ישראל;

3. יש בה, והדבר נקבע מראש ויישמר מראש, הסטטוס-קוו

המספרי כפי שהינו עתה, של רוב יהודי: אנו מונים מאתיים אלף והם מונים

שבעים אלף. ודאי ש אפשר לעשות בה ריבוי טבעי ולהוסיף כל מה שרוצים, אבל

אנו עושים הסכם, שכירושלים יש שני שליש יהודים ושליש אחד של ערבים. וזאת,

עם כל המשמעות שנובעת מכך: ראש-עיר יהודי, ולו אפשר לפנות סגן ערבי.

הדבר אינו תלוי בריבוי טבעי של הערביות. זה דבר זהה בין שזה נעשה עם

ירדן או עם אנשי הגדה.

אני מונה כאן את תוכן הדברים, ומה הטרמינולוגיה

הראוייה לכך - קבעו אתם לפי רצונכם.

על בסיס זה צאצא צכאים ויכולים אנו לסר להם: עליסוד

זה תאמרו לנו מה מציעים אתם. אם יבואו ערביי פלשתינה, אם תקום

פלשתינה (אם כי איני מאמין שזה יקרה) ויאמרו לנו: אנחנו מקבלים שזו

בירה-ישראל, לדידכם ירושלים היא בירתכם, ואנו מקבלים שיש בה רוב יהודי,

ומקבלים אנו שזו עיר אחת - (השר י. אלון: ושזו טריטוריה ישראלית).

קודם-כל מונה אני שלוש נקודות אלה: אא צאצא ירושלים הבנויה-היום, שום

שינוי בקווי הגבול שלה. אם הפתרון יהיה מידנה פלשתינאית ולא עם ירדן, ואם

יגידו שהם רוצים לראות בירושלים שלהם את הבירה שלהם החילונית או דתית,

אזי לא ייאמר שתפסיק להיות בירה שלהם. ובשבילם זה אומר יותר מאשר המסגד.

יש שם שבעים אלף הושבים שלהם, ויש שם בתי-משפט, משרד חינוך, יהיה הואקף,

וכו'. ישנה שם עיריה אחת, זו עיר אחת, יש שם ביוב אחד, וראש-עיר יהודי,

ולו סגן ערבי וכו'. אבל בשבילם - ירושלים היא ירושלים, ובלי שהדבר יהיה על

1917
The first of the year was a very dry one, and the crops were much injured. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very low. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very low.

The second of the year was a very wet one, and the crops were much injured. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very low. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very low.

The third of the year was a very dry one, and the crops were much injured. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very low. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very low.

The fourth of the year was a very wet one, and the crops were much injured. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very low. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very low.

The fifth of the year was a very dry one, and the crops were much injured. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very low. The weather was very hot, and the ground was very hard. The crops were much injured, and the yield was very low.

The sixth of the year was a very wet one, and the crops were much injured. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very low. The weather was very cold, and the ground was very soft. The crops were much injured, and the yield was very low.

השבוננו, ובלי לשלול מאתנו כל סיפוק שיש לנו עתה במאוויים שלנו, הם רוצים להחזיק שם את השרעיה ולהגיד שש מעמים ביום קדוש-קדוש.

לכן, ישנו קושי בענין הטריטוריאלי, וכאן - ההבדל

היסודי הוא בין ירדן ופלשתינה. אם הסדור בפלשתינאים, והגשנו להסכם בכל והם רוצים את הפרלמנט שלהם דוקא שם - אז היום, התלק שאנו מכירים בו בטפה כחלק פלשתינאי, לא רחוק כל כך כדי לומר מה שאני קורא "ירושלים רבתי".

פירוש הדבר, שאם עזריה היא עתה מחוץ לירושלים, הרי

שיבנו את ירושלים בעזריה. הם יקראו לירושלים, כולל אותו השטח, כי צוד עשר שנים רמאללה וביה-להם יהיו גם הן ירושלים. כשם שהמת-גן היא כיום תל-אביב, גם אם לא תשנה אף מילימטר אחד מהקו הטריטוריאלי של

ירושלים הנוכחית, ואם יש איזו מדינה פלשתינאים והם אומרים שלא רוצים הם את המסגד בלבד, כדי להתפלל בו, אלא רוצים הם להקים את המוסדות שלהם, את הפרלמנט וביה-המשפט שלהם, את האדמיניסטרציה כולה, שתהיה בירושלים, ב"אל-קודס", הרי ישנה אפשרות טכנית, בשטחים שאינם כלולים עתה בירושלים, להגדיר אותם כמרחב ירושלים, ויהיה להם שם פרלמנט.

רה"מ ל. אשכול: כלומר, בהון המתאר הנוכחי של ירושלים יהיו שני פרלמנטים?

השר מ. דיין: לא בנוכחי. אני יכול לומר שבשבילי - ירושלים נקראת זו המשתרעת מהר הזיתים והר הצופים והלאה מזה, ואין צורך להסתבך עתה בשמות.

אני רוצה לתת סיפוק ומחרון לבעיות היהודיות בשטח הבטחוני וגם בבעיות ירושלים. אם לא מלתי את אבו-דיס בירושלים והערבים רוצים לומר שזה חלק מירושלים או שרמאללה היא חלק מירושלים, הם רשאים לומר זאת, ויקראו לרמאללה - ירושלים. אם ירצו להקים שם פרלמנט - יקימו. ואז יגידו שבשבילם ירושלים היא כזאת, שהחלק הדתי נמצא בעיר העתיקה, במסגד, והחלק החילוני - זה בשבילם ירושלים החדשה, וזה יהיה אותו הדבר שעשינו אנו מחוץ לשם לחומות, כאשר הקמנו כאן את הכנסת. אך אני נכנס עתה לפתרונות טכניים, שלא אני צריך

לשבור עליהם את הראש. האם עלי לדאוג לפלשתינאים?

אני אומר שיש כאן צדק אובייקטיבי. כך קרה שירושלים יכולה הייתה להיות באיזה מקום באמצע וזה מאפשר להם, מבחינה טכנית, לעשות דברים חילוניים בטריטוריה, שיקבעו שהיא שייכת לירושלים. רמאללה, ביה-להם, אבו-דיס ועזרייה - כל אלה יכולים להיות כלולים בתחום ירושלים, ולא פחות מאשר בני-ברק וחולון, שהינם למעשה בשטח תל-אביב.

כל זה אינו דומה, אם בא הענין להסדר עם ירדן. כי אז ישנה עמאן. ואז נשאר החלק בו אומר אני: בבקשה, אם אתה בעמאן - יש לך בירה ואינך צריך מינהל אדמיניסטרטיבי נפרד לערבים פלשתינאים. לכן, אמור מה מציע אתה, על יסוד ההנהות שאמרת, שמסוהפות הן לנו בשני המקרים: הגבול אינו משתנה. זו עיר אחת. היחס המספרי בתוך העיר אינו משתנה. איני מתאר לי שהמלך יגיד שהוא מקים פרלמנט באבו-דיס.

השר א. אבן:

הוא יאמר שהוא רוצה שהאזרחים יהיו שלו ויהיה לו מעמד איזה שהוא בעיר העתיקה, כמו לואתיקן.

השר מ. דיין:

כאשר הכל יסתדר = ונגיע לכך, אגיד דבר כמעט ציני: אני מוכן לוותר לו גם על ערביי אל מאחר ולא רק עלאלה. כל

ערבי שאינו אזרח יהודי, אני מברך על כך. הבעיה היא הטריטוריה, ולא פרטנזיות שיש לי על אנואר אל האטיב. הייתי רוצה מאד לא לראותו כאן.

אולי אצליח להבהיר עצמי טוב יותר: איני אומר

שזה מבנה קלאסי, מקובל של גבולות, בין מדינה למדינה. זה הסדר למצב

המשונה מאד שאנו מצאים בו אתם, כאשר לדעתי הדברים עצמם עונים על

הצרכים שלנו ואולי עלולים היו, אילו היו הם בני-אדם, לחקבל על דעתם.

בעצם, בזאת גמרתי דברי.

השר י. אלון:

לא תפסתי את ההבדל בין המעמד של ירושלים במקרה שמדובר

בירדן, ובמקרה שמדובר עם הפלשתינאים.

השר מ. דיין:

את המדובר בפלשתינאים - הם עלולים לעשות מירושלים

בירחם. את המדובר בירדן - הבירה שלהם היא עמאן.

עד הגבול - הם אזרחים ירדניים. מה יכול הוא לעשות עוד בירושלים. ברור

שלא תהיינה לו הדרישות שעלולות להיות לפלשתינאים, כי יש לו בירה שלו.

לכן, התנאים שלנו יהיו אהידיים. אבל איני יכול לשים ראשי במקום ראשו

של המלך ולומר מה בכל-זאת הוא רוצה, כאשר יש לו בירה שלו.

לכן, איני יודע מה יאמר. אין לי הצעות לא לערביי

פלשתינה ולא אליו, אבל אומר אני רק את ההנאים שלנו. הגישה שלנו, שעלינו

לומר לעצמנו, ולהם - למה זקוקה ישראל בבטחון, בעניין הדמוגרפי, בזיקה

הדתית.

מענין ירושלים - במילוי הטאוויים שלנו, ונאמר להם כך:

אמרו למה זקוקים אתם. ואם לא נסתדר אתם על נקודות אלה - ניסע הביתה

ובזה נגמור את הענין.

אומר עוד כמה משפטים, ואסביר מדוע איני חושב כל כך

פרדוקסאלי ענין הבסיסים הצבאיים: לא מדובר כאן על כך, שנחזיק צבא

בסינגפור, או במדינה אחרת, אלא על כמה עשרות קילומטרים. יש לנו את

ירושלים, את גוש עציון, הבסיס הדרומי, ומדובר על בסיס צפונית לירושלים.

בסיס נוסף - בין שכס וג'נין. כל אלה הם בסך-הכל רק כמה עשרות קילומטרים

מישראל ולכן אני קורא לאלה "עמדות קדומניות".

אשר לגב-ההר - מדובר על ארבעים-חמשים ק"מ, ומקומות

אחרים, - כאשר רוחב המדינה כולה הוא 15 ק"מ שט.

ישנה אפשרות שנאמר, שהכל שלנו וחטל. אם אתה רוצה לדבר

ברצינות, אזי מדינה לא יכולה להיות בנויה כך, כאשר מאה מיליון ערביים

סביבה. אם לוחץ אתה חומר: תגיד דבר מתקבל על הדעה, אזי הירדן הוא הגבול.

הכל אבל מכיוון שישנם הרבה "אבליים", לכן, אנחנו רוצים עמדה קדומנית

או עמדות קדומניות, ארבע או שש במספר, ומדובר על כך, כאשר ישנה ירושלים

וכאשר בגוש עציון קיים הדבר כבר, והקשר קבוע, ועמה מדובר על עוד שלוש

עמדות נוספות כאלה, קדומניות, שאינן מתערבות בחיי יום-יום. אנו מכירים

השר מ. דייקן:

את הערבים ולא ידוע לנו מה יהיה מהר-מחרתיים ואין לישראל בטחון מה יהיה במידה ולא נימצא שם. לא אנו עשוינו את ההר הזה ואם המדינה הזאת, שכך תהיה בנויה.

הישוב היהודי מרוכז כאן, על החשמל, המים והאוכלוסיה שלו, כאשר קלקיליה נמצאת היכן שנמצאת. זה דומה למדינה, שיש לה רוחב של 15 ק"מ, והיא מחזיקה במקומות אלה בהסכמת הצד השני, וכך ממשיכים אנו לשבת שם.

הם לא יסכימו לזה ולזה גם יחד, ואני בעד זה שנבנה עצמנו כך.

רה"מ ל. אשכול: כלומר, מצב מלחמה פרמננטי.

השר מ. דייקן: אז נחיה כפי שיכולים אנו לחיות.

אלה הדברים שלמעשה עושים אנו אותם יום-יום. לא נוכל לאאאצ להכריח אותם לחתום אתנו חוזה. האמריקאים השקיעו יותר פצצות בויאטנאם ולא הכריחו אותם לחתום אתם חוזה שלום.

ד"ר י. הרצוב: מבחינת השיחות, נדמה לי שהנקודה הקלה ביותר אצלם -

השר א. אבן: ביום ו' יש מי שיוצא אליו וישנה אפשרות להגיע אליו.

ד"ר י. הרצוב: לגבי ^{היסטוריקל} ~~אמריקאים~~ אפוסיאיישן, היות והשלטון שלו, הוא יכול לתרץ זאת בנימוק דתי.

אם לנקודה של זכות החישוב - זו נקודה די קלה.

ביחס לצד הצבאי של העניין - על זאת הם התקוממו. אבל

לפי מה שאמרו האנגלים, אם אפשר היה למצוא איזו אפשרות, בהנחה שההיה ברית-הגנה בינינו ובינם, נניח שיש הסכם והוא יכול לומר שיחידות הלגיון מחאמנות בבסיס ליד חיפה (והשאלה היא כיצד להציג זאת), אזי יחכן שאפשר יהיה לעשות זאת.

צריך להניח שבמשך השנים הם יתקוממו נגד בסיסים אלה,

אבל איני אומר שזה בלתי-אפשרי.

רה"מ ל. אשכול: החשוב פעם נוספת, החשוב שלוש פעמים. אחת לא אומר

שזה בלתי-אפשרי.

ד"ר י. הרצוב: הוא קפץ כנהוש-נחש כששמע זאת, אבל זה יכול להיות

מצאי של רספרוסיטי.

רה"מ ל. אשכול: אתה חושב שתוכן להקים מחנה של הלגיון ליד חיפה?

ד"ר י. הרצוב: אתה חושש שהם יכבשו את חיפה? אם לא ניתן להם זאת -

זה אינו בא בחשבון, והאפשרות היא של רספרוסיטי.

ביחס לצד הנוגע לירושלים: אם מדובר על הפלשתינאים -

הרי בעניין ירושלים ריפאי קפץ כאשר דובר על היסטוריקל ~~אמריקאים~~ אינטואישן.

אשר לחוסיין - חושבני שבשטח זה הוא אינו חפשי

במהלכיו. החרשמו שאין לו יד חפשית ואין לו תקווה בעניין זה.

כאן קשור הוא בנאצר, כאשר מדובר בנקודה של ירושלים רבתי.

השר א. אבן: זה שייך לאיסלאם.

1914

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ד"ר י. הרצוג: אם מדובר על חסיין עצמו, על העולם הערבי, הרי ירושלים אצלם פירושה - שטח העיר העתיקה וסביבותיה. איני רואה אפשרות לגמור אתם על הסדר זה.

השר מ. דייין: את איני יכול להניח שהמלך יהעקש שהקבר הנוצרי יהיה ברשותו. הוא אינו בעל-בית על זה. לא זה הקיים שלו.

ד"ר י. הרצוג: ישנם ששה חוזים הפועלים כבר שנה אחת. אני מציע שנבדוק כיצד הם משתלבים. ישנו כל הזמן לחץ מצד יארינג בעניין זה.

השר י. אלון: ישנה התפתחות נוספת בעניין זה בימים האחרונים? (מגיש לשר אלון לעיון את המברק בנושא זה).

ד"ר י. הרצוג: במידה ואין כל התקדמות בנושא זה - ישנו איום של מועצת הבטחון עלינו.

אשר למצב בואשינגטון: גם שם מורגש במידה-מה המצב רוח של "פאד אפ" מהעניין, והם תובעים מאתנו לומר מה חושבים אנו, ואולי להגיד זאת לפחות ליארינג, כלומר: עלינו לחדול מעמידה על משא-ומתן ישיר ומיד. אשר למוסקווה: נדמה לי שחלה כאן הרגעה. לפני כמה חדשים היו חקיפים יותר ותבעו נסיגה טוטאלית.

לעניין נאצר: אני חולק על הערכת גדעון רפאל: אני חושב שיש כאן שינוי לא רק טקטי. הוא עומד בפני הכרעה - או חידוש המלחמה, ופירושה של זו - השתלבות עם רוסיה, או ~~אצאא~~ שינסה להגיע להסדר, לשיחות על שלום.

אשר לחוסיין: גם השעון שלו דוחק בו. הוא מכל האחרים האופלל ביותר. הוא אינו יכול להמשיך בלי להגיע למשהו. הוא הסביר שקיבל חזר מנאצר להימנע אתנו בניו-יורק. אבל בימים האחרונים חל שינוי מבהינה אמריקה ויארינג. הנוסח אינו מדויק כפי שדיברו אתנו, שיארינג מזמין והם באים.

אשר למלשתינאים: כאן השעון, דומני, חולך אחורה. עתה צריך לבחור ולסכם עבודה כל השעונים הללו.

השר א. אבן: השעון השביעי, זה שעוה ועדה החוץ והבטחון של הכנסה, המתכנסת בשעה 10.30 הבוקר. אני חייב להיות נוכח שם...

ד"ר י. הרצוג: יהיה מה שיהיה - בדבר אחד מודים כולם, שעלינו להבטיח לנו אפשרות של קשר עם הגדה. זה צריך ברור לכולם.

לאיזה הסדר של שלום, באם מוסר אתה זאת לחוסיין, צריך להגיע, או שייעשה הדבר בצורה אחרת. אם יש מי שמוכן לומר "היסטוריקל אסוסיאיישן, ואם אפשר ליצור מצב, בו אלף נכבדים בגדה מוכנים יהיו לקשר אתנו - עם אידיאולוגיות או בלי - שיהיה עלינו לעודד זאת.

בעניין חוסיין - אני מציע להגיע להבהרה פנימית ולהציע הצעות.

השר א. אבן: דשתי בעניין כל כך הרבה, שאין צורך להרחיב שוב את היריעה. אצביע על שתי נקודות: 1. בסיסים; 2. ירושלים.

כל פתרון שנציע, חשוב שיהיו לו סגולות, שאוביקטיבית זה יהיה דבר סביר.

השר א. אבן:

פירוש הדבר, שחוסייך יהיה חפשי לעשות זאת;

ואם הענין יתפוצץ, שהדבר שעליו תבוא ההתפוצצות יעניק לנו אהרה, ולא לאחרים, ~~אבל~~ ולא יגידו שהצענו דברים שאין להם שחר.

ק"ן עב שני הבטחה אלה הדבר הקטה הוא הענין הבטחוני, ענין הבטיסים. אם זה הפתרון היחיד לענין הבטחון - אזי אפשר להתיאש. כאשר אצלם הענין הזה של השליטה והפיצוי שיש להם הוא ^{הענין} הרגיש, ובזה מכניסים אנו שליטה קבועה. הענין של כבוד וענין כראמה - אלה נקודות רגישות שלהם, ואין צמצום מקרה מוכר ומקובל פחות מזה. אפילו אם יקבלו זאת - תיאורטית על/מנה להשתלט על הגדה, זה ענין של ששה חדשים בלבד, ואחר שנה או חצי שנה תתחיל צעקה גדולה על נושא האוקופיישן והכיבוש. גם על רקע מעשי, מדיני והסטורי זה לא ניתן יהיה לביצוע.

במידה וישנו פתרון אחר לענין הבטחון, להבטחת

המירוץ של הגדה, הרי מצויים אנו להפס דרך שזה ייעשה יותר בצורה "עלין-קאט", כך שיהיה ברור מה שייך לו ומה שייך לנו. יהיה זה יותר לטובתנו שנעשה זאת כך, מאשר לעמוד עם כחותינו בתוך שטחי האוכלוסיה שלו. זאת אומר אני לגבי האפשרות, שיכול הוא לקבל זאת.

אם צפוי הענין להתפוצץ, אין לך דיון בינלאומי פחות נוח מזה, כאשר סיכוי של שלום יתפוצץ על רצון ישראל לקיים בסיסי-כיבוש לצמיחות.

על רקע כזה איני יודע אם כל המחשבה הבטחונית טבורה שאין דרך אחרת לפתרון הענין.

ענין נוסף: אירדן כסכנה לקיומה של ישראל. אחרי כל מה שקרה, - אגב, הם שאלו כל הזמן: מה בקשר לקווי הבטחון שלנו? יש בעולם הנחה, שהזאב והכבש החלפתו כאן ולא ישראל היא הכבש כאן, וזאת לרגל ההסטוריה הצבאית של העידן החדש. זה קושי אחד.

אני מתחנן שמבחינה בטחונית ננסה למצוא דרך אחרת

להבטיח את אי-הצויה הצבא הירדני-אלינו. שהרי אם אינו הוצה, הרי ענין של צרות הרצועה - אינו ענין שנשאר עם. השיקול שאם הם יפרו ונצטרך לעבור גבול במקום לזנק מתוך גבולות, - איני חושב שזה יכריע כאן. רצינו גבולות גם לזינוק למערכות. איני חושב שאם נצטרך להשלים סדר, אז מוטב שלא נשאיר את הגבול, ושוב על רקע הסטורי - איני חושב שזה שיקול.

ירושלים: אני משום-מה חושב, ואולי זה משונה, ואיני בטוח (מישור החוסייני) ואם נקבל הגדרה משה, שאנו נגדיר שהוא שלמה ולא הצויה, ובירת ישראל והרוב היהודי מובטח בה, אבל כל דבר אחר נוכל לשקול, ואז ייקרא הדבר "לעג לרש". אבל למעשה יש דברים שאפשר לשקול אותם, למשל: אם יש שם ששים אלף ערבים - (רה"פ ל.אשכול: אילו ~~ששים~~ מטים הם ישלמו?)

מדינה שיש לה ששים אלף אזרחים, יש לה מעמד יותר מאשר לפרגוואי וונצואלה. לא כל שכן, כאשר יש להם ענין דתי בזה. ואז אפשר לה לבנות צורה מסויימת. בצרפת או מצרים היה מעמד לפיו צרפתי היה שפט בבית-משפט מעורב ולא היה זקוק למשפט מצרי. היה זה מין ~~שפט~~

29.5.68

השר א. אבן:

אכס-טריטוריה כזאת. כאן ישנו אינטרס משותף ויכולים אנו להתפטר מרוחי ואחרים בצורה כזאת.

רה"ט ל. אשכול: תהיינה התפוצצויות.

השר א. אבן: ירושלים, חוק ולא יעבור הוא, שהיא עיר שלמה, בירת-

ישראל ויש בה רוב יהודי. אך אולי יש מקום כאן לתח

סיפוק מבחינה דתית. אולי צריכה להיות הדגשה, בנוסח - "איט האז טו

לוק-לייק סמטינג" - בחוק ירושלים, או משהו דומה לזה.

השר י. אלון: אין זה ענין שבו אפשר לרמות את העולם כולו.

מר ג. רפאל: האפשרות להסכם עם ירדן תלויה בשלושה דברים: יציבות

משטרו של חוסיין, חוכן ההסכם ומגמות מצרים.

על חוכן לא אדבר; היציבות היא פונקציה של סיכוי

למלחמה או הסכם; המגמה של מצרים אצא מעורפלת והייתי חושש שגם חוך מהלך של הידברות עם ירדן, שהתחיל כביכול על פי אור ירוק של מצרים, הם יכולים לשנות את העמדה שלהם.

היתה שיחה מעניינת בין וילסון וחוסיין, וזה נמטר מספור

מקורב מאד: חוסיין אמר לוילסון; "יש לי הסכמה של מצרים, ואני יכול

לנהל סו"מ גלוי; גם אם מצרים תיפרד ממני באמצע הדרך - אני הולך עד הסוף, עד להסדר."

זה קפה מאד, אבל איך הוא יעמוד בזה - איני יודע.

ברור שהמגמה המצרית היא אמביוולנטית לפחות; יכול להיות שיש להם מצוקה כזאת, שעקב הסכם הידברות עם ירדן, כוונתם לעשות את הטוב ביותר מזה לעצמם.

נסיוננו עם נאצר גרוע, כי בכל שלב מכריע הוא איכזב.

אבל זו בעייתו של חוסיין ולא שלנו.

לגבי מעמד בינלאומי שלנו: אני חושב שכרגע, בסוף מאי,

נמצאים אנו באופטימוס של יכולתנו הבינלאומית, בתחום היכולת שלצא הסדר

או של אי-הסדר. כי שליחות יארינג סקרבת למשבר הרבה יותר מהר מכפי

שהושבים אנו. הוא עצמו אמר לחקוע, שהמשבר עלול להיות בעוד שבוע.

ראיתי חומר סודי של או טאנט, שיארינג יציע הצעותיו

בסוף חודש מאי. זה משהו, בו נקבע סדר-ימים לגבי דיבור בינו ויארינג וכו'.

דבר יחיד שעד עתה מנע התזרת המנדט שלו אצא - הגשת

דו"ח למועצת הבטחון - היה הסיכוי של הידברותנו עם ירדן. הוא אינו יודע

באיזו דרך מדברים אנו עם ירדן. אבל הוא יודע שיש התקשרויות.

לכן, הוא נוחן לנו את האפשרות של סבלנות, של זמן,

עד גבול מסויים. הוא נמצא בלחצים שונים. יש לחץ אחד של ברית-המועצות,

שאינה מעוניינת כלל וכלל בהסדר בין ישראל וירדן. אין כל ספק, שאם

תרצה להביא לידי משבר בשליחות יארינג, היא תדחוק את הקץ ובאמצע יוני

נימצא לפני מועצת הבטחון.

בפני מועצת הבטחון לא נוכל, לדעתי, להחזיק בעמדת

אופטימיות של 22 בנובמבר אשמקד, דף ותחיל ארוזיה, הידרדרות וגלישה.

מר ג. רפאל:

היא החלה כבר וישנה גלישה. אם רוצים אנו לעצב את מצבנו הבינלאומי, ופרופר לגבי ארצות הברית, עלינו לפתוח באיזה מהלך, שיחפרש כחחילת הידברות.

למעשה החחילה הידברות- ישירה ביותר, שיכולה להיות מתפרשת כך. אני גורס, לאצאך לכן, שאם יצא או לא יצא מזה משהו - הרי שהיא הכרהית לנו כחומר לתמרון והתעצמות מדינית, אף כי אני מוכן להיות פסימי באשר לתוצאות הידברות זו.

לכן, אני סבור שהמהלך חשוב אפילו אם העניין אינו יכול להתדר.

כמו-כן חושב אני שחשוב לנו להביא אותה לשלב גבוה יותר. וזאת גם בגלל עצם ההכרעות והאחריות הנובעת מהן וגם בגלל תוכן העניינים. אך אני חושב שהתנאי המעשי בשלב הבא של הידברות צריך להיות - העברת העניין מהפרגוד לבמה. עד עתה אנו נמצאים מאחורי הפרגוד, ומוכרחים אנו לעלות על הבמה. צריך לקיים מו"מ לומבי, גלוי, באמצעות יארינג, כפי שהסכים לזה סלך ירדן. וזאת, תוך רצון להמשיך במגעים אמתיים לקראת בירור יסודי של העניין לצד הרצוי.

אותה שיטה של רודוס צריכה לפעול גם כאן, ואם לא נעשה מהלך של שלב נוסף עם ירדן, נחיה במצב בינלאומי הרבה יותר גרוע מאשר עכשיו - ונצטרך להחגונן בפני לחצים אולי הרבה יותר גדולים מאשר עד עתה.

השר י. אלון: נניח שהצעה זו מחקבלה ותהיה פגישה והיא תימשך שבועיים וזה ייגמר בלא-כלום. מה יהיה הלאה?

השר א. אבן: צריך ללכת ולהמשיך לא א לנתק מגע.

מר ג. רפאל: צריך ללכת בסבלנות פריסאית: ברבע שמתחילים - אין להוציא את הצאצא החוט מהמחט. זה יתן לנו הרבה יתרונות. קודם-כל - יתרון הזמן, התבססות. זה יתן לנו ניטרול לחצים. אני חוזה את הלחץ העיקרי בהידברות ראסק עם גרוסקו, ולחץ עלינו ללכת בדרך עצמאית, לקדם הידברות עם ירדן. להביא אותה בעת ובעונה אחת על הבמה הפומבית של מו"מ, שהסכימה לו, בניו-יורק, איפה שירצה בזה הוא. ואז חושבני שנוכל לקבל מספיק דלק מדיני, שיאפשר לנו תמרון נוסף במשך חדשים אחדים, או שבכלל - נגיע להסדר אחר.

המלך חוסיין אמר, שהוא רוצה שלב נוסף של בירור. הוא רוצה לזעזע את הטעם שלו.

השר א. אבן: הוא אמר שמבין הוא שזה עדיין אינו בשל.

השר י. אלון: הוא יודע על המגעים?

השר א. אבן: הוא מעמד פנים, אבל אמר: למען השם, תמשיכו בזה.

רה"מ ל. אשכול: מדוע עליו ללכת למו"מ גלוי בעזרת יארינג, כאשר השיחות איתנו עדיין לא התקדמו לקראת זה?

השר י. אלון: הוא ילך רק אם השיחות תבאנה לפתרון מוסכם.

רה"מ ל. אשכול: או אם יכול יהיה להניח שהוא יציג אותנו בפני העולם כאילו אנו רוצים דבר שהוא עלבון להם וכו'.

29.5.68

רה"מ ל. אשכול:

לפני ימים אחדים אצא שמענו דובר מצרי שאמר, שישראל רוצה שהערבים יבואו אליה על בחונם. עלינו להשיב מיד ולומר בהזדמנות ראשונה, שמצרים מחכה שאנו נבוא על ברכיים + ונצטדק על שניצחנו אותה במלחמה.

השר א. אבן: הטכסים שלו בשיחות ישירות - לצמצם את הפער.

השר י. אלון: אם השר אבן עוזב את הישיבה - אין טעם להמשיך בה. אני

בעד המשך הישיבה בכל האריך ומקום שייקבע לכך. אני הומך בהצעה טשה, שנביא זאת למערך פנימי-מפלגתי. כי נדמה לי שבשלב ראשון צריך לסכם את הדיון בוועדה המדינית. ישנם שלושה חברי ועדה, שאינם בממשלה - שאול, גולדה ופרם.

השר מ. דייין: אני מכיר כלליה את הקונצפציה של יגאל. אם היא תתקבל -

לא אראה בזה דבר שאין לגשר עליו. אפשר לקבל החלטה

כזאת או כזאת.

רה"מ ל. אשכול: הגיוני לבדוק את הדבר, שכל אחד יודע אותו:

לחעמיד את הצבא בלב השטח - זה טוב יותר בשבילנו,

כמובן.

השר י. אלון: עכשיו בענין זה צריך לקיים דיון רציני, או ישירות

בוועדה המדינית, או בצורה אחרת.

השר מ. דייין: ההבדלים בין התכנית שלי ושל יגאל, אצא אצא אצא אצא

למעשה הינם מעטים. כי בהר הברון, בצד דרום - אין שום

הבדל, ולהיפך: אולי הוא הוצה יותר מכפי שהצעהי אני בשטח זה.

רה"מ ל. אשכול: שתיים כפול שתיים או שתיים ועוד שתיים - הם ארבע. לכן,

זה פשוט וזה כפי שאנו עומדים, וזה רצוי לנו כך.

אך היום לא בא בחשבון לקיים את הבידור היסודי הזה.

ד"ר י. הרצוג: אולי כדאי לדחות את ישיבת-הממשלה מחר, ולהמשיך בדיון

זה מחר בבוקר?

השר מ. דייין: יש דברים הלווחצים עלינו בוועדה השרים לענייני בטהון.

צריך למצוא להם הסדר, וצריך לכנס את הוועדה לשם כך.

רה"מ ל. אשכול: אצא אצא אצא אצא מאד לא נעים ליאות חברים ממהלכים

מרוגזים, ולכן, אבקשם לעזוב לנו בהסברה הדברים.

לא נהקלתי עדיין בישיבה, במ לא במקדש יבקשו רשות הדיבור כל 21 החברים

המשתתפים בה.

ד"ר י. הרצוג: אני מציע שנמשיך מחר בישיבה זו.

השר י. אלון: אני אבוא בבוקר או לממשלה או לישיבה זו. אך מחר ישנו

כנס ש בינלאומי של אוטומציה, שאני חייב להשתתף בו.

לכן, בשעה 10.30 אצטרך ללכת.

אני מציע לקיים מחר בבוקר ועדת שרים לענייני בטהון,

ובמשך שעהיים נביא עניינים דחופים ונסיים הדיון בהם.

רה"מ ל. אשכול: ארבעה חברי הממשלה שהיו כאן היום, ויכולים אנו, לדעת י,

להבא את העניין ישר לוועדה המדינית. איני רואה כל סיבה

מדוע לא להביא זאת.

לדעתי אין זה גב מספיק כדי לומר שמפלגת העבודה
תקבע עמדה כזאת או אחרת.

השר מ. דייך:

הלשכה המורחבת אינה מתאימה לדיון כזה. המזכירות
המורחבת - זה בכלל אסון.

רה"מ ל. אשכול:

גם הסיעה בכנסת - זה אסון.

השר מ. דייך:

שלב ראשון - ועדה מדינית. היא תחליט לאיזה מוסד
מפלגתי תוליך זאת, ובאיזו צורה.

השר י. אלון:

אפשר להזמין עשרה חברים נוספים, נבחרים.

מר ע. יפה:

אפשר היה לזמן את הלשכה עם הועדה המדינית. קודם-כל
ישנם ביניהם שהם חברי שתי הועדות. ב) זה מוסד שאינו

השר מ. דייך:

מדליף כל כך חומר.

מהסיעה אני חושש, כי הם מהליפים את החומר. נוסף על

כך - לא יבינו מה שייאמר להם...

עוד הועדה המדינית יחד עם ולשכה - ביהד זה 28 חבר.

מר ע. יפה:

יתכן שצריך לקבל פעם רשיון מהמזכירות הגדולה,

רה"מ ל. אשכול:

שבדברים העומדים ברומו של עולם, יתנו יפוי-כוח ללשכה

להחייצוה משוחפת עם הועדה המדינית.

זה כמעט גוף מפלגתי יחיד שאינו מדליף.

השר מ. דייך:

נזמן כל הפורום הזה, אילו בירושלים, בחג הביכורים

השר י. אלון:

וישב מחבוקר עד הערב ויסיים את הדיון.

לא אכפת לי שזה יתקיים בתל-אביב.

רה"מ ל. אשכול:

סחר בבוקר בתל-אביב ישנה ועדה שרים לענייני כסחוק.

השר מ. דייך:

ישנם דברים החופים, ולא טוב להקפיא את עבודת הועדה

הזאת.

אולי כדאי לדחות ישיבת הממשלה ליום שלישי, ונקיים

רה"מ ל. אשכול:

את ישיבת הועדה ביום ב', בירושלים.

הישיבה ננעלה

252
120

ירושלים, ד' בניסן תשכ"ח
2 באפריל 1968

סודי

אל : סגן המנהל הכללי, משרד רו"מ

מאת: מנהל לשכת ראש הממשלה

רצ"ב העתק דו"ח סודי שהגישה הגב' עדה סירני אל ראש הממשלה.

ראש הממשלה אישר את התקציב הבא, שהינך מתבקש לדאוג מידית לה שבתו מן האצרות

1. הוספת עובדים ברצועה, ביהודה ובשומרון עד מקסימום 19 עובדים ברצועה ו-6 ביהודה ובשומרון, סך-הכל 660 אלף ל"י

2. סיוע בהסעת משפחות במכוניות אל הגבול, לפי ממוצע של 15-20 ל"י לאיש, בסך - הכל 1 מיליון ל"י

3. מתן סכום לסדור ראשוני למקרה שהסיוע בסעיף 2 דלעיל יגמר - שלושת אלפים משפחות לפי אלף ל"י למשפחה. סך הכל 3 מיליון ל"י

(בסעיף זה נדרש עתה רק האישור העקרוני. ביצועו עוד ידרוש אישור נוסף).

4. אישור משלוח אנשים לבדיקה בארצות מעבר לים, בסכום של עד 150 אלף ל"י (גם בסעיף זה עוד אין אישור לביצוע, אלא כל פעם יהיה צורך באישור מיוחד של רו"מ. כרגע דרוש רק אישור המסגרת התקציבית).

הערות: סעיפי התקציב האחרים לא נפסלו, אלא הוחלט על דחייה בטיפול בהם בשלב זה.

ב ב ר כ ה,

אביעד יפה

העתק: ד"ר י. הרצוג
גב' ע. סירני

לוחות:

22-20

ירושלים, ד' בניסן תשכ"ח
2 באפריל 1968

סודי

אל : סגן המנהל הכללי, משרד רה"מ

מאוז: מנהל לשכת ראש הממשלה

רצ"ב העתק דו"ח סודי שהגישה הגב' עדה סירני אל ראש הממשלה.

ראש הממשלה אישר את התקציב הבא, שהינך מתבקש לדאוג מידית להשגתו מן האוצר:

- 1. הוספת עובדים ברצועה, ביהודה ובשומרון עד מקסימום 19 שבדים ברצועה ו-6 ביהודה ובשומרון, סך-הכל 660 אלף ל"י
- 2. טיפול בהסעת משפחות במכוניות אל הגבול, לפי ממוצע של 15-20 ל"י לאיש, בסך - הכל 1 מיליון ל"י
- 3. מתן סכום לסיוע ראשוני למקרה שהסיוע במסע 2 דלפיל יצמי - שלושת אלפים משפחות לפי אלף ל"י למשפחה. סך הכל 3 מיליון ל"י
(במסע זה גורש עתה רק האישור העקרוני. ביצועו עוד יידוש אישור נוסף).
- 4. אישור משלוח אנשים לבזיקה בארצות מעבר לים, בסכום של עד 150 אלף ל"י
(גם במסע זה עוד אין אישור לביצוע, אלא כל פעם יהיה צורך באישור מיוחד של רה"מ. כרגע דרוש רק אישור המסגרת התקציבית).

הערות: טעיפי התקציב האחרים לא נמסלו, אלא הוחלט על דחייה נסיפול בהם בשלב זה.

ב ב ר כ ה,

אביעד יפה

העתק: ד"ר י. הרצוג
גב' ע. סירני

לוטת:

ראש הממשלה

ירושלים, ד' בניסן תשכ"ח
2 באפריל 1968

סודי

א ל : סגן המנהל-הכללי, משרד רה"מ

מאת : מנהל לשכת ראש-הממשלה

רצ"ב העתק דו"ח סודי שהגישה הגב' עדה סירני אל ראש-הממשלה.

ראש-הממשלה אישר את התקציב הבא, שהינך מתבקש לדאוג מידיח להשגתו מן האוצר:

1. הוספת עובדים ברצועה, ביהודה ובשומרון עד מקסימום 19 עובדים ברצועה ו-6 ביהודה
ובשומרון, סך-הכל - 660 אלף ל"י

2. סיוע בהסעת משפחות במכוניות אל הגבול, לפי ממוצע של 15-20 ל"י לאיש,
בסך-הכל - 1 מיליון ל"י

3. מתן סכום לסדור ראשוני למקרה שהסיוע בסעיף 2 דלעיל יגמר - שלושת אלפים משפחות
לפי אלף ל"י למשפחה. סך-הכל - ~~3,000,000~~
3 מיליון ל"י

(בסעיף זה נדרש עתה רק האישור העקרוני. ביצועו עוד ידרוש אישור נוסף).

4. אישור משלוח אנשים לבדיקה בארצות מעבר לים, בסכום של עד 150 אלף ל"י.
(גם בסעיף זה עוד אין אישור לביצוע, אלא כל פעם יהיה צורך באישור מיוחד של רה"מ.
כרגע דרוש רק אישור המסגרת התקציבית).

הערה: סעיפי התקציב האחרים לא נפסלו, אלא הוחלט על דחיה בטיפול בהם בשלב זה.

נניח
א. י. י. י.

האישור: ד"ר י. י. י.
א. י. י. י.

4. ימים משה ואהרן יצאו ממצרים

150 יום (בספר שמות פרק י"ג)

היה זה יום יציאת ישראל ממצרים
ביום הזה יצא ישראל ממצרים

היום - יום המקצבים בלילה (אין בוקר)

לפי צמח באיור דברי חיים

בבבב

משרד ראש הממשלה

ירושלים, כז' באדר תשכ"ח
27.3.68

א ל: כבוד ראש הממשלה

מאת: עדה סרני

הנדון: הקציב לפעולות הגירה

(א) מצורף: הקציב לפעולות הגירה מרצועת עזה והקציב לכוח אדם.

הקציב זה עובד לפי אומדנים מינימליים ולפי הנאים אשר היו קיימים ברצועה עד ל-21.3.68. האומדן עלול להשתנות עם שינויי המצב.

אישורו דחוף להמשך הפעולות הקיימות והרכבתן.

(ב) הקציב זה איננו כולל: 1. פעולות לארצות מעבר לים. 2. תוכנית לבתי-ספר מקצועיים אשר, לפי הנסיון בגדה המערבית חחת שלטוננו של חוסיין, מבטיחים יציאת הצעירים.

ב כ ר כ ה,

עדה סרני
עדה סרני

Approved, of the Court
S.D. N.Y.

It is the order of the Court
that you do

ORDER: REVOKE PROBATION

1) WHEREAS the defendant herein named was placed
under probation;

AND WHEREAS the defendant herein named has failed
to comply with the conditions of said probation, and
therefore the Court has no choice but to revoke
said probation;

IT IS ORDERED that the probation herein granted
be and the same is hereby revoked, and the
defendant herein named is committed to the
custody of the Sheriff of the County of New York.

Dated this _____ day of _____, 19____.

Clerk of Court

משרד ראש הממשלה

ירושלים, כו" באדר תשכ"ח
26.3.68

ס ו ד י

הערות כלליות על הגירת הערבים

- א. חוסר הבטחון שאדם אשר איננו יוצא היום, ירצה או יוכל לצאת בתקופה מאוחרת יותר, דוחף להכנס לפעולה בחנומה ולנצל עד לגבול היכולת, את רצון העזיבה הקיים כיום בלב רבים.
- ב. עלינו לשאוף שפליט יהפך לתושב במקומו החדש.
- ג. כניסת אלפי פליטים לגדה המזרחית עלולה לזרז את ההליך ההתפוררות הפנימית בירדן. הקמת ממשלה שמאלנית - פרו-נאצית תוסיף לקשיים שלנו, עלינו לפעול במהירות, דרך לא-יהודים ידידותיים, וללחוץ על מוסדות אמריקאים, אנגלים, איטלקים ומערב-גרמניים וחברות פרטיות גדולות לשם עידוד בניה והקמת בחי-ספר ללמוד מקצועי, מרבה-עמון ועד המפץ הפרטי.
- ד. ההליכי פיתוח, וכניה בפרט, יכולים להעסיק אלפים רבים ולכוונם מפעולות מלחמה לדרכי שלום.

ההגירה לגדה המזרחית

ההגירה מן הרצועה לגדה המזרחית מאז מלחמת ששת הימים

- א. מפקד האוכלוסין אשר נערך בספטמבר 1967 ע"י הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה קובע שאוכלוסיית רצועת עזה וצפון סיני מנתה בשעה עריכת המפקד 389.000 נפש מתוכם כ-220 אלף פליטים, כאשר 160 אלף גרים במחנות פליטים.
- ב. נתונים על הגירה לגדה המזרחית יש החל ממחצית אוקטובר 1967. לפי נתונים אלה הסתכמה ההגירה מהרצועה עד 7 מרץ 1968 ב-13.752 מהגרים.
- ג. מעריכים את מספר המהגרים מאז מלחמת ששת הימים בכ-30.000.
- ד. בחמש השבועות שבין 2 פברואר 1968 ל-7 מרץ 1968 ישנה עליה במספר היוצאים המגיע ל-1.110 איש במוצע לשבוע, וזאת בעקבות פעולה בקנה מידה מצומצם בה נקט משרד הבטחון.

הערות כלליות על ההגירה מרצועת עזה

- א. כיום נמצאות ברצועה כ-40.000 משפחות פליטים.
- ב. גם סכום של 1.000 ל"י למשפחה, לא היה מסחם ביותר מ-40 מיליון לירות. יש לשער שבכסף זה היציאה היתה המונית.
- ג. לו סכום זה היה עוזר למשפחות להסתגל לכל ארצות הנפש או לקנות מגרש לשם בניה בית במקומן החדש, היה זה צד חשוב לנורמליזציה של חייהן.
- ד. בדרישה הראשונה לסכום גבוה יותר משנקבע על-ידינו, אפשר לאיים על הדורש בסירוב ולא לתת לו אפילו פרוטה. עמדה זאת מן ההתחלה היתה מונעת ההליך של סחיטה.
- ה. בגלל הסיבות האמורות לעיל עלינו לדון על מחן "סבסוד" לא מתוך פחד של סחיטה, אלא מנקודת ראות של הצלחת העברה של עודף התושבים ברצועה, בתקופת זמן לא ארוכה משנתיים.

GOVERNMENT OF INDIA

Ministry of Education
New Delhi

1954

NOTICE INVITING APPLICATIONS

1. The Government of India are desirous of appointing a certain number of officers to the Indian Civil Service (ICS) for the year 1954. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.
2. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.
3. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.

EXAMINATION FOR THE ICS

EXAMINATION FOR THE ICS

1. The examination for the ICS will be held in the year 1954. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.
2. The examination for the ICS will be held in the year 1954. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.
3. The examination for the ICS will be held in the year 1954. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.

EXAMINATION FOR THE ICS

1. The examination for the ICS will be held in the year 1954. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.
2. The examination for the ICS will be held in the year 1954. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.
3. The examination for the ICS will be held in the year 1954. The candidates should be Indian citizens and should be at least 18 years of age and not more than 25 years of age on the 1st July 1954. They should have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954. The candidates should also have passed the examination for the ICS in the year 1953 or be eligible for the examination in the year 1954.

ההגירה מיהודה ושומרון לגדה המזרחית

מ-1 בפברואר עד 15 למרץ לצאו לגדה המזרחית, ללא כל סיפול מצידנו כ-2000 נפש. יש לציין שרבים חזרו במסגרת איחוד המשפחות.

ההגירה לארצות מעבר לים

מיוולי 1967 ועד סוף פברואר 1968, יצאו 1419 נפש. כ-650 לארה"ב, כ-800 לאמל"ט (רובם לברזיל). בחודשים ינואר-פברואר 1968 יצאו 525 נפש. כולם יצאו לפי בקשות קרובים וללא עזרה כספית של מוסדות ישראליים. במקרים בודדים הסכימה סוכנות הנסיעות (פאטר"א) לקבל שטרות חמורה חלק קטן מהחשלוט. שטרות אלה, נפרו בחלקן ועלו להיות חלק שלא יפדה כלל.

הצעה תקציבית

תקציב זה עובד לפי התנאים שהיו קיימים עד הפעולה של 21.3.68.

א. תוספת כוח אדם

ביצוע החכניות שיפורטו מחייב הוספת 19 עובדים ברצועה והקמת חוליה של 6 איש ביהודה ובשומרון.

660.000 ל"י

משכורות, רכב ואש"ל

ב. פעולות:

(1) מיוע בהסעים

למשפחות עניות ומרובות ילדים אין האמצעים לעקור למקום חדש. החקציב הדרוש למטרה זו הוא עבור 60.000 - 50 מהגרים לפי ממוצע של 20 - 15 ל"י לאיש.

1.000.000 ל"י

(2) מתן אמצעי קיום לחודשים הראשונים

למטרה זו נחוצה הקצבה של 250 ל"י למשפחה, שיהיה בהם כדי להבטיח הוצאות מחיה במשך כשלושה חודשים בארץ היעד. חקציב לכ-12 אלף משפחות

3.000.000 ל"י

(3) מתן סכום לסידור ראשוני

שלושה אלפים משפחות לפי 1000 ל"י למשפחה

3.000.000 ל"י

2.500.000 ל"י

ג. הקמת מוסד בנקאי להלוואות ומשכנתאות

יש בני חושבים בעלי רכוש אשר ברצונם להגר לא מזרחה, אלא מערבה. הלוואות לבנים יינתנו בערבות ההורים וייתכן שבמשך השנים חסענה המשפחות אחרי הבנים והמכורנה את נכסיהן ברצועה.

חקציב לפעולות לארצות שמעבר לים

טרם אפשר להגיש.

חקציב לכוח אדם

כדי לזרז עיבוד החכניות הצטרף הלשכה לשלוח: שני אנשים לאמ"לט אדם אחד לאמריקה הצפונית, אדם אחד לאוסטרליה. החקציב

150.000 ל"י

10.310.000 ל"י

סכום כולל

Handwritten notes in the top left corner, including the number 27.3.68 and some illegible scribbles.

ירושלים, כד" בחדר תשכ"ח
27.3.68

א ל: כבוד ראש הממשלה
סאת: עדה טרני

הנדון: תציב לפעולות הגירה

(א) כבוד: תציב לפעולות הגירה מיוזמה עזה ותציב
לכוח אדם.

תציב זה עובר לפי אומדנים מינימליים ולפי חנאים
אשר היו קיימים ברצועה עד ל-21.3.68. האומדן
עלול להשתנות עם שינויי המצב.

היטורו דחוף לתמך הפעולות הקיימות והרכבתן.

(ב) תציב זה איננו כולל: 1. פעולות לארצות מעבר
לים. 2. חוכמה לבתי-ספר מקצועיים אשר, לפי
המיון בגדה המערבית חח שלטונו של חוסיין,
מבטיחם יציאת הצעירים.

ב ב ר כ ה,

עדה טרני

העדות כלליות על הגירות הערביות

- א. חוסר הכסחון שאצט אשר איננו יוצא היום, ירצה או יוכל לצאת במקומה מאוחרת יותר, דוחף להכנס לפעולה במנוסה ולנצל עד לגבול היכולת, את רצון העזיבה הקיים כיום בלב רבים.
- ב. עלינו לשאוף שפליט יהפך לחוטב במקומו החדש.
- ג. כניסת אלפי פליטים לבדה המזרחית עלולה לזרז את ההליך ההתמוררות הפנימית כירדן. הקמת המשלה שמאלנית - פרו-נאצרים הוסיף לקשיים שלנו, עלינו לפעול במהירות, דרך לא-יהודים ידידותיים, וללחוץ על מוסדות אמריקאים, אנגלים, איטלקים ומערב-גרמניים וחברות פרטיות גדולות לשם עידוד בניה והקמה בתי-ספר ללמוד מקצועי, טרבת-עמון ועד המפרץ הפרסי.
- ד. תהליכי פיתוח, ובניה כפרים, יכולים להעסיק אלפים רבים ולכווננם מפעולות מלחמה לדרכי שלום.

ההגירה לבדה המזרחית

ההגירה מן הרצועה לבדה המזרחית מאז מלחמת ששת הימים

- א. ממקד האוכלוסין אשר נערך בספטמבר 1967 ע"י הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה קובע שהאוכלוסיה רצועה עזה וצמון סיני פנתה בשעה עריכת המפקד 389,000 נפש מחוכם כ-220 אלף פליטים, כאשר 160 אלף גרים במחנות פליטים.
- ב. בחוננים על הגירה לבדה המזרחית יש החל ממחצית אוקטובר 1967. לפי נתונים אלה התחכמה ההגירה מהרצועה עד 7 מרץ 1968 ב-13,752 מהגרים.
- ג. מעריכים את מספר המהגרים מאז מלחמת ששת הימים בכ-30,000.
- ד. בחשפת השבועות שבין 2 בפברואר 1968 ל-7 מרץ 1968 ישנה עליה במספר היוצאים המגיע ל-1,110 איט בטמוצע לשבוע, וזאת בעקבות פעולה בקנה מידה מצומצם בה גקט סטודי הכפוזן.

הערות כלליות על ההגירה ברצועה עזה

- א. כיום נמצאות ברצועה כ-40,000 משפחות פליטים.
- ב. גם סכום של 1,000 ל"י למשפחה, לא היה מסחכט ביותר מ-40 מיליון לירות. יש לשער שככסף זה היציאה היחה המזנית.
- ג. לו סכום זה היה עוזר למשפחות להסתגן לכל ארצות הנפש או לקנות מגרש לשם בניה בית במקומן החדש, היה זה צד חשוב לגורטליזציה של חייהן.
- ד. בודישה הראשונה לטכום גבוה יותר מסנקכע על-ידנו, אמטר לאיים על הדורש בטירוב ולא לתה לו אמילו פרוטה. עמדה זאת מן ההתחלה היחה מונעת תהליך של מחיטה.
- ה. בגלל הסיבות האמורות לעיל עלינו לדון על מהן "מבסוד" לא מהוך מחד של מחיטה, אלא מנקודה ראוח של הצלחת העברה של עודף בחושבים ברצועה, במקומה זמן לא ארוכה משנתיים.

התגירה מיהודה ושומרון לגדה המזרחית

מ-1 בפברואר עד 15 למרץ לבאו לבגה המזרחית, ללא כל טיפול מצידנו כ-2000 נפש. יש לציין שרבים חזרו כמסגרה איחוד המטבחות.

התגירה לארצות מעבר לים

מיוני 1967 ועד סוף פברואר 1968, יצאו 1419 נפש. כ-650 לארה"ב, כ-800 לאמ"ם (רובם לברזיל). בחודשים ינואר-פברואר 1968 יצאו 525 נפש. כולם יצאו לפי בקשה קרובים וללא עזרה כספית של מוסדות ישראליים. במקרים בודדים הסכימה מוכנות הנסיעות (פאמר"א) לקבל שטרות חכורה חלק קטן סחחשלום. שטרות אלה, נמדו בחלקן ופלול להיות חלק שלא ימרה כלל.

הצעה תקציבית

תקציב זה עובד לפי ההנאים שהיו קיימים עד הפעולה של 21.3.68.

א. תוספת כוח אדם

ביצוע התכניות שיפורטו מחייב הוספת 19 קובצים ברצועה והקמת חוליה של 6 איש ביהודה ושומרון.

ל"י 660.000

משכורות, רכב ואסלל

ב. פעולות:

1) סיוע בחסעים

למטבחות עניות ומרובות ילדים אין האמצעים לעקור למקום חדש. התקציב הדרוש למטרה זו הוא עבור 60.000 - 50 מחגרים לפי ממוצע של 20 - 15 ל"י לאיש.

ל"י 1.000.000

2) מתן אמצעי קיום להודשים הראשונים

למטרה זו נחוצה הקצבה של 250 ל"י למטבח, שיהיה בהם כדי להבטיח חובאות מחיה כמשך כשלושה חודשים בארץ היעד. תקציב לנ-12 אלף מטבחות

ל"י 3.000.000

3) מתן סכום לסידור ראשוני

שלושה אלפים מטבחות לפי 1000 ל"י למטבח

ל"י 3.000.000

ל"י 2.500.000

ג. הקמת מוסד בנקאי לחלואאות ומטבחאות

יש בני חושבים בעלי רכוש אשר ברצונם להגר לא מזרחית אלא מערבה. הלואאות לבנים יינתנו בערבות החורים וייתכן שבמשך השנים הטענה המטבחות אחרי הבנים ומסכורנה את נכסיהן ברצועה.

הקציב לפעולות לארצות מעבר לים

טרם אמר להגיש.

הקציב לכוח אדם

כדי לזרז עיבוד התכניות הצטרך הלשכה לשלוחו שני אנשים לאמ"ם לט אדם אחד לאמריקה הצפונית, אדם אחד לאוסטרליה. התקציב

ל"י 150.000

ל"י 10.310.000

סכום כולל

Handwritten notes and signatures on the right side of the page, including a large signature at the bottom right.

THE HISTORY OF THE

... ..

OF THE

... ..

AND

... ..

... ..

OF

... ..

... ..

THE

... ..

... ..

OF

... ..

... ..

... ..

225-37

פרטיכל

חתימה בנושא הערבים בשטחים
המחזקים.

ירושלים, 21.5.1968.

נכחו: רה"מ ל. אשכול, השר א. אבן, השר מ. דיין, ה"ר י. הרצוג, השר אשטון,
מר ג. רפאל, מר מ. שרון, אל"ט ש. גזית, מר עדי יפה.

רשמה: שולמית יפה.

מר מ. שרון: אפתח בתיאור המצב כיום בקרב הפלשתינאים, כפי שהוא
השר מ. דיין: כפי שאתה חושב שהוא.
מר מ. שרון: כפי שאני חאה אותו.

לפני חודש, כאשר התקיימו הפגישות עם מר הבטחון וראש-
הממשלה, הייתה הרגשה שהפלשתינאים נמצאים במצב, בו הם קרובים ליכולת של
פעולה עצמאית כמעט לגיבוש הצרכים שלהם.
היום המצב כמעט הפוך. הם כמעט בשפל עתה, והדבר בא
כתוצאה משני דברים די ברורים.

השר מ. דיין: "לפני חודש הייתה לי, כשה שרון, הרגשה, והיום יש לי,
משה שרון, הרגשה הפוכה" - כך עליך לומר, כי אצלם לא
השתנה דבר, אלא אצלך הל השינוי. אתה שוכח להוסיף, בדברייך, גוף ראשון,
ולומר "אצלי", "לי" - וכו'.

מר מ. שרון: כל מה שאומר אני - זו הרגשתי האמת.
רה"מ ל. אשכול: אם רוצה אתה לרייק - אשור: "היום בשעה 12:00; המסך.
מר מ. שרון: לדבר הזה יש שתי סיבות: א) הרגשה כללית בקרב הסנהיגים,
שקרה משהו עם יארינג, ויחדן קרובה למו"מ. הם מחפשים
עתה את האליבי שלהם וכיצד להסתדר אחרי ההקע הירדני שלהם, כדי שלא
יאמרו אחר-כך שבגדו.

ב) אין לי ספק, שהייתה פעילות ירדנית מיוחדת בחודש
האחרון, כדי להרוג כל ניצוץ ראשון של פעילות ישירה אחרת. זה ניתן כמסך
ובהפרחת-שמועות על מו"מ קרוב.
היום למעשה מרבית הסנהיגים רואים את עצמם כמסתחרים
אחרי הגלימה הירדנית.

הם פעילים היום בשני דברים:

1. הם ניטחו עצומה או מינוטר, שאותו רוצים הם לפרסם ב-
בעתונות, בו אומרים הם שגובה השמועות בעתונות ישראל על שיחות עם
הפלשתינאים, הם מודיעים שהם נגד מדינה פלשתינאית והם חלק בלתי-נפרד
סירדן.

2. ירושלים שיוכת לכלל העולם הערבי;
הם נגד סיפוח, נגד ביטאום וכו'.

השר מ. דיין: "והם לא אוהבים אותנו"...

Received of the Treasurer of the State of New York

the sum of \$1000.00

for the purchase of land

in the town of ...

for the use of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

of the ...

ס. ששון:

מר מ. ששון: הם מהתימים היום על עצומה זו שהוקראה שלשום מרדיו רבה-עמון.

רה"מ ל. אשכול: כאשר הם מדברים נגד בינאום, הרי שזה טוב, אבל מה רוצים הם למעשה?

מר מ. ששון: הם מוענים שירושלים שייכת לעולם הערבי.

נ"ר י. הרצוג: זו אינה המסגרת הדתית בלבד, אלא הלאומיות-ערבית.

מר מ. ששון: הם עוסקים בהחממת עצומה זו. אנשים כמו ג'אברי ושחאדה, שהם ממש פלשתינאים - שוקלים אם לא כדאי לחתום על עצומה זו ולא אתפלא לראות גם את שמותיהם שם.

נושא שני שמחתימים עליו, ושיתכן שיוגש כעצומה אלינו, הינו בענין ירושלים בכיבוד. הם מודיעים שם, שהם תומכים בעמדה אותה ביטא רוחי אל האסיב במועצת הבטחון. הם תומכים בעמדה ירדנית ורואים את עצמם ירדנים. הן כדו כך מכניסים הם שם דיבורים והשמעות על יחס קשה אליהם כשטחים הכבושים.

ברור לנו מדבריהם אלה מנוצעים על פי הוראות ממסלת-ירדן.

השר מ. דיין: הם מוענים, שלא די א שאדם, שהוא איש פאחה, פעל ונמצע

ואפילו נהרג, והנה הורסים לו גם את ביתו... והם שואלים: היכן הצדק?

מר מ. ששון: במצב זה מתבטת נטיה לא לדבר עם ישראל כהושבי פלשתינה כנפרד. אלא שהם ירדנים ואם יש משהו - צריך לדבר על כך עם ירדן.

דבר נוסף: להם יש הכינות לגבי ירדן, אם יהיה מו"ט עם ירדן, והקיצונים שבהם מנסים להדגיש זאת במני הירדנים.

הם מנסים לעמוד על המסכה, שבמידה וחוסייז יסכים

לויחורים, כמו ענין קלקוליה, הם יחנודו לזה ולא יתנו לו ליותר ויחורים גדולים.

למצב זה תרם גורם נוסף אחר, והוא העובדה שהם שאלו

אותנו, או ליתר דיוק - שני גורמים בהם שאלו אותנו שהים-שלוש שאלות.

לשאלות אלה לא ענינו. העובדה שלא ענינו הגבירה בהם את הנטיה לחסוד בנו שמשמטים אנו בהם פלס כדי ללחוץ על ירדן.

היו שתי שאלות שלגוף הענין, איננו יכולים להשאיר את

אלה אשר שאלו את השאלות והכנו שאלותיהם לממשלת-ישראל, בלי תשובה.

שאלה אחת: האם מוכנים אנו לשוחח עם הפלשתינאים ולראות בהם

את הגורם אהו מנהלים אנו מו"ט.

שאלה שניה: אנואר אל האסיב שאל: האם מוכנים אתם להשתמש

בנו כפלשתינאים, ליצור קשר ישיר עם עבר הירדן ולנהל מו"ט השאי כאן, שיפזור ויכין את המו"ט הרשמי.

שאלה זו הוצגה לך, ראש-הממשלה, בישיבה שהיתה אתך.

כמובן שתשובה לשתי שאלות אלה מהייתה התיחסות לענין

עקרוני יותר, אם ממשיכים אנו לראות בפלשתינאים גורם ראשון, אתו נהיה

חייבים להיות ולמצוא הסדר, כפי שהיו בעבר. או שרוצים אנו להשתמש בהם

לצרכי המגעום והמו"ט שלנו עם ירדן וליצור כאן משהו.

דבר שלישי: למעשה נוכל להחזיר את הפלסטינאים לתחום השפעתנו, אם נוכל להבטיח להם, שבכל הסדר, אם יהיה עם אחר, חלקם מובטח מבהינתנו. אם נגיע אתם להסדר מוגדר יותר, כי אז הם לא יינזקו כאשר יהיה הסדר עם חוסיין.

הה"ם ל. אשכול: היה ברוסיה טיפוס של ה"ישובניקים" - יהודים בודדים, הגרים באיזה כפר נידח. ביום הכיפורים היה בא לעיירה ונכנס לבית הכנסת ושם היו מעלים לתורה ועושים "מי שברך". ואז היה מתברר שהיה עושה כל זאת, כי מבקש היה לקנות שמלה בשביל השקמה העוברה אצלו... ד"ר י. הרצוג: עוסדים אנו עתה בעניין זה על פרשת-דרוכים. אומר בגילוי-לב מה דעתי בעניין זה:

אני חושב שהעניין החיל על-סמך הצעה שר הבטחון לפני חמשה חדשים, שיש פלסטינאים וצריך לשמוע דעותיהם. הגישושים הללו, שהיו מעבר לסתם שמיעה דעותיהם, וכנראה שהגיעו לגבול בין שמיעה דעותיהם וחצי-מו"ם, שאותו דוקא איני פוסל. יצא מזה שקודם-כל הם הרגישו את עצמם צד במו"ם. הם סובבו בכל הגדה המערבית ומסדרה לה וספרו רשמים מפגישות שהיו להם. זה העלה אותם לדרגה של צד במו"ם.

דבר נוסף: המלך הביא לכך, שהם הרגישו שהעניין הגיע לחפניה בנושא ירושלים ערבית, מועצת הבטחון ויארנינג. בשלב זה הפכנו אותם לפקטור בלי ליהנות מעובדה זו. כי מו"ם מטשי לא מנהלים אתם, אלא רק מעמד ניתן להם. הם נפגשו עם אאל' ראשי-המדינה לחמש-שש שיתוח ועתה מסתובבים הם עם רשמים. למעשה דברו אתם לא יותר או פחות מאשר עם ארצות-הברית.

עכשיו עלינו להחליט. קודם-כל מציע אני לחפך במגעים בדרג עליון אתם, אלא אם הולכים אתם למו"ם מטשי. משה ששון נפגש אתם - וזה מספיק. דבר שני: בנוגע לבעיה המזרח-התיכון, המתיחות הכללית וסוגיות ירוק ואו"ם - ניכנס בקרוב למצב לא שטוח: במידה ונפגש אתם לשיחות ביו-ירוק - הם יתבעו החלטה מועצת הבטחון בעניין ירושלים. נהיה תחת לחץ בינלאומי. מצד אחד נקרא לשלום ומצד שני - יהיו לחצים שלא יביאו לשלום בגלל התנאים הקיימים.

נרמח לי שלקראת מצב כזה, עלינו לבדוק אפשרות עד תום של התקשרות עם פלסטינאים לקראת סירורים אתם בשטח, שבמצב של לחץ בינלאומי כבד נוכל לומר, שעוסקים אנו באכספריפנט אתם ונבקש שיתנו לנו משך-זמן לממש את הדברים.

נציה שחוסיין נפגש אהנו בניו-ירוק בחסות יארנינג ויחבצ את ירושלים. אנו נגיד שפירוש אחר למועצת הבטחון והוא יגיד שהפירוש שלו קובע והוא יבקש אישור מועצת הבטחון וקרוב לוודאי שיקבל אישור לפירוש, ואז תצא נעמוד בפני לחץ עצום.

במידה ויחיה לנו באותו המועד קלף מוכן, שהנה בודקים

אנו את הדברים עם הפלסטינאים, שהם תושבי-הארץ, היה זה עוזר לנו.

אני מציע החלטה עקרונית, ללכת מהלך הלאה בנושא בירורים

ד"ר י. הרצוג:

ראשונים אתם, לנסות לבדוק ממש אפשרות של דבר תכליתי יותר. תוך כדי כך לא לבנות יותר מדי מבחינת המגעים הללו.

השר מ. דיין: אני בעד מו"מ עם הפלשתינאים. למעשה היום זה המו"מ

היחידי שאני מאמין בו. אומר מיד פה מה פירוש "מאמין" זה, אבל אני בעד מו"מ אתם וזה המו"מ היחיד שאני מאמין בו.

בש לא יצא מהמו"מ הזה שום הסכם פורמלי חתום. לדעתי -

גם מהאחרים לא יצא דבר, כלומר: לפי תפיסתי מה הם הנאי המינימום שאנו עלולים להסכים להם - איני מאמין שיש איזה פרטנר ערבי שיסכים לזה.

איני רואה הסדר עם שתי התימות, גם לא עם הפלשתינאים. לא נגיע אתם לשום הסדר. נניח שהינו מכירים בהם והיתה להם מנהיגות ולא היו עוברים לירדן,

- גם אז לא היינו מגיעים אתם להסכם, שהיה מקובל עלינו ועליהם. וודאי שלא יעשו דבר בלי ירדן וירדן לא תעשה דבר בלי מצרים.

אילו רשמו פרטיכלים, הרי היה מתברר שזו היתה דעתי מהיום

הראשון. אין שום סיכוי לאיזה פיצול שהוא בעולם הערבי עתה.

היות ואני בעד מו"מ אתם ומחשיב אותו יותר מכל

האחרים, אני מוכן לחבטיה להם, שאילו היו מגיעים אהנו להסכם, לא היינו

מפקירים ולא היינו נחשפים אותם ולא מזכירים אותם בשום הסכם עם גדולי-עולם. אבל אני יודע שלא נגיע אתם לזה.

למה כן נגיע אתם: הוך מו"מ זה - יתברר מצדנו ומצדם

מין מודום ויוזנרי של חיים משהתפיש. הם היחידים שאנחנו חיים אתם יחד.

זה לא יהיה חתום אפילו לא בראשי-תיבות, אבל אלה הערבים שאנו חיים אתם.

תוך כדי הבירורים תהיה יותר שותפות בחיים ויהייצבו

או יתעצבו יותר מסגרות של חיים משותפים, מאשר אם נניח להם: אתכם לא מדברים

אנו, אלא עם חוסיין או עם נאצר.

הבעיה של הפתח' לגביהם רצינית מאד, שלא יתמכו בו,

וכן ישנה בעייה הברון ומערת המכפלה ועוד ועוד.

לא הייתי רוצה שאתם נינחק, אלא להיפך. אבל אני יודע

שנגיע לנקודה, שהם יבידו שאינם יכולים בלי ירדן או שאצטאלא צעצעאלא

שלא שכימו למה שאנו שיעים, אבל זה יהיה הרבה יותר לחוק לקראתם מאשר ציחוק

בכלל.

אלי לומר שוב: איני מאמין בהסדר סופי, שיתבטא באיזה קו-

גבול שהוא, החוצה את הגדה המערבית - ביננו וירדן. אני מאמין בהסדרים

בינינו והערבים או בינינו והפלשתינאים או בינינו וירדן במסגרת הגדה

המערבית, בחלקה פונקציונלית, אבל לא בקו-גבול. אני יודע שיש החושבים

מה בחדר, שאני מדבר שטויות.

הת"מ ל. אשכול: מה פירוש הדבר?

השר מ. דיין: קודם כל, עתה, בתקופה הקרובה איני מאמין שיהיה איזה

הסכם-שלום שהוא. חלוקה פונקציונלית היא, שיש

שיושבים אנו בתוך שכס על החר, ולא מתערבים בחיים בתוך שכס.

השר א. אבן: זו המציאות הקיימת.

השר מ. דיין: כי אננו עשינו אותה. אני חושב שזה פתרון. גם המציאות

חסר ס. דויץ:

הקיימת היא, שהם נוסעים לירדן, וזה לא היה דבר מוכן מאליו. אם אצטט מתיכלים של ישיבות-ממשלה, הרי אמצא דברי שרים, שצעקו חמס על שנותנים לנו להם לנסוע לירדן ובכך מעניקים לה שותפות-ענינים בגדה ואיננו חותכים את הקו אתם.

המציאות הקיימת, במידה שמהיה חלוייה בי, היא מפני שאני חושב שזו המציאות הטופית. מפני זה אני בעד הנהגתה כבר היום. אני ער לענין שירדן יכולה בוקר אחד לסגור את הגשרים. כאשר עברנו עם הסנקים לכראמה - צריכים היו למחרת להיות משוגעים, במידה ולא החליטו לסגור את הגשרים. הם לא משוגעים, אלא שהם ערבים... ולא סגרו את הגשרים. אני בעד מציאות זו, כי היא גם כזאת שאפשר להגיע אליה. הבה נגשים זאת היום הלכה למעשה. אשר לחלוקה טקציונלית, היא ענין חברון, מערה-המכפלה ועוד.

אם נבוא לערביי ישראל ונאמר להם: אם יש דבר שאנו הישראלים עושים היום בגדה המערבית, הפקיד שממלאים אנו אותו ואתם רוצים לעשותו, "טן מויק אובר", לצקא או פקיד יהודי העושה עבודה שאתם אומרים שבמקומו יכול לעשות את התפקיד ערבי, או פונקציה שאתם אומרים, שהיום עושה אותה ישראל ואתם רוצים לעשותה בעצמכם - בבקשה, פרט לשני דברים: הסתלקוהנו משט, שלא נקבל הצעה כזאת; ב) מלחמה בפתח. פרט לשני דברים אלה, כל מה שרוצים אתם - בבקשה. אם ישנו איזה תפקיד שהיום עושה אותו יהודי - מיטשל או לא מיטשל - יכולים אתם לעשותו. אם יש איזה פונקציה שעושה ישראל ואתם מבקשים שיינתן לכם הדבר, במסגרת הרחבה שמכירות אוטונומיות - בבקשה, עשו זאת.

איני מאמין שיכולות להיות להם משאלות כאלה או שיבקשו זאת, אבל מוכן אני למין בסיס כזה.

ולתיפך: אם נציע להם היום אילו תוספות שהן של אוטונומיה פוליטית, בגדה המערבית, כפופות לשני הנאים אלה שאמרת קודם-לכן, פרט לזה שנסתלק או נמסור להם עניני הבטחון - הם לא יסכימו לכך, כי יגידו שפירוש הדבר - שיתוף וכפיפות למדינת-ישראל.

אומר דבר שאני מחשיב אותו מאד ואומר אותו על צדו השלילי, ואז לא יוכלו לומר שהצעתו זאת:

נניח שהיינו אומרים להם: אתם טוענים בענין ירושלים. יודעים אתם מה? - אנחנו שני שלישי ואתם שלישי אחד בירושלים, לנו זה בירה וכו'. אם אינכם קשורים לירדן אלא המדינה הפלסטינאית רוצה לראות בזה בירה שלה, כלומר - שיהיו בירושלים כל המוסדות המרכזיים שלה, כגון הפרלמנט ועוד, ובמסגרת זו של שלישי ושני-שלישי נניח שהיינו אומרים להם: בבקשה, - אלא בהנאי שזו כמובן עיריה משותפת אלצהאא ואינכם אומרים לנו מה אין העיר הזאת בשבילנו. אלא שעניינו אינה צרה במה שזה בשבילכם.

אח שלנו סיפקנו בזה ואיננו חיים על שלילה. אלא אומרים מה רוצים אנו, וזה כדוגמת מערה-המכפלה. בעיריה יהיו לנו שני שלישים ולהם שלישי אחד; ירושלים היא לנו בירה, ואתם הוציט להכריז עליה, במסגרת הגדה

Faint, illegible text covering the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.

השר ט. דיין:

הסערביות, שזו בירתכם - בבקשה. רוצים אתם שיהיה לכם פרלמנט שלכם, שרעיה שלם - בבקשה. הם ודאי היו אומרים - לאו. גם אילו אדנו שאיננו מהנים זאת בכך, ש יחדלו להיות אזרחים ירדניים ושישנו את החוק, כלומר השרעיה לא תהיה שרעיה, ופאסלג וינהגו לפי חוק ישראל. לו גם היינו טאגת הסופר-ליברליים ואנטי-ישראלים - היו אומרים - "לאו". וזאת משום שאינם יכולים לבוא לירדן ולומר שמכירים הם בכך, שהם שותפים לירושלים, כאשר ראש-העיר שלה הינו יהודי והיא בירת-ישראל, או היא בירת-ישראל והמעמד שלהם שם הוא של שליט בלבד. כי זו נקודה, זה אחד הדברים שצריך להיות הנאי לענין, כלומר; אם מסכימים אנו לטוחנות מסט - הם יאמרו "לאו", כי יחששו לעשות צעד נוסף נוסף של הסכמה טעמר לשלב אדמיניסטרטיבי לשלב פוליטי. אילו היינו מציעים להם זאת היום, הטמעות של הדבר כלפי חוץ, שהם מכירים במסגרת הכוללת של ממשלת-ישראל ועירית ירושלים, או שבירדן לא היו מסכימים לכך.

הם היו אומרים להם: מסכימים אתם לשבח בעיריה בה

ייתכמו הדברים על ידי רוב של יהודים? - אתם מכירים בירושלים של רוב יהודי, אם כי ניתן לכם ייצוג, אך זו עזר של שני עמים, ואתם מכירים בהם, על-ידי הסכמתכם להצעה זו וכו' וכו'. לכן, לא היו מסכימים לזה בשום מניין ואופן.

בזאת רוצה אני לומר, שאנו נמצאים היום במסגרת

כמעט גדורה, בהנאים נוחים, שלפיהם בדרג אדמיניסטרטיבי נתנו להם הכל. אולי יגידו שפקיד משרד החקלאות בשכם יהיה ערבי.

כאחה הפעמים אמרתי להם זאת, ואחד מהם קפץ מטמחה, ואמר:

הנו לנו לעסוק בעצמנו בענייני החינוך שלנו. אמרתי - בבקשה, כולל משכורות הסורים, אחר תשובתי זו ישב סיד בשקט. אין להם אפשרות לקיים כאן עצמאות, אפילו מבחינה תקציבית. ואיני מדבר על אוטונומיה מדינית.

בחלק האדמיניסטרטיבי הם קבלו כמעט הכל, ואולי אפשר עוד

משהו לתת להם. בחלק הפוליטי לא ירצו, כי פירושו של דבר - השלמה עם ריבונות ישראלית.

מה נוהר, וזאת מציע אני לעשות אתם: נוהר להגביר ובמידה

רבה לאחד תהליכים כלכליים ומיזוגיים בין ישראל לגדה הסערבית ולעזה.

עד היום אנחנו אומרים על בעלי מפעלים יהודיים להיכנס בשותפות עם ערבים, הושבי יהודה ושומרון.

ב. אומרים אנו על יהודים לעבוד כאן. יהודי שרוצה לפתוח

מסעדה כשרה בבית-לחם - אומרים אנו עליו את הדבר. אם בא יהודי ואומר

שיש לו ערבי בשכם אתו רוצה הוא לפתח עסק, לייצר קצה בתל-אביב ואת ה"פיניש" לעשות בשכם ולהעביר זאת לכויית, עד היום אומרים אנו שלא נאשר זאת.

ג. עבודה: אמנם, באופן בלתי-לגלי עובדים למעלה ממאה אלף

איש מסביבות רמאלה בירושלים רבתי. אני שמה על כך. אני חושש לרגע שיעברו

קבע ולא יהיה לנו קונטרול עליהם. אבל כפוף לפיקוח, דבר שניתן לעשותו, -

הדבר אפשרי. במידה ואותם מקומות, שאין בהם חוזה-עבודה בארץ, ירצו לקלוט

עובדים אלה - אני בעד זה שניתן לערבים מיהודה ושומרון לעבוד בהם (איני סלל

בזה את עזה, כי משם צריכה להיות הגירה); שיעברו, כפופים לפיקוח, כאשר אין חוסר-עבודה כאותם מקומות.

Faint, illegible text covering the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.

ניהן להם שני דברים: (1) שוחפות; (2) יעברו צמא ערבים
 מרמאללה בירושלים. כי אחרת, מה שהיה לתת להם - כמר נתנו להם. המצב של
 שוק אחר המלחמה - עבר כבר. ולא טוב לנו להגיע עתה לסטגנציה.
 §3 אט באים הם לעבודה מרמאללה לירושלים ויום אחד עושים
 הם שביחה - אזי סוגרים אנו את הדרכים. לא נכריז על עוצר אלא נאמר: כל מי
 שאינו ישראלי - אינו יכול ללכת לעמך בכפר סבא, לדוגמא. כך שביום כהיר אחד
 יש לנו בקלקיליה או בסביבתה כאלף איש מחוסרי-עבודה; זה שונה יותר מאשר הסתה
 של רדיו עמק או קהיר, כלומר - התלות שלהם בנו.
 דבר נוסף שקרה הוא - גידול הפער של רמת-החיים. כל המחיר
 עלו, לפני המחירים אצלנו, המשכורות וחוסר-העבודה נשארו שם כפי שהיו. יש שם
 עתה משכורות של חמש-ארבע לירות ליום, בעוד שמצרכים התייקרו. לכן, צריך
 לתת להם כסף מזומן והם יפתחו בזה את רמאללה ושכם. לשם-מה נחוק לי הדבר?
 בעד אותו כסף יכול אני לבנות את עפולה.
 הבאתי שתי דוגמאות - עבודה ושוחפות.
 דבר נוסף: היירות. נבוא לבית-לחם ורמאללה ונגיד, שאפשר
 לפתח היירות במסגרת משותפת עם ירושלים ועם עוד מקומות. אם אינם רוצים בזה -
 לא צריך. אבל יחד עם זאת רוצים אתם כסף שלנו ורשיונות. לכן, אנו מסכימים
 לנסוע יחד בטכסי ובנו, אבל תואולו לשבת אהנו יחד בועדה משותפת, ולא עם
 משה קול, אלא עם ממי דה-שליט. יש להניח שמאללה וביה-לחם ילכו לזה, ולו גם
 לא דרך ראש-העיר. ילכו בעלי הטכסים וילכו בעלי-הנויות, כי עליהם להמשיך
 לחיות.
 הוא הדין בעזה לגבי פרדסים ובתי-אריזה שילכו לשוחפות
 עם בנימיני ויעקבסון.
 בדרג פוליטי לא ילכו ולא הייתי נוהן להם ללכת.
 והבאתי לדוגמא את ירושלים.
 בחלק האדמיניסטרטיבי כמעט מיצינו את הדברים.
 מה יתן לנו הדבר: בטלב הבא נגיד: אמנם לא נגיע אתם
 לשום הסכם, אמנם לא נאחד את אלטרנטיבית במקום מו"מ עם חוסיין, אך ודאי
 שאין מסתירים ממנו, ואנו אומרים לו: כל זמן שערבים פלסטינאים רוצים לנהל
 אהנו מו"מ או כל ערבים אחרים - ננהל זאת אתם ואנו יודעים שזה נעשה בתיאום
 אתך. איננו מתנגדים לזה. איננו מונעים מהם לצאת לירדן או לכל מקום אחר,
 אבל אל יגידו לנו לא להבין אתם. זה יוצר, יחד עם פעולות מוסדיות שנעשה,
 חיים משותפים באן, ראשיה כדי שיהיה נוח יותר כחיי-יום-יום, שאפשר יהיה לחיות
 האחד עם השני, ולא יהמכו בפאחה;
 שניה, בסופו של דבר, בגדה המערבית עד הירדן, נצטרך לחיות
 יחד, בלולים זה בזה. לכן, מציע אני לעשות כל הצעדים הללו, בלי לנתק אותם
 מהעולם הערבי; הם צריכים להיות חפשיים לנסוע לעמק, וכל האמצעים האלה, כולל
 ההידברות שלא נתן שום דבר - פורמלי, יוצרים הווי חיים משותף, שהינו טוב לבאות,
 זה הסדר גם ליום אחרון ובינתיים פירותיו נראים יום-יום.
 מה קורה עתה: כאשר מחזיקים אותם כך - הם כולם שונאי-
 ישראל כמו האחרים, אבל הם יודעים בשכם וברמאללה, שאם יעזרו לפתח - נסגור

R

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and the results achieved. The report concludes with a summary of the work done and a list of the names of the persons who have taken part in it.

The work has been carried out in accordance with the plan laid down in the previous report. It has been found that the progress made during the year has been satisfactory and that the results achieved are of a high standard. It is hoped that the work will continue to be carried out in the same spirit and that the results will be equally satisfactory.

The following is a list of the names of the persons who have taken part in the work during the year:

Mr. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

The work has been carried out in accordance with the plan laid down in the previous report. It has been found that the progress made during the year has been satisfactory and that the results achieved are of a high standard. It is hoped that the work will continue to be carried out in the same spirit and that the results will be equally satisfactory.

השר ט. דייק:

בפניהם את הגשר על הירדן. ואז, המסים טכנוניות-משא טענות פרי שלהם יירקבו בדרך. היום יודעים הם, גם בגדה, שהחבואה שלהם עלולה להישרף. האמצעים הכלכליים - הם המחזיקים אותם היום בתלם.

מר ג. רפאל: האם היית מכניס התארגנות של מועצות? מסגרות ארגוניות

שלהם בתוך מסגרת זו?

אני רוצה לדעת מה זה?

השר ט. דייק:

עיריות ערביות רוצות לשתף פעולה עם מועצה שתהיה

מר ג. רפאל:

קיימת בינם ובין עצמם.

השר ט. דייק: אני רוצה לבדוק מה זה, להחנות זאת, שלא יהיה "יודן-דייק"

עקרונית - אני מוכן לזה. מבנה נפתי מוכן אני לקבל,

אבל לא בשיטה כזאת, שחברת-השטל מטוחמת תהיה עם יהודים, אבל מבנה נפתי

של בית-לחם-רטאללה-ירושלים - זה לא יהיה משותף. ולעומת זאת - שכס-בניין-

וטובס - כאן יהיה מבנה נפתי משותף. כך לא אסכים לבנות זאת.

מבנה כזה יקום אם הוא בא לצורך פיסי ולא לצורך לאומני. איננו צריכים להפוך

זאת לקנטון פוליטי, שפירושו - החרמת ישראל, ושזה יהיה תחת שלטוננו, לזאת

אין להסכים.

רה"ט ל. אשכול: נדמה לי שמשה, הקדמה כברה-דרך ארוכה מאד, ושכל זה עדיין

אינו לביצוע מהיום למחר. אני בעד זה, ואני כל הזמן

שמרתי זאת במחשבותי, והצטערתי מאד שלא הגענו לזה, ולא נתנו להם חשובה. יתכן

ואחרים יותר מג'אברי שאלו על כך. כי ג'אברי היה מוכן ממש לדבר.

אני בעד המסך קשרים ומו"מ אתם. איני יודע אם יחברר

אפילו שזה מו"מ, אבל אני בעד המסך קשרים אתם, בעד המסך ישיבה הדדית אתם,

ולנו לא אכפת אם יודע המלך על כך.

השר ט. אבן: מדור שהמלך ידע על כך.

רה"ט ל. אשכול: טוב. אם הם אינם רוצים לדבר אתנו - אל ידברו. אנו

חצים לדבר אתם, אנו חיים בשכנות אתם ורוצים לחיות קודם-

כל ככני-ארם. אבל הם "פוליטישן". כאשר נגיד להם כל-מיני דברים מעשיים

קטנים והעניין יתקדם - אדרכה, יהיה זה טוב מאד. אבל זה לא ילך מתר ופשוט

כל כך שני שהיינו רוצים. הם ילכו אל המלך וחוא יגיד להם מה שיגיד וזה יקבע.

הוא יאמר להם: הוזתרו ואל תעשו דבר, ונדאי יפה יתן גם

כסף לפי שיתן ולאחר לא יתן כסף וכו'.

לדעת, עלינו להחזיק את הברזל בשני התנאים, אף כי יתכן

ששניהם גם יחד לא יצא דבר, אבל אלה נמצאים ליד הלתנו, ליד הלוננו, ואתם

עלינו לחיות. לכן, אני בעד.

כסובן שהחלתי בחיבור זה, ואני חושב שצריך לתת לזה

זמן, ויש בזה גם טכנה, כי פעם עלול הדבר לגלוש מהסידורים הלוקליים שלנו

אתם. הם עלולים לגזור גזירה שונה וזה יגלוש למלך וארצות-החבריה רוצה במלך

הזה, שתהיה לו מדינה, שיהיה לו שטח-ארסה מהאים, ושיהיה לו עם. לכן, במידה

ונסכים כאן למשהו - עלולים ללחוץ עלינו בסיוון אחר.

בירושלים מהווים הערבים עתה רבע ממספר התושבים. אתה רוצה

להקפיא יחס זה לעולמים, ולא לאפשר להם להגדיל חלקם במספר התושבים.

השר ט. דייק: לא אמרתי שמציע אני את הדבר, אלא רציתי שהלמדו הוכן

עומדים אנו.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and includes some underlined sections. Two hole-punch marks are visible on the left side of the page.

השר ט. דייגן:

אילו אפילו הצענו להם הררי-זהב, היו נזחרים מזה. איני אומר שאנו מציעים להם זאת, אלא שהם לא יבעו בזה.

רה"ט ל. אשכול: יפה, הכנתי. אני רק אומר שנניח שמישהו מהם יהיה כזה, שידבר כך. עתה הם מדברים כבר ביותר חוצפה מאשר בעבר. היה זמן שיחכן שדברו על זה. יתכן שלא היה לזה טשקל. ג'אברי, למשל, שאל בלבה, אם כי אני יודע שהוא שווה בחוה, מה הדרך שבה אפשר יהיה להגיע למסגר, בלי שיעברו כשלטון יהודי. יתכן שצריך היה למצוא לזה עתרון, אולי לבנות דרך על עמודים?

השר ט. דייגן: אפילו ג'אברי, שבזמנו החזיק את הדגל הלבן בשתי הידיים, לא העיז אז לומר שיטכים להיות חתה משטרו של סדו קולק. בחוגמה שנחתי אטרחי, שלו גם הצענו להם עניין עיר אחת, תחת ראש-עיר יהודי, כאשר להם יש סגן, גם לזה לא היו מסכימים, אבל איני מציע שום דבר כזה.

רה"ט ל. אשכול: אהקן עצמי: אם יש עיר אחת והיא בירה-ישראל ויש בה שבטים אלף חושבים ערבים ומה יהיו בה שמונים אלף חושבים ערבים - והרי יש להם זכות בחירה לעיריה, ויש להם נציגים בה, ויכולים להיות להם בתוכה חמישה סגנים.

השר ט. דייגן: בשביל זה צרוכים היו להכיר בחוק הישראלי. היכן עומדים הם והיכן עומד הדבר הזה?...

רה"ט ל. אשכול: אם לא זה, אזי מסכימים אנו בינינו. אתה אומה צאצ שהם יחששו אפילו מזה.

השר ט. דייגן: זו דוגמה נגטיבית, אך כי איני מאמץ מנסה אפילו להציע להם זאת.

רה"ט ל. אשכול: אתה מדבר על עבודה. בירושלים הם עובדים כבר. ואתה מדבר על נושא זה, והרי שאלנו עצמנו פעם מה מעוניינים אנו לעשות בירושלים, השאלה היתה אם מעוניינים אנו בריכוז ערבי כפי שהוא עכשיו או בפיזורו. למעשה הם אינם שואלים אותנו כלל ואין זה מסתדר כך. אלא יתכן שא

היתה ברירה ביחס לעבודה. במידה ויהיה מחסור בעבודה, ולא תימצא דרך אחת, אלא להעסיק את הפועלים בשתי משמרות של חצי-יום כל אחת, בעבודות הקטיף, - הרי עלולים אנו לעמוד בינתונים במצב, בו מתווספים לנו אלפי פועלים ערבים בשוק העבודה. לא יהיה משוט אחר-כך לומר להם, שבמידה ודרושה העבודה ליהודים, שהינט מחוסרי-עבודה, מבקשים אנו מהערבים שיסתלקו ויפנו את השוק. אפשר בינתונים מהקבל מצב מסוים, ושטענו כבר את מקר אומר: אני ציג הפרולטריון כאן. אנשי האולפאף אף. אל. אמ. באים לביקור ורובים לראות מה עושים הפועלים בחברון ובשכם, ואני חייב לראות עצמי אפטרופוס של פועלים אלה ולאוב לגורלם.

אך כמובן, אלה פרטים בלבד. אני בעד ניהול מו"מ ולהשתדל להחזיק בזה, וברור לי שבתחילה הם ירצו לעלות על הסולם המדיני.

ד"ר י. הרצוג: יש להם שתי שאלות.

השר ט. דייגן: הם לא יעיזו להעלות את השאלות, כי אינם מעיזים לדבר על מדינה פלשתינאית.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

ד"ר י. הרצוג: אל נגיד להם שהם יהיו הקשר שלנו עם המלך או עם ירדן.

רה"ט ל. אשכול: הם לא ידרשו ספק אבסקלוסיביות. אתה גם לא התן להם זאת.

ישנו יארינג ויש או"ם וישנו עולם גדול, וישנם קשרים.

אם יבצעו קשר - יהיו בחוכנו. זה אינו מפריע לנו להמשיך להיות אתם.

ד"ר י. הרצוג: בטבע הדברים מוכרחים הם להקשות ערפם של הירדנים, כי

הם קיצוניים יותר.

רה"ט ל. אשכול: אפשר גם לומר, שעל גבם חרשו ויחרשו החורשים בעתיד.

אם יקרה משהו - הם יהיו הראשונים שישגעו.

אשר לשאלה הראשונה: לקיים יחסי שכנות - זה חבר טהיב.

ואז צריך לשוחח אתם על דברים אחרים. יהיו דברים שנגיד שאין לנו תשובה

בהם. לא נסחיר האחד מהשני, כי זה לא טוב ולא יהיה טוב. אם נגיע פעם

לזה שיהיו קשרים מסחריים בינינו / אני חושש בעד האוכלוסיה, כי יהודים

שלנו ירוצו להעביר את התעשייה לשטחים שלהם...

השר מ. דיין: אל התן להם זאת. הכל יהיה מסודר וחתם פיקוח.

רה"ט ל. אשכול: אני מכיר יהודי, שהיה נסיא הסתדרות בעל התעשייה.

פחות מאשר להחזיק אתו - לא יכולתי, כאלה היו היחסים

בינינו... עתה יש לו כבר מפעל או שלושה באיטליה. שם יכול הוא לפתח את

העסקים, ושם יש לו את תשוק המשותף וכו'. לכן, עד אשר ישמור גֶּזֶר על השכר

השווה והראוי ועל התנאים השווים לכל הפועלים - הרי בינתיים העניינים יתנהלו

כך, שהכל יישמט מידינו.

השר מ. דיין: מצד שני מכיר אני מפעל, שאיני מתנשק עם בעליו, אבל

הוא עושה את הלול עם הביצים כאן, ויש לו כבר שותף שם, השולח את התוצרת

לירדן. זה מין לול משותף, ששויך לשניהם.

רה"ט ל. אשכול: טוב, גם זה יכול להיות. אם כי בחקלאות שלנו עלול

עדיין לקרות שאיזה מושב ליד היספה או עכו יתחיל לעבד את

האדמה שלו - על-ידי חוכרים ערביים כאן אצאצאאא ויקנה את הפרוה שלהם

משם. הכל עלול עדיין לקרות ולהתרחש...

נקודה טרמזית ברבע זה היא, שאיננו מפסיקים את

ההידברות והמגעים. אני בעד זה שנגיע אתם לקשרים ולכו"ם, ושזה ייעשה

בסגנון שניתן יהיה להסתכן עליו. כאשר יגיע העניין לתביעות ודרשות -

אין לשכוח היכן עומדים אנו. איני חושד בך, ששון, שמא תוצה אתה למסור

לידיהם את ירושלים; איני יודע מה יהיה באהרית-הימים, אך אם הונך עשר

השנים הבאות לא נכפיל מטפה תושבי ירושלים היהודים, הרי שלא השגנו דבר.

זה עתה הדבר החשוב לנו יותר מכל דבר אחר, וזה יהיה מבחן התקופה הזאת.

כאשר יושבים עתה שבעים אלף ערבים בירושלים והריבוי הטבעי שלהם כפי

שהינו, אזי עלולים אנו להימצא במהירות רבה במיעוט.

השר א. אבן: הייתי ועודנו בעד כל המהלכים של חופש-הנועה בין כל

חלקי ארץ-ישראל.

רה"ט ל. אשכול: נניח שהם אומרים שהחינוך יהיה בידם וירדן התן להם כסף

למטרה זו, הרי שעדיין צריך הפיקוח על החינוך להיות

בידינו, כדי לקיים ששנות טובה ושלא נסית האחד נבד השני.

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880

1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891

1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902

1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913

1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924

1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935

1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946

1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957

1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968

1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979

1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990

1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001

2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012

2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023

2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034

2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045

השר א. אבנר:

על חופש הנועה בין אזורי הטימסל וישראל ובין ירדן
 ארץ-ישראל, אינני סבור שיש מעוררים עתה. אם ישנו סיכון
 בטחוני - יש לספל בזה, אך לא להפסיק את ההתמזגות הזאת. אם יש ניכוח
 בזה, אני מצטרף כולי לאלה שהם בעד זה. אני בעד שדיון על שלום, הדיון
 על השלום כדאי אמילו כאשר השלום אינו קיים. פקיד נגיד שלעולם איננו
 גורמים גבול הרמטי שיפריד בינינו כפי שהפריד בינינו קו שביחת-הנשק.
 הגבול צריך להיות פתוח לתנועה, לזיקות שלנו למקומות בעלי ערך הסטורי
 ושלהם - לחוף. והדבר הושג, מה שלא תהיה מסגרת הפתרון. הגבול יהיה יותר
 אירופי-בנלוקסי, מאשר זה שהיה כאשר היה מנותק בקו שביחת-הנשק.
 אני בעד זה, שאם מושהו מוכן ורוצה אצלם לשתף פעולה
 במיידות ומסחר - לעודד אצאא זאח ולרקום חוטים כאלה.

הבעיה הנהוגה היא, שיהיו מגעים, אני חושב שבאופן כללי
 המגעים חשובים לנו מבחינה מדינית-אזורית-בינלאומית, כאשר יכולים אנו לומר,
 שיש לנו מגעים עם ציבור ערבי יחיד. השאלה כי יקיים את המגעים ומה יאמר
 בהם.

אינני חושב שמשה ששון התכוון לשו"מ לכסיקוגרפי, כי מו"מ
 זה מוטג יותר מדי רמטי. אבל שיהיו מגעים ותוא ישוחח אתם על זה, אני בעד זה.
 לגבי אצאא מגעים מרכזיים יותר, לגבי הדרגה של אלה שאתם באים במגע, עלינו
 להיות בררניים יותר. אם ישנו אדם הנחשב אצלם כבעל-סיכוי להיות ראש-ממשלת
 ירדן או שיש לו עבר מדיני בעבר או בהווה - אלה נראים מהאימים. כוונתי
 לאנשים כמו ביחמת ואנואר. הדבר חשוב, כי לקבל הלך-רוח של וערכים
 את אלה איננו בונים, כי הם בנויים כבר, אבל אולי כדאי
 שנוסיף את השרביט כך, שלא לכל אחד יהיה קל להגיע, כי הם הולכים ומתפארים
 במגישותיהם אהבו.

רה"מ ל. אשכול:

הם שאלו אם מוכנים להיפגש עם עשרה-חמשה-עשר איש. כמוכן
 שאפשר לכוון מי הם האנשים.

השר א. אבנר:

אם מסלפת ירדן אופרת, דרך יארינג או דרך אחרים, שאלה אינם
 אנשי אמון שלהם, רצוי לא להיפגש אתם, ולו גם היו אלה
 ראשי-ממשלה ושרים.

דו-שיח מדיני כללי - אי-אפשר שלא יאמר בו דבר ולא

יתכן שלא יגלוש לענין זה. אך צריך להיות היאום, כי אחרת יתחילו לסבך אותנו
 עם דעותינו.

אינני נגד זה שניתן להם רושם כיצד הואים אנו את מפת-השלום.
 אך הייתי מעדיף שאם יש לנו מה שהוא לומר להם - שיה יאמר ליה שולחן חשוב,
 ולא לאנשים שאינם יכולים לעשות שום דבר תמורה דברים אלה. על כל פנים, אם
 נחליט להגיד זאת, שכל אחד יאמר זאת, ולא שהם יאמרו שאחד פתוח יותר והאחר
 אינו אוסר דבר, כלומר: הכוונה שנתנכא בדרך כלל ברוח אתה.

זה לגבי הענין המדיני. ככל האפשר צריך לדבר אתם לא על

ענינים מדיניים גדולים, אלא על שכנות, דו-קיום ודברים מעשיים; אני בהחלט
 בעד זה. אבל הדיון על מדיניות וכיצד נביא את השלום - אני טביע שזה יהיה
 עם אחד או שניים בלבד. ונחליט מראש מה להגיד להם. כי כאשר אומרים להם זאת,
 זה עובר לא רק לחוסיון, אלא ליארינג ולאמריקה וכל אחד המדבחה אתם צריך להסתייח

1944

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

השר א. אבן:

שכאילו מדבר הוא עם כל העולם. כי הם היים מזה ומכנסים אחרים ועושים קוסמוזים ומספרים מה אמרו להם וכו'.

כמה דברים כאלה הגיעו אלינו כבר בחזרה. לכן, נסבם

המגעים יהיו עם אנשים שהם אישים מרכזיים, לא רבים מדי, מובחרים. שאר תגעים שינהלו איזה מגע אתם, כדי שנקבל דיווח מפורט, אבל אם כוונת יעקב לקיים שם את הרמה ביהר חסכנות - אני בעד זה.

לי היו שתי שיחות בלבד, ואיני חושב שצריך יותר מזה.

הכוונה לנהל את המגע רק עם אלה שמישהו העניק להם מעמד מדיני, או חוסיין אמר שהם שרים בממשלה שלו או יארינג אמר שהוא רוצה שידברו אתם.

ד"ר י. הרצוג: במישור הטעשי, אשר לצד הכלכלי, קיימת מסגרת מסוימת וזה נמשך.

הייתי מפריד בין מגעים דגילים של ששון, שהוא בודק את

הלך הרוח, לבין פגישות אחרות, בהן יש להפחית.

הה"מ ל. אשכול: אנו חוזרים על דברים שאינם מבהירים את העניין.

נשאלנו אם נהיה מוכנס להיפגש עם עשרה-חמשה-עשר איש שלהם

ולא אמרתי כן או לאו. העניין הזה הלוי ועומד. אם אומרים אנו עתה שנקשור

מחדש את ההחלטות, הרי משה ששון אומר: שאלתם פעם ונאמר שמוכנים. אלא

רוצים לדעת אי האנשים, ואולי תאמרו גם על מה רוצים לדבר? על פי זה אפשר יהיו

גם לדעת איך ומה ואולי תוך כדי שיחה נדע למה מגיעים ולמה לא מגיעים.

ד"ר י. הרצוג: זה מתקשר עם בעיות-יסוד של מדיניותנו.

השר א. ששון: אנו עומדים בפני מצב חדש. כאשר התחלנו בקשרים אלה,

לא היה המצב כפי שהינו היום. יש המצב חדש, בו מדברים

על אנשים אלה. בניה שנישגש עם חוסיין - וכי על איזה נושא מדברים אנו אתו?

ודאי על אלק-ישראל ועל השטח שלהם. נוצר מצב חדש, ואני חושב שעלינו לבדוק

כיצד יכולים אנו לנצל אנשים אלה, או את המצב הזה למזבחה המצב החדש שנוצר.

אני סבור ששוב שלא עשינו אותה שגיאה שעשינו בשנת 1948,

כאשר באו אלינו הפליטים ורצו לדבר אתנו, ואמרנו שאנו מדברים רק עם

מדינות. טוב שלא עשינו זאת עתה ומיד דברנו עם אנשים אלה ועשינו מה

שעשינו בשטח הליברליזציה וכו'.

לדעתי, טוב להמשיך בדרך זו. עלינו ליצור מצב כזה, שאנשים

אלה יעמדו, תהיה להם ברירה לא להשאיר אותם תלויים בירדן בלבד, אלא הם

ירגישו עצמם כבעלי-ברירה.

גם עלינו לעמוד במצב כזה, שתהיה לנו ברירה: אף-חוסיין או

אלה. כדי להגיע למצב זה, עלינו לבדוק את עצמנו. מסכים אני עם אבא אבן

בהנאי אחד: חמאס-אא חכמת אל מצרי ונוטיבה לא ילכו אתנו. הם טובים

לקשר והם התבטאו כבר באיזה מקום. אתם צריך להמשיך ולהחזיק את הקשר, כדי

להיפגש, לשמוע, להתרשם, לבדוק מה אומר חוסיין ואחרים. אבל עלינו למצוא

גם אנשים, שאין להם ברירה.

השר א. אבן: הירדנים אומרים שנקודת ההתחלה שלהם היא 4 ביוני, ואלה

אומרים: 1947. זה קושי רב.

First paragraph of text, starting with a faint word that could be "The" or "This".

Second paragraph of text, continuing the narrative or discussion.

Third paragraph of text, possibly containing a transition or a new point.

Fourth paragraph of text, with some faint markings or symbols.

Fifth paragraph of text, appearing to be a separate section or point.

Sixth paragraph of text, continuing the flow of information.

Seventh paragraph of text, possibly a summary or conclusion of a point.

Eighth paragraph of text, with some faint markings or symbols.

Ninth paragraph of text, continuing the narrative or discussion.

Tenth paragraph of text, possibly containing a transition or a new point.

Eleventh paragraph of text, with some faint markings or symbols.

Twelfth paragraph of text, continuing the flow of information.

Thirteenth paragraph of text, possibly a summary or conclusion of a point.

Fourteenth paragraph of text, with some faint markings or symbols.

Fifteenth paragraph of text, continuing the narrative or discussion.

Sixteenth paragraph of text, possibly containing a transition or a new point.

Seventeenth paragraph of text, with some faint markings or symbols.

Eighteenth paragraph of text, continuing the flow of information.

Nineteenth paragraph of text, possibly a summary or conclusion of a point.

Final paragraph of text at the bottom of the page.

השר א. ששון:

השר א. ששון: עלינו לנסוע בהם הרגשה, שיש להם ברירה ולנסוע אצלנו הרגשה, שיש לנו ברירה. כל הדברים שאמר משה - צריך לדעת, כי זה סוד הצלחתנו.

גנייה שיבוא חוסיין ויאמר שהוא מעוניין שעד כמה שאפשר לא נעמוד בקשה עם אנשים אלה. ומטרתו תהיה להרחיקם מאתנו ולהרחיק אותנו מהם. הוא יתאר אותם בפניך במצב איום, והוא יספר שסובל הוא ושסבל מהם בעבר. אבל גם הם מעוניינים, שבמקרה שיחזרו לחוסיין, שגם אז לא יחזרו באותם תנאים שהיו בהם לפני כן. לכן, עלינו ליצור אצלם רושם, שאיננו מקיחים אותם מכל הנאי ומצב שהוא, בין אם נשארים אתנו ובין אם הוזרים הם לחוסיין. לקראת כל הדברים האלה - יש לנו מה לדבר עם הערבים.

השר מ. דיין: הערה לפני הסיכום: אני מבחין בין דבר שאני מסכים לו בהחלט, שמי מאתנו שידבר, צריך שתהיה על כך קביעה ברורה, וכן - על מה מדברים.

בענין זה צריך לקבוע עקרונות, אישית, ועל כל פנים - לפרנסה שלי מספיק הדרג המעשי, האדמיניסטרטיבי. עם משה ששון אני יושב יום-יום. בסך הכל, בעניינים אחרים - נפגשתי פעם אחת בלבד: בא כנען והביא אתו עוד אחד וישבתי איתם.

אבל כאן חזר ששון ואמר גם אבן: המצב כזה: המנהיגים המוכרים הגדולים שלהם הם ירדנים. ולכן - א) קיימת עובדת היותם ירדנים; ב) מהם לא תשיג שום מהפכה.

אנחנו מתמרנים כאן את עצמנו ללא לסמטה צרה, אם אומרים לנו שנדבר רק איתם.

קח לדוגמא את עזה: ראש העיר, טמונה על-ידי המצרים, הוא אנטי-ישראלי מאין כמוהו. אבל בא אליך ערבי בעזה, ששיתף אתנו פעולה, ולאחר זמן עינו ושחטו את כל אלה ותלו אותם, על ששיתפו פעולה אתנו. אנשים אלה - יש להם השפעה בעזה, ואם בא אחד כזה ואומר שרוצה הוא להבר אתנו - הרי למחרת ראש העיר יתפטר. לכן, אם ראש-העיר מצרי הוא פרסונה גרסה ואין לו השפעה יחד מאשר לאחר, או לדוגמא - אוחו מנוול מרסאללה - יש תנועה הרוצה לזרוק אותו, כי הוא עבד נרצע של חוסיין. אני מסכים שנדבר עם אנשים בעלי השפעה, אבל עלולה לקום בגדה חנועה אופוזיציונית, וחלק מהם שהינם אנשי המלך והם יהיו אולי פלשהינאים. יתכן שהיום הם קיצוניים יותר מחוסיין, אבל העניינים אינם מגובשים שם כיום. צריך להיזהר ממצב שימנע מאתנו מדבר עם כוח בעל השפעה, שיהיה בעל נטייה להסדר אתנו, ולדבר רק עם אלה שהם נגדנו.

לכן, צריך להשאיר קשת רחבה של מגעים איתם. יש ביניהם לא מעטים, שכבר טרפו גשרים עם ירדן. ג'אברי אינו מעיז כבר לנסוע לירדן ויש אחרים בעזה, שהלכו אתנו.

אני מסכים שמי מאתנו שידבר - צריך להיות ברור ומסוכס - כי ועל מה מדברים.

אז למגעים איתם, יש להעשיר קשת מגעים, שתהיה רחבה, כדי לא לבלום אנשים שירצו להיות קשורים אתנו.

1942

...

...

...

...

...

...

...

רה"מ ל. אשכול:

לפי שעה זה מספיק. סיכמנו כאן שמקשרים סודי קצות-החזמים ונראה איך יתפתחו הדברים. אני הייתי רוצה מאד, שהם יהנו לג' נדה ויגידו על מה רוצים הם לשוחח אתנו.

השר פ. דוינ:

היתה לי פגישה אחת, שם שאלתי שתי שאלות: (1) אתם מוסמכים? ואז הם הלכו וחזרו וכתבו מכתב ואמרו שהיו בשכס וכו' וכולם מוצאים את ידיהם עליהם.

(2) ירושלים. אמרת: לנו זו הבירה ואנו רוב בה.

שאלתי אם יש להם מה להציע על יסוד זה. כי הוא אמר, שהם יודעים שזו בירתנו ומסכימים שזאת עיר שלמה. על יסוד זה אמרתי, שרוצים אנו לשמוע מה חלקם של הערבים בזה.

אם הוא בא ואומר שזו לא תהיה בירה שלהם, או עיר מחולקת - אין לי מה לדבר אתו. אמרתי שאם הוא יגיד, שזו עיר אחת, אבל שאהן לו להציע מה היא תהיה, נוסף לזה, בשביל הערבים - אז אשמע דבריו.

ד"ר י. הרצוג:

יותר הנועה והגודה כלכלית - אתה מסכים שייכרך הדבר? השאלה ביוזמה, אם איני מועה. אם הם יציעו, הרי מעדיף אני שהם יבקשו זאת.

רה"מ ל. אשכול:

אני מתכוון לשותפות של בתי-הרושת.

ד"ר י. הרצוג:

עדיין אינני רץ לזה.

רה"מ ל. אשכול:

זה יבוא לפני הכל לועדה מנכ"לים לבירור ודיון.

השר פ. דוינ:

אחר-כך, אם יבואו גופים ויציעו הצעות - נדון לבופן.

כא אלי בחור מסכימות כרכור ואמר: אני רוצה להקים בית-אריזה בשותפות עם פלוני-אלמוני ברצועה-עזה. לפני כן אמרו ערביי עזה, שהם רוצים להיכנס למסגרת מועצה פרי ההדר. אמרתי שנשמע את ההצעות.

רה"מ ל. אשכול:

טוב, נשמע.

השר פ. דוינ:

נראה על מה מדובר. בא יהודי ואומר שהוא רוצה

להקים מסעדה קטנה במית-לחם ובחברון. מבקרים שם

שלושים אלף איש, ואינם יכולים לאכול במקום, כאשר כולם מתהלכים רעבים.

יש לו הצעה להקים מסעדה משותפת עם ערבי מהמקום, כאשר הוא יפקח על

המסרות. אמרנו לו שנשקולה את הדבר. אינך יכול לטעון, שכאשר באים לבקר

במדת המספלה - לא יהיה מקום להיכנס ולאכול בו.

רה"מ ל. אשכול:

אתה יודע שפירוס הדבר - העשייה זעירה.

השר פ. דוינ:

זו העשייה זעירה מאד.

בנו האחים בנימיני, הרוצים לעבד עם ערבי מסובס שטחים

בבקעה-הירדן. אמרתי שתחילה רוצה אני להיות מובטח שהוצאת זו, בגוטפנק

ערבית, הולכת לכוויית, ואז אפשר להסכים לדבר בזה.

רה"מ ל. אשכול:

טוב, זה דבר אחת, אשר לרצועה, צריך לחשוב היטב אם עלינו

להקים מקומות העסקה ל-150 פליטים אלה, כי אז החמת

אה גורל הרצועה.

השר א. ששון:

אך יחד עם זאת - הרי נכניס לשם יהודים?

רה"מ ל. אשכול:

מיצד הכניס לשם יהודים?

אשר לבקעה הירדן, הרי קבענו שממני צדי המביש צריך

השטח להיות ריק, והומני שעל מצב זה צריך יהיה לשפר במסך זמן רב.

כמובן, שמצב זה ישתנה ברגע שנחליט להקים שם יסוביב.
 לעומת זאת, הישוב הערבי הצפוף בשכם, יתכן שמסמ ירצו ערבים לחזור לאותם
 מקומות, ועל זאת צריך היה אולי לחשוב.
השר מ. דיין: נבדוק כל ענין לגופו.
רה"ט ל. אשכול: חוזרים בלאו הכי לטביבת שכם ולא ניסטר שם מהערבים.
 אלא שעלינו להשאיר משהו גם בכיסנו.
 אם כן, מסכמים אנו שיש לחדש קשרים.

חתימה נפעלה

203-35

נכתו: רה"מ ל. אשכול, הגב' עדה סירני, אל"מ ש. גזית;

המזכיר: ע. יפה.

רשמה: שולמית יפה.

רה"מ ל. אשכול:

נעשתה עבודה, והיה זרם של יוצאים מהרצועה והכל

התנהל למישרין. לפתע פתאום החלו הצרות. אני ביקשתי

את עדה להרתם לעניין זה, לא כדבר קונבנציונלי, כי כאשר ערבי רוצה ללכת -

הוא הולך בלאו-הכי. אלא שהכוונה הייתה להריט דברים שהם בלתי-קונבנציונליים

- במידה ונתן הדבר לביצוע.

מגיעות אלי רשימות היוצאים, ומדי שבוע יצאו את

הרצועה אלף עד אלף ומאתיים איש. בשבועות האחרונים צומצם המספר.

עדה באה פעם או שתיים ואמרה לי, שדרושים לה דברים אלה ואחרים.

יהי עם זאת, הציעה באחת הפעמים לאשר לה תקציב של טון מיליון לירות לפחות,

או דבר דומה לזה. זאת לא יכולתי לתת לה, כי כסף כזה אינו נמצא ברשותי.

עדה אמרה לי, שעובדים בעניין הזה חמשה אנשים, והם

עוזרים במידה מסויימת בהוצאות הדרך לעוזבים. איני יודע מהיכן בא הכסף

הזה, אם מתקציב הבטחון או מועדת המנכל"ים.

אל"מ ש. גזית: בינתיים זה בא על חשבון תקציב השטחים המוחזקים,

מתוך הנחה שנקבל בחזרה העברה תקציבית לעניין זה, כי למעשה אין לנו תקציב

לנושא הזה.

רה"מ ל. אשכול:

אילו הייתי שר האוצר - לא הייתי מכסה זאת. אך זה

עסקכם, ולא זה העניין העומד לבירור עתה. איני מופיע

כאן עתה כחפקיד של שוטר.

עובדה היא, וקשה לדעת מה הנימוק, שהביא לירידה במספר

היוצאים. אין לדעת אם זה לזמן ארוך, ויביא להיסול היציאה, או שעלול

הדבר להשתנות. יחכן שהסיבה לכך היא יחסנו ההגון והעדין לתושבים, או אולי

קיימת סיבה אחרת. על כל פנים, איני יכול להציע שינהגו בהם אחרת מכפי

שנוהגים עתה.

יהיה לנו בעתיד תקציב נוסף, שיהיה הרבה יותר מצומצם

מהתקציב הראשון, וברגע זה אין לי אפילו פרוטה אחת נוספה, אך רוצה אני

לשאל שאלות ולבדוק את העניין.

עובדים עתה בנושא זה ברצועה חמשה אנשים.

עדה סירני: למעשה - עשרה.

רה"מ ל. אשכול: כבר עשרה?

עדה סירני: כן, יחכן אפילו ששנים-עשר. כי נדמה לי שבימים

האחרונים הוסיפו עובדים.

הכוונה שלנו להגיע תוך זמן קצר למספר של 18-20 איש,

אל"מ ש. גזית:

ברצועה בלבד.

1944

1945

1946

1947

1948

1949

1950

1951

1952

1953

1954

1955

רה"מ ל. אשכול:

א לדעתי הגדה אינה צריכה לענין אותנו מבחינה זו.
לא הייתי מוציא פרוטה אחת על הגדה, וכל אלה שינסו
שם - שיטבו במקומם. מי שירצה ללכת - שילך מרצונו החפשי.

אל"מ ש. גזית:

מדוע צריכים להגיע לעשרים עובדים ברצועה? -
אנו עובדים לפי עקרון של צוות שיהיה צמוד לכל
מחנה-פליטים שם. בכל מחנה ישנו צוות המורכב משלושה אנשים שלנו. הם
בודקים מי המועמדים ליציאה ומספלים בהם. פחות משלושה איש לכל מחנה -
לא ניתן להחזיק, כי רק צוות כזה יכול להרים את הפעולה.

רה"מ ל. אשכול:

האם המדובר ביהודים?

אל"מ ש. גזית:

כן.

רה"מ ל. אשכול:

האם יכולים הם להגיע לערבים ולדבר אתם על נושא זה?

אל"מ ש. גזית:

כן.

רה"מ ל. אשכול:

היתכן?

אל"מ ש. גזית:

עד עכשיו זה עבד טוב. עכשיו ישנו קושי, אבל זה
בגדר הקשיים האובייקטיביים. למעשה קיים עתה קושי אחד:
אי-הבטחון לגבי מה שיקרה להם אחרי שעוברים הם את הגשר. המצב בירדן מדאיג
אותם מאד.

בעיה מספר 1) הטיפול הפיסי בנהגים המובילים את

הערבים לעבר השני של הגשר וכן הטיפול במלווים שלהם: מרביצים להם
מכות ולוקחים מהם את המכוניות שלהם, ואומרים להם שיבואו כעבור שבוע לקבל
אותן בחזרה. ואחר כך - או שזוכים הם לקבל את המכוניות או שאין מחזירים
אותן כלל וכלל. טוענים נגדם, שהם מקבלים כסף כדי לוציא את הפליטים
מעזה, וזה אקט לא-חוקי.

2) שמעתי אתמול, שיצאה הקנה או חוק בירדן, לפיו אסור

להוביל פליטים ומי שעוסק בכך - עובר על החוק בירדן ואיני יודע בדיוק
מה דינו במקרה כזה.

זה באשר לעצם הטיפול הפיסי שזוכים הם לו.

הדבר המדאיג אותם יותר הוא - אי-הבטחון בירדן עצמה.

רה"מ ל. אשכול:

אם הדבר הראשון נכון - הרי זה מחסל את הענין כולו?

כי הרי לא ירצו להוביל פליטים במכוניותיהם?

אל"מ ש. גזית:

לגבי זה בידינו עצות שונות. קודם-כל, לעשות זאת עם

נהגים שהם הוטבי הגדה. עיקר הטיפול שתארחי למעלה נעשה בנהגים שבאו

מהרצועה. נהגים מהגדה עוברים ביתר המסירות ואינם נפגעים כל כך.

עתה מתכוונים אנו למצוא נהגים ירדניים, מהגדה, שיעשו

את העבודה הזאת. הם יעברו את הגשר, יקחו את הפליטים, ויחזרו אתם

שוב לירדן.

רה"מ ל. אשכול:

טוב, בסדר.

אל"מ ש. גזית:

יתכן שהדבר יימשך חודש נוסף, והמדובר בשמונה-עשר איש.

במידה ונוריד ממספרם - הרי ירד מספר המחנות בהם

עובדים אנו. אנחנו יצאנו מתוך הנחה, שפאשרים לנו כל המספר, ובסך הכך

אל"מ ש. גזית:

נגיע לעשרים איש. מהם - 18 במחנות ושניים תובדים כל הצד במטה, על תקן שלנו.

ומה בנוגע ליהודה ושומרון? רה"מ ל. אשכול:

בינתיים - כלום. אל"מ ש. גזית:

יש ריבוי אוכלוסין, ואינני מעונינת שתחרבה האוכלוסיה עדה סירני:

אלא שמספרה לפחות ישאר כפי שהוא.

בגדה ישנם 110 אלף פליטים. אל"מ ש. גזית:

במחנות ישנם ששים אלף בלבד. יחזק - ערבים הגרים שם. רה"מ ל. אשכול:

בגדה ישנם שש מאות אלף נפש.

יותר מזה, ישנם שש שבע מאות אלף בקירוב. אל"מ ש. גזית:

אם כך ישנם שש מאה אלף פרולטריום. גם אצלנו ישנם כאלה. רה"מ ל. אשכול:

ישנם עשירים וישנו הפרולטריון, ולפעמים יש גם מחסור

בעבודה, ואז מעסיקים אותם בעבודה ציבורית יזומה ועושים זאת פחות או יותר

בצורה נורמלית. כל מי שיהיה לו רע - יסע לו לכוויית.

הגירה מהארץ הרי היתה במשך כל הזמן גם בלעדינו.

אחר-כך דובר על סיוע בהסעים, בסכום של 15-20 לירות

לכל נפש, ופירוש הדבר סכום של 400,000 לירות.

ענין זה נגמר וחולך, אם לשפוט לפי הירידה במספרים. עדה סירני:

עלינו להניח ששלב זה נמצא כבר מאחורינו.

אם כך, הכסף לענין זה כבר אינו נחוץ לכם. רה"מ ל. אשכול:

בינתיים הוא עדיין נחוץ, אבל זה יקח עוד חודש או

שניים והדבר יתחיל מעצמו.

ואז מהכוונים אחם להעלות את המחיר ולתת לכל אחד רה"מ ל. אשכול:

המשים לירות, כאשר המדובר בששת אלפים משפחות?

בהחלט. אחרי הקשיים שעשו בהעברת אנשים את הגשר, התברר עדה סירני:

שבמיוחד הקשו על אנשים שעברו את הגשר עם מטלטליהם. אלה שנסעו בלי מטלטלים

- נהנו להם, בינתיים, לעבור בשקט. אחת הבעיות היא כיצד לשכנע את הפליטים,

שיצאו ללא מטלטליהם. ללא ספק הם יבקשו עבור זה פיצוי כספי מסויים.

אם כך, הרי נגיע ביהד למיליון ותשע מאות אלף לידם, רה"מ ל. אשכול:

סכום שיהיה או שלא יהיה ברשותנו. מאה אלף לירות דרושים

לך כדי לבדוק את המצב בארצות שונות, וחצי מיליון לירות - לפעולה כאן.

ביחד דרוש לך סכום של 2,5 מיליון לירות.

אחם טוענים שזה אמור לתקופה של ששה חדשים.

כן. מה שרוצים היינו - זה אישר מצדך לשלב ב'. עדה סירני:

במידה ויש דרישות וצריך לתת לאנשים בצורה זו או אחרת סכום של המשים

לירות לכל אחד, אם במזון או בצורה אחרת, - איך לאשר תקציב לכך. הכוונה

לצייד אותם במזון לתקופה הראשונה אחר המעבר לירדן, כדי שיהיה להם מה

לאכול, עד שיסתדרו.

במידה ואין להם מזון - המצב גרוע יותר. רה"מ ל. אשכול:

כאשר מדובר על מזון - הכוונה לקסח וסוכר ועוד. עדה סירני:

- רה"מ ל. אשכול: טוב, כפי שמביין אני המדובר כאן בסכום של חמשים לירות
לנפש. איני יודע ממי לבקש את הכסף הזה. אין לי
עם מי לדבר על כך.
- האם חמשים לירות אלה - - - זו סברה שלכם, או מאמינים
אחם שזה עלול באמת להזיז משהו?
אל"מ ש. גזית:
- אנו צריכים לנסות זאת בחודש הקרוב. גמרנו כמעט לגמרי
את השלב של היציאה הספונטנית מהרצועה.
רה"מ ל. אשכול:
- האם אינך חושב שנתינת הכסף שלנו להם - קלקלה כאן
את השורה?
לא.
- אל"מ ש. גזית:
- רה"מ ל. אשכול: האם אינך חושב שהם רוצים עכשיו יותר כסף?
אל"מ ש. גזית: החעריף של הובלה הפליטים למעשה ירד, כי היחה
החחרות בין הנהגים.
- רה"מ ל. אשכול: אמרתי שניתן תחילה להוריד את השמנת ואחר-כך נתחיל
לעודד אותם לצאת בכסף.
- האם יש לך מושג כמה פליטים ישנם עתה ברצועה?
אל"מ ש. גזית: בחוף תחנות ישנם כמאה וחצשים אלף איש. היתר - חמשים
אלף נוספים, באותו מצב של חמשים-ששים אלף אחרים, הנמצאים עתה בגדה.
- רה"מ ל. אשכול: הם למעשה פרולטריון העובד בפרדסים או בשליחות
וכו', ולמעשה הייתי מסכים שגם אלה ישבו במקום אחר.
אך הם שייכים עתה לעזה.
- אל"מ ש. גזית: כערך כך.
- רה"מ ל. אשכול: יתכן שלא לה לא כדאי בכלל לעזוב את עזה. יש להם עבודה
והם חיים שם איך שהוא.
- אל"מ ש. גזית: כן.
- רה"מ ל. אשכול: מה יהיה אם אגיד לכם שאין לי כסף?
עדה סירני: הזרם ילך עד אשר ברגע מסויים ייפסק לגמרי.
- אל"מ ש. גזית: מעזה יוצאים עתה כשלוש מאות וחמשים עד ארבע מאות איש
בשבוע.
- רה"מ ל. אשכול: שמענו בישיבה היום משהו על מספרי היוצאים.
עדה סירני: ביום העצמאות עברו פחות אנשים, ואחר - גדל שוב המספר.
עתה עומדים אנו על ממוצע של חמש מאות איש בשבוע.
- לפי דעתי, מרגיז את הירדנים באופן יוצא מן הכלל,
כאשר רואים הם שהגיעו כבר לשפל של 250 איש לשבוע שעברו אליהם, ומיד אחר-
כך - עלה שוב המספר. הם קיוו שהירידה הזמנית מבשרת להם הפסקת המעבר
ובזאת מסיימים הם את הפרשה. והנה - שוב חודש זרם היוצאים, ואליהם
התווספו אלה שחיכו שולץ, עד אחר המצעד, ואז החלו הירדנים לעשות את הצרות
לנהגים המעבירים את הפליטים.
- רה"מ ל. אשכול: כלומר, בכסף קשה לעזור כאן, כאשר מעבר לגבול עושים
להם את הצרות.
- עדה סירני: במידה ולא יצאו - הרי לא נוצא את הכסף הזה.

יש אה מי לשחד שם ומחפשים אנו אותם.

אל"ם ש. גזית:

חישבתי שיצאו כבר 1100 וחזרו מהם 760, כלומר: בסך הכל יצאו ארבע-מאות.

עדה סירני:

זה נכון ולא נכון. המספר קטן ב-463 וברצועה-עזה - יצאו 4774 איש. במזרח ירושלים יצאו 109 איש.

רה"ט ל. אשכול:

מה קורה בענין אמריקה הלאטינית ואוסטרליה? ישנם קשיים עצומים בכל הגלובוס, למשל: בלוב ישנו ערבי אחד, או יותר מאחד שיש להם קשרים וערבי זה מעוניין לפתוח משרד שם. דנים בזה עתה, אם להסכים או לא להסכים לדרך זו. ברור הדבר, שערבי יעשה זאת רק בעד כסף. במידה ואין לנו פרוטה לתמרון בשטח זה - קשה לעשות משהו.

עדה סירני:

ברצועה ישנם עשרות בחורים הרוצים להגר לאוסטרליה. כיצד להביאם לשם, כאשר האוסטרלים אינם רוצים בהם? יהודים מישראל שמתים הם לקבל שם, אבל כאשר מגיע העניין לערבים - אינם רוצים לשמוע על כך. מדוע אומרת את, אם כן, שצריך אדם לנסוע לאוסטרליה - האם בכדי לנסות לשבור את המחסום הסירוב הזה? אם לא ננסה שום דבר - ודאי שלא יצא מזה כלום.

רה"ט ל. אשכול:

בכל חודש יוצאים עתה מלוד כמאה עד מאה וחמשים איש, ומהגרים מעבר לים.

עדה סירני:

אל"ם ש. גזית:

החודש יצאו 109 איש אל מעבר לים, כולם מהגדה, מיהודה ושומרון. מעזה יצא איש אחד או שניים.

עדה סירני:

רה"ט ל. אשכול:

אני חושש שיודע להם על הכסף שנותנים אנו למהגרים, ואז נהיה אבודים.

עדה סירני:

אל"ם ש. גזית:

אתה - צודק, אבל מה אפשר לעשות? איננו רוצים לתת כסף במישרים, אלא דרך קבלנים.

אשר ישנו שבט, שמוכנים לתת לו פיצוי עבור אדמות

ורכוש שמשאיר הוא כאן - וחמורת זאת ידאג ראש-השבט להעביר את השבט בשלוחו אל מעבר לירדן - כדאי לעשות זאת. מדובר בחמשת אלפים עד ששת אלפים איש. ולדעתי - זה עסק טוב שבילנו.

עדה סירני:

סיפרתי לך על העניין הזה, והוא דורש עבור כל נפש מאתיים לירות.

רה"ט ל. אשכול:

אל"ם ש. גזית:

האם הם גרים במחנות? לאו דוקא. יש לו רכוש במחנה. הוא אחראי על כל

אנשי המשפחה הא-ינסטלציה במחנה וניקנה זאת ממנו.

רה"ט ל. אשכול:

עדה סירני:

מה קורה עם השיך עצמו? הוא דורש מאתיים לירות עבור כל נפש, ומדובר בחמשת אלפים

ע ששת אלפים נפשות, כלומר: מיליון לירות.

אל"ם ש. גזית:

רה"ט ל. אשכול:

זו מכסה של כמעט חודש ימים. נניה שמסכמים אהו על כך, - האם לא ילמד הדבר את האחרים

כיצד לדרוש מאתיים לירות לכל נפש?

עדה סירני:

מה שהייתי רוצה אני, וחושבת אני שזה מבטא את מחשבת האנשים העובדים במקום, זו אפשרות להגיע ל-50 לירות

לנפש, ויצאו אלה המוכנים לצאת. אשר לחמשים הלירות הללו; השאיר לנו את

1. Introduction This document is a report on the results of the study conducted in the field of... The purpose of this study was to investigate the effects of... The study was conducted over a period of six months...

2. Methodology The study was conducted using a combination of qualitative and quantitative methods. Data was collected through interviews, focus groups, and surveys. The sample consisted of 100 participants from various backgrounds...

3. Results The results of the study indicate that there is a significant correlation between... The data shows that... The findings suggest that... The results are consistent with previous research in this area...

4. Conclusion In conclusion, the study has provided valuable insights into... The findings have important implications for... Further research is needed to explore... The study was limited by... Despite these limitations, the study contributes to the understanding of...

5. References The following references were consulted during the research process: [List of references]

6. Appendix The following appendixes provide additional information related to the study: [List of appendixes]

7. Summary This report summarizes the key findings and conclusions of the study. It highlights the importance of... and provides recommendations for future research and practice.

עדה סירני:

הברירה להחליט כיצד ובאיזו צורה יינתן להם הדבר, אם על-ידי מזון או בכל צורה אחרת. יתכן שתינתן להם תמורה למטלטלין שלהם, ונמנע מהם סחיבתם אתם אל מעבר לגבול.

לא זה הדבר החשוב לי עתה. רה"ט ל. אשכול:

הייתי רוצה לראות כיצד ישפיע הדבר על הירדנים בגבול. עדה סירני:

איזה ערך יש למטלטלים אלה? - הרי בעוד חודש יורשו רה"ט ל. אשכול:

עבורם מאה או מאתיים לירות?

את חמשים טיליון הלירות סי לבסוף אותם מעבר לגבול - יש עדה סירני:

לנו?

כל אחד טוען כך, ואין לזה כל הגיון וטעם. כי כל דבר רה"ט ל. אשכול:

אין יותר מאשר מאה אחוז. אם לוקחים אחוז לזה ואחוז

לזה - לא נשאר כלום.

מוטב לי להוציא אותם, אבל לא לצרכי המינהל. עדה סירני:

עדה מתכוונת לכך שבעוד עשר שנים יביא הדבר לחסכון. אל"ט ש. גזית:

אם עשרה אחוזים מהם יצאו, אפשר יהיה לחסוך זאת אחר-כך עדה סירני:

בשטחים המוחזקים.

אני מסכים אתך. כמובן שאין זה חשבון נכון, כי מזון רה"ט ל. אשכול:

נותנת אונר"א, ואם ישנם פחות חושבים - היא תהן פחות

מזון. אשר ליתר הדברים - השאלה היא למה הולכים אנו כאן.

א) אנו משלמים משכורות לסוריים. יכול להיות שיהיו פחות אל"ט ש. גזית:

שני תלמידים בכל כיתה, ובמקום עשרים וארבעה יהיו

רק עשרים ושניים תלמידים, אך למורה נצטרך לשלם את משכורתו.

לאחר שיצאו במשך הזמן, יתכן שההוצאות תיקטנה. רה"ט ל. אשכול:

במשך שלושה חדשים יצאו את הרצועה חמשה-עשר אלף איש. עדה סירני:

אנו מעריכים שמתחילה יצאו מעזה קרוב לחמשים אלף איש. אל"ט ש. גזית:

זה עדיין אינו מביא לכך, שיכול אתה לצופף ולבטל רה"ט ל. אשכול:

אחד המחנות?

מזה יצאו 95% פליטים ולא תושבים. טוב שהם יוצאים, אבל אל"ט ש. גזית:

הם נמצאים באחריותה של אונר"א, ולא של ישראל.

אתה נותן את הכסף לתושבים בלבד? רה"ט ל. אשכול:

ודאי.

אל"ט ש. גזית:

במפקד מנינו 220 אלף פליטים. מאז יצאו עשרים אלף בלבד.

צריך לתת אלף לירות שוחד למישהו; ישנו צין העושה את עדה סירני:

כל הצרות בגשר ואומרים שהוא עושה זאת, כי לו עצמו יש

מכוניות והוא מעוניין לנצל אותן לעבודה זו. לכן, קורה שצריך לתת אלף לירות

שוחד והכסף אינו ברשותנו. כאשר לא נותנים זאת בזמן - הכל אינו דו ונשאר

קפוא. אי-אפשר לעשות פעולה בשטח זה בלי שיהיה סכום כסף ביד. עד עתה יצאו

חמשה-עשר אלף איש ללא חשלוס, כמעט, והוצאנו מינימום של כסף בעד פעולה זו.

אני בוכה על מינימום הכסף שניתן לאלה שהלכו כבר. אני רה"ט ל. אשכול:

חושש לגבי אותו מינימום של אנשים שילך תמורה כסף רב.

אך עלינו להחליט אם רוצים אנו שיצאו, הוך סכנה או יציא- עדה סירני:

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice to ensure transparency and accountability.

2. The second section outlines the procedures for handling discrepancies between the recorded amounts and the actual cash received. It states that any such variance should be investigated immediately and reported to the appropriate authority.

3. The third part of the document details the process of reconciling the accounts at the end of each month. It requires that the total amount recorded in the books must match the total amount shown in the bank statements.

4. The fourth section discusses the role of the auditor in verifying the accuracy of the financial records. It notes that the auditor should conduct a thorough review of all entries and supporting documents to identify any potential issues.

5. The fifth part of the document addresses the consequences of failing to maintain proper records. It states that such negligence can lead to legal penalties and damage to the organization's reputation.

6. The sixth section provides a summary of the key points discussed in the document. It reiterates the importance of honesty, integrity, and thoroughness in all financial reporting.

7. The final part of the document concludes with a statement of intent to continue to improve the financial reporting process and ensure the highest level of accuracy and reliability.

עדה סירני:

ודאות שהמחיר יעלה וילך, או שרוצים אנו להתזיק בהם אצלנו.

אל"מ ש. גזית: ברגע שניתן כרטיס טיסה לברזאיל ולא לעמאן, יהיו ממדי

ההגירה שונים לגמרי. זה ברור.

רה"מ ל. אשכול: ישנו מי שרוצה ללכס לברזאיל?

אל"מ ש. גזית: ודאי.

עדה סירני: בראזיל עושה קשיים גדולים עתה בקליטת הערבים שם.

בחודש פברואר יצאו משם פאתים איש ובאפריל - מאה בלבד,

וכל זאת - בגלל הקשיים שהערימה בראזיל עליהם.

בראזיל מעונינת בדרך כלל באנשים שיהגרו אליה.

אוסטרליה מעונינת בהושבים נוספים. יש בה שטחים עצומים שהינם ריקים עדיין.

כאשר שומעים הם על ערבים - מיד אומרים הם שאינם רוצים בהם.

בברזאיל עשו חכניות, גם בעזרה אנשים שלנו, ולא יצא הדבר

לפועל, כי לא היו מתיישבים. אני רוצה לנסות, אם אפשר, במידה ונכשלו התכניות

בגלל מחסור במתיישבים, להתחיל להכניס כמה עשרות משפחות לשם.

רה"מ ל. אשכול: היה אצלנו אש בשם גרא וייצמן, והוא דן בנושא זה אתנו

כאן.

עדה סירני: כתבתי לו, לאחר שביקר כאן.

רה"מ ל. אשכול: רענן ויץ נמצא אהו בקשרים בנושא זה.

עדה סירני: כתבתי לו וקבצתי תשובה ממנו. ישנם שם שטחים עצומים

המחכים למתיישבים. הבעיה היא מדינית. אני פוכנה להראות

לך את המכתב הדין בנושא זה.

רה"מ ל. אשכול: אם כך, שיעשה את המדיניות שתחאים לנו?

את השגרירים עדיין לא הכנסנו בשום מקום לענין הזה?

עדה סירני: יש פעולות שצריך לעשותם בכוונה החילה לא דרך שגיריים.

וזאת, למרות שהם צריכים לדעת על כך ולהביע זעתם, אך לא

לעסוק בדברים האלה.

רה"מ ל. אשכול: אני מחפש את השר ספיר. המצב - איום ואומלל בשטח הכספים.

אני מנסה להציע, שלפחות לפי שעה נקציב פיליון לירות

לענין הזה, או הייתי אומר אחרת: מאה אלף לירות לחודש.

עדה סירני: לא הייתי מעונינת בהסדר כזה. אם ישנם רבים הרוצים לצאת -

מדוע לעצור בעדם? אם אינם יוצאים - לא נוציא את הכסף

בלאו-הכי.

רה"מ ל. אשכול: כאשר בשבוע הרביעי האמרי לי שיצאו כבר בעד כל הכסף -

אחן ק' כסף נוסף, על חשבון החודש הבא. מסכימה?

עדה סירני: טוב.

רה"מ ל. אשכול: איני יכול להשיג את השר ספיר. על כל פנים - אטפל בזה

השבוע.

עדה סירני: אתה מוכרח לתת קצת יותר כסף לענין הזה. איני יכולה לחז

בשום ענין ומקום בלי הקציב פתאים. אני רוצה לשלוח שני

אנשים לאמריקה הדרומית. השגרירים אינם עוזרים בזה. אמריקה הלאטינית זו יבשת

1890 The first year of the new century...

1891 The second year...

1892 The third year...

1893 The fourth year...

1894 The fifth year...

1895 The sixth year...

1896 The seventh year...

1897 The eighth year...

1898 The ninth year...

1899 The tenth year...

עדה סירגני:

עצומה, המחייבת שליחת שני אנשים לשם.

רה"מ ל. אשכול: אני בעד זה. בסדר: שלחי אנשים לאמריקה הלאטינית ולאוסטרליה.

עדה סירגני:

אשר לאוסטרליה - שם אפשר לעשות דבר אחר: כל הרוצים לנסוע לשם - שישלחו לקונסוליה האוסטרלית כאן, ואל יתנו לפקידים שם מנוחה. הם ידברו בעד עצמם, כי שם לא ניתן לעבוד עם שוחד ודברים דומים. אין זו ארץ הדומה ליבשת אמריקה הלאטינית, אלא רק על-ידי לחץ מתמיד של בודדים, הרוצים להגר לשם, ניתן ללחוץ עליהם, וברגע מסויים הם עלולים להביע הסכמתם לק.

רה"מ ל. אשכול:

מדי פעם בפעם - באים אנשים משם והשר ספיר מכיר אשים שהם מחשובי הקהילה שם. בסך הכל ישנם שם

חמשים אלף יהודים.

עדה סירגני:

ראיתי אותם. שני אנשים לבראזיל רוצה אני לשלוח, אך אשר לאוסטרליה, עדיין איני רוצה לשלוח לשם איש. דרוש לי כסף, ובמידה ויהיה צורך להתחיל בפעולה - לא ניתן לעשות דבר בלי הכסף. (אפילו את הוצאות המכונת שלי - אין מסכימים כאן לכסות לי...). כך שמצב - החקציבי - הוא פחות מאפס...

רה"מ ל. אשכול:

מה יקרה אם אשר הוצאה של חמשים לירות לנפש, בינתיים? בסוף החודש נראה כמה מהם יוצאים ונדע היכן עומדים אנו. וכי מה יכול לקרות: או שהוצאנו קצת יותר כסף, או שהוצאנו קצת פחות כסף. איני עומד על חמשים הלירות הללו, אלא חושש אני שזו התחלה רעה.

רה"מ ל. אשכול:

אתה צודק, אבל מה אפשר לעשות?

עדה סירגני:

מה ההסבר לזרם הקטן ההולך עתה?

רה"מ ל. אשכול:

ההסבר הוא - עמאן. הם חוששים שאנו נלך לעמאן, ולא

אל"מ ש. גזית:

ברור להם עתידם שם. הם אומרים שעזה כבר עברה זאת, ועמאן

עלולה לעבור זאת גם היא.

הבטיח להם שלא נלך על עמאן?

רה"מ ל. אשכול:

הם גרים באהלים וגם האהלים חסרים להם לעתים קרובות.

עדה סירגני:

ישנו גם הפאתה שאנשיו מסתובבים שם בחובות, וזו אינה

אל"מ ש. גזית:

בדיוק ארץ הקולטת עליה עתה...

אנחנו מנסים לשחד אדם מסעודיה, שיהן להם ויזוה לשם.

עדה סירגני:

מנסים אנו את כל הדרכים, אך כל דבר שרוצה אתה לעשות

אתם - מחייב אותך להשקיע בזה כסף.

או שיחרגלו לפניך, או שתהיה זו התחלה של סחיטת-כסף לא

רה"מ ל. אשכול:

הפסק. מה חושב על כך משה דיין?

הוא חושש שנפסיד את הרכבת. ההנחה היא שהגשרים לצרכי

אל"מ ש. גזית:

יציאה מהארץ אינם פתוחים לזמן ארוך ומה שמפסידים אנו

עתה - יהיה אבוד לנו בעתיד. יתכן שברשותנו חודש או שניים להוצאתם בדרכים

קונבנציונליות, דרך הגשרים. העברתם מכאן במשך הזמן בדרכים בלתי-קונבנציו-

נליות, תגדול מאחזנו זמן ממושך מאד וכספיהם רבים מאד. אלף איש העוברים עתה

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

בחודש דרך הגשרים, נוכל להעביר דרך הים במשך עשרה חדשים, אם לא יותר. לכן, כדאי לנסות למצות את האפשרויות עתה עד הסוף. הוא אינו בעד תשלום ישיר לאנשים המהגרים, אלא בדרכים עקיפות.

רה"מ ל. אשכול: אני מבין של-15 איש אלה, העוסקים בענין הזה, משלם

המימשל את התקציב. תקציבו של הצבא גדול מאד, - שני

ביליון וחצי לירות. מזה, המסים מיליון לירות - למימשל.

עדה סירני: יש צורך, לפי המצב המשחנה במהירות, לפעול בהתאם

ובגמישות ומהירות רבה. אחרת מפסידים אנו את הרכבה.

לדעתי, ההצעה של השייך, שיש לו חמשה אלפים נפש כהם שולט הוא, יכולה להיות אבודה, אם לא נמהר להחליט להענות להצעתו.

רה"מ ל. אשכול: נשתדל להוציאם, חוץ כדי מתן עזרה במזון, בסכום כולל

של המסים לירות לנפש.

עדה סירני: ארבעים אלף משפחות פעם אלף לירות - זה ארבעים מיליון

לירות.

רה"מ ל. אשכול: על כל פנים, תחילו בזה. בכל זאת צריך אני לדבר על כך

עם שר האוצר. אדון אתו בזה מחר.

עדה סירני: האיש שלי יסע ותהיה לו ויזה, ויעבור אצמן עד אשר

יביא תוצאות. לכן, הבעיה אינה בזה אם המדובר במאה אלף

או מאתיים אלף לירות לחודש, אלא נראה כיצד פועל הענין בכלל.

אני מצטערת שבאה אני תמיד לדרוש כסף, אבל אני חושבת

שדרשתי מעט מאד, עד עתה.

רה"מ ל. אשכול: אולי צריך היה להתנפל עליהם בדרכם מכאן, ולשדוד

כספם, כפי שעשו ליהודים במקומות שונים בעולם מאז

ומתמיד...

הפגישה נסתיימה.

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מסי: 153-8
מיכל מסי: 7921 / 4
תאריך התעודה: 25.1.1968
שם מחבר התעודה: מ. גלמן
סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):
תיק מסי: 4
שם הנמען: מ. גלמן

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

204 36

ירושלים, ט"ז באייר תשכ"ח
14 במאי 1968

אל : מזכירה הממשלה

מאת: מנהל לשכת ראש הממשלה

אנא כללי גם את הדו"ח הרצ"ב בחיק השיחות עם
הערבים לקריאת חברי הממשלה, בהתאם לבקשת שר הבטחון,
כנספה לסקירתו בישיבת הממשלה האחרונה.

ב ב ר כ ה,

אביעד יפה

העתק: שר הבטחון

לוטה:

1955

1955

1955

2

1955

1955

Handwritten signature or initials.

Handwritten musical notation on a staff, including a treble clef and several notes.

Handwritten musical notation on a staff, including a treble clef and several notes.

Handwritten musical notation on a staff, including a treble clef and several notes.

מדינת ישראל

התאריך

9/5/68

חיק מס'

אל: 13.0

מאת: יא 15/א

הגדרה:

[Handwritten scribble]

1301 אישיות

אלא מהם איכותם חסר

היציאות מארצנו אל חסר

[Handwritten scribble]

סודי

מפקדת איזור
יהודה והשומרון
ה-41 - 49
5 במאי 68

אלוף הפקוד
מפקד האזור
לשכת שר הבטחון/אל"מ ש. גזית

הגדוק: הלכי רוח בקרב הצמרת הפוליטית בירושלים המזרחית ובשכם

1. התרחבות המיכתם של הצבא וכממשלות בארצות ערב בארצות השרון, עלולה להשפיע אף על עמדתם של מנהיגי השומרון וירושלים המזרחית כלפי פעולות הטרור.
2. נכונותם של מנהיגים אלה לנקוט בשיחות עם נציגי השלטונות עמדה ברורה וחד-משמעית נגד ארגוני הטרור ירדה, והם נוטים היום לסייג את עמדתם השלילית לטרור במשפטים כגון: חסרי כנעאן - איננו תומכים בטווח אולם אפשר להבין את מניעי ה"פדאיים"; אנור ח'טיב - "אף חתול, אם כולאים אותו בחדר סגור (דהיינו אין מותרים לערבים שום סיכוי להסדר מדיני) עלול להפוך לנמר"; חיסיר כנעאן - "אם יסתבר שאין כל סיכוי להסדר מדיני יגבר מספרם של המצטרפים לארגונים החבלנים, בחוסר גמישותכם אינכם מותירים לנו ברירה" וכיו"ב.
3. יש להבחין בין חוסר הנכונות של האוכלוסייה לשתף פעולה למעשה עם החבלנים, הנובע ממדיניות הנקטת על-ידי כוחות הבטחון כלפי משתפי הפעולה עם הטרור, לבין הנכונות להכיר בפעולות החבלנים כביטוי לגיטימי של מאבק ערבי. הכרוזים אשר הוצעו ביהודה ובשומרון ובירושלים לפני המצעד, רובם בהשראה שמאלית, מפא"י את מאבקם של החבלנים. ראויים לציון במיוחד כרוזים בכתב יד שהוצעו בבחי-הספר.
4. עלול להיווצר מצב שבו תביע האוכלוסייה תמיכתה בארגוני החבלה במישור הפוליטי-רגשי, אם כי תמנע מלשתף עמם פעולה במישור המעשי. כיום, מכל מקום, אין מנהיגי השומרון וירושלים ממזריים כפי שנהוג בעבר להביע מחאה בפני ממשלת ירדן על שחיא מרשה לארגוני החבלה לפעול משטחה ותומכת בהם. דבר זה נובע מההערכה כי מחאות אלה לא תועלנה במצב הקיים כיום בירדן, אך גם משינוי מסויים של יחס כלפי ארגוני הטרור (בהקשר זה מרבים לצטט את הצהרותיו של רוזי אל-ח'טיב בבירוח).

5. בקרב האזשים אשר קימו לאחרונה מנעים עם רזה"מ ושר הבטחון שוררת תחושת אכזבה. חוגי שכס-רמאללה-ירושלים (וליד שכס, חמדי כנעאן, היסיר כנעאן וכיו"ב) אשר פנו בשם הפלסטינאים, טוענים כי פניתם היתה כנה ורצינית ונתמכה על-ידי אזשים מרכזיים במלה הפלסטינאית, אולם הם לא זכו להצעה רצינית מצד ישראל. היסיר כנעאן אמר כי אינו רואה אפשרות, מצד האזשים איתם הוא עומד בקשר, להמשיך במנעים, עד אשר לא תגלה ישראל נכונות רצינית להתיחס להצעתם. הוא אף טען שהמדי כנעאן מצטער על שהסכימו לפנות לשלטונות בענין ההסדר הפוליטי, מאחר שהסתבר שישראל אינה מוכנה להציע להם מאומה.
6. אנור ה"פ"ב ואיש סודו ה"ליל חמורי ספרו (כל אחד בנפרד) לאחר פגישתו של הראשון עם ראש-הממשלה, כי הם מהכים לתשובה מראש הממשלה בענין מ"מ חשאי עם נציג ירדני (וצפי תל), תוך 24 עד 48 שעות. העזיר תשובה מצד רזה"מ מתפרשת על ידם כחוסר רצון מצד ישראל להגיע להסדר.
7. חוסר הסיכוי להסדר מדיני קרוב עם ארצות ערב, ותחושת האכזבה מן המנעים שנערכו עם אזשים ישראלים בכירים, עלולים לדחוף את המנהיגים לנסות מחדש ולארגן פעולות של התנגדות אזרחית. (א נצנים לכך בלשו בנסיון לארגן פעולות מחאה נגד מצעד זה"ל). אזירה כזו עלולה לחזק מחדש את ידם של הקיצונים כ-כמאל דג'אני (ירושלים), צאלח ענבתאוי (שכס), או עבד אל-ג'ואד צאלח ונזים זרו בראמאללה, ליצור רקע נוח לתמיכה פוליטית-רגשית בארגוני החבלה.

דוד פרחי, רס"ן
ק/מטה לתפקידים מיוחדים.

ירושלים, כ"ה ניסן תשכ"ח
23 באפריל 1968

סודי ביותר

א י ש י
לנמען בלבד

א ל : שר החוץ
המנכ"ל

פתח : משה שרון

הנדון : תפנית מלישת עד הבטחון עם המדי כנעאן ועזיו שחארה
(לשכת שר הבטחון 14.4.1968)

התגייסה נערכה לפי בקשת המדי כנעאן אשר הביא עמו את שחארה שהיה הרובר.

שש שאלות

משעלה הנושא המדיני הפלשתינאי פחה שהב"ט בציינו שאין הנושא בסמכותו אלא בסמכות רות"מ. השד יכול לרבר באופן בלמי רשמי ולהציג שאלות דרכם יוכלו לעמוד על השקפתו.

1. האם אחס הפלשתינאים (עם או בלי ירדן) מוכנים לעשות שלום נפרד עם ישראל ללא תלות במצרים או בסוריה ?
2. האם אחס (עם חוסיין או בלעדיו) מוכנים לעשות חוזה שלום של ממש ?
3. האם אחס מוכנים לפתור בעיה הפליסטים במסגרת ההסדר. הכעיה מפתר ע"י שחוף פעולה של ירדן הגדמ"ע וישראל ובחמיכת האו"ם (ארה"ב). במיט הפחרון אינו יכול התזרת (פרט למספרים סמליים). איננו רוצים להתפשט אולם זקוקים אנו לכל שעל אדמה ע"מ להגדיל מספר היהודים בישראל.
4. הסדר בינינו יתכן רק בחמיכת ארה"ב (אם כירדן מהיה ממסלה פרו רוסיה לא יהיה שלום משום שרוסיה אינה רוצה בכך) ?
5. ירושלים : שום ממסלה ישראלית לא חסכים לשנוי מעמד ירושלים. אולם ניהן למצוא פתרון לכעיה המקומות הקדושים ומוסדות הדת. יכול להיות מעין ריבונות ולכלול הנפת דגל מוסלמי מעל למסגד. אפשר לפתור בעיה הגישה החפשית וכמעט ריבונית לגבי המקומות הקדושים. ההסדר תלוי עם מי יהיה עם ירדן או עם מדינת פלשתינאיה. בסכום : (א) ירושלים לא מחולק. (ב) גישה חפשית תקויים לכל בני הדמות. (ג) כל דת משלום במקומות הקדושים לה.
6. גבולות ובטחון : לא תתכן חזרה לפצב בו יוכלו תומחים לפתוח באש על מרכזים בישראל או לנתק הצפון מהדרום. אין מחלטה בממשלה לבבי הנושא. יהיו שנויים רציניים, לאו דוקא חד צדדיים, בגבולות בחשוואה לקו שח"ג.

שאלו על עזה והשר אמר : נוח יותר להתחיל לשוחח מבלי לגעח בעזה פרט לבעים הפליטים שם. עזה איננה חלק ממצרים או ירדן. החשובה לשאלה מוחנית עם מי מנהלים מו"מ עם ירדן, עם המלשמינאים או על פדרציה (ואז המתרון קל יותר). שאלו על פיצויים ושהב"ט ענה שהפליטים יקבלו פיצויים על רכושם.

במהלך השיחה אמר שהב"ט :

"אני חושך בפדרציה. הצהרתי על כך פומבית לפני כמה שנים ואף דברתי על כך בזמנו עם המלך עכדאללה, אולם חיוס קשייו של חוסיין גדולים".

- לו נפגשתי עם חוסיין והוא היה שואלני לטיכויי השלום, הייתי עונה שהדבר מוחנה בהשובותיו לשאלות הבאות :

(1) האם אהה פוכן לשלום של אמה עם או בלי ארצות ערב האחרות ?

(2) האם אהה פוכן להסכים לשינויים רציניים במצב שלפני ה-5/6 (ירושלים ובולוח וכו') ?

(3) האם אהה מקבל שלא יהיו בינינו שום כוחות בי"ל. ההסדר יהיה בינינו לביניכם - כפדרציה, כארצות גפרדות, כמדינה פלשמינאית או כפדרציה בין ישראל הפלשמינאים וירדן.

- "אני מהסחוננים בממשלה. איני רוצה שחושבי שכם יהיו ישראלים ואני רוצה שישראל תהיה מדינה עם רוב יהודי. לעם היהודי יש קשר רגשי לגדה המערבית ואם יהיה שלום נוכל ללכת ולהתפלל בחברון וכיו"ב. אין לנו קשר רגשי לעמאן, לטיני ולדמשק.

- "הייתי רוצה בשכן משגשג. באשר לביטח ליס החיכוך : פהיה חנועה הפשית בשני הכוונים. אני אוכל להגיע ליריתו ולהברוך ואמה למל אביב (אם כי מל אביב אינה חשובה לך כפי שהברוך חשובה לי)".

במהלך השיחה אמר שהאדה :

- רוצים בשלום אמה. אם יש בסיס למו"מ נבוא עם משלחה מייצגת. אם נגיע להסכם מקווים שהוא יזכה לברכמ הפלשמינאים בחו"ל וחלק ממדינות ערב. הסכסוך נובע מכך שמדינות ערב רוצות "להחזיר זכויות הפלשמינאים" ומכך שחן חוששות מהתמשות ישראל. פתרון הסכסוך כאן יהסל שני מניעים אלה ויביא לשלום כולל.

- אינני רוצה אמטרום למדינה פלשמינאית ללא ירושלים. אני מעדיף למינה ישראלית ולהמשיך להיות קסור לירושלים.

- אם נאשר ימנגד להסכם שנגיע אליו נאמר לו : הנכיה בעיתנו, פחרנות, איננו רוצים שתמשיך להתעדג.

החשוב :

בסכום השיחה ביקש השר השובות לשאלותיו וכן ביקש לדעם בשם מי הם פוטמכים לנהל מו"מ. מאוחר יותר, ואחרי הפיעצות עם הבריתם, שיגרו לשר השובותיהם כדלקמן :

1. המלשחינאים מוכנים לשלום נפרד.
 2. מוכנים לעשות חוזה שלום של טמס ולפתור סופית הבעיה. נגד פחדונם חלקיים.
 3. מוכנים לפחור בעיה הפליטים.
 4. מוכנים ומעוניינים בחסיכת אר"ב בהסדר.
 5. ירושלים : אינם רוצים בחלוקת העיר מחדש. רוצים שמחיה ריבונות משוחפת. העיר תהיה פתוחה.
 6. מבקשים לדעת יותר פרטים על :
 - (א) עזה
 - (ב) בגישה לים
 - (ג) הסינויים הפריסוריאליים חדו צרדיים
- שר הבמחוק העכיר לרוח"מ המל המסול בנושא.

בברכה,

א.נ.

מ. זשון

192-4

מסדר ראש הממשלה

ירושלים, כ"ז בטבת תשכ"ח
28 בינואר 1968

ס ו ד י

א ל : ראש הממשלה

מאח : משה ששון

אדוני ראש הממשלה,

במהלך עבודתי נפגשתי עד עתה עם למעלה מששים אישים שונים ביהודה, בשומרון ובירושלים. עם הלק מהם חזרתי ושוחחתי מספר פעמים.

בדו"ח הרצוף הנני מסכם את רשמי שהמציאתם הנה : בכל מקום הנך מרגיש בברור שהליך האכזבה מהעולם הערבי והיאוש מיכולתו לשחררם מהכבוש גובר והולך. הכל תולים תקווה ומתפללים להצלחת שליחותו של יארינג שעצם פעילותו מרפה כל יוזמה מקומית, מרגש שחושבים ברצינות רבה יותר על כך שלא ירחק היום ויהיה עליהם ליסול יוזמה מדינית כל שהיא למען הסדר. אפילו מי ששלל לחלוטין, לפני כחודש, כל יוזמה מקומית מתחיל לחשוב בכוון זה. הרגשתם הכללית היא שהם הופכים בהדרגה לחסידי הסדר בעוד שלדעתם, הן ישראל והן העולם הערבי מקשיחים עמדתם יותר ויותר. הערכתם היא שחוסייך ממשיך, מצד אחד, לפעול נגד יוזמה פלשתינאית מקומית בעוד שמצד שני כושר החמרון שלו ויכולתו להגיע להסדר נפרד עם ישראל הנם עתה מוגבלים יותר משהיו בתחילה, וזאת הן משום שאין הוא נחמך בכך ע"י נאצר, הן משום שישראל איננה באה לקראתו די הצורך והן משום שאין הפלשתינאים - לא בגדה המזרחית ולא בגדה המערבית - מאמינים לו ותומכים בו. דעה מרביתם היא שנאצר הופך לריאליסט ומחפש בכנות דרך להסדר מדיני של הבעיה. כולם משוכנעים שפליחת שש הימים הביאה לחמורה יסודית בגישת העולם הערבי כלפי ישראל : הויכוח, הם אומרים, שוב איננו על עצם קיומה של ישראל אלא על החנאים בהם יסכים העולם הערבי לקבלה באיזור ובהקשר זה השאלות המרכזיות הן שאלת הגבולות, הפליטים וירושלים. בסעיף האחרון של הדו"ח הרצוף הנני מנסה לתאר כיצד ישראל, עמה ומנהיגיה מצטיירים בעיניהם. חביעת כולם היא שישראל תסול היוזמה, תקבע רצונה, תאמר להם בברור עיקרי החלטתה, תנסה לשכנעם בצדקת הפתרון המוצע על ידה וחגיגתם לעזרת הפתרון במדה ואמנם ישוכנעו בכך שיש בו משום פתרון יסודי וסופי, צודק ומכובד.

בברכה,

M. Shanon
מ. ששון

משרד ראש הממשלה

ירושלים, כ"ז בשבט תשכ"ח
28 בינואר 1968

ס ד י

אל : ראש הממשלה

מאת : משה ששון

הנדון : השקפותיהם והערכותיהם המדיניות של מנהיגים
ונכבדים ערביים בגדה המערבית ובירושלים
(דו"ח לחקופה : 25.1.68 - 14.12.67)

המגעים בחודש האחרון החקיימו כאשר ברקע המדיני היו :
חחילת מסעו של יארינג באיזור, הכוננות לוועידת הפסגה,
הצטייה התחושה לתוצאות שיחות רוח"מ ישראל עם נשיא
ארה"ב, דחית ועידת הפסגה, מסעותיו החדשים של חוסיין
והחלופים בהנהגת ארש"ף וכן נסיון הטרור הראשון בגדה
כאשר ירו פגז בזוקה על ביתו של אחד מחומכי הקמח מדינה
פלשתינאית. באותה תקופה חלו עיד אל פיסר וחגי ראש
השנה והמולד הנוצריים חוץ הנהגת מדיניות של כיקורי
אלפים רבים בגדה המזרחית.

1. החליף האכזבה מהעולם הערבי גובר

השינוי המרשים ביותר שחל במרוצת החודש האחרון, בהרגשתם המדינית של מרכיבי
מנהיגי הגדה ואצל חלק מנכבדי ירושלים הוא התגברותה והעמקתה של הרגשות הסיכלון
והאכזבה מטרת יכולתו ורצונו של העולם הערבי בכלל ונאצר וחוסיין בפרט לחלצם
מהכבוש. לגבי חוסיין רבו, בצורה ניכרת, הספקות בדבר כוונותיו או יכולתו
להגיע, בחנאים הנוכחיים, בנפרד, להסכם עם ישראל. האכזבה גברה במיוחד עם
הודע דבר הדחיה של ועידת הפסגה ברבאט : "החחלנו להבין שאנו רודפים אחר האופק"
(נדים זרו, ראש עיריית דמאללה); "אנו משולים לפתלך כמדבר הרודף אחר חזיון
שוא. ככל שאנו רצים אחריו איננו מתקרבים אליו. איננו יכולים להשחרר ממצב זה
שהנו אסון אך הנו גם עובדא" (אנוור אל חסיב).

2. חולים תקווה ביארינג

עתה, הדבר היחיד שהכל חולים תקווה בו הנו שליחותו של יארינג. מבחינת ערביי
הגדה, משתקת שליחות זו כמעט כל רצון ליוזמה עצמית, דבר שכלעצמו נוה למרביהם
הן משום שאין הם בשלים עדיין לפעולה עצמית והן עקב חלוקי הדעות והתחרות
האישית האוכלת בהם. כמעט במחינה משדלים הם אוחנו להסכים לנצל את שרוחיו הטובים
של יארינג ומיעצים שלא נעמוד על גנוני המגע הפומבי הישיר שלדעת כולם אינו
אפשרי בשלב זה, כיחוד על יסוד הקריאה הסתמית של ישראל לשלום.

משרד ראש הממשלה

3. תחילת שינוי לגבי יוזמה מצדם בעתיד

אנשים שאך לפני חודש התנגדו ליוזמה מקומית מתחילים לשנות בכרוך את עמדתם ; "מארווח ערב לא הצמח כל טובה. על חושבי הגדה ליסול יוזמה בעצמם" (הנהגה בית לחם). "הקשר עם הגדה המזרחית חשוב לנו אך חשוב לנו יותר פתרון כל שהוא. אנו מתקרבים לזמן בו לא יהיה מנוס מיוזמה מקומית" (רשאר אל חטיב, חבר הפרלמנט הירדני ~~ממשל~~ ונאמן בית חוסיין). "כאשר נחיש סופית מאפשרות הסדר בין ישראל למדינות ערב - נצא אנו לפעולה מדינית במגמה להגיע להסדר. כן אי אפשר להמשיך ללא סוף" (נדים אל זרו). העובדא שעד עתה לא נחפס האיש שהטיל פגז בזוקה על ביתו של פארוקי האג' - מרחיעה פלשתינאים מיוזמה עצמית ומהעזה.

4. שוללי היוזמה המקומית

אנשי בע"ח ולאומנים קיצוניים שוללים כל יוזמה מקומית אפילו יצטרכו לחכות שנים ; "כתוצאה ממלחמה 48 נוצרה בעיה פלשתינאית. כתוצאה ממלחמה 67 הפכה הבעיה להיות נוגעת ישירות גם לאוהן מדינות מהן כבשתם שטחים - לא נוכל לפעול לבד ולהפקיר העולם הערבי" (פלאח אל מאדי - לאומי נוקשה). "הם לא השאירו דבר מבעיה פלשתינאית למה לנו לשחררם מאחריות. שימשיכו הם לספל בבעיה". (יג' דחה שדחה ידועהיים). "כאזרחים ירדניים אין לנו זכות ליסול שום יוזמה", (עבד אל רחיס אל שריף. שר לשעבר. י"ס). "הבעיה הנה פתרון הסכסוך בין התנועה הערבית הלאומית לבין התנועה הציונית. זו שאלה אידאולוגית הנוגעת לכל העולם הערבי" (אבו-כייזר, בע"חי. י"ס).

5. בלבול וטהייה וטהליכים הפוכים

בר"כ נמצאים מרכיחם במצב של טהייה ובלבול ומהלכים בהרגשה שהתהליך העובר על העולם הערבי ועל ישראל כאחד הנו הפוך מזה העובר עליהם עצמם : ניכר שבהדרגה הופכים הם יותר ויותר לחסידי הסדר של שלום ופתרון יסודי לכל הבעיות חוץ אמונה מיסמית שהוא בוא יבוא "באשר המצב הנוכחי הנו בלתי סבעי ובתור שכזה הוא לא יוכל להמשיך עוד זמן רב". לעצמת זאת שהרגשתם היא שישראל מקשיחה מילום ליום בעוד שמדינות ערב נוכחות יותר ויותר שההסדר המדיני הנו יותר מסובך מכפי שחשבו לפני כן.

6. הערכתם לגבי מדיניות חוסיין וסכוייו להסדר נפרד

חוסיין מטשיך אמנם להזרים לגדה (אם באמצעות הצהרות שריו, או ע"י סידורי עמאן ואם בחעמולת לחש מפה לפה) שמועות רבות וחכופות בדבר הסדר קרוב מאד. (שר הדתות הירדני, אל-סאיה, במכתב לידידות בגדה : "אנו חוזרים חוץ חדשיים. אל יאוש התזיקו מעמד". רוח"ם חלהוני לקוסוב : הענינים מסתדרים. ההסדר קרוב"). עושי דבר חוסיין מרמזים אפילו על הסדר ישיר בנפרד. חלק ממנהיגי הגדה משוכנע שיש לנו מעט סודי עם חוסיין (אנוור אל חטיב), אם כי לאחרונה שמה עמאן הדגש (בחעמולת הלחש שלה) על "הצלחותיו של יארינג" העומדות כביכול על סף הפתרון מטש. תובעי ההסדר הפלשתינאי (שחאדה, שייך בעכרי) סוענים שכל זה נובע מכך שפאן שמגמה עמאן היא לקטוף כל יוזמה רצינית מקומית לפתרון פלשתינאי נפרד.

אף אישים אחראיים, מתומכי חוסיין, הנהצאים במגע הדוק עם עמאן מהרשמים שמצבו של חוסיין מסובך ומסתכן יותר ויותר. הבטחון שאפיין אותם כי חוסיין יעשה בנפרד הסכם עם ישראל נהערער מאד במרוצת החודש האחרון : אומר, למשל, אנוור אל חסיב : "יכולתו של חוסיין להגיע להסדר עם ישראל מוחנית בשלשה - בנאצר, בישראל ובפלשתינאים. מוזר עד כמה מעמדו של נאצר איתן בדעת הקהל בגדה המערבית על אף האסונות שהביא עליהם. ללא הסכמת נאצר לא יוכל חוסיין להגיע להסדר. אולם אותם גורמים עצמם שיחוקטמו נגדו אם יפעל בנפרד, יתמכו בחוסיין אם רק יודע להם שנאצר מהייב ההסדר... הרוטט הוא שנאצר הומך, אמנם כלליה, בחוסיין אך כלל לא ברור עד היכן מגיעה חמיכה זו ואין כל בטחון שיש מצדו אור ירוק להסכם ישראלי ירדני נפרד. אילו יכול היה חוסיין לאמר לנאצר שכתוצאה מהסדר עם ירדן חסוג ישראל מסיני היה בכך חזוק רב למאמצי חוסיין ולרצונו הכנה להגיע להסדר. ישראל, לעומת זאת, מכבידה מאד עם חוסיין בכך שאין היא מודיעה לו מה היא חכנית השלום שלה ומתעקשת לגלות קלפיה אך ורק בשעה המו"ם עצמו. במצב זה אין עורפו של חוסיין מובטח לא מצד נאצר ולא מצד ישראל ואין הוא יודע כלל מה מצפה לו חמורה ההחלטה הגורלית להכנס למו"ם. באשר לפלשתינאים - אין הם מאמינים לחוסיין ואינם מוכנים עדיין לחמוך בו ולתח לו יד הפשיה."

אמר לי פלשתינאי בעל מעמד שבא מעמאן לביקור בגדה : "רצון החושבים בשלום איננו אבטולוסי. חמיכה פלשתינאית בחוסיין מוחנית בשני דברים : בחוכן ההסדר שאליה יגיע עם ישראל ובערובות שיחן לנו לגבי מעמדנו כפלשתינאים בממלכתו. אם ההסדר המוצע על ידי ישראל הנו הגיוני, מכובד וצודק - נחמוך בחוסיין אך אם הוא יקבל מכם, תחת לחץ התנאים, נזיד ערשים, נחקוטם נגדו. מאחר שאיננו יודעים מה הצעותיכם לשלום כיצד אוכל לדעה אם נחמוך בחוסיין או נלחם בו ? יתר על כן היות וחוסיין יודע זאת הרי שהוא לא יפחה במו"ם פומבי לשלום אם לא ידע לפני כן מה ההצעה הישראלית בקווים כלליים."

וודיע דעמס, חבר הסנט הירדני מכית ג'אללה : "מנהיגי ירדן היום, הסובבים את המלך, מוליכים אותו שולל ואינם רוצים הסדר. הם מרוויחים מהמצב הקיים. גבולכם הבעיתי הוא קנייכם לבין ירדן. ביניכם לבין מצרים חוץ המדבר. חוסיין שימש לכם במשך כל השנים עד למלחמה "שומר גבול" הוא בן קרוחכם הטבעי, עליכם להקל עליו ולבוא לקראתו."

זכי ברכאת (רמאללה) : "מי שלחם בעבר בחוסיין חומך בו היום. נחבלבלו היוצרות. מחשבה מתנגדיו (בע"ת ופרו-נאצרים) הנה : ראשית נפעל יחד עם חוסיין לגרוש ישראל ואח"כ נעשה חשבוננו עמו."

חסן עכד אל פחאח דרוויש, מבית ג'אללה, חבר פרלמנט לשעבר והמוסלמי החשוב באיזור : "יש לאמר למלך ברורות שעליו לעשות שלום עם ישראל אפילו יהיה עליו לצעוד לבדו. הוא יודע להלחם בנאצר כאשר נאצר היה כרום מעמדו בעולם הערבי לא כל שכן שהוא יוכל לנאצר המובס והמוכה. לא יקרה למלך דבר כל עוד הכדוויים של הלגיון עומדים מאחוריו. יש רק לדאוג לסלק העיראקים וכן לארגן לו חמיכה פלשתינאית להסדר עם ישראל."

7. דעתם והערכתם על נאצר

ניכר שאנשי הגדה ומנהיגיה חשים מקרוב מאד המרחש בירדן בעוד שהערכותיהם לגבי נאצר מבוססות על ניחושים. הם אומרים זאת בגלוי אם כי ממהרים להביע דעתם ואומרים הערכתם לגבי נאצר : "הוא איננו מאושר מחלוחו הגוברת בסובייטים. אם לאחר תבוסת כזו קובע נשיא מדינה, שהיה ידוע כקיצוני, שיש למצות כל האפשרויות המדיניות לפתרון, יש לראות בכך מתינות ונכונות כנה להגיע להסדר מכובד והגיוני." (כך - מרכיב ההנהגה).

אנוור אל חטיב שהיה שגריר במצרים והמכיר נאצר אישי: "מצרים מנסה להסחגר את אס בתוך עצמה. החלוקות על הקמת אימפריה נמוגו. הנסיון המר הפך את נאצר לריאליסט. הצב מחכנט בתוך שריונו. הוא מחפש פתרון פוליטי הוך דאגה למצרים והצלח כבוד העולם הערבי ככל האפשר".

אנוור נוסייבה ואישים שונים: "ההנדל בין נאצר לחוסיין הוא בכך שנאצר מעדיף פתרון פלשתינאי בעוד שחוסיין עומד על פתרון ירדני. הפתרון צריך לכלול שני האלמנטים גם יחד. הפלשתינאים ימצאו שמה משוחפת עם נאצר דווקא. הוא מעוניין שאנו נקל עליו. הוא לא יוכל להסכים להמשך הכבוש לעד".

השקפתם על מקומה של ישראל באיזור

8.

על החמורה שחלה בהשקפתם לגבי מקומה של ישראל באיזור יעידו הדוגמאות הבאות: שיין יוסף אל חקרוני: "התוצאה החשובה ביותר של המלחמה האחרונה הנה בכך שהעולם הערבי מקבל היום את עצם קיום ישראל כמדינה עצמאית שיש להשלים עמה. הויכוח היום שוב איננו עקרוני אלא הוא על הגבולות. זהו שינוי עצום בעולם הערבי שהחריש תוך תקופה קצרה את הפלחמה וכחוצאה מכנה. כאן נצחונה האסתי והעיקרי של ישראל. יש ויכוח לגבי החנאים בהם מחקבל ישראל באיזור. על ישראל להיות נדיבה לב. החשוב הוא ההבחנה בעיקר ונכונות לגשת גישה ליבראלית לשאלות היסוד - גבולות, פליטים וירושלים".

תייסיר כנעאן, שופט בי"ד עליון ולאומני: "עד למלחמה האמנו באפשרות השמדה ישראל. אחרי מלחמת 56 החחילו ההכנות. עתה מקבלים הכל עובדה קיומה של ישראל וכן רואים אפשרות ממשיה לחיות עמה חיי שכנות טובים תוך שחוף פעולה. הבעיה היום בעיה גבולות".

אנוור אל חטיב: "מבחינתכם השיגה המלחמה הישג עצום. עמד מכירים הערבים בקיום מדינת ישראל כמדינה וכאפשרות המגע הטבעי עמה. זו הזדמנות היסטורית להסדר שאין להפסידה".

אבו ^{ג'יזר} ~~זלמך~~ (בע"חי): "פתרתם בעיה קיומכם, כי העולם הערבי מכיר בכך שאין להסמידכם ושוב אין זו יכולה להיות מטרתו. הבעיה היא כיום קיום העם הפלשתינאי כחלק מהעולם הערבי הוך פתרון צודק הן לבעיותו הלאומית והן לבעיות הפרט".

כיצד רואים הם את ישראל

9.

הם מרבים להפגש עם ישראל, מחוגים שונים, הם מאזינים לכל גאוס ובמה צבורית וקוראים ומנתחים כל מלה המתפרסמת בעחונות והמשודרת ברדיו. הנה עיקר התמונה המצטיירה אצל מרביחם מישראל: מרביחם משוכנעים שהעם הישראלי רוצה בשלום אמה. כן משוכנעים הם שניתן בהחלט לרקום יחסי שכנות טובה הדוקים ביותר בין העמים.

הם פוענים לעופה זאת שקולם של מנהיגים ישראליים חובעי הספוח ומצדדי המדיניות של עובדות מוגטרות - עולה. יש נטיה חזקה מאד - אף אצל מתונים - לראות בישראל גורם הרוצה בהתפשטות (ספוח ולא הקוני קווי שה"ג). ישנה רגישות רבה וכללית לגבי הצעדים השונים בירושלים ("שום ערבי לא יוותר על ירושלים", המקעת אדמות, מטה המטרה וכו'). הם מגדירים כנוקשות שאינה במקומה את עמידתה של ישראל על עקרון המו"ם הישיר והפומבי כדרך יחידה.

משרד ראש הממשלה

- 5 -

לדעתם - המנצח "צריך לחת את הסוף" והוא המצווה ביוזמה. השקפה זו הנה כמעט כללית. בכל פגישה מוצגת לפני השאלה (למשל: נוסייבה) : הגידו מה אתם רוצים? המנוצח איננו יכול להתוות הכנייה. מה הפתרון הנראה לכם? האם מעדיפים אתם הסדר עם ירדן או הסדר עם בני הגדה. ממדיניותכם הנוכחית אנו מסיקים שענייכם לפתרון עם ירדן (המסחר, הגבולות הפתוחים לביקורים, העלמת עין ממקבלי המשכורות מירדן). בוודאי יש לכם פתרון סופי משלכם שהרי מטרתכם הרחוקה חייבת להכתיב מדיניותכם היום יומית בשטח. כפי שאתם מדברים אל נאצר וחוסיין דברו בהצהרותיכם גם אלינו. נצלו אותנו לצרכי הקרבות וקידום הפתרון. שכנעו אותנו בפתרון הנראה לכם ונהפך לגורם חשוב. חשוב לקיים שיחות, ברורים ודיונים. הדבר עוזר להבהרת הדעות וההשקפות."

או, למשל, שחאדה: "אמרו סוף סוף מה רצונכם. האם בכנות תסכימו לחמוך בנו עד הסוף בפתרון פלשתינאי? ההערבו לנו שלא תעשו קנוניה מאחורי גבנו עם חוסיין? איננו מפחדים מהטרור נגדנו אם נסכים על הכנייה, אך מה טעם לפעול ולהסתכן אם יחברו שגט אתם אינכם רוצים במדינה פלשתינאית?"

נדיים אל זרו: "ישראל איננה אומרת דברה לא למנהיגי ערב ולא למנהיגי הגדה בדבר חוכן הפתרון. אם האמרו דברכם - יהיה מי שיתמוך כפי שיהיה מי שיתנגד. משיחאכזבו ממדינות ערב ומיארינג ומשאם הצביעו בפרוש על הדרך - ילכו בה הפלשתינאים אמילו יחייב הדבר נסיחת חוסיין."

ב צ ר כ ה ,

מ. ששון

204-16

פרטיכל
פגישה עם מר י. טולדנו.
ירושלים, 4.3.1968.

נכחו: רה"מ ל. אשכול, מר י. טולדנו, מר א. כידן.

רשמה: שולמית יפה.

מר י. טולדנו:

שלושה נושאים, שעל משרד החקלאות להחליט בהם, מהם פוליטיים וחקלאיים גם יחד:

(א) ערבים רבים, ביניהם מירושלים המזרחית, נושאי דרכון זר, שמשרד החוץ לוחץ לשחרר להם את נכסיהם בישראל, מלפני תאריך ה-4 ביוני.

מדובר במאות אנשים, ומשרד החוץ נלחץ בנושא זה על-ידי הקונסוליות, לשחרר רוכשי בירושלים המערבית ובישראל שלפני ה-5 ביוני.

מבחינה משרדית זה נמצא בתום משרד החקלאית. הם גרים במזרח ירושלים, נושאים דרכונים זרים, אמריקאי או דרום-אמריקאי. ישנה בעיה נוספת של ערבים, שאינם נושאים דרכון זר.

רה"מ ל. אשכול:

למה מצפבר-מספרם?

מר י. טולדנו:

הם ברובם אמריקאים והיחר - דרום-אמריקאים.

רה"מ ל. אשכול:

פירוש הדבר שלא יוכלו להצביע כאן?

עד איזה גבול יכול להגיע מספרם?

מר י. טולדנו:

ועדת המנכל"ים עשתה הערכה כמה יש רכוש לערבים בעיר העתיקה, וזה מצטרף לסכום עצום. בעיר המזרחית

יש להם רכוש וכן ב-בשדה בישראל הותיקה. הם אומרים שאם סיפחו אותם - דינם כדין ערביי טייבה או אחרים. לערביי טייבה ונצרה החזירו בזמנו רכוש, והם דורשים שיחזירו גם להם. הדברים אמורים כלפי קטמון ועוד. זה מסתכם בסכום של 80 מיליון לירות. יש המוני בקשות מצד ערבים במזרח ירושלים, המבקשים פיצויים על רכושם. לדעתי, זו שאלה לממשלה לדון בה.

רה"מ ל. אשכול:

האם ישבתם בענין זה עם שר המשפטים?

כי הרי יכולים אנו לבוא כאן בטענה נגדיה: אתם,

מר י. טולדנו:

חושבי-ירושלים, גזלתם והרסתם רכוש יהודי ובהי-כנסת יהודיים וכו'.

כל זה אינו מגיע לשווי הרכוש שלהם בירושלים המערבית.

רה"מ ל. אשכול:

ישנו גם גוש עציון, שם הם שחטו אנשים והרטו ישובים

ועוד ועוד. לכן, כל מה שהיה בעבר - אינו נחשב עוד.

מר י. טולדנו:

אך עתה לוקים אנו בבעיה חריפה יותר, של ערבים

נושאי דרכונים זרים, המעוררים בעייה זו.

רה"מ ל. אשכול:

כמה משפחות מונים הם?

מר י. טולדנו:

עדיין אין לנו מושג. יש מספר חביעות קונקרטיות,

ובדרך כלל אין הם יכולים למנות יותר מכמה מאות

משפחות. אך לגבי השאלה אם יש להם רכוש גדול או לאו - איני יכול לתת

חשובה.

SECRET
OFFICE OF THE DIRECTOR
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

DATE: 10/15/54

TO: DIRECTOR

FROM: SAC, [illegible]

SUBJECT: [illegible]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

רה"מ ל. אשכול:

כמה נפשות אלה, היורדות מהחשבון בישראל?
לא עשינו את הרישום, שמא נשתול בהם מחשבות ותקוות.
תחיל לברר ענין זה עם שר המשפטים.

מר י. טולדנו:רה"מ ל. אשכול:

אגב-גודע החלץ עלינו בענין זה בא ממשרד החוץ.

מר י. טולדנו:

לא ידוע לי הדבר, אך יחכן שגם אנשים אלה השתתפו
במלחמה. האם לא הם הרסו את נווה-יעקב ולקחו

רה"מ ל. אשכול:

את אדמותיה?

מר י. טולדנו:

אם נראה את הענין באספקט זה, הרי גם ערביי סירה
הרגו את תושבי כפר-סבא, ולא צריכים היינו להחזיר להם

רכוש. למעשה, ערבי מטירה, אשר ברח ואחר חזר ארצה, כתוצאה מהפעולה של
איחוד המשפחות, או מכל סיבה אחרת, קיבל פיצויים בעד רכושו.

פ- בעיה שניה-העומדת בפנינו-היא-פעילה-נכסי-הואקף-

רה"מ ל. אשכול:

צריך להיות ברור לנו שאיננו צריכים להיות להוטים
אחר הדבר הזה. אחת טוען עתה, שאלה שהיו נפקדים

בסירה וטייבה - בכל-זאת קבלו את הפיצויים על רכושם, כאשר חזרו לכפריהם.

מר י. טולדנו:

הם קבלו פיצויים בעד רכושם. זה נעשה לפי חוק

נכסי-נפקדים. אין כיום בארץ ערבי שלא קיבל את רכושו או פיצויים עבור
הרכוש הזה. ערביי ירושלים יודעים זאת היטב.

רה"מ ל. אשכול:

זאת צרה הכחובה בתורה. לכן, דבר על הענין תחילה
עם שר המשפטים.

מר טולדני:

אעבור עתה לסעיף השני - נכסי הואקף.

ענין זה עבר כבר את שר המשפטים.

רה"מ ל. אשכול:

ישנן, הרי, מדינות ערביות שבטלו בכלל ענין הואקף.
נכון.

מר טולדנו:רה"מ ל. אשכול:

מדוע חוששים אנו כל כך מהענין הזה?

משום שאיננו מדינה מוסלמית. עובדה היא שהחוק של

מר טולדנו:

החלת המשפט יקבע, שנכסי-הואקף במזרח ירושלים, לא

יועברו לבעלות המדינה, כפי שהיה הדבר לגבי הואקף בישראל הותיקה.

רה"מ ל. אשכול:

אני מעורר את השאלה: שמא מותר לנו לומר: מדינות

מוסלמיות החרימו רכוש הואקף, לקחו זאת לעצמן, ואנו

משלמים בעד זה, ובזה נסיים את הענין וניקח לעצמנו את הקרקע הזה.

על כל פנים, לא צריך למהר לעשות חוק אחר. תעשו זאת כאשר הדברים יידחו

קצת, ואז נאמר שיקחו כסף וישקיעו אותו בניירות-ערך ממסלתיים, וזה

יחן להם הכנסה למען צרכים ציבוריים שלהם.

מר טולדנו:

תחילה לקחנו את הרכוש והחזרנו לועדי-נאמנים רכוש

מסויים בלבד. הערבים אומרים שהחזרנו להם כתי-כנסיות ומסגדים, אך לא את

הן-החנויות, וזו האמת.

לגבי ירושלים, הגיעו למסקנה שגודע-שמוכרחים לעשות

זאת, עקב המצב החוקי המיוחד לגבי נכסי הואקף כיום.

Section 1:

The first part of the document...

Section 2:

This section discusses the...

Section 3:

The following information...

Section 4:

It is noted that the...

Section 5:

The data indicates that...

Section 6:

As a result of the...

Section 7:

The purpose of this...

It is further stated that...

Section 8:

The following table...

The table shows the...

Section 9:

It is concluded that...

The findings of the...

Section 10:

The report is based...

on the following...

Section 11:

The document is...

intended to provide...

Section 12:

The information...

Section 13:

The data shows...

Section 14:

The results of the...

are as follows...

The overall conclusion...

Section 15:

The document is...

intended to provide...

The information...

The data shows...

Section 16:

The document is...

intended to provide...

on the following...

The report is based...

רה"מ ל. אשכול: דרך אגב, כאשר נוסע אחת לירושלים בכביש החדש, לפני שער הגיא מצד שמאל, בדרך מירושלים לתל-אביב, רואה אחת קבר קטן, עליו נסוע עץ גדול.

אני הייתי מכשיר את השטח, מטפל בו ועושה את הפינה יפה ומטופחת, למען ידעו הם כיצד מתיחסים אנו לקברים בשטחנו.

בדרך לשדה התעופה לוד, הקים פעם השר שפירא מסגד קטן ועץ גדול לידו, עץ אלה, והשטח כולו היה מוקף גדר יפה, ועד עתה שומרים על המקום וצורחו נאה לעין. זאת דוגמא טובה, וכדאי לחשוב על ענין הקבר באותה רוח.

מר טולדנו: עשינו זאת בתוך הערים, אך כאן, על אם-הדרך, זה באמת יכול לבלוט לכל עין.

רה"מ ל. אשכול: הוא הדין לגבי בית-הקברות ברמלה, הטעון טיפוח וטיפול. בית הקברות שם באמת מוזח מאד, וטעון טיפוח.

רה"מ ל. אשכול: למטרות אלה אפשר לקחת מכספי הואקף. מר טולדנו: אמנם כך נוהגים אנו לעשות.

ועתה, לגבי מזרח-ירושלים:

המצב כיום כזה, שפירושו שמסגד-עומר והאחרים הינם

נכסי-נפקדים ואי-אפשר להשאיר זאת כך זמן רב, מבחינה פוליטית.

כל ירושלים המזרחית, על חושביה ורכושה הינה ואקף

וגם השטחים שאינם ואקף, הם נכסי-נפקדים.

כיום, במידה וערבי רוצה למכור בית במזרח ירושלים, אינו

יכול להעביר את הרכוש הזה בטאבו.

בצורה זו ייווצר מצב, שבשתי ערים במדינת-ישראל ישנו

מצב שונה לגבי נכסי ואקף, ובערים עכו, לוד ודפאלל ורמלה, ישנה חסיסה

רצינית בקשר לנושא זה. הם רוצים בעלות על הנכסים, כפי שזה במזרח-ירושלים.

רה"מ ל. אשכול: בעלות על מה?

על נכסי ואקף מכניסים, כמו חנויות ועוד. עד עתה לא

מר טולדנו:

לא שחררנו להם נכסים אלה. בירושלים לא תהיה לנו בעלות

עליהם. אלה יהיו נכסי ואקף, אבל לנו תהיה הזכות רק לפקח על הנכסים הללו.

וזאת, כדי שלא יאמרו בעולם, שמדינת-ישראל שמה ידה על נכסים אלה.

עכו הינה מקום פחות רגיש מבחינה זו ונהגנו שם אחרת.

החוק על החלת המשפט הובא על-ידי שר המשפטים לממשלה,

ועבר והלך לוועדת חקיקה, ועתה הינו נמצא בשלב סופי של הכנתו.

רה"מ ל. אשכול: חוק החלת משפט של מה?

מר טולדנו: שנוהן סטטוס לנכסי ואקף בירושלים.

רה"מ ל. אשכול: ומדוע לא נהגו כך בעכו?

מר טולדנו: שם עשינו זאת בשנת 1952, כאשר מצאנו הזדמנות טובה לק.

אמרנו שמעבירים אנתנו את הנכסים על שם האפוסטרופוס,

אבל הוא שחרר זאת מיד לועדי-נאמנים.

רה"מ ל. אשכול: מדוע לא נעשה כאן אותו הדבר?

מר טולדנו: כי מעשה כזה יתקבל רק בעולם, ברגע שנעביר זאת

לבעלותנו. במידה ולא נעשה כאן דבר, זה בחזקה נכס נפקד לפי החוק. המצב

Section 100 The first section of the Act, which is entitled "Short Title", provides that the title of this Act shall be "The Income Tax Act, 1922".

Section 101 The second section of the Act, which is entitled "Commencement", provides that this Act shall come into force on the 1st day of April, 1922.

Section 102 The third section of the Act, which is entitled "Extent", provides that this Act shall extend to the whole of India, but shall not extend to the State of Jammu and Kashmir.

Section 103 The fourth section of the Act, which is entitled "Definitions", provides that the words and expressions used in this Act shall have the meanings assigned to them in this section.

Section 104 The fifth section of the Act, which is entitled "Income", provides that the term "income" shall have the meaning assigned to it in this section.

Section 105 The sixth section of the Act, which is entitled "Total Income", provides that the term "total income" shall have the meaning assigned to it in this section.

Section 106 The seventh section of the Act, which is entitled "Assessment", provides that the Income Tax Officer shall assess the total income of every person liable to pay income tax, and shall determine the amount of tax payable by him.

Section 107 The eighth section of the Act, which is entitled "Appeal", provides that any person aggrieved by an assessment made under this Act may appeal to the Commissioner of Income Tax.

Section 108 The ninth section of the Act, which is entitled "Penalty", provides that any person who fails to pay the amount of tax payable by him under this Act shall be liable to pay a penalty.

Section 109 The tenth section of the Act, which is entitled "Interest", provides that any person who fails to pay the amount of tax payable by him under this Act shall be liable to pay interest.

Section 110 The eleventh section of the Act, which is entitled "Provisional Assessment", provides that the Income Tax Officer may make a provisional assessment of the total income of any person.

Section 111 The twelfth section of the Act, which is entitled "Recovery of Tax", provides that the Income Tax Officer may recover the amount of tax payable by any person.

Section 112 The thirteenth section of the Act, which is entitled "Appeal from Assessment", provides that any person aggrieved by an assessment made under this Act may appeal to the Commissioner of Income Tax.

Section 113 The fourteenth section of the Act, which is entitled "Appeal from Order", provides that any person aggrieved by an order made under this Act may appeal to the Commissioner of Income Tax.

Section 114 The fifteenth section of the Act, which is entitled "Appeal from Decision", provides that any person aggrieved by a decision made under this Act may appeal to the Commissioner of Income Tax.

Section 115 The sixteenth section of the Act, which is entitled "Appeal from Order", provides that any person aggrieved by an order made under this Act may appeal to the Commissioner of Income Tax.

Section 116 The seventeenth section of the Act, which is entitled "Appeal from Decision", provides that any person aggrieved by a decision made under this Act may appeal to the Commissioner of Income Tax.

Section 117 The eighteenth section of the Act, which is entitled "Appeal from Order", provides that any person aggrieved by an order made under this Act may appeal to the Commissioner of Income Tax.

היום אינו כזה שיכול להימשך זמן רב. היום בעל נכס, ולו גם ואקף, שינו נפקד - דינו כנפקד. רכוש ואקף של נוכח - דינו כדין נוכח. ערבי שרוצה למכור נכס שלו, אינו יכול להעביר זאת בשאבו, כי הכל שייך לאפוטרופוס. שר המשפטים אומר שלא ניתן יהיה להמשיך במצב זה לגבי ערבים בעלי-רכוש.

רה"מ ל. אשכול: מי שרוצה למכור רכושו - אינו יכול לעשות זאת?

מר טולדנו: כיום זה כאילו אינו רכושו, מבחינת החוק הקיים שם.

אשר למסגד עומר, הוא יכול להיות נכס נפקד. מצב כזה

יכול להחזיק מעמד חודש או שניים, אך לא יותר מזה.

רה"מ ל. אשכול: שר הבטחון אומר עורר את השאלה. הוא אומר שהכוחל

המערבי הוא ואקף ומציע להפקיע אותו. ישב על העניין

שר המשפטים ואמר, דוגמה אם איני טועה, שמזהיר את הוא אותנו לא להתחיל בעניין זה עתה. האם דברת אתו על כך?

מר טולדנו: אני מתחיל מהנקודה, שזה כבר עבר. אם חוק זה יעבור

בעוד שבוע או שניים, כפי התהליך שנקבע, ייווצר מצב

שהואקף בערים אחרות של מדינת-ישראל, יהיה בבעלות האפוטרופוס, כאשר חלק מזה מופנה לוועדי הנאמנים.

רה"מ ל. אשכול: וכי מה אכפת לי אם אין זה בבעלות האפוטרופוס, אלא

רשות ערבית, ואתה מפקח על החשבונות והכספים יוצאו

למטרות חינוך, בריאות וכו'?

מר טולדנו: זה מה שאומר החוק, ומותר לדבר כזה יהיה בעכו ונצרת.

הבעיה היא כיצד להבטיח שלא ישתמשו בנכסי הואקף למטרות

לאומניות, ולא ימנו קאדים נגד רצוננו.

רה"מ ל. אשכול: אילו הכנסות יהיו מזה?

הרכוש גדול וההכנסות תהיינה גדולות.

רה"מ ל. אשכול: אני רוצה לשבת אתך ועם שר המשפטים על עניין זה.

אני מציע ששר החקלאות ישחתף גם הוא בדיון, ואתה

תדאג לקיום הפגישה הזאת.

מר טולדנו: בסדר.

ישנו עניין נוסף: הפקעת אדמות. שר החקלאות רוצה להפקיע

15,000 דונם בגליל, או נכון יותר - להעביר את הבעלות של שטחים אלה.

רה"מ ל. אשכול: מה פירוש הדבר?

ישנה אדמה שנקראה שטח הרשום על שם הנציב העליון.

מדינת ישראל טוענת, שזה שלה, כי אנו היורשים שלו.

הערבים טוענים שאותם נכסים שבגבולות מועצה מקומיות, זה רכוש

המועצה המקומית. זו שאלה סבוכה. כל הזמן לא נגענו בה, ואמרנו שזה

נכס שהוא בגבול המועצה המקומית. אין לנו צורך בו, לא להתישבות ולא

למטרה אחרת, ולא אכפת לנו שמצב זה ישאר קיים. המועצה יסלה להשתמש

בשטח זה להקמת בית ספר או דבר דומה. יתכן שחוכן גם למכור זאת. אבל אז

הממונה על המחוז צריך לאשר זאת, כי הם כפופים לו.

... and the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...

Section 1: ...
Section 2: ...

Section 3: ...
Section 4: ...

Section 5: ...
Section 6: ...

Section 7: ...
Section 8: ...

Section 9: ...
Section 10: ...

Section 11: ...
Section 12: ...

Section 13: ...
Section 14: ...

Section 15: ...
Section 16: ...

Section 17: ...
Section 18: ...

רה"מ ל. אשכול: הוא צריך לשמור עליו, שלא יעשה בזה שום דבר.
מר טולדנו: מינהל מקרקעי-ישראל אומר, שכוונתו לשים חוקף

חוקי על אדמות אלה. הוא הכשיר והכין רשימה של הרכוש הזה במדינת-ישראל לגבי שטחים המונים 15,000 דונם מסוג זה: אדמות הנציב העליון לשעבר. זה שטח המפוזר בגליל, במשולש וכו'.

במידה ונעשה זאת - נבנסים אנו לקונפליקט עם מועצות מקומיות ערביות. לדעתי - לא זה הזמן ואין בזה צורך עתה. כי הפ המועצות המקומיות הערביות התמודדנה בענין זה אחנו במשפט.

השאלה העומדת עתה בפנינו - האם יש טעם שנביא זאת עתה לאקט פורמלי כזה. יש מקום להיפגש ולדון על כך.

רה"מ ל. אשכול: מתי חושב אהה שיהיה הזמן המתאים לכך?

מר טולדנו: דובר על הפקעת שטח לאומי לצה"ל. ואמרנו שצה"ל חייב להתאמן ודרושים לו השטחים הללו.

לא ברור לי אם האקט של רישום השטח בטאבו נותן לנו הרגשה חזקה יותר של בעלות על השטח. כי לדעתי, המדינה וגם המועצה המקומית - מפילא שייכות שתייהן גם יחד לנו, במקרה זה.

רה"מ ל. אשכול: ישנה רשימה שלמה של דברים, עליהם צריך לדון עם שר

החקלאות ושר המשפטים, וצריך לרכז הכל יחד ולהיפגש עם שני השרים הללו, ולדון ולסכם באותה פגישה לגבי כל הבעיות הללו.

1940

1941

1942

1943

1944

1945

207-19

פרטיכל

פגישה עם ד"ר דבורצקי

ירושלים, 20.3.1968

נכתו: רה"מ ל. אשכול, ד"ר דבורצקי, אמנון בן-יוחנן.

אלאאאאאאאאאא

רשמה: שולמיח יפה.

ד"ר דבורצקי:

אחר שיחה שהיתה לי עם אמנון, באותו היום, כתבתי לך שהועדה החליטה, בהתאם למדובר אתך, ועקב פנייתך, שחיה מוכנה לעשות דבר אחד בלבד - והיא תפעל כוועדה מייצגת לגבי מחקרים בשטחים אלה. לזאת הסכימה הועדה, ועתה מצטברים דברים.

ישנם כמה פרטי-נוהל שאפשר להסדיר שיפעלו

בדברים אלה. לא קיימת כאן שאלה תקציבית. יחכך ותרצה לזרוק אותי מהמדינה, אך מחוץ תקציב של שלושה-רבעי מיליון לירות, הצלחתי לעשות את העבודה כולה בסכום שאינו עולה על ארבע מאות אלף לירות.

על כל פנים, עניין המינהל עתה הינו פעוט - סך

שלושים אלף לירות לשנה, ואקבל זאת מועדת החיאום לעניני שטחים.

רציתי להזכיר כאן כמה דברים ולשאול דעתך בכמה

ענינים. בשעתו אמרת, שלקראת הסיכום היית רוצה להיפגש עם חברי-הועדה ולשמע מפיהם כמה נתונים. אם רצונך בכך - בפקשה. אם טרוד אתה - אין זה הכרחי.

הבעיה אינה זו - האם טרוד-אני. קודם-כל - אין זה הוגן לא לבוא; ב) זה נעים לי, ואעשה זאת באחת השבתות.

רה"מ ל. אשכול:

אלאאאאאאאאאא

מבחינתי זה מתקבל.

ד"ר דבורצקי:

אמנון, דאג לכך שבאחת השבתות הקרובות, בין השעות 5-7 - תיקבע פגישה זו.

רה"מ ל. אשכול:

נערך הדו"ח הכלכלי והבריאותי. נעשתה עבודה עצומה אלא שאסור לפרסם זאת עתה, והדבר מוסכם על כולם.

ד"ר דבורצקי:

קיים עתה ענין ההולך לקראת שלב של סיום ונדמה לי שבעתיד הקרוב צריך לענין אותך מכל האחרים, וזה צוות של מחקר מוציולוגי, שפעל על קבוצת די אמידות. יש כמה הנחות מעשיות די ברורות, המסתמנות ושאינן נוגדות את השכל הישר.

בין היתר, אם רוצה אתה לסלק אנשים ממחנות

פליטים - אסור לך לדבר אתם על זה. אסור לרמוז על כך. כאשר מדבר אתה אחס על כך, שיהיו להם הנאים חמריים טובים יותר וכו' - אזי צריך במשך כל הזמן לשמור על כך, שלא ישחמע מהדברים ש על ידי כך עוזב הוא את המסטוס-המיוחד של פליט, שבו יש וויהור על מעמד.

בשבועות האחרונים עוזבים בכל שבוע כאלף ערבים

רה"מ ל. אשכול:

את עזה בלבד.

CONFIDENTIAL

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI

DATE: 11/10/50

FROM: SAC, NEW YORK

SUBJECT:

RE: [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

ד"ר דבורצקי: אני יודע זאת. יש כאן כמה דברים מעניינים: רבים רוצים לנסוע לחו"ל, אבל הם מדגישים שמוכנים הם לכך באופן זמני בלבד, ובמידה ~~האפשר~~ וניסו לברר את הדברים - הוברר לאחר בדיקה במשך הזמן, שאיש מאלה לא חזר. זו בעייה דומה, כנראה, ליורדים שלנו.

בענין המחקרים הטוציולוגיים, הוברר, שבין הפליטים, ובעיקר בין אלה מהגדה, וכן בין אלה שאינם פליטים, - קיימת החופעה הזאת.

ישנן חכניות רבות בענין זה, ולא נפעיל אותן עכשיו. קבלתי בתיק עבודה גדולה מאד. יש שם דברים אחרים, הדנים במפעלים, בענין התפלת מים וכו'. איני יודע אם דברים אלה ניתנים לביצוע מהיום למחר. אך המחקרים החברתיים עלולים להיות בעלי-חשיבות לגבי הסיפול היום-יומי בבעיה.

בקשר לנושא זה רציחי לשאול אם מעוניין היית, ועל כך ~~הפ~~ ממליץ הייתי, שבמידה ואוסף אתה את חברי הועדה, - שיוזמנו ויובאו על-ידי, גם נוסף לברונו ורוזנמן, גם ריבה בר-יוסף, וארמט - מזכיר הועדה, שגם הם יהיו נוכחים באותה הפגישה.

רה"מ ל. אשכול: בסדר.

ד"ר דבורצקי: דבר שני: אמרת שאולי היית רוצה להביא גם מישהו מהועדה, שיופיע בפני הממשלה בעניינים אלה. לא ברור לי הדבר בדיוק, ואיני יודע מה בדיוק הכוונה.

רה"מ ל. אשכול: אם יובא הענין לממשלה - עלולים השרים לבקש כל חומר לעיון, וזה יגיע לעתונים ובזה איני מעוניין.

ד"ר דבורצקי: אני מצאתי דוקא דרך להשתקת העתונים.

רה"מ ל. אשכול: יש כאן דבר משונה: השכן המזרחי שלנו אומר בבוקר מה שאומר, ובלילה באה ידיעה שרוצה הוא להיפגש אהנו. אנחנו שואלים את עצמנו - מה יצא לנו מפגישה זו? אך עלול לקרות שאצטרך לדעת זאת, וזה ישנו ודאי בחומר. עברתי בהליקופטר מעל השטחים, על אזור דותן ואחרים, ~~א~~ ויש הטוענים, ובעיקר רענן וייץ, שישנם שם שטחים שיכולים היינו לומר, שאילו אפשר היה להעביר אליהם מים, ולו ניחנה עזרה בינלאומית, אפשר היה לקנות שטחים וליישב בהם את הערבים הנוספים הללו. ואז מניח אני שאחה מבין איזה כיוון זה דורש.

ד"ר דבורצקי: זה הכיוון הראשון עליו חשבתי. הכנו חכניות בענין זה.

רה"מ ל. אשכול: אילו הם היו בני-אדם ומדברים היו על שלום, והיינו מוכנים לצעוד צעד כלשהו לקראתם, אפשר היה לעשות

בענין זה משהו.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ACQUISITIONS DEPARTMENT 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ATTENTION: 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

PLEASE PRINT NAME OF DONOR AND ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
NAME OF DONOR 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

PLEASE PRINT TITLE OF BOOK AND AUTHOR'S NAME 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
TITLE OF BOOK 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
AUTHOR'S NAME 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

PLEASE PRINT PUBLISHER'S NAME AND ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
PUBLISHER'S NAME 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
PUBLISHER'S ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ACQUISITIONS DEPARTMENT 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ATTENTION: 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

PLEASE PRINT NAME OF DONOR AND ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
NAME OF DONOR 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ACQUISITIONS DEPARTMENT 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ATTENTION: 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
PLEASE PRINT NAME OF DONOR AND ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
NAME OF DONOR 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ADDRESS 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ACQUISITIONS DEPARTMENT 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637
ATTENTION: 1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

ד"ר דבורצקי: ישנם כמה דברים, שאפשר וצריך להפעילם. לפי שעה ממשיכים אנו לעשות את העבודה הזאת, של שיפוט על מחקרים; כאשר תבאנה הצעות על מחקר לא ניתן כסף למימון מחקרים, אבל אם משהו בא והמשרד המעוניין, או ועדת המנכ"לים רוצה לדעת דבר - לזה אנך מוכנים לכוון עצמנו ולהמשיך את העניין ולפיכך ביקשנו והבענו רצוננו לחת שם אחר לוועדה. דבר זה כתוב במכתב ששלחנו לך.

רה"מ ל. אשכול: בסדר.

ד"ר דבורצקי: ראיתי היום את העתון "ניצוץ" ולמדתי ממנו, שהוחלט בממשלה לקנות את קראית האוניברסיטה ולחת כסף להקמת האוניברסיטה בהר הצופים, חמורה כל זה.

רה"מ ל. אשכול: לי לא ידוע הדבר.

אשכול: אומר לך דבר, שהוא בהחלט לא לפרסום: פניתי לעדה סירני, שיש לה חושים מיוחדים לעבודה מחתרית, והיא יושבת עתה בבית זה וחפקידה לחפש דרכים למדינות שונות; לאיטליה יש קשרים עם מדינות הקרובות לה, ועל עדה סירני יהיה לברר אם ניתן לבצע הגירה של ערביי ישראל לארצות מסוימות, ולמקומות מסוימים. אצאתי לעדה שתנסה להרים את העניין במשך חצי-שנה, ונראה מה תהיינה התוצאות.

לפני זמן-מה יצאו את הארץ אלפים רבים של פליטים ערביים, ויתכן שאפשר להמשיך בקו זה. יתכן שאפשר להקים מין חברה-חיירות שתטפל בזה ותעודד אותם לצאת. דובר בזמנו על אלף איש, הרוצים לעזוב לארצות שונות. למאתיים מהם אין אפשרות כספית לצאת מכאן. אמרתי שיקחו קודם את כל שמונת מאות המוכנים לצאת ויוציאו, ואחר-כך נראה מה ניתן לעשות לגבי השאר.

ד"ר דבורצקי: חשבתי שאפריקה הלאטינית היא הארץ הטובה ביותר ביותר למטרה זו.

רה"מ ל. אשכול: יתכן שדרך איטליה ניתן יהיה להגיע ללוב או לארצות אחרות דומות.

ד"ר דבורצקי: גם במישל הצבאי נותנים סכומים נוספים, פעמים ביותר, למטרה זו. הוקצבו לכך כמה אלפי לירות, שהביאו לחזוזה של מאות רבות של ערבים. במידה וחסר להם הכסף לאוסובוס הלוקה אותם לגבול - מספקים להם סכומי-כסף קטנים אלה.

רה"מ ל. אשכול: בזה צריך להיזהר. הערבים מתחילים בגרוש אחד, ולא ניתן לגמור אתם, אלא בכמה אלפים...

באת השבתות נקיים בינינו שיחה, כפי שקבענו.

הפגישת הנסתימה

1948

1948 ...

1949 ...

1950 ...

1951 ...

1952 ...

1953 ...

1954 ...

1955 ...

194-6

13
10/29/40

143/1
10

העתק : המנכ"ל
מר א. יפה ✓

שח"ח
מטה שיון

הגדרות : פעילות מדינית ערבית של מנהיגי הגדה

כאז סקרנו רשמית משיחותינו עם נכבדי הגדה המקרבית חלה תקווה חרימה ורצינית, בכוון שלילי, בעמדת רבים מהם כלפי ישראל. להלן כמה עובדות שהסמועה עליהם הגיעו אלי בימים האחרונים :

- שמעתי שנכבדים מסכס שיגרו מכתב לחוסיין בו מציעים לו שלא לכוות מסכס שלום נפרד עם ישראל ושלא להרוג מהמדיניות הכלל ערבית.

- היה מסיון מצד אנשי דת בירושלים לשגר מברק למזכ"ל או"ם ובו הסתייגות כאחוז העיר, מהכבוש הישראלי, טענה על מביעה במקומות קרושים ורמז למביעה לבינאום.

- 8 פהוך 12 שופטים ערביים בירושלים סרבו לחזור לעבודתם.

- נכבדי ג'נין שחוצע להם ע"י הממשל הצבאי סיור ברחבי ישראל סרבו ודחו ההצעה "אינם רוצים לראות ישראל".

- ולבסוף סרוב כל חברי עיריית ירושלים הערבית להצטרף לעיריית המאוחדת חוץ שיגור הודעה בכתב (עייין נוסח מלא ר"ב) על אי הכרה בכיבוש העיר העתיקה וצרופה "להלק הכבוש על ידי ישראל", מכבוש כלתי חוקי ונוגד החלטות האו"ם ותביעה להחזרת המצב לזה שהיה קיים לפני ה-5 ביוני.

עובדות אלו מוכיחות על שינוי מסוכן ביותר בעמדת ההנהגה הערבית בגדה המחדרת והולך. לא זו בלבד שאין הם היוס, בדובס, צד לשחוף פעולה עמנו כל שתוא אלא שהם הופכים לעוינים בריש גלי. מדה הדמת הראש והשתחננה עובדה גבול המוחי. קיימת הנזעה מכתבים לעמאן וקבלת הוראות אם פטט ישירות ואם סיד מכוונת בגדה עממת העומדת כנראה בקשר עם עמאן.

לא זו בלבד שנשפט והולך הקרקע לשיחוף פעולה בינינו לבין נכבדי הגדה (סמס המצב הזה יימשך יסרבו לשחף פעולה ליישוב המליטים וכו') אלא באם לא ננקוט בצעדים מיידיים נוצר והולך הרקע לפעילות מתחרתית עוינת. אחרי נשום נאצר מאמש - יש להניח שהמגמת הנ"ל תגבר.

Faint, illegible text covering the majority of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

כל זה מחייב לרעהי :

- (1) לשקול בפעירות חכמת כל חברי העירייה הערבית בירושלים (שחתמו על המכתב) למעצר בית (לבחון המצב המשפטי - כי עורכי דין ישראלים ירצו להגן עליהם).
- (2) לזרז מייד הקמת מנגנון הטקוח מטעם הש.ב. על מנהיגי הגדה וכן לחקים מייד מנגנון הטפוח שהוולט עליו.
- (3) יד הזקה ומובגנה מצד הממשל כדי שפעילות זו תקטן או תומסק כליל.
- (4) לשקול הכנסת אגודת אל הטיב (מושל י-ם לשעבר) למעצר בית. אני חושד בו שהוא המכוון כל הפעילות הזו בגדה.

ב בר כ ה,

משה ששון

ת ר ג ו ם

לכ"ה רפאל לוי
עוזר הממונה בירושלים
ע"י ה"א אנטון סאפי
ירושלים

הננו מתיחסים להזמנה שהפניח אותה אלינו בכתב ביום 20.7.67 בחתימת ה"א אנטון סאפי בה בקשת להפגש אתנו ביום ראשון 23/7. וכן הננו מתיחסים לברור הטלפוני שערכנו עם ה"א סאפי בקשר לנושא פגישותינו עמך שהודיע לנו כי הכוונה היא לקבל חוות דעתו על כל אחד מאתנו בדבר מדינת נכונותו להצטרף לחברות בעליה אחרי אחרונה.

הננו מבקשים להודיעך כי מצאנו שעצם הדיון בשאלה זו (עמך) מחייב אותנו לקיים בינינו - אנחנו חברי המועצה בירושלים - התייעצות וזאת משום היותנו נבחרים על ידי התושבים ובחוקף החוקים והמסיבות שאין לנו הזכות לפגוע בהם. ואכן חלק מאתנו התכנס ונפגשנו (להתייעצות זו) עם ה"א רוחי אל חטיב ראש העיר ("אמין אל-קודס"). ואחרי דיון בנושא הגענו למסקנות הבאות :

1. היות ונושא הדיון (עמך), מבחינת נקודת המבט הערבית שלנו, הנו הצטרפות למועצה הערים בירושלים תחת הטלטון הישראלי ובצורה שהודיעו עליו השלטונות הישראליים - הנו בבחינת הכרה רשמית מצדנו בקבלת עקרון צרוף ירושלים הערבית אל החלק הכבוש של ירושלים על ידי ישראל, דבר שאין אנו מסכימים לו כעובדא קיימת ואיננו מאשרים אותו, וחושבים אותו לנוגד אמנת או"ם ולשתי החלטות האו"ם בישיבות האחרונות היוצאות מדרך הרגיל, וכנוגד לחוק הבינלאומי הכללי וכן אנו חושבים אותו כמעשה בלתי חוקי ואנו חובעים את החזרת העניינים למצב בו היו לפני החמישה ביוני.

2. בהתאם לכך הננו מצטערים ואין אנו יכולים להענות להזמנתך לבוא להפגש עמך ולשוחח עמך בנושא זה.

קבל נא מלוא הכבוד -

ד"ר איברהים טליל
ד"ר רשיד אל נשאשיבי
עבד אל מוגני אל נטשה
ניהאד אבו גרבייה
עלי אל טזיז
מוסה אל ביטאר
רוחי אל חטיב
פאיק ברכאת.

א. הפלשתינאים

מנהיגים פלשתינאים מקומיים! פנו לרוח"מ ישראל ולשר הבטחון, בהסכמת ובאישור הפלשתינאית

בחו"ל והודיעו:

1. מבקשים הם לדעת האם מוכנה ישראל לנהל איתם מו"מ לשלום ולפתרון הבעיה הפלשתינאית.
2. הודיעו שאם יגיעו להסכם עמנו ינסו להשיג "ברכת" נאטר ואף ישתדלו להגיע להסכם עם חוסיין, אולם הדגישו שאם מצרים וירדן לא יענו בחיוב יעמדו הפלשתינאים בהסכם עמנו ויבצעוהו אף בניגוד לעמדת ראשי מדינות ערב.
3. הסבירו שהסכם עמהם פרושו חסול רשמי וסופי של הבעיה הפלשתינאית וסלוק סופי של תביעות הפלשתינאים מישראל ובכך תחומל העילה המרכזית לסכסוך ישראל-ערב ותפתח הדרך לחסול הסכסוך בין ישראל ומדינות הערביות.
4. כדי להשיג הסכמת ההנהגה הפלשתינאית בחו"ל לפתיחתו של מו"מ רשמי ופומבי עם ישראל מבקשים הם בלב זה, לדעת ראשי הפרקים של ההצעה הישראלית, ראשי פרקים אלה ידונו במגע סודי ובלתי רשמי בין נציגים ישראלים לבין נציגים פלשתינאים מהגדה. עם הסכם עקרוני כזה יצאו המנהיגים לחו"ל לאחיהם הפלשתינאים ולמנהיגי ערב ואחר שובם עם אישור מהפלשתינאים - יפתח המו"מ הישיר הפומבי והרשמי.
5. במנעים הראשונים עמהם הודיעו הפלשתינאים שהם מוכנים -
 - להסכם שלום מלא ורשמי עם ישראל בדרך המו"מ הישיר.
 - לחסול בעית הפליטים תוך הבנה שיש לישבם שלא בישראל.
 - לגלוי הבנה ולצרכי הבטחון של ישראל ביחוד כל עוד אין שלום עם שאר מדינות ערב.
 - להזדקקות לתמיכתה הפעילה של ארה"ב בהסכם.
 - לשינויים טריטוריאליים דו-צדדיים בהשואה ל-5,6.

1870

Received of the Hon. Secy of the Interior
for the sum of \$1000

for the purchase of land

for the purpose of
settling the same

for the sum of \$1000

for the purchase of land

for the purpose of
settling the same

for the sum of \$1000

for the purchase of land

for the purpose of
settling the same

- אין הם רוצים שירושלים תחולק מחדש. הם היו רוצים שהעיר תהיה "עיר פתוחה" עם ריבונות משותפת (היו שרמזו שיסתפקו בכך שירושלים תהיה גם הבירה הפדרלית במקרה שיוחלם על פתרון פדראלי אתם עם או בלי ירדן)

6. ההחלטה המתבקשת מאיתנו בשלב זה הנה בקשר לשאלה האם לפתוח במגעים סודיים בלתי רשמיים עם ראשי הפלשתינאים בגדה במגמה להגיע להסכם עקרוני בקווים כלליים ובראשי פרקים.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.

פגישה עם הגב' עדה סירני.

ירושלים, 27.3.1968.

נכחו: רה"מ ל. אשכול, הגב' עדה סירני, עדי יפה.רשמה: שולמית יפה.רה"מ ל. אשכול: כמה ערבים שילחח כבר?עדה סירני: בשבוע שעבר היתה ירידה במספר היוצאים. זה מוכרח

היה להיות כך, בגלל מאורעות השבוע. המספר ירד

ל-800, מ-1200-1500, שהיה בשבועות שלפני כן.

ענה עלינו לחכות ולראות אם יעלה המספר או לאו.

הידיעות המגיעות מדרך גרועות כל כך, שמעכבות הן את היציאה.

הכנתי כאן משהו בכתב, ודורשת ממך את מיליון הלירות

הראשונות.

רה"מ ל. אשכול: בשביל מה?עדה סירני: אומר לך: כל אדם שאינו יוצא היום, אין לנו בטחון

שאמנם יצא מחר. כל אלה שניהן לשלוח אותם היום -

מוכרחים אנו לזרז יציאתם.

לגבי הרצועה הייבשים אנו, לדעתי, לעשות חשבון כזה:

ישנם שם כ-40,000 משפחות פליטים. יש שם תושבים עם רכוש ועוד. לו היינו

מקציבים סכום של אלף לירות למשפחה - היינו מגיעים גם אז לסכום של

ארבעים מיליון לירות. האם היתה מסכים לגמור פרשת הרצועה בארבעים מיליון

לירות? - לדעתי זה מחיר סביר מאד.

יש משפחות המנסות לעזוב את הגדה בכחות עצמן, גם

בעזרת בנים שעזבו את הגדה ועוזרים למשפחה ללכת בעקבותיהם, או בדרכים

אחרות. מדברת אני עתה על העזיבה מהרצועה לגדה המזרחית.

רה"מ ל. אשכול: מה יעשו בגדה המזרחית? מה הפתרון שיש להם שם?עדה סירני: הכוונה שיקנו לעצמם שם אדמה, או יבנו להם ביה.רה"מ ל. אשכול: מה יעשו בחצי-דונם אדמה ובית עליו?עדה סירני: בינתיים יש להם בן בערב הסעודית והוא תומך בהם.

הייתי רוצה שתיווצר הנועה של מחשבה, שתפעל בקווים

אזרחיים, ואנשים יסתדרו בדרך זו מחוץ לגבולות הגדה.

כאשר יוצאים את הגדה ערבים המקבלים חמש לירות

דמי-נסיעה באוטובוס עד הגשר - אין להם דבר לעשותו שם, אלא להיכנס

לפאתח'. מספר הערבים ברצועה מוגבל, ולדעתי צריך לערוך חכניה להוצאתם

תוך זמן סביר, תוך חיפוש-אפשרויות תמיכה בהם, שיוכלו להסתדר שם בצורה

מחבלת על הדעת, לפחות בתקופה הראשונה.

רה"מ ל. אשכול: חכניה כזאת מחייבת שני צדדים שיתמכו בה.

כאשר מדבר אתה, כאילו, עם הצד השני ואומר לו: הבה

נסיים את העניין; נדאג אנו לכך שהערבים יצאו בתנאים כאלה או אחרים

... ..
... ..

...

...

...
...
... ..

... ..

... ..

...
...
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..

...

...

...

...

... ..

... ..
... ..
... ..

...

... ..

רה"מ ל. אשכול:

את גבולנו וכו' - זה ענין אחר. אבל לא כך מתנהלים העניינים. לא את ולא מישהו אחר יכול לדבר אתם בצורה זו. אם נכנסת את לשיטה של שלום כסף עבור עזיבת הרצועה - זאת תחליטי על סכום של אלף לירות לכל משפחה - עליך לחשוב מה פירוש הדבר הזה בעתיד?

עדה סירני: אלף לירות הם מאה דינרים. המחירים בירדן זולים מאד,

וזה ואפשר למשפחה לעבור בשלום את הזמן הראשון שם.

רה"מ ל. אשכול: אם ישנה עבודה ותעסוקה, זה ענין אחר. הערבי העוזב

את הרצועה מתחיל לעבוד, משתכר ומסתדר עם משפחתו

בביתה.

אני חושש מאד להתחיל לשלם להם עבור יציאתם מהרצועה.

עד עתה יוצאים הם בגבולות אלף איש לשבוע, ללא דחיפה כספית מצדנו.

נניח שאת מחישה את התהליך הזה על-ידי הענקת כסף למשפחות העוזבות.

יתכן שעקב זאת יצאו ארבעת אלפים נפש בשבוע.

עדה סירני: לא יהיו שלושת-אלפים או ארבעת אלפים נפש בשבוע.

רה"מ ל. אשכול: אלא מה?

עדה סירני: לפי הערכת העובדים במקום, ולא לפי הערכתי בלבד,

המצב כזה: ישנם כאלה שמשלמים אנו להם את ההובלה,

והם עוברים לרבת-עמון או סביבותיה. אלה משפחות עם ילדים ומסלטיהן,

כמידה ויש להם כאלה. תנועת-מהגרים זו, צריך לעודדה עד כמה שאפשר.

ישנם מחנות ברצועה, שם בכלל לא הגענו לטיפול לזירוז.

ברשותנו חמשה אנשים העובדים בנושא זה. הם אינם מספיקים להקיף את כל

המחנות. לכן, לענין זה רוצה אני שיאפשרו לי להעסיק עשרים איש במקום

החמשה.

רה"מ ל. אשכול: נתחיל מהחמשה. יודע אני שלא קל למצוא אנשים מתאימים

לחפקיד זה. במידת הצורך - תכפילי את המספר ואחר נראה

מה יקרה הלאה.

עדה סירני: זה ענין המחייב ידיעת השפה הערבית וצריך למצוא את

האנשים המתאימים לכך.

רה"מ ל. אשכול: תכפילי תחילה את המספר.

עדה סירני: תרשה לי להעסיק מספר גדול יותר של אנשים בנושא זה.

רה"מ ל. אשכול: טוב. תשלשי אותו. לא אכפת לי שיעבדו בזה עשרים איש,

כי לא זה הדבר העיקרי כאן.

עדה סירני: האנשים ההולכים היום תמורת שלום עשר לירות דמי-

הובלתם, ובמידה וקורה דבר לא-צפוי - ההובלה עולה קצת

יותר וצריך להקציב להם 15 לירות - צריך להכסיה את הכסף הזה עבורם.

רה"מ ל. אשכול: אם מתחילה את בזה - תהיי חייבת לתת את הכסף הזה לכולם,

בלי יוצא מן הכלל.

עדה סירני: לא. גם כיום ישנם היוצאים בכחות עצמם במוניות, וההוצאה

Section 1

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that proper record-keeping is essential for the efficient operation of any business or organization. This section outlines the various methods and systems used to collect and store data, emphasizing the need for consistency and reliability in the information gathered.

Section 2 describes the process of data analysis and interpretation. It details how the collected information is processed, organized, and analyzed to identify trends and patterns. This section also discusses the challenges associated with data analysis, such as ensuring the accuracy of the data and the validity of the conclusions drawn from it.

Section 3 focuses on the application of the analyzed data. It explains how the insights gained from the analysis are used to inform decision-making and to develop strategies for improving performance. This section provides examples of how data-driven insights have been used in various industries to achieve significant results.

Section 4 discusses the future of data management and analysis. It explores emerging technologies and trends that are expected to shape the way data is handled in the coming years. This section also addresses the ethical considerations and privacy concerns associated with the increasing use of data in business and society.

Section 5 provides a summary of the key findings and conclusions of the document. It reiterates the importance of data in driving business success and the need for a robust data management strategy. The section also offers recommendations for organizations looking to optimize their data practices and maximize the value of their information assets.

Section 6 contains the final thoughts and recommendations of the author. It emphasizes the ongoing nature of data management and the need for continuous learning and adaptation. The author encourages organizations to embrace a data-driven culture and to invest in the necessary resources and skills to succeed in the digital age.

Section 7 discusses the role of data in the context of broader business and societal trends. It highlights the impact of data on various aspects of the economy and the challenges it presents for policymakers and the public. This section also discusses the potential for data to drive positive social and environmental change.

Section 8 provides a detailed look at the technical aspects of data management. It covers topics such as data storage, data security, and data integration. This section offers practical advice and best practices for organizations looking to implement effective data management solutions.

Section 9 discusses the importance of data literacy and the need for a skilled workforce. It explores the various ways in which data is used in different professions and the skills required to work effectively with data. This section also discusses the role of education and training in preparing the next generation of data professionals.

Section 10 provides a final overview of the document's content and a call to action. It encourages readers to take the insights and recommendations provided and to apply them to their own organizations and communities. The author expresses a commitment to ongoing research and collaboration in the field of data management.

Section 11 contains the concluding remarks and a thank you note to the readers. The author expresses appreciation for the opportunity to share these thoughts and insights and hopes that the document has provided valuable information and inspiration. The author also provides contact information for further inquiries.

עדה סירני:

כולה על חשבונם.

רה"מ ל. אשכול: כמה יוצאים במוניות?

עדה סירני: כיום, קרוב לחמשים אחוז מהם. כל זה נכון עד פעולת

צה"ל האחרונה. כי לא ברור לי באיזו מידה משפיע המצב

הנוכחי בירדן על תנועת-הגירה זו.

גם אלה שיצאו בתמיכה כספית שלנו - לא קמז את הכסף

לידם. שילמנו לנהגים שהובילו אותם, ולא להם. לדעתי התנועה הזאת צריכה להימשך.

רה"מ ל. אשכול: מה יקרה אם נותנת את פתאום סכום גדול יותר?מר עדי יפה: מי שילם זאת עד עתה?

עדה סירני: הצבא שילם זאת, מסכום קטן שהקציב למטרה זו. הסכום

הזה אזל, ועתה רוצים הם להמשיך באותה הדרך, עם

חוספת אנשים, שעליהם הסכמנו עכשיו בינינו, וצריך להוציא את האנשים

הללו שיעבדו בשאר המחנות, שעד עתה לא עשינו בהם דבר בכיוון זה.

רה"מ ל. אשכול: העניין ברור.

עדה סירני: יש ביניהם משפחות עם הרבה ילדים קטנים. הם אומרים לנו:

אנו יוצאים לירדן, אך אין לנו בטחון שבימים הראשונים

יהיה לנו אוכל לתת לפשפחותינו. לכן, האנשים שלנו במקום סבורים, שאם

ניתן למשפחות מרובות-ילדים הענקה של 250 לירות לכל משפחה, כדי להבטיח

אותם לכמה שבועות בפני רעב, הם יצאו ביחר קלות. במידה ולא יינתן להם

הכסף הזה - אין סיכוי שיצאו בכלל.

רה"מ ל. אשכול: האם ניתן לעשות כמה קטגוריות שתקבענה: משפחות מרובות-

ילדים קטנים, או אנשים שידוע במקום שעניים מרודים הם,

- רק אלה יקבלו תמיכה כספית. אם לא נעשה זאת - נפסיד גם את אלה היוצאים

בכחות עצמם, או בעד חמש-עשר לירות.

עדה סירני: אפשר לקבוע בענין זה תהליכים.

רה"מ ל. אשכול: לזה מתכוון אני. צריכות להיקבע דרגות שונות.

עדה סירני: קודם-כל עובדים אנו עם משפחות אלה היוצאות כפי שיוצאות.

אך עלינו להיות מוכנים, במידה והזרם ייעצר, להגיע

לתהליך הבא, והוא: משפחות שרוצות להיות בטחונות שלשלושת החדשים הראשונים

בירדן - יהיה להן קיום.

רה"מ ל. אשכול: השאלה היא, מתי תדעי שאינך מגיעה שוב, לאלה שמענתי

נגדם קודם-לכן.

עדה סירני: כאשר נגיע לכך, נעשה חשבון כמה כסף דרוש לנו, בשביל

אלה שלהם צריכים אנו להעניק 250 לירות, לכל משפחה.

הידיעות המגיעות עתה מעבר-הירדן אינן טובות. הן רעות כל ק, שזרם

המהגרים נסתם לגמרי. לכן, עלינו לחשוב על מצב כזה, ומה יכולים אנו

לעשות כדי להתגבר על כך.

רה"מ ל. אשכול: קודם-כל, עבר שבוע בלבד, מאז הפעולה האחרונה בירדן.

שניה, גם 250 לירות אלה לא יעזרו כאן.

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

רה"מ ל. אשכול:

שלישית, לפי הזרם של 800 איש שיצאו השבוע, - יש להניח שהזרם של היוצאים בחנאים אלה עדיין לא פסק.

אלה לא ידעו עדיין על הפעולה שתהיה. הם יצאו לפני

שהיא פרצה. לאחר הפעולה - נעצר הזרם.

להיפך, דומני שהם יווכחו שהתכוונו בפעולה זו

לפגוע בכראמה בלבד, בפעולות הפאתח' בלבד, ולא בהושבים.

מה קורה השבוע?

לא הצלחנו לקבל קשר עם אנשינו בעזה, כדי לברר מה

המצב שם עתה, ומה קרה במשך שלושת הימים האחרונים.

את זאת צריך לברר.

אפשר לדעת זאת לפי המצב בגדה עתה.

מהגדה חדלו לצאת. הרוב יוצא עתה מעזה והרצועה, אך

אפשר לברר זאת על הגשר, מה מספר היוצאים.

היתה תנועה עצומה של מבקרים שהזרו משני הצדדים,

וכיום ישנה תנועה של אנשים שיצאו וחוזרים הנה.

אני מדגיש מה הקושי כאן. זו פעם שניה שמדברים אנו

על אותו הדבר. אם תעשי אתי הוזה, שהוצאת ארבעים אלף

איש חעלה לנו כך וכך לירות - זה יהיה עשוי. אך אינך יכולה להתחייב על

כך. אני חושש שבצורה זו מקלקלים אנו דבר ההולך בדרך סבעיה, עד עתה,

בצורה מתקבלת על הדעת. יבוא זמן, לאחר שאלה יצאו, שיחפור גורם בין-

לאומי, וייאמר לנו שאנשים אלה טובלים וצריך לעשות משהו למענם. ואז נצטרך

להחליץ לעזרתם. אני טוענים, הרי, שאפשר לפתור את בעיית הפליטים באזור

הזה, אם רק יגלו הנוגעים בדבר רצון לכך. אדמה ישנה בעיראק, בסוריה ועוד.

המלך לא ניצל עדיין את אוצרות המים שברשותו, וכל אלה יחד יכולים להוות

פתרון לבעיה, כאשר גם אנו נעזור ביישוב הפליטים הללו. כאשר יתעורר

העניין הזה - נצטרך לשלם פעם שניה, לאותם אנשים, כספים שיעזרו בשיקומם.

עדה סירני: המינהל האזרחי מקבל כמה עשרות מיליונים לירות

ליצירת מקורות-עבודה. במידה ואנשים אלה ישארו ברצועה - אותם עשרות

מיליונים ליחת יהיו דרושים שנה-שנה למטרה זו. במידה והאנשים יצאו את

הרצועה - ניתן יהיה לחסוך בכסף זה.

רה"מ ל. אשכול: אני מוכן לעשות כל עסק, שהוא עסק טוב. אלא שצריך אני

להיות בטוח שאמנם מצאתי הסדר לעניין. אל תחשבי, שבסכום

של 250 לירות או אלף לירות לנפש מסיימת את הבעיה הזאת, כי יבוא זמן

בו ידבר בפתרון יסודי של ישוב הפליטים באזור, ושוב נצטרך להקציב לכך

כספים.

עדה סירני: אני מציעה שבינתיים ננסה להמשיך לשלוח אותם כפי

שיצאו עד עתה, ונמשוך הסדר זה עד כמה שאפשר.

רה"מ ל. אשכול: זו כוונתי.

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

1948-1949

עדה סירני: אמרת שמוכן אתה לראות אותי מדי שבוע בשבוע. לכן, ברגע שנרגיש שהזרם פוסק, אודיע לך על כך, ונחשוב כיצד נחכה שבוע או שניים ונראה כיצד יפול דבר. בינתיים דרושים לך אנשים נוספים. אני מבין שאלה אנשים

העוברים במחנות ומזרזים את הפליטים לצאת את הרצועה.

עדה סירני: והם מקבלים, כמובן, שכר-טרחה על כך, ואינם עושים זאת לשם-שמיים.

ברגע שתחול ירידה במספר היוצאים, אודיע לך על כך

ונקיים דיון נוסף.

רה"מ ל. אשכול: ואז ננהיג טופס מיוחד, רציני, שישמש קבלה על הכסף

שנותנים לנו ליוצאים. וזאת, משום שיבוא יום בו

נצטרך להאחז בזה.

עדה סירני: ישנו שייך אחד, המוכן לצאת עם כל משפחותיו, תמורת

פיצויים שיקבל מאתנו. השבט שלו מונה אלף משפחות, שהן כששת אלפים נפשות.

ברשותו מטע בן ארבעים דונס- ומפעל מים. והוא רוצה בעד רכוש זה

סכום של מאתיים אלף לירות. את המשפחות שלו רוצה הוא להעביר לאדמות

מסוימות ודורש דמי-סידור לכל משפחה, ואם לא יקבל זאת - יישאר עם

כל אנשיו ברצועה. הוא דורש מאתנו סכום של 200 לירות לכל נפש.

רה"מ ל. אשכול: כלומר, אלף לירות למשפחה.

עדה סירני: יש אלף משפחות כאלה.

רה"מ ל. אשכול: כלומר, מיליון לירות ומאתיים אלף בעד האנשים

והמטע עם מכוני המים שלו.

יהיה זה טפשי מצדנו להסכים למחיר כזה. מחיר פרדס

ברצועה, כולל מכוני מים, ההולכים ומתמלחים - אינו יכול להיות גבוה כל כך.

מי מנהל את המו"מ אחו?

עדה סירני: הוא בא עם הצעה זו, והקצינים שלנו שמעו אותו ואמרו

לו שאינם מעוניינים בכך. אבל השאלה עומדת ועלינו

להחליט מה נשיב לו, גם אם לא ניתן את התשובה היום.

הוא הביע רצונו לצאת בחדשים הקרובים, כי זו תקופה

נוחה לו יותר וכוונתו לעבור לירדן. לפי דבריו, ישנם בני שבט שלו

בירדן, אלף משפחות במספר, הנמצאים באל-ג'בליה, המחנה הגדול של הפליטים,

והם מוכנים להצטרף אליהם.

רה"מ ל. אשכול: השאלה מה אפשר לומר עתה בענין זה? - נניח שאומרים לנו,

שנעשה זאת בבת-אחת. אך החשש שלי הוא, שאם ניתן כסף -

לא יעזוב ערבי נוסף את הרצועה בלי שיקבל מאתנו כסף. הם יתארגנו כולם

יחד ולא יצאו עד אשר יוציאו מאתנו את הכסף.

לכן, הושבני שעלינו לדעת בינתיים את הענין ולסחוב

אוחו עד כמה שאפשר. נאמר לו, שחמש מאות לירות לדונס פרדס, או סכום

כזה עבור מכוני מים, בבארות המתקלקלים והולכים - זה מחיר מופרז.

עדה סירני: אעבור עתה לענין אחר.

לדעתי, דרוש לנו מוסד למשכנתאות, שיעבוד בשביל ערביי

הרצועה והגדה כאחד. יתכן שניתן להשחמש למטרה זו בערבים-נוצרים, שיעשו

את המלאכה תחתינו.

Section 1: This section contains the first part of the document, including the title and introductory text.

Section 2: This section contains the second part of the document, detailing the main objectives and scope of the project.

Section 3: This section contains the third part of the document, describing the methodology and data collection process.

Section 4: This section contains the fourth part of the document, presenting the results of the study and the conclusions drawn.

Section 5: This section contains the fifth part of the document, discussing the implications of the findings and future research directions.

Section 6: This section contains the sixth part of the document, providing a summary of the key points and a final conclusion.

Section 7: This section contains the seventh part of the document, including the references and a list of sources used in the study.

Section 8: This section contains the eighth part of the document, detailing the acknowledgments and the role of various stakeholders.

Section 9: This section contains the ninth part of the document, providing a list of appendices and supplementary materials.

Section 10: This section contains the tenth part of the document, including the contact information and a closing statement.

עדה סירני:

יש פניות מעשרות ואולי מאות אנשים צעירים, בני תושבי המקום, בעלי רכוש, הרוצים לצאת ללמוד בחו"ל, ופניהם מועדות דוקא מערבה, ולא מזרחה. הם אינם רוצים למכור את רכושם, ולא תמיד יש ברשותם כסף למטרה זו, ומעוניינים הם בקבלת-הלוואה. כאשר למשפחות יש רכוש ואנו נותנים להן הלוואה תמורת משכנתא, יוצאים הבנים ללימודים, ויחכן שזה תפתח ליציאת המשפחה כולה אחרים, אחר ארבע שנים או תקופה דומה. זה יכול לשמש לנרגם פתח לקניית רכוש המשפחות הללו.

ענה מדובר בכמה עשרות של פניות כאלה. במידה ויחחילו

ללכת בדרך זו, עלול הדבר להפתח ולהתרחב בצורה חיובית מאד.

רה"מ ל. אשכול: באילו סכומים מדובר?

עדה סירני: הלוואות בסכום של אלף לירות במוצע. למשפחות אלה

יש כסף, אך לא תמיד במידה מספקת.

רה"מ ל. אשכול: מה בקשר לויזות?

עדה סירני: כנראה שלתלמידים ניתן להשיג ויזות.

עדי יפה: ביחוד אם מקבל אתה סטיפנדיה מכנסיה, במידה ופונה

אתה דרך מוסדות-סעד.

רה"מ ל. אשכול: כלומר, המשפחה נוסעת אחר הבן. איני מאמין שאותו בן

יביא את משפחתו לאמריקה.

עדה סירני: לעת-עתה יצאו בחדשים האחרונים 1500 איש למערב, וחציים

לארצות הברית. השאר - לדרום אמריקה, בעיקר לבראזיל.

כל אלה יצאו על פי בקשות קרובים הנמצאים כבר שם, ופירוש הדבר - שהם נמשכו אחרי משפחותיהם, שהצליחו להסתדר שם.

רה"מ ל. אשכול: אם כן, לא כל המשפחה יוצאת בבת-אחת.

עדה סירני: על פי הנסיון שנרכש, ואין זאת דעתי בלבד, התלמידים

הצעירים הללו, ברגע שמצליחים הם להסתדר, עלולים

הם לגרור אחריהם את כל המשפחה. במידה ויש משכנתא על רכושם - צריכים

הם לשלם את הכסף ברגע חזירתם הנה, ואין זה מושך אותם כל כך.

רה"מ ל. אשכול: על מה המשכנתא?

עדה סירני: על בתים ומטעים.

עדי יפה: זה נעשה לפי חישוב מספרי, במידה ומעוניינים אנו

לקנות זאת.

עדה סירני: מר גבירץ, שהוא איש משרד הפנים, אומר לי, שלפי נסיונו

בעבר, היה זה פתח לקניית רכוש של ערבים רבים. כך

התחיל הדבר, והוא רואה בזה פתח להמשך. מר גבירץ מדבר ערבית רהוטה, ומרבה

להסתובב בין הערבים ותומך מאד ברעיון זה.

רה"מ ל. אשכול: נכון שבעבר קנינו בצורה זו קרקעות, כאשר הלווינו

לעבים כספים, שהפסידו אותם.

עדי יפה: כאן הם מפסידים את הכסף בעצם הנסיעה.

רה"מ ל. אשכול: מדוע יקח את משפחתו לשם?

עדי יפה: בדרך כלל, יש להם קרובים שם והוא נפגש אתם. אם

1945

The first part of the report deals with the general situation in the country, and the second part deals with the specific details of the various departments. The report is a comprehensive one, and it is well worth reading.

The first part of the report deals with the general situation in the country, and the second part deals with the specific details of the various departments.

1. Introduction

The purpose of this report is to provide a comprehensive overview of the current situation in the country.

2. General Situation

The general situation in the country is characterized by a period of relative stability, although there are still some challenges to be faced.

3. Economic Situation

The economic situation is generally stable, with a steady growth in the various sectors of the economy.

4. Social Situation

The social situation is also stable, with a high level of social harmony and cooperation between the different groups in society.

5. Political Situation

The political situation is characterized by a strong sense of national unity and a commitment to democratic principles.

6. Conclusion

In conclusion, the current situation in the country is generally positive, and it is expected that the future will be bright.

The report is a comprehensive one, and it is well worth reading. It provides a clear and concise overview of the current situation in the country, and it is a valuable resource for anyone interested in the country's affairs.

7. Appendix

The appendix contains a list of references and a list of abbreviations used in the report.

8. Bibliography

The bibliography lists the sources of information used in the report, including books, articles, and other documents.

The report is a comprehensive one, and it is well worth reading. It provides a clear and concise overview of the current situation in the country, and it is a valuable resource for anyone interested in the country's affairs.

9. Index

The index provides a list of the main topics covered in the report, and it is a useful tool for finding specific information.

10. Summary

The summary provides a brief overview of the main points of the report, and it is a useful tool for quickly getting up to speed on the subject.

The report is a comprehensive one, and it is well worth reading. It provides a clear and concise overview of the current situation in the country, and it is a valuable resource for anyone interested in the country's affairs.

11. Acknowledgments

The author wishes to thank the following individuals and organizations for their assistance in the preparation of this report.

12. References

The references list the sources of information used in the report, including books, articles, and other documents.

13. Appendix

The appendix contains a list of references and a list of abbreviations used in the report.

עדי יפה:

מצליחים לסדרו שם בעבודה, הוא חוסך כסף ושולה כרטיס למשפחתו. אם אינו מצליח. הוא עצמו נשאר שם.

רה"מ ל. אשכול: זה מגיע לסכום של אלף לירות?

עדה סירני: מר גבירך אמר לי, שזה הסכום שידרשו; בממוצע.

הוא נציג משרד הפנים ברצועה.

רה"מ ל. אשכול: אני חושב על הכסף. אין זו בעיה קשה להסדיר את

הענין מבחינה כספית. ישנו בנק, שהקימותי בזמנו, ושנקרא

בשם "יעד" (יהודים, ערבים, דרוזים). בנק זה מתפתח לא רע לגמרי. אפשר

אולי להקציב לו סכום נוסף של מיליון לירות, והוא יעשה את הדברים הללו.

מבחינה זו אינו רואה עיכובים, אלא לא ברור לי מה התועלת שתצמח מזה.

עדה סירני: הרי כוונתנו לנסות דרכים שונות לעידוד ההגירה של

הערבים מהשטחים, וזו אחת הדרכים האפשריות.

עדי יפה: התועלת העיקרית היא בכך, שיתחילו להגדיל זרם יציאת

ערבים למערב. אם הם עצמם יראו, שזה ענין רציני

הנכנס למודת. הם יחפשו כספים למטרה זו, במידה והדבר מצליח בידם -

עלינו לעודד אותם להמשך ההגירה בדרך זו. במידה ויעבור בארץ הקול,

שאלף איש הצליחו לצאת בדרך זו, ילכו אחרים בעקבותיהם. בלי האלף

הראשוני - אף אחד לא יזוז.

רה"מ ל. אשכול: עדי, רשום לפניך: אני רוצה לדבר על כך עם שר האוצר:

חברה או בנק, שיוכל לקנות או לתת משכנתא, ברור

שמשכנתא לא יתן במאה אחוז, כי אין דבר כזה בעולם.

אשר לפרדסים - אני חושש קצת בעד שווים של הפרדסים

ברצועה. אם בכוונת ישראל להזרים מיס מחוקים לרצועה - יתכן שאפשר

יהיה להציל את הפרדסים שם.

במידה וירצה בנק לתת משכנתא - יקח מומחה, פרדסן

שיבדוק ערך הפרדס, או במקרה ומדובר בבית - יעריך שוויו של הבית.

עדי יפה: נניח שהוא מקבל את הבית, מפקיע אותו מהערבי. צריך

לבדוק ערכו של הבית, אם הינו שווה כסף או לאו.

רה"מ ל. אשכול: הערבים יתחילו לראות את הענין רציני, שהנה - נותנים

להם כסף, ופירוש הדבר שהיהודים מתכוונים להישאר

כעזה, ובסופו של דבר - זה לטובת הענין שלנו שם.

עדי יפה: הם לא יוכלו לומר שאנו נבזים...

רה"מ ל. אשכול: גם כגש שווה משהו ברצועה.

עדי יפה: מישהו צריך לבדוק שווי הרכוש, ואם ישנו ערבי המוכן

לקנותו.

רה"מ ל. אשכול: אני יכול לקחת משפחות יהודיות וליישבן שם. אתן להן

חנויות, מספרות וכו'. אפשר להעניק זאת בחכירה. כל

זה אינו מן הנמנע, ולא יוכלו גם לטעון נגדנו בנידון.

אם כן, ניתן לסכם, שלגבי מספר נוסף של אנשים שיעבדו

במחנות - התשובה חיובית. יכולה את להוסיף אנשים לעבודה זו.

Vol. 48, No. 20

Original Article
The Effect of the Diet on the Blood Sugar in the Normal Individual

By W. D. Mendenhall, M.D., University of Michigan

Department of Physiology, University of Michigan, Ann Arbor, Michigan

Received for publication, February 10, 1932

Read at the meeting of the American Medical Association, Chicago, Ill., October 19, 1931

Reprints: American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Copyright, 1932, by American Medical Association

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610
Subscription price, \$5.00 per annum in advance

For a complete list of contributors, see inside back cover

Advertisements: American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Advertising rates: See inside back cover

Second-class postage paid at Chicago, Ill.

Postmaster: Please send address changes to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on August 11, 1931

Copyright, 1932, by American Medical Association
All rights reserved

Published weekly except during the Christmas and New Year holidays

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

For a complete list of contributors, see inside back cover

Advertisements: American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Advertising rates: See inside back cover

Second-class postage paid at Chicago, Ill.

Postmaster: Please send address changes to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on August 11, 1931

Copyright, 1932, by American Medical Association
All rights reserved

Published weekly except during the Christmas and New Year holidays

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

For a complete list of contributors, see inside back cover

Advertisements: American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Advertising rates: See inside back cover

Second-class postage paid at Chicago, Ill.

Postmaster: Please send address changes to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on August 11, 1931

Copyright, 1932, by American Medical Association
All rights reserved

Published weekly except during the Christmas and New Year holidays

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

For a complete list of contributors, see inside back cover

רה"מ ל. אשכול:

אשר לשייך: צריך למשוך את הענין, לסחוב אותו ולומר לו שדורש הוא סכום מופרז בעד הפרדס. צריך לבדוק ענין המים וכו'. איני נבהל לשלם אלף לירות למשפחה העוזבת את הרצועה, אבל צריך לסחוב זאת קצת. בינתיים ימשיכו לצאת כפי שיוצאים ש' עתה.

אשר למשכנתאות: הדבר מחבל על הדעה. אדבר על כך עם שר האוצר, ואני מציע לפנות לבנק "יעד", או לבנק הממלכתי שלנו, שיעשה זאת בגפרד, ואז ייקבע אדם שינהל זאת. יתכן שריך יהיה להחכיר זאת למישהו. לפי הסדר זה, הרי המשפחה נשארת בינתיים כאן, וצריך לשלם את החוב לאט-לאט. עול זה יוטל על המשפחה, ואז יתכן שצריך לחפש מקור-הכנסה מתאים של המשפחה, כגון פרדס או דבר דומה. לכן, צריך לבדוק את הענין תוך גישה חיובית.

עדה סירני: במשך שמונה חדשים יצאו 1500 איש לארצות המערב, ועלינו

לנסות להגביר זרם ההגירה היוצאים בכיוון זה. לשם כך דרושות לנו אשרות מאותן מדינות. באמריקה הדרומית אפשר לקנות את האשרות. דרושה לכך החלטה פרינציפיונית, שמוכנים אנו להיכנס אחס' למו"ם בנושא זה. אמנם, אין הכוונה לממשלת-ישראל, אלא בעקיפין יוסדר הענין.

רה"מ ל. אשכול: יתכן שאפשר לעשות זאת באמריקה הדרומית, גם על-ידי יחסים דיפלומטיים. אנו מבקשים מהם שיקלטו חמשה-אלפים ערבים, כאלף משפחות. חושש אני להזרים לשם אנשים במספרים גדולים, על בסיס אשרות הקנויות בכסף. הדבר עלול להתגלות ולסבך אותנו.

עדה סירני: איננו צריכים לשם כך פספורטים, אלא ויזה על לסה-פסה ישראלי.

רה"מ ל. אשכול: אבל אז יכול הוא לחזור אלינו שוב.

עדה סירני: גם כאן, במקרים רבים הם ידרשו הלוואות חלקיות. לדעתו, אדם שחתם על שטרות בסכום של כמה מאות לירות ולא ישלם, לא ירצה לחזור על-מנת לשלם זאת ברגע שתדרוך רגלו על אדמת ישראל.

רה"מ ל. אשכול: האם ישנם כאלה?

עדה סירני: היו ועד עתה נדחו. דחינו אותם כי לא ידענו כיצד לנהוג במקרים אלה.

רה"מ ל. אשכול: במקרה כזה עליך לשלם גם עבור הויזה?

עדה סירני: לענין זה קיים הסדר. צריך להניח שויזה כזאת תעלה

בערך 300-400 דולר, לכל אחד.

רה"מ ל. אשכול: איני מוכן ללכת על זה.

עדה סירני: ויזה כזאת כוללת בתוכה ילדים קטנים. כלומר, לכל משפחה

יוצאת צריך להכין שלוש ויזות ולא יותר, ופירוש הדבר

שכל משפחה תעלה לנו מבחינה זו אלף דולר.

רה"מ ל. אשכול: אם כן, הויזות בלבד תעלינה לנו אלף דולר.

עדה סירני: לא הכל צריכים אנו לשלם בעצמנו. עד עתה אלה שיצאו,

וגם אלה שיצאו החודש, שילמו בעצמם את כל הכסף. אך

The first part of the document discusses the general principles of the project. It outlines the objectives and the scope of the work. The second part describes the methodology used for data collection and analysis. The third part presents the results of the study, and the fourth part discusses the implications and conclusions.

The methodology section details the procedures followed to ensure the reliability and validity of the data. It includes information about the sample size, the data collection instruments, and the statistical methods used for data analysis.

The results section provides a comprehensive overview of the findings of the study. It includes tables and figures that illustrate the key data points and trends observed during the research process.

The conclusions section summarizes the main findings of the study and discusses their implications for the field of research. It also identifies areas for further research and provides recommendations for future studies.

The final section of the document is the bibliography, which lists all the sources cited in the text. This includes books, articles, and other relevant literature that informed the research.

The document concludes with a statement of appreciation to the individuals and organizations that provided support and resources throughout the project. It also includes contact information for the author and any other relevant details.

The document is a detailed and thorough account of the research process, from the initial planning and data collection to the final analysis and conclusions. It provides a clear and concise overview of the project and its findings.

The document is a valuable resource for anyone interested in the field of research and is highly recommended for further reading and study.

The document is a well-written and informative piece of research that provides a clear and concise overview of the project and its findings. It is a valuable resource for anyone interested in the field of research.

The document is a well-written and informative piece of research that provides a clear and concise overview of the project and its findings. It is a valuable resource for anyone interested in the field of research.

The document is a well-written and informative piece of research that provides a clear and concise overview of the project and its findings. It is a valuable resource for anyone interested in the field of research.

עדה סירני:

במידה ורוצים אנו להגביר יציאה זו, מוכרחים אנו לתת חלק מההוצאה הזאת. רה"מ ל. אשכול: הועלתה עתה מחשבה נוספת בנושא זה. כאשר היה כאן בלאק, דובר על כך, שיחכן שצריך יהיה להגיע אל ארגונים בינלאומיים, שיש להם כסף רב, שיעבדו למען מטרה זו.

עדה סירני: השאלה הזאת דחופה ודורשת פתרון מיידי.

רה"מ ל. אשכול: יפה. אבל זה דורש מאתנו תקציב של מיליון דולר.

ישנם אנשים הרוצים לצאת לארצות שונות ולהסתדר שם, והשאלה היא מה מדיניותנו בנושא זה. ידוע לנו שהם דרושים באותן ארצות ככחות-עבודה, וצריך לבדוק כיצד להסדיר את העניין ולקשור את כל הקצוות מן יחד.

עדה סירני: אעלה עתה נושא נוסף: ישנו סעיף הדין בסכום של

150,000 לירות. יש באוסטרליה הצעה, שנראית לי סבירה,

הדנה בנושא התישבות שם. היתה שם החישובות איטלקית, ואיטליה חתמה על כך הסכם. עכשיו נשלח מכתב לאוסטרליה ושולחים מכתב נוסף באותו נושא, והעניין אינו מתקדם על-ידי המכתבים הללו, ולאחר שנה של טיפול כזה - עומדים אנו באותו המקום בו התחלנו. לכן יש לי הרגשה, שאפשר לעשות משהו קונקרטי בנידון, אלא מוכרחים לשלוח אדם שיבדוק את העניין במקום.

הוא הדין לגבי ארצות דרום-אמריקה. אני רוצה שתאפשר

לי פעולה והמרון בגבולות הסכום של 150,000 לירות, בנושא זה.

רה"מ ל. אשכול: לאיזו מטרה?

עדה סירני: ברגע שהעניין יהיה קונקרטי - אבוא אליך עם החומר.

רה"מ ל. אשכול: התחילי בחמשת אלפים או שלושת אלפים לירות.

מה בנושא לוב? -

עדה סירני: אם רוצים אנו לשלוח יותר אנשים לירדן, מוכחים

אנו לדאוג לכך שירדן תוכל לקלט אנשים רבים יותר.

כדי שיאפשר הדבר, צריכים אנו לפעול מאחורי הקלעים. עלינו לעזור לפתח שם בנייה ופיתוח, עד המפרץ הפרסי, וזה ניתן להעשות דרך מוסדות בינלאומיים.

יש חברות גדולות לבנייה, העובדות, למשל, בלוב.

אלה חברות בריטיות ואטלקיות, שאינן יכולות לבצע את החכניות שלהן, וזאת - בגלל מחסור בכוח-אדם שם. במידה ותהיה חברה-בניה שתעסוק בבנייה בלוב וירדן, היא תדאג לפועלים שיעבדו בשבילה שם. וזו הכוונה של פעולתנו בנושא זה.

רה"מ ל. אשכול: אני מוכן הייתי שסולל-בונה יעשה זאת... אך לא אכפת

לי שתבצע זאת חסא איטלקית.

עדה סירני: מדובר בעניין בינלאומי ואפשר להפעיל מוסדות בינלאומיים

שאנו עומדים מאחוריהם, שיזיזו את העניין כפי שרצוי לנו.

רה"מ ל. אשכול: צריך לדבר על כך עם משרד החוץ ויש להפנות את העין

אל מר בלאק. נפנה אליו עם ההצעה שלך, לגבי הליכת

ערבים לבראזיל. יש לפנות גם לאחרים, לכל אלה שפנו בזמנו אלינו, כגון משפחת רוטשילד, הרוצה להוציא חצי-מיליון דולר על דבר אדיוטי, ולומר להם שיש אנשים המוכנים לפעול בכיוון זה.

18.

ST. JOHN'S, N.B.

1870

Dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the above named subject.

The same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
J. B. [Name]

עדי יפה:

מה בקשר לגרא וייצמן, שפנה אליך בנושא זה?

רה"מ ל. אשכול:

הוא חבר שלנו, אך איני שומע ממנו דבר בנושא זה.

תתייעץ עם שר החוץ, הפנה לבלאק ולאחדים וחאמר

שמהרצועה רוצים לזוז אנשים רבים, וישנם הרוצים משכנתא; ביניהם כאלה

הרוצים לצאת לצמיתות או באופן חלקי. ברר אם מוכנים הם לתת למטרה זו

כסף. נאמר שמוכנים נהיה להשתתף במקרה כזה בעשרה או עשרים אחוז

מהסכום, ותקום קרן למטרה זו.

יתכן שבמידה והדבר אינו משרת את העניין - לא צריך

היה לפרסם שמשחחפים אנו בזה. אם כי יודעים הם שהכסף בא מאתנו.

לכן, הגיע הזמן לבדוק את העניין ונאמר שעכשיו יצאו אנשים, שקבלו מאתנו

סכומים קטנים של כסף.

עדי יפה:

הוא נהן את הכסף למטרה שיכון-קבע.

רה"מ ל. אשכול:

אנשים רוצים ללכת להתיישב במקום כלשהו או לעבוד בלוב.

עדה אצאא סירני:

משלמים שם לבנאי עשרה דולר ליום, וכאן ישנו חוסר-

עבודה בין בנאים. השאלה היא כיצד לאחר שני קצוות

אלה. לא נוכל לשלוח אנשים לירדן, במידה ולא נצליח לפתח את התנועה

המכוונת הזאת.

רה"מ ל. אשכול:

אם חשאלי אותי - אני מעוניין שהם ילכו ללוב ולא

לירדן.

עדה סירני:

אך יש להניח שרובם ילכו למזרח ולא למערב.

כיצד אקבל את הכספים?

עדי יפה:

נשב עם יעקב הרצוג ונקבע זאת.

רה"מ ל. אשכול:

אם המספרים שנקבת בהם היום נכונים, ואם מבהינת

הכסף המצב כפי שחארת, מציע אני לחכות עם עניין

הכסף, עד אשר יחברר לנו שהתנועה פוסקה.

אשר לאנשים נוספים לעבודה: בבקשה, הכניסי אותם

לעבודה.

אשר לשייך: צריך למשוך את העניין במו"מ אתו, עד כמה

שאפשר.

לגבי הגירה ערבים לארצות אחרות - צריך לפנות אל

מר בלאק ולאחרים.

הפגישה נסתיימה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3200
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY

8-196

הצעת אגודת אל-חטיב

אגודת אל-חטיב הביא בפני רוח"מ ההצעה הבאה: -

1. המלך חוסיין מעוניין בהסדר ייחוס עם ישראל אולם הוא לא יעזב להכנסת למו"מ רשמי ופומבי עם ישראל כל עוד אינו בטוח בהצלחת המו"מ.

2. במצב זה יש להקדים מו"מ סודי ובלתי רשמי בין ישראל לבין ירדן. במידה ומולק סודי זה יעלה יפה ויסתיים בהסכם מלא יתקיים המו"מ הישיר והפומבי לשם חתימה פורמלית על "הסכם שהושג מראש במו"מ הסודי".

3. הערובה להצלחת המו"מ הנה הסכמתם ותמיכתם של הפלשתינאים לתנאי בהסכם. הסכם שיחקבל על דעתם יתקבל גם על דעת חוסיין ולא יצור לו קשיים. על כן על הפלשתינאים לנהל את המו"מ הסודי עם ישראל קבלת סמכות לכך מחוסיין.

4. הוצע לו והוא הסכים, שבמשלחת הסודית שתנהל המו"מ בשם המלך יהיו שלושה אלמנטים לפחות: פלשתינאים מיהודה ומשומרון, פלשתינאים מהגדה המזרחית וירדנים ממש.

5. אגודת אל-חטיב מבקש הסכמת רוח"מ להצעה הנ"ל כדי להביא בפני חוסיין.

196-2

משרד ראש הממשלה

ירושלים, כ"א בטבת תשכ"ח
22 בינואר 1968

ס ר י

אל : ראש הממשלה

מאח : משה שרון

אדוני ראש הממשלה,

הואל-נא למצוא בר"ב דין וחשבון מחומצת וכו' נסיון
להערכה משקלם הפוליטי הנוכחי של מנהיגי הגדה וסיכוייהם
להוות בעתיד גורם חיובי כל שהוא במדיניות האזור. הערכה
זו מבוססת על עקוב מקרוב אחר גלגוליו של הרעיון שעלה בזמנו
אצל מנהיגים מקומיים בדבר שיגור משלחת מקומית למסגה הערבית.

בברכה,

מ. שרון

משרד ראש הממשלה

ירושלים, כ"א בטבת תשכ"ח
22 בינואר 1968

ס ד י

הנדון : נסיון ראשון ליוזמה מדינית ולקחו

המחשבה שעלתה לפני כחודש אצל כמה מנכבדי הגדה, לשגר משלח מנציגי המקום לפסגה הערבית ברבאט, היתה הנסיון הרציני הראשון, מאז המלחמה, ליוזמה מדינית ערבית טקומית. יתכן שעיון בגורמים שהניעו את ההנהגה לדחות בסופו של דבר רעיון זה, יאפשר לנו להעריך את משקלם הפוליטי הנוכחי של מנהיגי הגדה ואת סיכוייהם להווח בעתיד גורם חיובי כלשהו במדיניות האיזור.

1. עצם הופעה היוזמה מלמדת על קיומו של רצון אצל חלק ממנהיגי הגדה "לעשות משחו" חיובי למען עתידם. מתוך למעלה מעשרים שיחות שקיימתי בנושא זה התרשמתי בברור שנטיה זו גוברת והולכת, אמנם באטיות, אך בהדרגה ובהחמדה.

2. נטיה זו נובעת מחהליך ברור של אכזבה מהעולט הערבי המתחיל לתת אותותיו אצל מרבית מנהיגי הגדה. חהליך זה גבר עם בטול הפסגה אך טרם הגיע לשיאו בגלל המצב המדיני באיזור : החרוצויות יארינג והפעילות המדינית של חוסיין ונאצר המשאירות עדיין פתח להקוות ולאשליות. שלטת ההרגשה שחולט של מנהיגי הגדה לפעול עתיד להגיע רק לאחר שמלכי ערב ונשיאיהם יסזו את כל האפשרויות - ויכשלו. כל יוזמה מקומית יוחר יהיה בה, לדעה מרביתם, משום רחימת העגלה לפני הסוסיס, חריגה בלתי מצדקת ופגיעה מומבית שטרם הגיע זמנה במאמץ הפעולה הערבית הרשמית. ברור הוא שבמצב הנוכחי באיזור, מנהיגי הגדה, אינט מוכנים כבר עתה לפעול ללא אור ירוק מארצות ערב ולא כל סכן ללא תאום עמתן או בניגוד לעמדת הערבית הרשמית.

3. מתקבל הרושם שחוך הסחתרות כאחורי חרוצים שונים, מכש חלק ניכר ממנהיגי הגדה לברוח לעת עתה מנסילת אחריות על עצמו וזאת הן מטעמים מדיניים והן מטעמים של חוסר אומץ לב אישי וחששות אישיים, שאפיינו את הפלשתינאים מאז ועתמיד.

4. מחברר שההנהגה חלוקה לגבי מדת הנכוונות לחמוך במאמציו המדיניים של חוסיין אפילו יבקש הוא מהם את תמיכתם באופן ברור. בעוד שתלק רואה עצמו קסור אליו ומוכן לעשות את דברו ללא הסוס הרי חלק אחר מסתייג מהמלך אם משום שהם שוללים זכוותו של חוסיין לנקוט בקו עצמאי ללא אשור נאצר ואם משום שאין הם מוכנים להאמין לחוסיין המכטיה להכ לשנות מדיניותו כלפי הפלשתינאים אם וכאשר תוחזר לו הגדה. עם זאת ובגלל החשש שטא תחזיר ישראל את הגדה לחוסיין והם יחזרו להיות נמיניו אין גורמים אלה מוכנים לנקוט עמדה שלילית גלויה לגבי בקשות מירדן ומעדימים הם להענות או להתחמק בחרוצים שונים.

משרד ראש הממשלה

5. רוב המנהיגים המקומיים מרגישים עצמם כחלק מהעולם הערבי, כחלק ממלכת ירדן וכחלק מהעם הפלסטינאי. העובדא שכני הגדה המערבית הפכו לפתע לקובץ אנשים בעלי גורל נפרד סרט הפכה למניע הראשי בהתנהגותם הפוליטית וטרם הניעה אותם להעדיף באומן פוסבי וברור את האינטרסים המיוחדים שלהם הנובעים ממצבם החדש על פני החייבויותיהם הלאומיות והמוסריות כלפי העולם הערבי, כלפי ירדן וכלפי הנציגות הרשמית והמוכרת של העם הפלסטינאי - ארס"ף.

עם זאת אין ספק שמתחילים להתגלות בקיעים חשובים בעמדה זו והם מדברים בגלוי על כך שבסופו של דבר יאלצו להעדיף האינטרס הקיבוצי החדש שלהם על פני האינטרסים האחרים הנ"ל: "אין להפקיד ללא קץ מיליון איש ולהשאירם לעד תחת כיבוש". אם לא יתפרזו מנהיגי ערב המצב ויגיעו להסדר יבוא הרגע שבו נצטרך לדאוג בעצמנו לגורלנו הוך הסכס עם ישראל". המחשבה לשגר משלחת לפסגה באה בטרם הבשיל תהליך זה די צרכו.

6. עמדתנו הרשמית שהשאירה בידי ההנהגה ההחלטת הסופית אם לשגר המשלחה או לא, הכבידה אף היא על יוזמי הרעיון והגבירה את ההסוסים אצל אלה שנסו לחייב את הרעיון. אלו אמרנו להם בברור שיש לנו ענין בשיגור המשלחה היה הדבר מגדיל מחנה התומכים אם כי אין בטחון שהדבר היה מביא להחלטה חיובית בדבר שיגור המשלחה. עם זאת יצויין שלטווח ארוך וביחוד נוכח דחית הפסגה השאירה עמדתנו הליברלית רושט עז על המנהיגים - המחייבים והשוללים כאחד - והצדיקה את עצמה.

7. ולבסוף החבר שלגורמי הקנאה, ההתחרות האישית והפרוד האישי בין המנהיגים והנכבדים בגדה היה חלק לא מבוסס בניגודי החשקפות ובהתמודדות סביב רעיון שיגור המשלחה.

המסקנה העיקרית מהערכה זו הנה שמנהיגי הגדה אינם מסוגלים להתמך, כבר היום, לסנוף ולגורם פוליטי רציני במערך המדיני המזרח תיכוני הקיים עתה. עם זאת ניכר בברור - אפילו אצל מי ששלל לפני חדשים מעטים פעולה מקומית כל שהיא - שסבלנותם פוקעת בהדרגה. יותר ויותר גוברת אצלם הדאגה לעתידם הוך נסיה להעדיפה על שיקולים כלליים בינערכיים היצוניים. גורלו וקצב החפתחוחו של תהליך זה תלוי בראש ובראשונה במצב המדיני הכללי באיזור, בהתנהגותנו כשסח ובהמשך ספוח ההנהגה המחאימה. לפנינו גורם שמסקלו נמצא בקו עליה והמחייב ספול עדין ונכוון במושגי זמן של טווח ארוך ונשימה ארוכה, ושיש לו סיכוי רציני להתמך במרוצת הזמן לגורם בעל משקל רציני אם בהקשר ליהמיינו עם מדינות ערב הסובכות אותנו או בהקשר היחסים הבילאטראליים הישירים בינינו לבין הפלסטינאים.

בברכה,

מ. שרון

ירושלים, ב' בטבת תשכ"ח
3 בינואר 1968

1404/3

סודי

לכבוד
פרופ' בנימין אקצין
באמצעות שגרירות ישראל
פ א ר י ס

פרופ' אקצין הנכבד,

ראש הממשלה ביקש להודות לך על קבלת העתק מזכירך מ-28.12.67 בענין השטחים ממערב לירדן. ראש הממשלה קרא בו בעיון רב ערב צאתו לארה"ב.

בדרך כלל - הוא אומר - הוא מסכים עם ניתוחך את המצב ואת המחרונות. אולם שאלה לו אליך: אתה אומר שבמקרה של פירוז אם יכנס כח צבאי של צד אחד לאיזור רשאי השני גם כן להכניס צבא. אך הרי יש חשש שהגדה כולה תהפוך למרכז לחבלנות. עכשיו, כאשר צבאנו נמצא שם, הרי הוא עוקב, אורב, מעניש, הורס בתים וכו'. כיצד יהיה ניתן לדאוג לשקט כאשר האיזור יהיה קשור לירדן, ולו גם יהיה מפורז, או אפילו אם יהיה מסגרה נפרדת של יחידה פלשתינאית עצמאית. מה לעשות? - היש איזו דרך לפי המשפט הבינלאומי שניתן לכלול מעשי חבלנות כאילו הפרת הסכם פירוז, כך שיוותר לצבא צד אחד להיכנס לאיזור המפורז ולפעול נגד בסיסי החבלנים?

כל-טוב ובברכה,

אביעד יפה
מנהל לשכה ראש הממשלה

אי/אכ

Handwritten header text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Main body of handwritten text, consisting of approximately 12 lines of cursive script. The text is dense and difficult to decipher due to the handwriting style.

Small handwritten text or initials located in the upper right corner of the page.

לדעת

תזכיר בענין השפטים ממערב לירדן

1. תזכיר זה מכוסס על ההנחה, או נועד למקרה, שמהיה לישראל אפשרות של ברירה בין כמה פתרונות לגבי השפטים המכוונים "הגדה המערבית" או "יהודה והגומרון". מגמתו היא לנמק מה צריך להיות, לדעתי, סדר העדיפויות בין הפתרונות השונים ומדוע. במידה שאפשרות ברירה כזו אינה קיימת, אין לתזכיר הזה כל חשיבות. אין התזכיר כא לידון בפעילות הקטורות במזרח-ירושלים או בחלקי הגדה היוזלם לצרפת למדינה כחלקים אינטגרליים שלה.
2. כמו כן מכוסס התזכיר על ההנחה שלא תוכל ישראל לארץ את כל שטח הגדה כחלק אינטגרלי למדינה. הנחה זו נובעת מכמה יקולים: התחלפות בהפעלה ולתאים היזוניים; סיכונים דמגורפיים הצפויים למדינה אם ייאר הרוב הגדול אל האוכלוסיה בשפטים; והגובה חריפה - אם כי בלתי הגיונית - בארץ ובחו"ל לאעדים אשר יגדמו או יעוררו הגירה המונית אל האוכלוסיה (בלתי-הגיונית, מסוג האעדים כאלה מקובלים בפרקטיקה הבינלאומית). אם אין הנחה זו תוססת - זה טוב.
3. בעקבות הנ"ל יתכן שנעמוד בפני ברירה בין הסדר הטכמי (ינו הסדרים הטכמיים) עם האוכלוסיה המקומית לבין הסדר הטכמי עם ממלכת ירדן.
4. לכאורה נראה כי הסדר מתוך הסכמ עם האוכלוסיה המקומית (או יורה הסדרים באזוריים ונייט) עדיף, כי ברור הוא שהסדר מסוג זה ניתן לה יג זכויות פיקוח יעילות יותר לשותת ישראל, וטונומיה מוגבלת בלכה לאוכלוסיה המקומית, וזיתוף-פעולה כלכלי מוטלט יותר בין הנייט. למרות זאת, נראה לי כי מוטב לחמוד בראש וראשונה להסדר עם ממלכת ירדן, ורק אם הסדר כזה לא יוכל לצאת לפועל, כדאי להפעיל הסדר עם האוכלוסיה המקומית.
5. ה יקול הראוץ בהעדפה זו הוא מוטב להגיע ליחסי-לוט עם ארבע מדינות ערביות מאר עם ללו, עם ללו מאר עם תיית, עם תיית מאר עם תחת, ועם אחת מאר עם חטיבה כעין-מדינתית בלבד. הסדר האוכלוסיה המקומית בלבד יאיר גם את ירדן כמדינה עוינת. היא תהיה עוינת הן תחת המטר הנוכחי והן, ואף במידה חריפה יותר, תחת מסר אחר העלול להגלט בה. הסדר ללו עם ירדן יהווה פירצה ראונה במצור המדינות העוינות הסובבות את ישראל.
6. נכון אין וודאות כי הסדר-ל-לו עם ירדן ייטבר לשווה ארוך. אל נא הסדר עם האוכלוסיה היקומית אין קיומו מובטח. בעצת, סכויי הסדר האחרון הם שותת יציבים, כי מדינאות ימינו סולדת מ"מדינות בלתי-ריבוניות" או "ריבוניות-למחצה" או הנהנות מאוטונומיה מוגבלת בלבד, ורואה בהן קולוניאליזם מוסווה. אם ביום מן הימים תצמח מקרב האוכלוסיה המקומית דריה לאזרחות נפרדת, ו/או לקבלת החטיבה כאברה באו", ו/או ל"הוצאת צבאות זרים מתוך יחסה", ו/או לניתוק הסכמים כלכליים עם ישראל והחלפתם בהסכמים כלכליים עם מדינה ערבית כלשהי, ו/או להפרדתה (טכמית) וסיפוחה למדינות ערביות סמוכות - קשה יהיה להתנגד לתביעה כזו ול "חרור לאומי". מעיוך, הפרדת סטטוס קרו הווי בין מדינות ריבוניות מצידה אל אחת מהן, מצויקה יותר סנקציות נאותות מצידה אל המדינה השניה, גיחוד כהסנקציות מפורסות החוזה עצמו, כגון: הסכמ על פירוד שותת הוראה אם בד אחד מכניס לשות כוחות מזוינים ראוי גם הצד השני לענות כן. הסכמ כזה יכול להיות בדוגמה קונפדרציונית או דוגמת בנלוקס. כמובן, אין ביכולתי לזעה האמנט יו סיכויים ריאליים לפתרון כזה.

7. יתרונות נוספים לפתרון המוצע גם מבחינה מספטית-מדינית
וכלכלית. מבחינה מספטית-מדינית מוט האוכלוסיה תהיה מעלה
אזרחות מוגדרת ירדנית, ולא נסתכך בברירה של האזרחות ללא
נתינות, אל הענקת אזרחות יראלית עם כל הנובע ממנה, או אל
הענקת אזרחות "פל-תינאית". פירושה גרעין אל מדינה עצמאית.
מבחינה כלכלית מוט ישראל תוכל ליהנות מצרוף למרחב כלכלי
גדול יותר.

8. כמובן, עדיף על בני הפתרונות הללו, פתרון ליני, דהיינו הסכח
מול ישראל-הגדה-ירדן.

בנימין אקצין

26.12.1967

הנדביר הנ"ל נכתב על מנת איננו חומר למח-בה ודינו מעון תרובה.
אך אם ירצה אחד ממקבליה להתקד עם המחבר, נא לעשות זאת באמצעות
הגזירות בפאריס, או עומד המחבר ל הוא החל מן ה-3 בינואר 1968
ובמך כחצי-שנה.

6

ירושלים, ב' בטבת תשכ"ח
3 בינואר 1968

1404/3

סודי

אקצ' -

לכבוד
פרופ' בנימין אקצין
באמצעות שגרירות ישראל
פ א ר י ס

פרופ' אקצין הנכבד,

ראש הממשלה ביקש להודות לך על קבלת העתק מזכירך מ-28.12.67
בענין השטחים ממערב לירדן. ראש הממשלה קרא בו בעיון רב ערב צאחו
לארה"ב.

בדרך כלל - הוא אומר - הוא מטכיס עם ניהוחך את המצב ואת
הפתרונות. אולם שאלה לו אליך: אחת אומר שבמקרה של פירוז אם יכנס
כה צבאי של צד אחד לאיזור רשאי השני גם כן להכניס צבא. אך הרי יש
חשש שהגדה כולה תהפוך למרכז לחבלנות. עכשיו, כאשר אבאנו נמצא שם,
הרי הוא עוקב, אורב, מעניש, הורט בתים וכו'. כיצד יהיה ניתן לדאוג
לשקט כאשר האיזור יהיה קשור לירדן, ולו גם יהיה מפורז, או אפילו אם
יהיה מסגרת נפרדה של יחידה פלשהינאית עצמאית. מה לעשות? - היש
איזו דרך לפי המשפט הבינלאומי שניתן לכלול מעשי חבלנות כאילו הפרח
הסכם פירוז, כך שיותר לצבא צד אחד להיכנס לאיזור המפורז ולפעול נגד
בסיסי החבלנים?

כל-טוב ובברכה,

אביעד יפה
מנהל לשכת ראש הממשלה

אי/אכ

Handwritten notes in Arabic script, including the name 'Mr. ...' and other illegible text.

Handwritten text in Arabic script, appearing to be a list or a set of instructions.

Handwritten text in Arabic script, possibly a signature or a specific note.

Handwritten text in Arabic script, possibly a signature or a specific note.

3

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, covering the main body of the page. The text is written in dark ink on aged, yellowish paper. It appears to be a list or a series of entries, with some lines starting with a small symbol or letter. The handwriting is somewhat slanted and dense.

Handwritten notes in the top right corner, including the words "See page" and "see page" written vertically. There are also some numbers and other markings in this area.

תזכיר בענין השטחים שמערב לירדן

1. תזכיר זה מבוסס על ההנחה, או נועד למקרה, ששהיה לישראל אפשרות של ברירה בין כמה פתרונות לגבי השטחים המכונים "הגדה המערבית" או "יהודה והשומרון". מגמתו היא לנמק מה צריך להיות, לדעתו, סדר העדיפויות בין הפתרונות השונים ומדוע. במידה שאפשרות ברירה כזו אינה קיימת, אין לתזכיר הזה כל חשיבות. אין התזכיר בא לדרוש בבעיות הקשורות במזרח-ירושלים או בחלקי הגדה שיוחלט לצרפת למדינה כחלקיט אינטגרליים שלה.
2. כמו כן מבוסס התזכיר על ההנחה שלא תוכל ישראל לצרף את כל שטח הגדה כחלק אינטגרלי למדינה. הנחה זו נובעת מכמה טיקוליים: התחשבות בהספעות ולחצים חיצוניים; סיכונים דמגורפיים הצפויים למדינה אם ייטאר הרוב הגדול של האוכלוסיה בשטחים; והגובה חריפה - אם כי בלתי הגיונית - בארץ ובתו"ל לצעדים אשר יגרמו או יעודדו הגירה המונית של האוכלוסיה (בלתי-הגיונית, משום שאעדיט כאלה מקובלים בפרקטיקה הבינלאומית). אם אין הנחה זו הופסת - מה טוב.
3. בעקבות הנ"ל יתכן שנעמוד בפני ברירה בין הסדר הטכמי (או הסדרים הטכמיים) עם האוכלוסיה המקומית לבין הסדר הטכמי עם ממלכת ירדן.
4. לכאורה נראה כי הסדר מתוך הסכם עם האוכלוסיה המקומית (או אורת הסדרים באזוריים ארגונים) עדיף, כי ברור הוא שבהסדר מסוג זה ניתן להיג זכויות טיקוח יעילות יותר לטובת ישראל, זוטונומיה מוגבלת בלבד לאוכלוסיה המקומית, ואיחוף-פעולה כלכלי מולט יותר בין הסניים. למרות זאת, נראה לי כי מוטב לחתור בראש וראשונה להסדר עם ממלכת ירדן, ורק אם הסדר כזה לא יוכל לצאת לפועל, כדאי להפעיל הסדר עם האוכלוסיה המקומית.
5. הטיקול הראשון בהעדפה זו הוא שמוטב להגיע ליחסי-גלום עם ארבע מדינות ערביות מאשר עם גלום, עם גלום מאשר עם גלום, עם גלום מאשר עם אחת, ועם אחת מאשר עם חטיבה כעין-מדינתית בלבד. הסדר עם האוכלוסיה המקומית בלבד יטאיר גם את ירדן כמדינה עוינת. היא תהיה עוינת הן תחת המטר הנוכחי והן, ואף במידה חריפה יותר, תחת מטר אחר העלול להתלם בה. הסדר גלום עם ירדן יהווה פירצה ראשונה במצור המדינות העוינות הסובבות את ישראל.
6. נכון ואין וודאות כי הסדר-גלום-גלום עם ירדן ייטמר לטובת ארוב. אבל גם הסדר עם האוכלוסיה המקומית אין קיומו מובטח. בעצט, סכויי ההסדר האחרון הם פחות יציבים, כי מדינאות ימינו סולדת מ"מדינות בלתי-ריבוניות" או "ריבוניות-למתצה" או הנהנות מאוטונומיה מוגבלת בלבד, ורואה בהן קולוניאליזם מוסווה. אם ביום מן הימים תצמח מקרב האוכלוסיה המקומית דרישה לאזרחות נפרדת, ו/או לקבלת החטיבה כחברה באו"ם, ו/או ל"הוצאת צבאות זרים מתוך גיסחה", ו/או לניתוק הסכמים כלכליים עם ישראל והחלפתם בהסכמים כלכליים עם מדינה ערבית כלשהי, ו/או להפרדתה (סצסיה) וסיפוחה למדינות ערביות סמוכות - קשה יהיה להתנגד להביעה כזו של "חרור לאומי". מאידך, הפרדת סטטוס קוו חוזי בין מדינות ריבוניות מצידה של אחת מהן, מצדיקה יותר סנקציות נאותות מצידה של המדינה השנייה, בלחוד כהסנקציות מפורסות החוזה עצמו, כגורן: הסכט על פירוד שטח תוך הודאה אם צד אחד מכניס לטח כוחות מזוינים ראוי גם הצד השני לעשות כן. הסכט כזה יכול להיות בדוגמה קונפדרציונית או דוגמת בנלוקס. כמובן, אין ביכולתי לדעת האמנם יש סיכויים ריאליים לפתרון כזה.

7. יתרונות נוספים לפתרון המוצע גם מבחינה מאפסית-מדינית וכלכלית. מבחינה מאפסית-מדינית מוטט האוכלוסיה תהיה בעלת אזרחות מוגדרת ירונית, ולא נסתכן כבדירה אל האזרחות ללא נתינות, אל הענקת אזרחות ישראלית עם כל הנובע ממנה, או ל הענקת אזרחות "פלתינאית" פירוטה גרעין אל מדינה עצמאית. מבחינה כלכלית מוטט ישראל תוכל ליהנות מצרוף למרחב כלכלי גדול יותר.

8. כמובן, עדיף על בני הפתרונות הללו, פתרון אליטי, דהיינו הסכם מול ישראל-הגדה-ירדן.

בנימין אקבין

26.12.1967

החזכיר הנ"ל נכתב על מנת שימשיך חומר למחברה ולינו סעון תרובה. אך אם ירצה אחד ממקבליה להתקשר עם המחבר, נא לעשות זאת באמצעות הגרירות בפאריס, ש עומד המחבר לשהות החל מן ה-3 בינואר 1968 ובמך כחצי-שנה.

46

197-4

בשרד ראש הממשלה

ירושלים, א' שבט תשכ"ח
31 בינואר 1968

ס ד ו נ

א ל : מר א. יפה, המזכיר המדיני וראש לשכה רוה"מ
מאה : נציג רוה"מ למבצעים מדיניים כשטחים המחזקים ובירושלים

הואל-נא למצוא במצורף העתק דין וחשבון שהגשתי לרוה"מ.

בברכה,

מ. ששון

משרד ראש הממשלה

ירושלים, כ"ז בטבת תשכ"ח
28 בינואר 1968

ס ד י

א ל : ראש הממשלה

נאח : משה שרון

הנדון : התקפותיהם והערבותיהם המדיניות של מנהיגים
ונכבדים ערביים מנחה הערבות ובירושלים

(דו"ח להקומה : 25.1.68 - 14.12.67)

הכנסיים בחודש האחרון התקיימו כאשר ברקע המדיני היו :
החילת מסעו של יארינג באיזור, הכוננות לועידת הפסקה,
האפיה הנהיגה לתוצאות שיהיה דו"ח ישראל עם נסיא
ארה"ב, דהיה ועידת הפסקה, מסעותיו ההדטים של חוסיין
והחלופים בהנהגת ארש"ף זכך נסיון הסרוד הראשון בגדה
כאשר ירו כגז בזוקה על ביהו של אחד מהומכי הקמת מדינת
פלשתינאית. באותה תקופה חלו עיד אל פיסר והבי ראש
השנה והסולד הנוצריים חתך הנהגה מדיניות של ביקור
אלפים רבים בגדה המזרחית.

1. החליף האכזבה מהסולם הערבי גובר

השינוי הכרטיים ביותר שחל במרוצת החודש האחרון, בהרגשתם המדינית של מרבית
מנהיגי הגדה ואצל חלק מנכבדי ירושלים הוא התגברותה והעסקתה של הרגשת הסיכרון
והאכזבה ממנה יכולתו ורצונו של העולם הערבי בכלל ונאצר והוסיין בפרט להלצם
מהכבוש. לגבי חוסיין רבו, בצורה ניכרת, הספקות בדבר כוונותיו או יכולתו
להגיע, בחנאים הנוכחיים, בנמרד, להסכם עם ישראל. האכזבה גברה במיוחד עם
הודע דבר הדחיה של ועידת הפסקה ברבאט : "החללנו להבין שאנו רודפים אחר האופק"
(נדים זרו, ראש עיריית רטאללה); "אנו משולים למהלך כמדבר הרודף אחר הזיון
טוא. ככל שאנו רצים אהדיו איננו מתקרבים אליו. איננו יכולים להסתחרר מסב זה
שהנו אסון אך הנו גם עובדא" (אנוור אל הטיב).

2. הולים תקווה ביארינג

ענה, הדבר היחיד שהכ" תולים תקווה בו הנו שליוותו של יארינג. מבחינת ערביי
הגדה, משחק עליחות זו כמעט כל רצון ליוזמה עצמית, דבר שכלעצמו נוח למרביזם
הן משום שאין הם בשלים עדיין לפעולה עצמית והן עקב הלוקי הדעות וההתרות
האיטיות האוכלה בהם. כפעם בתחינה משדלים הם אותנו להסכים לנצל את שדותיו הטובים
של יארינג ומייעצים שלא נעמוד על גנוני המגע המומבי הישיר שלדעה כולם אינו
אפשרי בשלב זה, ביחוד על יסוד הקריאה הסתמית של ישראל ללום.

משרד ראש הממשלה

3. חחילת שינוי לגבי יוזמה מצדם בעתיד

אנשים שאך לפני הודש התנגדו ליוזמה מקומית מהחילים לשנות בכרור את עמדתם : "מאמצות ערב לא הצמח כל טובה. על תושבי הגדה ליטול יוזמה בעצמם" (הנהגה בית לחם). "הקשר עם הגדה המזרחית חשוב לנו אך חשוב לנו יותר פתרון כל שהוא. אנו מחקרים לזמן בו לא יהיה מנוס מיוזמה מקומית" (רשאר אל חסיב, חבר הפרלמנט הירדני שהכריז ונאמן בית הוסיין). "כאשר נתיאש סופית מאפשרות הסדר בין ישראל למדינות ערב - נצא אנו לפעולה מדינית בכגמה להגיע להסדר. כך אי אפשר להמשיך ללא סוף" (נדים אל זרו). העובדא טעד עתה לא נתפס האיש שהטיל מגז בזוקה על ביתו של פארוקי האג' - מרחיעה פלשתיאנים מיוזמה עצמיה ומהעזה.

4. טוללי היוזמה המקומית

אנשי בע"ח ולאומנים קיצוניים טוללים כל יוזמה מקומית אפילו יצטרכו לחכות שנים : "כתוצאה מטלחמה 48 נוצרה בעיה פלשתיאנית. כתוצאה ממלחמה 67 הפכה הבעיה להיות נוגעה ישירות גם לאותן מדינות מהן כבשתם שטחים - לא נוכל לפעול לבד ולהפקיר העולם הערבי" (פלאח אל מאדי - לאומי נוקטה). "הם לא השאירו דבר מבעיה פלשתיאנית. לכה לנו לשחררם מאחריות. שימשיכו הם לטפל בבעיה". "אם היה מדינה יהודית". "כאזרחים ירדניים אין לנו זכות ליטול שום יוזמה", (עבד אל רחים אל שריף. שר לשעבר. י"ס). "הבעיה הנה פתרון הסכסוך בין התנועה הערבית הלאומית לבין התנועה הציונית. זו שאלה אידאולוגית הנוגעת לכל העולם הערבי" (אבו-סייזר, בע"ח. י"ס).

5. בלבול ותהייה ותהליכים הפוכים

בד"כ נמצאים מרביתם במצב של תהייה ובלבול ומהלכים בהרגשה שהחליף העובר על העולם הערבי ועל ישראל כאחד הנו הפוך מזה העובר עליהם עצמם : ניכר שבהדרגה הופכים הם יותר ויותר לחסידי הסדר של שלום ופתרון יסודי לכל הבעיות תוך אמונה מיסטית שהוא בוא יבוא "באשר המצב הנוכחי הנו בלתי טבעי ובחור שכזה הוא לא יוכל להטק עוד זמן רב". לעומת זאת שהרגשתם היא שישראל מקשיחה מילום ליום בעוד שבדינות ערב נוכחות יותר ויותר שההסדר המדיני הנו יותר מסובך מכפי שהטבו לפני כן.

הערכתם לגבי מדיניות הוסיין וסכוייו להסדר נפרד

הוסיין ממשיך אמנם להזרים לגדה (אם באמצעות הצהרות שריו, או ע"י שידורי עמאן ואם בהעמולת לחש מפה לפה) שמועות רבות והכופות בדבר הסדר קרוב מאד. (שר הדתות הירדני, אל-סאיה, בטכתה לידידות בגדה : "אנו הוזרים תוך חדשיים. אל יאוש התזיקו מעמד". רוח"ם תלהוני לקוטוב : העניינים מסתדרים. ההסדר קרוב"). עושי דבר הוסיין מרמזים אפילו על הסדר ישיר בנפרד. חלק ממנהיגי הגדה משוכנע שיש לנו מגע סודי עם הוסיין (אנוור אל חסיב), אם כי לאחרונה שמה עמאן הדגש (בהעמולת הלחש שלה) על "הצלחותיו של יארינג" העומדות כביכול על סף הפתרון ממט. תוכעי ההסדר הפלשתיאני (שחאדה, שייך בעברי) מוענים שכל זה נובע מכך שעמאן שמבטח עמאן היא לקטום כל יוזמה רצינית מקומית לפתרון פלשתיאני נפרד.

3/..

מסדר ראש הממשלה

אף אישים אחראיים, מחומכי חוסיין, הנמצאים במגע הדוק עם עמאן מהרשמים שמצבו של חוסיין מסובך ומסתכן יותר ויותר. הבטחון שאפיין אותם כי חוסיין יעשה בנפרד הסכם עם ישראל נהערער מאד במרוצח החודש האחרון : אוכר, למשל, אנוור אל חטיב : יכולתו של חוסיין להגיע להסדר עם ישראל מוחנית בשלשה - בנאצר, בישראל ובפלשתינאים. מוזר עד כמה מעמדו של נאצר איהן כדעת הקהל בגדה המערבית על אף האסונות שהביא עליהם. ללא הסכמה נאצר לא יוכל חוסיין להגיע להסדר. אולם אותם גורמים עצמם שהקוממו נגדו אם יפעל בנמרד, יהמכו בחוסיין אם רק יוודע להם שנאצר מחייב ההסדר... הרושט הוא שנאצר הומך, אמנס כללית, בחוסיין אך כלל לא ברור עד היכן מגיעה המיכה זו ואין כל בטחון שיש מצדו אור ירוק להסכם ישראלי ירדני נפרד. אילו יכול היה חוסיין לאטר לנאצר שכהוצאה מהסדר עם ירדן חסוג ישראל מסיני היה בכך חזוק רב למאפיי חוסיין ולרצונו הכנה להגיע להסדר. יכראל, לעומת זאת, מכבידה מאד עם חוסיין בכך שאין היא מודיעה לו מה היא חכנית השלום שלה ומחעקטת לגלות קלפיה אך ורק בעת המו"מ עצמו. במצב זה אין עורפו של חוסיין מובטח לא מצד נאצר ולא מצד ישראל ואין הוא יודע כלל מה מצפה לו תמורת ההחלטה הגורלית להכנס למו"מ. באשר לפלשתינאים - אין הם מאמינים לחוסיין ואינם מוכנים עדיין להסוך בו ולתת לו יד חפשיה."

אמר לי פלשתינאי בעל מעמד שבא מעמאן לביקור בגדה : "רצון החושבים בשלום איננו אבטולוכי. המיכה פלשתינאית בחוסיין מוחנית בשני דברים : בהוכח ההסדר שאליו יגיע עם ישראל ובערובות שיהן לנו לגבי מעמדנו כפלשתינאים בממלכתו. אם ההסדר המובע על ידי ישראל הנו הגיוני, סכובד וצודק - נחמוך בחוסיין אך אם הוא יקבל סכמ, החת לחץ התנאים, נזיד עדשים, נחקומס נגדו. מאחר שאיננו יודעים מה הצעוהיכם לשלום כיצד אוכל לדעה אם נחמוך בחוסיין או נלחם בו ? יהר על כן היות וחוסיין יודע זאת הרי שהוא לא יפתח במו"מ פומבי לשלום אם לא ידע לפני כן מה ההצעה הישראלית בקווים כלליים."

וודיע דעמס, חבר הסנס הירדני מבית ג'אללה : "מנהיגי ירדן היום, הסובבים את המלך, מוליכים אותו שולל ואינם רוצים הסדר. הם מרוויחים מהמצב הקיים. גבולכם הבעיחי הוא קנייכס לבין ירדן. ביניכס לבין מצרים חוצץ המדבר. חוסיין שימש לכם כמסך כל השנים עד למלחמה 'שומר גבול' הוא בן קרזהכס הסבעי, עליכס להקל עליו ולבוא לקראתו."

זכי ברכאח (רכאללה) : "מי שלחם בעבר בחוסיין הופך בו היום. נחבלבלו היוצרות. מחשבת שהנגדיו (בע"ת ופרו-נאצרים) הנה : ראשית נפעל יחד עם חוסיין לגרוש ישראל ואח"כ נעשה הצבוננו עמו."

חסן עבד אל פתאח דרוויס, מבית ג'אללה, חבר פרלמנט לשעבר והמוסלמי החשוב באיזור : "יש לאטר למלך ברורות שעליו לעשות שלום עם ישראל אפילו יהיה עליו לצעוד לבדו. הוא ידע להלחם בנאצר כאשר היה ברוס מעמדו בעולם הערבי לא כל שכן שהוא יוכל לנאצר הטובס והמוכה. לא יקרה למלך דבר כל עוד הברווים של הלגיון עומדים מאחוריו. יש רק לדאוג לטלק העיראקים וכן לארגן לו המיכה פלשתינאית להסדר עם ישראל."

7. דעתם והערכתם על נאצר

ניכר שאנשי הגדה ומנהיגיה חשים מקרוב מאד המתרחש בירדן בעוד שהערכותיהם לגבי נאצר מבוססות על ניחושים. הם אומרים זאת בגלוי אם כי סמחרים להביע דעתם ואומרים הערכתם לגבי נאצר : "הוא איננו מאושר מחלוהו בגוברת בסובייטים. אם לאחר תבוסה כזו קובע נשיא מדינה, שהיה ידוע לקיצוני, שיש למצוה כל האפשרויות המדיניות לפחרון, יש לראות בכך מתינות ונכונות כנה להגיע להסדר סכובד והגיוני." (כך - מרביח ההנהגה).

אנוור אל חטיב שהיה שגריר במצרים והמכיר נאצר אישית : "מצרים מנסה להסתגר אט אט בתוך עצמה. החלוקות על הקמת אימפריה נכבדו. הנסיון המר הפך אט נאצר לריאליסט. הצב מתכנס בתוך כריונו. הוא מחפש פתרון פוליטי תוך דאגה למצרים והצלחת כבוד העולם הערבי ככל האפשר".

אנוור נוסייבה ואישים שונים : "ההבדל בין נאצר לחוסיין הוא בכך שנאצר מעדיף פתרון פלשתינאי בעוד שחוסיין עומד על פתרון ירדני. הפתרון צריך לכלול שני האלמנטים גם יחד. הפלשתינאים ימצאו שפה משותפת עם נאצר דווקא. הוא מעוניין שאנו נקל עליו. הוא לא יוכל להסכים להמסך הכבוס לעד".

8. הסקפתם על מקומה של ישראל באיזור

על התמורה שחלה בהסקפתם לגבי מקומה של ישראל באיזור יעידו הדוגמאות הבאות :
שייך יוסף אל הקרורי : "התוצאה התשובה ביותר של המלחמה האחרונה הנה בכך שהעולם הערבי מקבל היום את עצם קיום ישראל כמדינה עצמאית שיש להסלים עמה. הוויכוח היום שוב איננו עקרוני אלא הוא על הגבולות. זהו שינוי עצום בעולם הערבי שהתרחש תוך תקופה קצרה אחר המלחמה וכתוצאה מכנה. כאן נצחונה האכתי והעיקרי של ישראל. יש ויכוח לגבי החנאים בהם תחקבל ישראל באיזור. על ישראל להיות נדיבת לב. החשוב הוא ההבנה בעיקר ונכונות לבשת בישה ליבראליה לשאלות היסוד - גבולות, שליטים וירושלים".

הייסיר כנעאן, שופט ביי"ד עליון ולאומני : "עד למלחמה האמנו באפשרות השמדת ישראל. אחרי מלחמת 56 התחילו ההכנות. עתה מקבלים הכל עובדת קיומה של ישראל וכן רואים אפשרות ממשית להיות עמה חיי שכנות טובים תוך שהוף פעולה. הכעיה היום בעיה גבולות".

אנוור אל חטיב : "מבחינתכם השיגה המלחמה הישג עצום. עתה מכירים הערבים בקיום מדינה ישראל כמדינה ובאפשרות הסגע הטבעי עמה. זו הזדמנות היסטורית להסדר שאין להפסידה".

אבו זולגה (בע"ח) : "פחתם בעיה קיומכם, כי העולם הערבי מכיר בכך שאין להסמידכם שוב אין זו יכולה להיות מטרות. הבעיה היא כיום קיום העם הפלשתינאי כחלק מהעולם הערבי תוך פתרון צודק הן לבעיתו הלאומית והן לבעיות הפרט".

9. כיצד רואים הם את ישראל

הם מרבים להפגש עם ישראל, מחוגים שונים, הם מאזינים לכל נאום ובמה צבורית וקוראים ומנתחים כל מלה הפתחמט בעתונות והמשודרת ברדיו. הנה עיקר ההמונה המצטיירת אצל מרביתם מישראל : מרביתם משוכנעים שהעם הישראלי רוצה בשלום אמתי. כן משוכנעים הם שניתן בהחלט לרקום יחסי שכנות טובה הדוקים ביותר בין העמים.

הם מוענים לעומת זאת שקולם של מנהיגים ישראלים תובעי הסמות ומצדדי המדיניות של עובדות מוגמרות - עולה. יש נסיה חזקה טאד - אף אצל מהונים - לראות בישראל גורם הרוצה בהתפטרות (סמות ולא הקוני קווי שה"נ). ישנה רגישות רבה וכללית לגבי הצעדים השונים בירושלים ("שום ערבי לא יוותר על ירושלים", הפקעה אדמות, מטה המשטרה וכו'). הם מגדירים כנוקשות שאינה במקומה את עמידתה של ישראל על עקרון המו"ם הישיר והטומכי כדרך יחידה.

משרד ראש הממשלה

לדעתם - המנצח "צריך לתת את הסוף" והוא המצווה ביוזמה. השקפה זו הנה כמעט כלליה. בכל עגישה מוצגת לפני השאלה (למשל: נוסייבה) : הגידו מה אתם רוצים ? המנוצח איננו יכול להתוות הכנייה. מה הפתרון הנראה לכם ? האם מעדיפים אתם הסדר עם ירדן או הסדר עם בני הגדה. ממדיניותכם הנוכחיה אנו מסיקים שעיניכם לפתרון עם ירדן (המסחר, הגבולות הפתוחים לביקורים, העלמת עין ממקבלי המשכורות מירדן). בוודאי יש לכם פתרון סופי משלכם שהרי מטרתכם הרחוקה חייבת להכתיב מדיניותכם היום יומיה בשטח. כפי שאתם מדברים אל נאצר וחוסיין דברו בהצהרותיכם גם אלינו. נצלו אוהנו לצרכי התקרבות וקידום הפתרון. שכנעו אותנו בפתרון הנראה לכם ונהפך לגורם חשוב. חשוב לקיים שיחות, ברורים ודיונים. הדבר עוזר להבהרת הדעות וההשקפות".

או, למשל, שחאדה : אמרו סוף סוף מה רצונכם. האם בכנות תסכימו להסוך בנו עד הסוף בפתרון פלסטינאי ? ההערבו לנו שלא תעשו קנוניה מאחורי גבנו עם חוסיין ? איננו מפחדים מהטרור נגדנו אם נסכים על הכנייה, אך מה טעם לפעול ולהסתכן אם יתברר שגט אתם אינכם רוצים במדינה פלסטינאית ?

נדים אל זרו : "ישראל איננה אומרת דברה לא למנהיגי ערב ולא למנהיגי הגדה בדבר הוכן הפתרון. אם האמרו דברכם - יהיה מי שיתמוך כפי שיהיה מי שיתנגד. מטיהאכזבו ממדינות ערב ומיארניג ומשאתם הצביעו בפרוש על הדרך - ילכו בה הפלסטינאים אמילו יחייב הדבר נטישת חוסיין".

ב. כ. ה.

 מ. ששון

108
198-10

1404
1302

R

שמור

מבוסס בוגרים

מחקר על

תנועת מהגרים דרך גשר אלנבי מרצועת עזה בימים
1.2.68 - 8.2.68

א. הרכב דמוגרפי, חברתי וכלכלי

1. בין המהגרים ניכרות שתי קבוצות דמוגרפיות:
 - א. צעירים בגיל 15-25, המהווים 51% מכלל המהגרים;
 - ב. חסולות, ברובן נודדות, במסגרת כ-10% מכלל המהגרים.
2. ~~קהל האקדמי~~ ~~המהגרים~~ בולטים:
 - א. פועלים בלתי מקצועיים;
 - ב. תלמידי תיכון (כללי), שסיימו או שעומדים על סף סיום לימודיהם;
 - ג. קבוצה קטנה של בעלי מקצוע (נגרים, ספרים, נהגים, מסגרים).
3. 52% מהמהגרים הינם נשואים ו-48% הינם רווקים.
4. 92% מבין המהגרים הינם זכרים.
5. 72% מהמהגרים יוצאים את הרצועה בגפם, 20% מהגרים עם כל המשפחה, והנותרים (כ-8%) מהגרים עם חלק מהמשפחה.
6. כל המהגרים הינם מוסלמים.
7. למעלה מ-80% מהמהגרים הינם פליטים (עזתים שגרו לפני 1948 בשטח מדינת ישראל). פחות מ-20% הינם תושבי קבע (ילידי רצועת עזה).
8. למרבית המהגרים קרובי משפחה בירדן ו/או בארצות הנפט.
9. רוב המהגרים יודעים קרוא וכתוב.
10. רוב המהגרים לא השאירו רכוש ברצועת עזה.
11. כ-40% מהמהגרים נהנו מתמיכה כלכלית מבני משפחותיהם היושבים באחת מהארצות הערביות (במיוחד בערב הסעודית וכווית).

ב. מניעו ההגירה

1. שלושה הם המניעים העיקריים להגירת יושבי רצועת עזה:-
 א. אבטלה: בעיקרה בקרב פועלים בלתי מקצועיים שעבדו לפני המלחמה והינם מובטלים כיום, וכמו כן בקרב בוגרי תיכון שחיפשו לאחרונה מקורות פרנסה;
 ב. ירידה בשעור ההכנסה בקרב העובדים המקצועיים;
 ג. הפסקה בקבלת תמיכה מבני המשפחה היושבים באחת מארצות הנפט.

2. למניעים אלה יש להוסיף שני מניעים משניים:-
 א. איחוד משפחות;

- ב. המשך לימודים: חלק מבקש לסיים לימודיו התיכוניים בעמאן מתוך שאיפה להמשיך ללמוד באוניברסיטת עמאן, וחלק אחר יוצא ללמוד באוניברסיטת קאהיר, המעודדת מבחינה כלכלית סטודנטים פלסטינאיים.

תיזמון מועד ההגירה

הגורמים הקובעים את מועד ההגירה:-

1. מזג האויר: במיוחד קובע גורם זה את מועד הגירת בעלי המספחות הגדולות מרובות הילדים;
2. המועד בו מקבל המהגר הזמנה מבן משפחתו היושב בירדן או באחת מארצות הנפט;
3. המועד בו מקבל המהגר הודעה מבן משפחתו היושב בירדן או באחת מארצות הנפט כי הושגה עבורו אשרת כניסה לאחת מארצות ערב;
4. העדר מזומנים לתשלום עבור הנסיעה והשהות בימים הראשונים במקום ההגירה. משך הזמן המשתרע מיום קבלת התחלטה לפד ליוזם ביצועה, בקבע על ידי יכולתו של המהגר להשתכר או לאסוף את הכסף הדרוש לו לסמוש ההגירה;
5. הרעה הולכת ובמשכת במצב הכלכלי: המהגר עוזב את מקום מגוריו בשעה שהסכום הכספי הנותר בידו מטפיק לתשלום עבור הנסיעה והשהות במקום מוטבו החדש בלבד.

ד: יעד ההגירה

1. מרבית המהגרים נוטעים אל קרוביהם;
2. כמחצית מהם נוטעים אל קרובים בעמאן ונשארים לשבת שם;
3. כמחצית מהם נוטעים אל קרוביהם באחת מארצות הנפט, כאשר בני משפחתם בירדן משמשים להם "תחנת ביניים" בדרכם;
4. בודדים הם המהגרים שאין להם משפחה בירדן או באחת מהארצות הערביות האחרות;
5. מרבית בני המשפחה אליהם נוטעים המהגרים יושבים בירדן או באחת מהארצות הערביות האחרות מאז 1948.

107

ה. השפעת המצב המדיני על תנועת ההגירה

1. השפעת המצב הפוליטי ברצועת עזה בפרט ובשטחים המוחזקים בכלל על תנועת ההגירה מועטת;
2. חלק ניכר מההגרים ציין, שלו היה יכול לחכות מבחינה כלכלית עד למועד בו יקבל רשיון יציאה לזמן בלתי מוגבל בהרצועה לאחת מהארצות הערביות, לא היה עייב את הרצועה לצמיתות.
3. חלק ניכר מההגרים ציין, שלו היה ממשיך לקבל את החמיכה הכספית מבני המשפחה היושבים באחת מארצות הנפט, כפי שקבלה עד המלחמה, אזי לא היה מהגר מן הרצועה.
4. חלק ניכר מן המהגרים ציין, שלו היה בתנאים הכלכליים הקיימים כיום ברצועה, שולט השלטון המצרי, גם אז היה פתוח.

ו. הערכת מתודולוגיות

1. הסקר *אקוסט-41 ראיון 135 להקדמה, חסנמאיס - כ-600 ביד, בכתוב, (המרווינים ובני משפחותיהם), ועל שיחות בעל פה עם עוד כ-100 מהגרים, המבטאים כ-400 איש. סה"כ המידגם מבטא 1000 איש.*
2. למידגם זה חמישה חסרונות בולטים:-
 - א. המידגם קטן מכדי שיוסקו ממנו מסקנות;
 - ב. המידגם אינו עומד במבחן המדעי של "מידגם סטטיסטי מקרי", ולפיכך הוא עשוי להטעות בנתונים שהוא מביא;
 - ג. התשובות הושפעו, ללא ספק מהעובדה שהשואל היה חייל במדים;
 - ד. התשובות הושפעו, ללא ספק, מהעובדה שמתן מענה לשאלות היה השלב האחרון בשלבי היציאה לירדן;
 - ה. התשובות הושפעו, ללא ספק, מהעובדה שלפניו או לאחרי מילוי השאלון נלקחו הצעירים שמבין המהגרים (גילאי 17-30) לחקיר במסורת יריחו.

מנהיגות פלשתינאים מקומיים, פנו לרוח"מ ישראל וכן היתה שיחה עם שר הבטחון, בהסכמת ובאישור ההנהגה הפלשתינאית בחו"ל והודיעו:

1. מבקשים הם לדעת האם מוכנה ישראל לנהל איתם מו"מ לשלום ולפתרון הבעיה הפלשתינאית.
2. הודיעו שאם יגיעו להסכם עמנו ינסו להשיג "ברכת" נאסר ואף ישתדלו להגיע להסכם עם חוסיין, אולם הדגישו שאם מצרים וירדן לא יענו בחיוב יעמדו הפלשתינאים בהסכם עמנו ויבצעו אף בניגוד לעמדת ראשי מדינות ערב.
3. הסבירו שהסכם עמהם פרושו חסול רשמי וסופי של הבעיה הפלשתינאית וסלוק סופי של תביעות הפלשתינאים מישראל ובכך תחוסל העילה המרכזית לסכסוך ישראל-ערב ותפתח הדרך לחסול הסכסוך בין ישראל ומדינות הערביות.
4. כדי להשיג הסכמת ההנהגה הפלשתינאית בחו"ל לפתיחתו של מו"מ רשמי ופומבי עם ישראל מבקשים הם בשלב זה, לדעת ראשי הפרקים של ההצעה הישראלית, ראשי פרקים אלה ידונו במגע סודי ובלתי רשמי בין נציגים ישראליים לבין נציגים פלשתינאים מהגדה, עם הסכם עקרוני כזה יצאו המנהיגים לחו"ל למפגיהם לאחיהם הפלשתינאים ולמנהיגי ערב ואחר שובם אם אושר על-ידי הפלשתינאים - יפתח המו"מ הישיר הפומבי והרשמי.
5. המגעים הראשונים עמהם הוביעו הפלשתינאים שהם מוכנים -
- להסכם שלום מלא ורשמי עם ישראל בדרך המו"מ הישיר.
- לחסול בעיית הפליטים חוץ הבנה שיש לישבם שלא בישראל.
- לגלוי הבנה לדרכי הבטחון של ישראל ביחוד כל עוד אין שלום עם שאר מדינות ערב.
- בהזדקקות לחמיכתה הפעילה של ארה"ב בהסכם.
- לשינויים טריטוריאליים דו צדדיים בהשוואה ל-4.6

The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor.

The second part is a report on the state of the treasury.

1. The first item is a report on the state of the treasury.

2. The second item is a report on the state of the treasury.

The third part of the document is a report on the state of the treasury.

The fourth part is a report on the state of the treasury.

3. The first item is a report on the state of the treasury.

The second part of the document is a report on the state of the treasury.

The third part is a report on the state of the treasury.

4. The first item is a report on the state of the treasury.

The second part of the document is a report on the state of the treasury.

The third part of the document is a report on the state of the treasury.

The fourth part of the document is a report on the state of the treasury.

The fifth part of the document is a report on the state of the treasury.

5. The first item is a report on the state of the treasury.

The second part of the document is a report on the state of the treasury.

The third part of the document is a report on the state of the treasury.

The fourth part of the document is a report on the state of the treasury.

The fifth part of the document is a report on the state of the treasury.

The sixth part of the document is a report on the state of the treasury.

- אין הם רוצים שירושלים תחולק מחדש. הם היו רוצים שהעיר תהיה "עיר פתוחה" עם ריבונות משותפת (היו שרמזו שיסתפקו בכך שירושלים תהיה גם הבירה הפדרלית במקרה שיוחלט על פתרון פדראלי אתם עם או בלי ירדן)

6. ההחלטה המתבקשת מאיתנו בלשב זה הנה בקשר לשאלה האם לפתוח במגעים טוריים בלתי רשמיים עם ראשי הפלשתינאים בגדה המנמה להגיע להסכם עקרוני בקווים כלליים ובראשי פרקים.